

శ్రీ
శ్రీకృష్ణాయ నమః.

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

(నామాంతరము)

వీరభద్రీయ ఖండనము.

శ్రీజటప్రోలు సంస్థానము విద్వాంసు అగు
జెల్లాల సదాశివశాస్త్రిగారిచే

వ్రాయఁబడినది.

శారదాంబావిలాస ముద్రాదాయితమునందు

ముద్రించఁబడినది.

1913.

చెన్నపురి.

కేవలాయ ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము,
ఆంధ్ర చరిత్ర.

విషయ సూచిక.

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
1.	బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుండనుట సరిగాదు.	5-8
2.	గణపతిదేవునిరాజ్యకాలములో బేతిరెడ్డిమరణించియున్నాడనుట తప్పు.	8-20
3.	బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులసత్యములైనయినేకగాథలు కల్పించినా రనుట పొరపాటు.	20-25
4.	వెలుగోటి నారివంశ చరిత్రమునఁ జెవిరెడ్డివేంకటగిరి... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని వ్రాయుట సరికా దనునాక్షేప మసంబద్ధము.	25-32
5.	బేతిరెడ్డియె బేతాళనాయఁ డనుటనుగూర్చి పద్మనాయకచరిత్రాదులలో వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లనుట భ్రమమూలము.	32-34
6.	బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియని నామము లేదనుట నిరాధారము.	34
7.	బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు. మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁడు కాఁడనుట వ్యర్థప్రతిజ్ఞ.	35
8.	దీనిపై వ్రాసిన హేతున పక్షముయొక్క ఖండనము.	36-81
9.	బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నిష్కేతుకము.	81-84
10.	దీనికై వ్రాసినవి హేత్వాభాసంబు లేకాని హేతువులు కావు.	84-96
11.	పల్నాటియుద్ధము 1182 లో జరిగినదనుట యపసిద్ధాంతము.	96-156
12.	ఆక్షేప సమాధానసంగ్రహము.	156-160
13.	వెలమశర్భార్థనిర్వచనము సరి గాదు.	161-163
14.	వెలమలు మిశ్రబాతివా రనుట తప్పు.	163-173

విషయసంఖ్య.	విషయములు.	పుటసంఖ్య.
15.	వెలమవారు పల్లవు లనుట సరిగాదు.	173—176
16.	వెలమవారు తెలికె తెగలో జేరినారనుట భ్రమము.	176—178
17.	పద్మనాయకులు వెలమలలోనుండి యేర్పడిన వారుకా రనుట తప్పు.	178—191
18.	వెలుగోటివారియు రావువారియు వంశచరిత్రములు రావుగారు స్వపక్షసాధకము లని తలంచుట పొరపాటు.	191—198
19.	పద్మనాయకచరిత్రములోనిపద్యములు రావుగారు స్వసిద్ధాంతమున కనుకూలము లనివ్రాయుట సరిగాదు.	198—205
20.	పద్మనాయకులను వర్ణించుట వ్యాహతం బనుట తప్పు.	205—208
21.	పద్మజ పద్మనాయక పద్మనాయకకుల శబ్దార్థము రావుగా రెఱుంగమి.	208—214
22.	పద్మనాయకులు క్షత్రియు లని చెప్పుకొన్నారని దూఱుట సరిగాదు.	214—216
23.	కాకతివారు శూద్రు లనుట తప్పు.	216—227
24.	పద్మనాయకులు రెడ్లకుఁబ్రతిఘటించి లేనికులమును సంపాదించుకొన్నారనుట యనుచితము.	228—233
25.	హైహయలు గొల్లవా రని చెప్పబడిన ట్లెంచుట తప్పు.	233—235
26.	పల్లవాదిత్యాదివిరుదములు గలవారు తత్తులముగలవా రనునది స్వకపోలకల్పితము.	235—240
27.	దామానాయకాదిచరిత్రములు సందర్భానుసారముగఁ గూర్పబడ లేదనుట తప్పు.	240—253
28.	ఆక్షేపసమాధానసంగ్రహము.	253—256

శ్రీ రస్తు.

విజ్ఞాపనము.

మహాశయులారా ! “మానాధీనా మేయసిద్ధిః” అనుటను బట్టి ప్రమేయసిద్ధి ప్రమాణాధీన మైన దనియుఁ బ్రమాణవిరుద్ధం బైన ప్రమేయకల్పనము నిలుచునది కాదనియు మీర తెలింగినవారలే కదా ! ఇటులుండ నీమధ్యను జలుకూరువీరభద్రరావుగారు తమయాంధ్రుల చరిత్రమునఁ బ్రమాణవిరుద్ధంబు లైన పెక్కువిషయములఁ బ్రకటించి యున్నారు. అయ్యవి సామాన్యముగ నెంతవారలకైనను యథార్థములుగఁ దోచును. ఇట్టిచరిత్రగ్రంథములను విమర్శించి వాస్తవము నరయువారలు దక్కువ. కాబట్టి జనసామాన్యమున కదియె నిజమని నమ్మకము గలుగును. అందువలన సత్యము మఱుఁగుపడును. కావున నిట్టివిషయములలోఁ బ్రతివిధానముసేయుట ముఖ్యమైనపనిగా నున్నది. వారు వ్రాసినప్రతివిషయము నిందుఁ జూపుట సాధ్యపడదు. కాబట్టి దిద్దాత్రముగఁ జూపుచున్నాఁడను.

మనయాంధ్రదేశములోఁ గలనాలనవర్ణములో వెలమ కమ్మ కాపు అనుతెగలవారు తత్తమశూద్రులు గనుండువారనుట యెల్లవార తెలుంగుదురు. ఈతెగలవారు శూద్రులలోఁగల తక్కిన తెగలవారలకు నేవ్యులై యే యుండఁగలవారలు గాని యెంతసామాన్యస్థితిలో నుండి నను దైవ్యమునువహించి యొకరియొద్ద సేవకులై యుండరు. ఇదివ్రత్యక్షప్రమాణగోచరము గాఁబట్టి వివరణంబున పేక్షింపదు మఱియునీశాఖలవారు నాలనజాతిలో నుత్తములుగాఁ జేర్కొనం బడుచుండిరని శాసనగ్రంథాదులు చాటుచున్నవి. శ్రీనాథమహాకవి తన భీమఖండంబున

“ఉ. కైటభదైత్యవైరిపద ♦ కంజమునం దుదయంబునొండె మి
న్నేటికి భూతధాతికిసి ♦ నెంతయు నచ్చిన తోడఁబుట్టునై
హాటకగర్భముఖ్యనిఖి ♦ లామరివశాళిమహామణిప్రభా
పాటలవర్ణ మైన యొక ♦ పావనవర్ణ ముదీర్ణసంపదన్.

వ. అప్సర్యవంశంబు కంసాసురవిధ్వంసిచరణపల్లనంబు దన
కుఁబుట్టినిల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రమంబునంబోలెఁ జామరతోమర
చ్చత్రధనుఃఖడ్గాదిచిహ్నోపశోభితంబై, చనలేటినీటివలని సోదరీయ
న్నేహలబ్ధంబులుంబోని పావనత్వ శుచిత్వ గాంభీర్య మాధుర్యంబులు
చరితమనస్స్వభావవచనంబుల ధరియించి పైదోడుంబొదివి విశ్వవిశ్వం
భరాక్రీడనంబు దనకువిదొప్పిన పరమశాంతి యంతరంగంబున నంత
రించి నిఖిలప్రపంచంబునకు నాధారంబై ప్రవర్తిలై. అందుఁ బద్మనా
యకు లనువెలమలనఁ గమ్మలన సరిసర్లన పంటర్లన బహుప్రకార
శాఖోపశాఖాభిన్నంబులై. ”

అని వ్రాసియున్నాఁడు. ఇందునకు సంవాదంబులు పెక్కులు
గలవు. ఇట్లేమూఁడు తెగలవారిపూర్వులు స్థాపించినశిలాశాసనములు
వీరు తమశూద్రులుగా నుండి రని యుద్ధోషించుచున్నవి.

“ఈశాదేశా త్సకసిజభువః కుర్వత స్సర్వసర్గం
నిత్యస్తుత్యా చ్చరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్మహాద్భిః
తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్
విష్ణో స్తచ్చరణా ద్విజిష్ణు కుదభూ ద్వర్లో గుణాన్మోనిధిః ”

ఇత్యాదిశాసనములు గ్రంథమున వెల్లడి చేయఁగలను. కాఁబట్టి పై
మూఁడు శాఖలవారు శూద్రులలో నుత్తములుగా నెన్నఁబడుచున్న వా
రనుటకు శాబ్దప్రమాణము గూడఁ జూపట్టుచున్నది. ఇట్లుప్రత్యక్ష
ప్రమాణముచేతను శాబ్దప్రమాణముచేతను సిద్ధం బగుచున్న యర్థము

నపలపించి వీరభద్రరావుగా రీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క ద్వితీయ భాగమధ్యయుగమునఁ బదవప్రకరణమున వెలమ కమ్మ కాపు తెగల వారు మిశ్రజాతివా రనియు గొల్లజాతివారియుఁ బల్లెజాతివారియు సమ్మేళనమున నుదయించినా రనియు నేమియేమియో ప్రమాణదూరం బైనవిషయమును యథార్థ మనుసల్లు వ్రాసి యున్నారు. ఆవిషయము నుపేక్షించినచో బై చెప్పినరీతిగ సత్యము మఱుగుపడును. కాబట్టి దానినిజము తెలుపుటకై యత్నించుట యాపశ్యకమై యున్నది.

ఇదిగాక పై మధ్యయుగమున 6 వ ప్రకరణమున నావ్రాసిన వెలుగోటివారివంశచరిత్రములోనివిషయములు కొన్నిసరియైనవి కావని వీరభద్రరావుగారు నిరాకరించి యున్నారు. ఇట్లుగుసపుడు

“కృతేచ ప్రతికర్తవ్య మేష ధర్మ సనాతనః ”

అనున్యాయమున నేనుబ్రతివిధానము చేయుట కర్తవ్యంబుగా నున్నది.

ఇంతేకాదు. తద్గ్రంథభూమికయందు కే. వి. లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ. గారు “వీరియభిప్రాయములు (వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయములు) కొందఱకు సమ్మతములు గాక పోవచ్చును. కొన్నిసందర్భముల సయ్యవి ప్రమాదజనితంబు లయినను గావచ్చును. కాని ఏవిషయమును గుఱించి యైనను, నుపక్రమించువారు సంపూర్ణముగఁ దమహృదయంబును విప్పి చెప్పినం గాని చర్చనీయాంశంబులు వెల్లడియగుట లేదు. అందువలన వారికిఁ గొంతస్వాతంత్ర్యం బిచ్చుట ధర్మ మని తలంచి మే మీగ్రంథకర్తగారియభిప్రాయముల విషయమున జోక్యము గలుగఁ జేసికొనినవారము గాము. సహృదయు లగు చదువరు లిందు సంస్కారంబు లవశ్యము లని తోచినచో మాకును గ్రంథకర్తగారికిని దెలిసినఁ గృతజ్ఞులమై యుండఁ గలము” అని మాబోటిచదు

పరులయందు నిరవగ్రహముగ్రహభరమునఁ గొంత స్వారంత్రము గలుగఁ జేసి యున్నారు.

గ్రంథకర్తగారు అవతారికయొక్క 14 వ పేజీలో “వెలు గోటివారి వంశచరిత్రముయొక్క ప్రతి నొక్కదానిని దయఁచేయగా ... స్వీకరించి యామూలాగ్రము బరించితిని. అందు చరిత్రబద్ధములు గానివిషయము లనేకము లుండుటచేత నాయభిప్రాయభేదమును తెలుపవలసి వచ్చినది. అందులకు మిక్కిలి చింతించుచున్నాను. చరిత్రమునందు వారివంశవిషయమై నేఁజేసినసిద్ధాంతములను సహేతుకముగా దోషము లని నిరూపించినయెడల వానిని దీనికనుబంధముగాఁ బ్రకటింతును” అని ప్రతివిధానమున కనుమతిప్రదానంబు చేసి యున్నారు.

ఇవన్నియు మదీయాంతరంగంబునఁజేరి యుత్సాహమునుప్రసంగఁ జేయ నే నీపనికిఁ బూనుచున్నాఁడను.

సదయహృదయులు సారాసారవివేకచతురులునగు సహృదయ శిరోమణులు రాయంచలు నీరక్షీరవివేకంబు చేయుభంగి నేతద్గ్రంథ ద్వయగతంబు లైనవిషయంబుల యుక్తాయుక్తంబులు పరిశీలింప మిక్కిలి యభ్యర్థింపఁబడుచున్నాను.

ఇట్లు విద్యద్విధేయుఁడు

వె - సదాశివశాస్త్రి.

 ఈపుస్తకము వలయువారు నల్లూరుజిల్లా జేంకటగిరిఁజూని నివాసులగు తి. జగన్నాథముగారికి వ్రాసికొనిన నుచితముగ లభించును.

శ్రీ ర స్తు.
శ్రీ గణేశాయ నమః.

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

జ్యో. ప్రత్యూహస్యాహశమనం ప్రణిపత్య గజాననమ్
అకాణ్డతాణ్డవః కోఽపి యథామతి నివార్యతే. ౧
పరహృదయాహరణైకప్రవీణతాదృగ్వచస్సమాకృప్తాః
అపి మత్ప్రియాన మేనం సఫలీకుర్వంతు సర్వథా సుధియః.

శ్రీచిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు 1912 వ సంవత్సరము
మే నెల 30 తేదీని, విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాలలో, బ్రకటింపబడిన
తమ యాంధ్రచరిత్ర ద్వితీయభాగమధ్యయుగము నాటవప్రకరణమున
178 వ పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డి రేచర్ల నామిరెడ్డి” అని
యుపక్రమించి 181 వ పేజీ తుదివఱకు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న
యైనట్లును గాకతిగణపతిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించియుండనట్లును
వాసియున్నారు. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. —

“వీర లిఱువురును (బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి) సోదరులు, అయిన
50 దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాశరము గాన
రాకయున్నది.....రేచర్ల నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సర
మున బిల్లలమట్టి గ్రామమున.....శాసనము వ్రాయించెను.
.....ఈ శాసనమందుఁ దనతల్లిదండ్రులనామములను మా
తమే పేర్కొనియెను గాని, తనవంశము వర్ణించి యుండ లేదు. తా
నెచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు లెట్టివో వానినిసయితము
పేర్కొనియుండ లేదు. అయినను క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునఁ

బిల్లలమఱ్ఱిగ్రామమునందు.....మరియొక శాసనము వ్రాయించెను, ఆ శాసనములోఁ దనవంశమును దనకు గలబిరుదావళులను బేర్కొనెను.....ఇతని శాసనములో నెచ్చటను బేతిరెడ్డినామము గానంబడదు, సకలగుణగణాలంకార, ఆమనగంటిపురవశేశ్వర, వీరలక్ష్మీనిజేశ్వర, దోర్బలభీమ, రణరంగరామ, వితరణకర్ణ, శౌర్యసంపన్న, పతిహితాంజనేయ, శౌచగాంగేయ, సత్యరత్నాకర, ముష్టజనభీకర, మనుమకులాదిత్య, సుభటసంస్తుత్య అనుబిరుదము లీతనికిఁ గలిగి యున్నట్లుగా నీ శాసనమునం బేర్కొనఁబడియెను. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరములో బేతిరెడ్డిభార్య యెఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనములో నామిరెడ్డి శాసనములోని వంశావళియే సరిగాఁ జెప్పఁబడినది.....నామిరెడ్డి పేరెత్త లేదు. మరియును నామిరెడ్డి శాసనములో నామిరెడ్డికిం గలబిరుదావళుల బేతిరెడ్డికిని జెప్పఁబడియెను. ఇంతియ గాక ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టదు. అదియునుంగాక యా శాసనములో ఎఱ్ఱక్కసానికి బేతిరెడ్డివలన మల్లారెడ్డి యనుకుమారుడు జనించె నని చెప్పఁబడుటయే గాక యాతనిగుణవిశేషాదులును పౌరుషపరాక్రమములును వర్ణింపఁబడినవి. ....ఈ శాసనములు మూడింటిని బరిశీలింపగా నీక్రిందివిధమునఁ దోచుచున్నది. క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లుదుర్గమున కధిపతియై పరిపాలనముఁ జేయుచు ఎఱ్ఱక్కసాని శాసనములో నుదాహరింపబడినబిరుదావళులను వహించి యుండె ననియు, ఆ కారణముచేత సతనితమ్ముడైన నామిరెడ్డి అప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండలేదనియు, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునాటికి నామిరెడ్డి యాబిరుదములను వహించుటచేత నప్పటికి బేతిరెడ్డి మృతినొంది యుండె ననియు, అతని మరణానంతరము తమ్ము డాబిరుదములనే వహించి యామనగల్లుదుర్గ

మున కథిపతియై యుండెననియు దేటపడుచున్నది. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్న యెడల క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నతనితమ్ము డైననామిరెడ్డి అన్న గారిబిరుదములను వహింపఁ జాలడు. తనకు తనసోదరునకు నట్టిభేదభావమే లేనియెడల క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నట్టిబిరుదావళులు ధరింప కుండుట తటస్థింపదు. కాబట్టి రేచర్ల బేతిరెడ్డి మొదటిప్రతాపరుద్రుని కాలములోనే యుండెను గాని గణపతిచక్రవర్తి కాలములో లేఁ డని చెప్పవలసి వచ్చుచున్నది” అని.

దీనిసాంగత్యాసాంగత్యములు తేటపడుచుటకు మున్ను గ్రంథ కర్తగారు వ్రాసిన పై విషయములలోని కొన్ని యంశములు విమర్శించి గ్రంథస్వభావమును దేటపడుచుచున్నాను.

అవధరింపుడు. తొలుత, “వీర లిటువురును సోదరులు, అయిన నిం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన రాక యున్నది.” అని వ్రాసి తరువాత నామిరెడ్డి శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు “ఇతనిశాసనములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డి నామము గానంబడదు” అనియు ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనస్వరూపము నుపన్యసించునపుడు “నామిరెడ్డిపే రెత్త లేదు” అనియు పై సంశయమునే దృఢపఱచి వారల జ్యేష్ఠకానిజ్యేష్ఠనిర్ణయం బెచటను జేయకయే, తుదకు “అతనితమ్ము డైననామిరెడ్డి” అని మొదలుగా నామిరెడ్డి కనిష్ఠుఁ డైనట్లును బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుఁ డైనట్లును నిశ్చయమును దెల్పి యున్నారు. తరువాతిగ్రంథమున నైన బేతిరెడ్డి జీవన మరణకాలములనే యన్వయవ్యతిరేకంబులతో నిర్ధారించిరి గాని యావిషయము నెత్తికొనరైరి. ఇందువలనఁ బూర్వాపరస్వగ్రంథవిరోధంబు నవధరింప లేదని యేర్పడుచున్నది. ఈవిషయము ముందు సవిస్తరముగా వ్రాయఁబడును.

మఱియు “నామిరెడ్డిశాసనములో నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళుల బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను” అనియు “అతనిమరణానంతరము తమ్ము డాబిరుదములనే వహించి” అనియు నిర్ధారణముగ వ్రాసియున్నారు. అట్లు వ్రాయుట గ్రంథకర్తగారి పొరపాట్లను జాటుచున్నది. నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళుల బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను అనుటవలన నాబిరుదములుమాత్రమే చెప్పబడినవి కాని తదరిక్తంబు లగు బిరుదములు చెప్పబడ లే దని యర్థ మగుచున్నది కదా! ఎట్టిక్కసానమ్మశాసనములో బేతిరెడ్డికి “స్వామిద్రోహరగండ బేతనదండ” అను రెండుబిరుదములు, నామిరెడ్డికి లే నట్టివి చెప్పబడి యుండినను, ఈయాంధ్రచరిత్రమున నామిరెడ్డికి బరనారీమూర అనుబిరుదము గాన రాక యుండినను, వీరభద్రరావుగారు నామిరెడ్డికిం గల బిరుదావళుల బేతిరెడ్డికిని జెప్పబడియెను అని వ్రాయుట ఏవకారార్థం బరయమిని గలిగినపొరపాటని తేటపడక మానదు. ఇట్లు “అతనిమరణానంతరము తమ్ముడాబిరుదములే వహించి” అని వ్రాయుటయుఁ బైయర్థమును బలపఱచుచున్నది. తమ్ముని బిరుదములలోఁ బైమూఁడుబిరుదములు లేనపుడు అన్నబిరుదములే తమ్ముఁడు వహించినవాఁ డెట్లగును? గ్రంథకర్తగా రాయాశిలాశాసనములను దాము స్వయముగఁ జూచినవారు గాకున్నను, నీపట్టునఁ దమ గ్రంథమునకు మాతృక యైనవెలుగోటివారివంశచరిత్రములో వెల్లడిపఱుపబడిన శాసనములను దుదివఱకుఁ జదివికొనియైన వ్రాయుట యుచితంబై యుండె. అట్లు వ్రాయమిచేఁ బైదోషములు ప్రసక్తించుటయే కాక యీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున 24 వ పేజీలో “వెలుగోటివారివంశచరిత్రము నామూలాగ్రముగాఁ బఠించి తిని” అని వ్రాయుట యన్యతం బనుటయుఁ బ్రసక్తించుచున్నది.

ఇదిగాక, మూడవశాసనముయొక్క స్వరూపము నుపన్యసింపచు నడుమ నకాండతాండవముగ “ ఇంతియగాక ఎఱ్ఱక్కసాని శాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్నట్టదు ” అని స్వాభిప్రాయము నావిష్కరించినారు. శాసనస్వరూపమును వివరించుచు నది తుదిముట్టనిదే నడుమ నిట్లు స్వాభిప్రాయము నుగ్గడించుట యసంబద్ధముగాఁ జూపఁబడిని. “ ఈశాసనములను మూడింటిని పరిశీలింపగా నీక్రిందివిధమునఁ దోచుచున్నది ” అనువాక్యముక్రిందిస్వాభిప్రాయ ప్రకటనగ్రంథముననే యీవాక్యము వ్రాయఁ దగి యుండెను.

ఇట్టిదోషముల కీగ్రంథము పుట్టినయిల్లగుటచే వాని నెల్ల నెత్తి చూపుట గ్రంథవిస్తరముఁ జేయు నని స్థాలీపులాకన్యాయమున నింత మాత్రముఁ జూపి ప్రకృతము ననుసరించుచున్నాఁడను. చూడుడు.

తొలుత “ ఇం దెతడు పెద్దయో ఎతడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గానరాక యున్న ” దని వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు బేతిరెడ్డి యన్న యనియు నామిరెడ్డి తమ్ముఁ డనియు నిశ్చయించి వ్రాయుట పరస్పరవిరుద్ధముగ నున్న దని వెనుక వ్రాసి యుంటిని. ఆవిషయములో నొకవేళ 180 పేజీలో వీరభద్రరావుగారు శాసనత్రయఫలితార్థమును వ్రాయునపుడు “ ఈశాసనములను మూడింటిని పరిశీలింపగా నీక్రిందివిధముగఁ దోచుచున్నది. క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లుదుర్గమున కధిపతియై పరిపాలనము జేయుచు నెఱ్ఱక్కసానిశాసనములో నుదాహరింపబడిన బిరుదావళులను వహించి యుండె ననియు ఆకారణముచేత తమ్ముడయిన నామిరెడ్డి యప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండలే దనియు ” అని మొదలుగా వ్రాయుటచేత బేతిరెడ్డి యన్న యనుటకు నారాజు 1195 సంవత్సరమున పరిపాలనముఁ జేయుచు... బిరుదావళులను వహిం

చుట కారణమనియు, నామిరెడ్డి తమ్ముడనుటకు సతం డప్పటి కాబిరు
దములను వహింప కుండుట కారణమనియు వారిభావ మేర్పడుచు
న్నది కదా! అని యన్నచో దాని నిర్విమర్శించెదను.

ఇయ్యది నిష్ప్రమాణ మయినకల్పసంబు. ఎందు కనిన. ఆసంప
త్సరమున బేతిరెడ్డి యామనగల్లురాష్ట్రము నేలుచు బిరుదములు
వహించి యుండెననుట సర్వప్రమాణములకు దూరం బైనయది. బేతి
రెడ్డి యట్లు సేయుచుండెననునది మనము చూచినవారము కాము కదా!
కాబట్టి యది ప్రత్యక్షసిద్ధ మనుటకు వీలు లేదు. అట్లు చేసి యుండవచ్చు
నని యూహించుటకు సరియైనకారణము గానరాదు. అప్పటికి నామి
రెడ్డి బిరుదములు వహింపకుండుటయే కారణమన్నచో సన్యోన్యాశ్రయ
దోషము ప్రసక్తించును. 1195 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి పరిపాలనముఁ
జేయుచు బిరుదములను వహించియుండినకారణముచేతఁ దమ్ముడగు
నామిరెడ్డి యప్పటి కాబిరుదములను వహించి యుండ లేదని వ్రాసిన
వీరభద్రరావుగారు నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండినకారణము
చేత బేతిరెడ్డి వహించి యుండెనని యూహించినచో సన్యోన్యాశ్రయ
దోషము ప్రసక్తింపక మానదు కదా! ఒక వేళ నాకారణముచేతఁ దమ్ము
డగునామిరెడ్డి యనువాక్యమును వ్రాయుట తప్పని యొప్పి శాసన
ప్రమాణసిద్ధం బయిననామిరెడ్డియొక్క బిరుదవహనాభావ రూపకార్య
ముచేత బేతిరెడ్డి బిరుదములను వహించియుండెననుకారణము నూహిం
చెద మన్నచోఁ గార్యముచేఁ గారణానుమానము శాస్త్రసిద్ధ మయినను
నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపమికిని బేతిరెడ్డి వహించుటకును గార్యకా
రణభావము శ్చిప్తము కాదు. కారణం బనఁగాఁ గార్యనియతపూర్వవృత్తి
యగునది. ఏది లేనందున నేకార్య ముదయింపదో అది దానికిఁ గారణ
మగును. దండచక్రకులాలాదులు లేక ఘటము జనింపదు గాన ఘట

మునకు దండెదులు కారణముగా నున్నవి. అట్లు బేతిరెడ్డి బిరుదవహనము లేనిచో నామిరెడ్డిబిరుదవహనాభావము సంభవింపనియెడల నారెంటికిఁ గార్యకారణభావము కృష్టమని చెప్ప నొప్పును. అట్లు లేదు. బిరుదములను వహించుటయు మానుటయు, ఎల్లవారలును బూర్వులబిరుదములను వహించియే తీరవలయు ననునిర్బంధముయొక్క కలిమిలేముల యధీనములు కావు. ఈవిషయము సప్రమాణముగ ముందు నిరూపింపఁగలను. కాబట్టి పైరెంటికిఁ గార్యకారణభావము కృష్టము కాదు. అది కానపుడు నామిరెడ్డి వహింపమిచే బేతిరెడ్డి వహించి యుండె నని యూహించుట కలవి కాదు.

ఒకవేళ నీగ్రంథకర్తగారియభీష్టప్రకారము పైరెంటికిఁ గార్యకారణభావ మంగీకరించి చూచినను నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింపకుండుటచేత బేతిరెడ్డి వహించియుండె నని యూహించుట సాధ్యపడదు. ఎందు కనిన, నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింప కుండుటకు, బేతిరెడ్డి వహించుచుండుటయే కాక కారణాంతరములు గూడఁ బెక్కు లుండవచ్చును. తండ్రియో మఱియొకజ్యేష్ఠభ్రాతయో పితృవ్యాదులో రాజ్యము చేయుచుండినను వీరిమతమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక యుండ వచ్చును గదా! ఇట్టిస్థితిలో, నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావరూప మైనకార్యముచేత బేతిరెడ్డియొక్క బిరుదవహనపరిపాలనములే యెట్లుహింపఁ దగును? ఇదిగాక 1195 వ సంవత్సరమునాటి నామిరెడ్డి శాసనములో, నాయన బిరుదములు వహింపనట్లు మాత్రమే యగపడుచున్నది గాని, పరిపాలింపక యుండిన ట్లగపడదు. ఇట్లు శాసనమున నున్న కేవల బిరుదవహనాభావముచేత నామిరెడ్డి యప్పటికి రాజ్యము చేయుచుండలే దనియు, నందువలన మఱియొకండు రాజ్యము చేయుచుండిన నుండ వచ్చుననియు మాత్రమే

వీరూహింపవచ్చును గాని బేతిరెడ్డి బిరుదవహనపరిపాలనములనే యెఱుఁగఁజూపింపవచ్చును? పై యూహయుఁ బూర్వబిరుదములను బ్రతి పురుషుఁడును వహించియే తీరవలె ననియు నన్న యుండఁగాఁ దమ్ముఁడు వహింపఁ గూడ దనియు నిర్బంధము లున్న నే సిద్ధించును. అట్టి నిర్బంధములు లే వని ముందు సప్రమాణముగ నిరూపింపఁగలను. అవి లే నపు డైచ్చికము లైన బిరుదవహనతదభావములచేఁ జేయఁబడిన పైయూహాలు నిరాధారములై సికతాకూపములవలెఁ దమంత నే కూలిపోవు నని వ్రాయఁబని లేదు. ఇందువలన బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాలనము నేయుచుండె ననుట యనుమానప్రమాణసిద్ధంబును గా నేరదు.

ఉపమానం బతిప్రసక్తం బనుట సుప్రసిద్ధంబు. ఇక నీవిషయము లో శాబ్దప్రమాణము గగనకుసుమమునకన్న దుర్లభంబు. నాటికి బేతిరెడ్డిపై విధముగ నుండె నని బోధించు శాసనములు గాని గ్రంథములు గాని లేవు గదా! అవి లేనపుడు 1195 సంవత్సరము నాటికి బేతిరెడ్డి రాజ్యము నేలుచు బిరుదములను వహించియుండె నని చెప్పట నిర్మూలంబు గాక మానదు. ఇట్లు ప్రత్యక్షాదిప్రమాణదూరంబై నిర్మూలమైన బేతిరెడ్డి బిరుదవహనముచేత, నాయన యన్నయై యుండెననియు, నాకారణముచేత నామిరెడ్డి తమ్ముడై యుండె ననియు నూహించుట గాని, శాసనదృష్ట్యం బగునామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావముచేత నతండు తమ్ముడై యుండె ననియు, నాకారణముచేత బేతిరెడ్డి యన్నయై యుండె ననియు నూహించుట గాని సాహసైకశరణంబనుట నిర్వివాదాశంబు.

ఇక, ఎఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనమునాటికిఁ బేతిరెడ్డి బ్రతికి యున్నట్లు గన్నట్లు దని నిర్ణయించుటకు గ్రంథకర్తగారు హేతువు లేవ్వి యని యెంచికొ వానివిమర్శ మిపు డవశ్య కర్తవ్యంబు. వెనుక

నుదాహరింపబడిన వారిగ్రంథమును జూడ క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింపకుండి క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున వహించి యుండుట యిందుకు ముఖ్య హేతువుగా వారు దట్టించినట్లు గానంబడియెడి. ఇందులో నామిరెడ్డి బిరుదములను వహింప కుండుట బేతిరెడ్డిజీవనమునకును, వహించుట మరణమునకును హేతువుగా నెంచి యుండవలెను. అయిన నివి హేతువులు కాఁజాలవు. ఎందు కనిన. నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపకుండుట బేతిరెడ్డిజీవించుట వలననే కాక కారణాంతరమునఁ గూడఁ గలుగ వచ్చును. మఱియొక జ్యేష్ఠభ్రాతయుండినను బిత్తవ్యాధిరాజ్యార్థు లుండినను గూడఁ గలుగ వచ్చును గదా ! నామిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి తక్కు నింక సోదరులు గాని, పితృవ్యాదులుగాని లేరని మన మెట్లు చెప్పవచ్చును ? ఈయాంధ్రచరిత్రముయొక్క 307 పేజీలో “గణపతిచక్రవర్తికి రుద్రాంబిక యనునొక్కకూతురుమాత్రమే గల దని చెప్పుటకు సాధ్యపడదు. గణపాంబ యనుకొమార్త మఱియొకతె గల దని ధాన్యకటకశాసనమునఁ జెప్పబడియుండ లేదా ? ఇంకను గూతులు లేరని యెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును ? ” అని వీరభద్రరావుగారు కూడ వ్రాసినవారే గదా !

ఇట్లు నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేతిరెడ్డిమరణమువలననే గాక యితరులమరణమువలనఁ గూడఁ గలుగ వచ్చును. తనకన్న నితరులు రాజ్యార్థు లైనవారు లేకయే కదా నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యుండవలె. లేదా, అన్న జీవించియుండినను రాజ్యవిభాగము చేసికొనియుండినచో బిరుదములను వహించుట సులభము. కాబట్టి నామిరెడ్డి బిరుదవహనాభావముచేత బేతిరెడ్డిబ్రతుకును, అతనిబిరుదవహనముచేత బేతిరెడ్డిమరణమును నూహింప వలనుపడదు.

మఱియుఁ బ్రతిపురుషుఁడు దమపూర్వులబిరుదములు వహించియే తన వలెననియు, అన్నయుండఁగాఁ దమ్ముఁడు బిరుదములు

వహింపఁ గూడ దనియు నిశ్చంధము లుండిననే కాని యాయూహా
స్థిరపడఁజాలదు. అయ్యవి దుష్టభంబులు. పూర్వులబిరుదములను
వహింపకయే యుండువారును, అన్నయున్నను వహించువారును,
నెందఱో యగపడుచున్నారు గదా! ఈ వెలుగోటివారివంశములో
రి వ తరము మాధవరావు శా. శ. 1349 సంవత్సరమున స్థాపించిన
శిలాశాసనములోఁ దమపూర్వులబిరుదములను వేనిని దాను వహించి
నట్లు వ్రాయుంపలేదు. ఇప్పటివా రెవరును బ్రాచీనులబిరుదములను
దఱుచుగ వహింప రనుట సర్వానుభవసిద్ధంబు. కావున బిరుద
వహన మైచ్చికమే కాని నియతము కాదు. రి వ తరము మాదా
నాయఁడు తమయన్నయైన యనపోతానాయఁడు రాజ్యధురంధరుఁడై
యుండఁగనే తనచే నుమామహేశ్వరములో స్థాపింపఁబడిన శిలాశాస
నములో “స్వస్తి శ్రీమకమహామండలేశ్వర రాయగాయగోవాళ గజ
దళవిఫాల భుజబలభీమ ఖడ్గనారాయణ సోమకులవరశురా మేత్యా
దిగా బిరుదములను వహించినట్లు వ్రాయించినాఁడు. ఈశాసనము శా.
శ. 1298 సంవత్సరమున వ్రాయఁబడినది. అప్పుడు వీరి యన్నయగునన
పోతానాయఁడు రాజ్యము చేయుచుండె ననుట వారిశాసనములవలన
స్పష్టము కాఁగలదు. కాబట్టి అన్న యుండఁగాఁ దమ్ముఁడు బిరుద
ములను వహింపఁ గూడ దనునియమము దుష్ట టము.

ఇదిగాక బేతిరెడ్డియొక్క జీవనమరణములను గూర్చి వీరభద్ర
రావుగారుచేసిన యూహలకు మొదట బేతిరెడ్డి యన్నయే కాని
తమ్ముఁడు గాఁ దనియు క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునాటికి బిరుద
ములను వహించియే యుండఁ గాని వహింపకుండ లే దనియు రెండు
నిశ్చయము లుండి తీరవలయు. అట్లేవ్రమాణముచేతను బైగంధకర్త
గారు నిర్ణయించియుండినవారు కారు. ఇంతమాత్రమే కాక “ఇం
దెలిఁడు పెద్దయో ఎతఁడు పిన్నయో నిశ్చయింప నాకరము గాన

రాక యున్న " దని వ్రాసినారు. ఇందువలన బేతిరెడ్డి పెద్దయ్యయి యుండి ననియు బిరుదములను వహించియే యుండి ననియు నిశ్చయము లే దనుట స్పష్టము. ఇది వెనుక విస్తరముగ వ్రాయంబడియె. ఆనిశ్చయము లేనపు డీ హేతువులు బేతిరెడ్డి జీవనమరణముల నెట్లు సాధింపఁ గల్గునో? కాబట్టి ఈయవి దుష్ట హేతువులయి గ్రంథకర్త గారియభీష్టమును సాధింపఁ జాల పని యెఱుంగునది.

ఇవి దప్ప మఱి యొక హేతువు వ్రాయంబడలేదు. ఎఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనస్వరూపాపన్యాసమధ్యమున నాకస్తికముగ " ఇంతియ కాక ఎఱ్ఱక్కసానమ్మశాసనమునాటికి బేతిరెడ్డి బ్రతికియున్నట్లు గన్పట్టదు " అని రావుగారు వ్రాసినందున నాశాసనమున నెద్దియో వీరి యభీష్టమును సాధింపఁగలిగిన బలవత్తర మైనయాధార ముండి యిట్లు వ్రాయుటకు వీరిని దొందరపెట్టి యుండు నందుకేని చూతము. అంకు బేతిరెడ్డి మృతి నొందినట్లొ ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ వైధవ్యచిహ్నములను వహించినట్లొ యేమేని యాధారలేశం బగపట్టు నేమో.

ఆశాసనమున బేతిరెడ్డివర్ణనప్రస్తావమున.

“ శ్లో. యస్తత్కాలశిఖీయతే స నయతి క్రోడేన సర్వం క్షయమ్.

బహువిధైర్భవై యిద్గుణై ర్భాజితో

యః ప్రీత్యాదదతే ల్లఙ్కితం వసు భృశం యస్తా ద్ద్విజా స్సాధవః.

అనుశ్లోకములలో శిఖీయతే నయతి ఆదదతే అని వర్తమానక్రియలు ప్రయోగింపఁబడినవి, శిఖీయతే నయతి ఆదదతే అనునవి శిఖిణీజ్దాధాతువులపై లట్ప్రత్యయమున నిష్పన్నంబులైన వనియు వర్తమానే లట్ అను సూత్రమువలన లట్ప్రత్యయము వర్తమానార్థమునఁ బ్రయోగింపఁబడుననియు వర్తమానత్వము ప్రారబ్ధాపరిసమాప్త క్రియాశ్రయత్వరూపమనియు శాస్త్రప్రసిద్ధంబే కదా.

ఇందువలన శాసనస్థాపనమునాటికి బేలిరెడ్డి జీవించియుండు ననుట నిర్వివాదము.

ఇక నెఱ్ఱక్కసానమ్మవర్ణనప్రస్తావనలను జూతము. అందు “శ్లో. సర్వేషు ధర్మేషు పతివ్రతాత్వ ధర్మే దధిక ప్రీతినమన్వితాయాః మైవాఽఖిలాశాః పరిపూరయంత్యాః ప్రీణాతిచిత్తం శివవల్లభాయాః గౌరీపదాంభోరుహయుగ్మ భూరిభక్తిప్రభావోర్జితభవ్యభాగ్యా యా కల్పసల్లీ సదృశీ శ్రితానాం సంపత్సమ్మద్ధిస్సతతంజనానామ్ ”

అనుశ్లోకము లగపడుచున్నవి. పీని యర్థము:—సర్వధర్మములలోఁ బతి వ్రతాత్వధర్మమునందు నెక్కువప్రీతి గలదియు, సమస్తము లైనయాశలను, లేదా, యెల్లరయాశలను బరిపూరించునదియు, సగుళివప్రియ మైన గౌరీదేవియొక్కచిత్తమును యేమె సంతసింపఁ జేయుచున్నదో యనియు, గౌరీపదామ్బుజయుగ్మమునం దధిక మైనభక్తిప్రభావముచేత మించినమనోజ్ఞ మైనభాగ్యము గలదియు, ఆశితులకుఁ గల్పలతాసదృశియు జనుల కెల్లపుడు సంపత్సమ్మద్ధిరూపయు నేమెయో యని యగుచున్నది. ఇందు ప్రీణాతి యనువర్తమానక్రియను బట్టి శాసనస్థాపనము నాటికి నెఱ్ఱక్కసానమ్మ గౌరీపూజ మొనర్చుచుండె ననుట స్పష్టము. వివాహాదినము మొదలు నిత్యము గౌరీపూజ నొనరించుట సువాసినీ ధర్మంబే కాని విధవాధర్మంబు కాదు. అప్పటి కామె విధవయుయి యుండె నేని వెనుకటిసువాసిధర్మంబు లప్పుడు వర్ణించుట కరం బస మంజనం బని వ్రాయ నక్కఱ లేదు.

ఇ నెఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనం బాసతో విప్పి చూచిన శాసనస్థాపనమునాటి నెఱ్ఱక్కసానమ్మ సౌభాగ్యచిహ్నములు వహించియుండి నట్లు చెప్పుకొనుటవలనను భర్త యగు బేలిరెడ్డిని వర్ణించునపుడు వర్తమానక్రియలను బ్రయోగించుటవలనను శాసనస్థాపనమునాటికి బేలి

రెడ్డి జీవించియే యుండె ననుట ప్రస్ఫుటం బగుచున్నది. ఇ దంతయుఁ జూడఁగా “ భక్త్యా శయాహి మంజూపాం దప్త్వా ఖి స్తేన భక్షితః ” అను న్యాయమున గ్రంథకర్తగారీ కిష్టసిద్ధి గాక పోవుటయే గాక పైగా సనిష్టముగూడ ఘటిల్లుచున్నది.

ఇందువలన వీరభద్రరావుగారు 180 వ పేజీలో “ ఈశాసనములను మూఁడింటిని బరిశీలింపఁగా అనిమొదలుకొని “ గణపతిచక్రవర్తికాలములో బేతిరెడ్డి లే డని చెప్పవలసియున్నది ” అనువఱకు వ్రాసిన గ్రంథము సుదూరనిరస్తం బగుటయే గాక 181 పేజీలో “ రేచర్ల బేతిరెడ్డిని గూర్చి శాసనములవలన గ్రహింపవలసినచరిత్రం బిద్దియె. బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమునకుఁ దర్వాత మృతి నొంది యుండవలయును. క్రీ. శ. 1196 సంవత్సరము మొదలుకొని మొదటిప్రతాపరుద్రునిసోదరుఁ డగుమహాదేవరాజు క్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమువఱకు బరిపాలనము జేసి ఆసంవత్సరమున దేవగిరిరా జైన జైత్రపాలునితో జరిగినయుద్ధమునందు మృతి నొందెను. ఆమనగంటిప్రభు వైన బేతిరెడ్డిగూడ మహాదేవరాజుతో యుద్ధమునకుఁ బోయి మరణము నొంది యుండవలయును ” అని వ్రాసిన గ్రంథముగూడ నిరస్తం బగుచున్నది.

“ శ్లో. ఆపరితోపాద్విదుషాంనసాధుమన్యేప్రయోగవిజ్ఞానమ్ | బలవదపిశిక్షితానామాత్మన్యప్రత్యయంచేతః ” అని వక్కాణించుమహాకవి కాళిదాసునకే తనపాండిత్యమునందు నమ్మకము లేక యుండఁగా వీరభద్రరావుగారికి స్వపాండిత్యమునం దెంత దృఢమైన నమ్మకమో ! బేతిరెడ్డి మరణమునే గాక మరణస్థానమునుగూడ నిర్ధారించుచున్నారు !

ఇక నిట్లు వీరు చేసినవ్యవస్థ నంగీకరింపక క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమువఱకు బేతిరెడ్డి జీవించియే యుండె నని నిశ్చయించినచో నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున బిరుదములు పహింపమికిఁ గారణం

బేమని యన వత్తు రేమో! అది పొసగదు. ప్రతిపురుషుఁడున బై వారిబిరుదములను వహించియే తీర వలయు నని నియమము లేదని చెనుక వ్రాయుంబడియో గదా! ఒకవేళ వారియభీష్ట ప్రకారము క్రీ. శ. 1199వ సంవత్సరమున బేతరెడ్డి మృతి నొందినందునఁ దమ్ముఁడైన నామిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి యన్నగారిబిరుదములను వహించె నని యొప్పికొన్నను మఱియొక యాక్షేపము రాక తీరదు. ఏమనిన.— అన్నగారు గతించినతర్వాత నామిరెడ్డివారిసకలబిరుదములను వహింపఁ దగి యుండఁగా స్వామిద్రోహరగండ, బేతనదండ అనురెండుబిరుదములను మానుట కేమి కారణం బని.

దీనికై యన్న గతించునప్పు డారెండుబిరుదములను వెంటఁ గొని పోయి యుండు నని యూహించెదరా? మహానుభావులు గదా!

ఇట్లు నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపమికిఁ గారణము నూహించినవారు నామిరెడ్డియొక్క క్రీ. శ. 1195 వ సంవత్సరమునాఁటి శాసనము స్వరూపమును వివరించునపుడు “ఈశాసనమందుఁ దనతల్లి దండ్రులనామములను మాత్రమే పేర్కొనియెను గాని తనవంశము నభివర్ణించి యుండ లేదు. తా నెచ్చటివాఁడో తనకుఁ గలబిరుదావళు లెట్టివో వానినినైతము పేర్కొని యుండ లేదు.” అని యాశాసనము నందు నూఁడుతోపములను జూపియుండియు నొకబిరుదావళులు వహింపమి కే కారణము నూహించిరి కాని వంశము నభివర్ణింపమికి నునికి పట్టు దెలుపమికి నేల కారణము లూహింపక వదలిపెట్టిరో తోఁప దయ్యో. అన్న యుండఁగాఁ దలిదండ్రులనామములు తక్కఁ బితామహ ప్రపితామహాదిప్రాచీనులనామములు, ఉనికిపట్టులు తెలుపుట కర్హత యుండ దని యూహించి యుండు రేమో!

వీ రొకపరి శాసనములకడకుఁ జని వానిం బాటఁజూచినఁ గాని యీసంశయములు దీఱవు. నామిరెడ్డిశాసనద్వయమునకుఁ గాలభేదమున్నట్లు స్థలభేదముండు నని వీరుతలంచి యుందురు. అట్లుగాదు. ఒక శిలాస్తంభమునందే శాసనద్వయము వ్రాయుంపఁబడినది. అదియు నొక తేవిధమైన యక్షరములు గలిగి యుండుట మొదలగునానిచే నేకకాలమందే వ్రాయుంపఁబడిన దని తేలవడుచున్నది. దేవతాప్రతిష్ఠలు వేర్వేరుకాలములందు జరిగియుండినను, నాయాకాలములను దెలుపుచు నొకకాలమునందే శాసనములు వ్రాయించుట సంభవించును గదా! అం దొకదానియందు వంశక్రమము బిరుదములు వ్రాయించి దాని చేతనే గతార్థంబగు నని యెంచియో రెంటిలో వ్రాయించుట కాశిలయం దవకాశము లేమిలో యొకదానియందు మాత్రమే వ్రాయించి మఱియొకదానియందు వ్రాయుంపక మానినట్లు గాన్పించెడిని.

ఇకఁ బైగారణములను బట్టి వ్రాయక మానియున్నచో రెండవదానియందే మాన వచ్చును గదా యని శంక యుదయించును. అట్లగునేని రెండవశాసనమునాటికి నామిరెడ్డికి రాజ్యభ్రంశము గలిగి బిరుదములు వ్రాయించినవాఁడు కాఁ డని యిట్టి పండితు లూహింపఁ గలుగుదురు గదా! కాన నిది యంతయు వీరభద్రరావుగారు స్వయముగ నాశాసనములను జూడకయు నందలిశ్లోకములయర్థమును గమనింపకయుఁ బోవుటచేఁ గలిగినదోషము దక్క వేఱుండుగాఁ గన్పట్టదు.

• ఇందువలన 189 వ పేజీలో “వెలుగోటిపంశచరిత్రకారులు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు కాఁబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నట్టిసంబంధము లేదు. నామిరెడ్డినామము బేతిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పుటకును వలను కాదు. నామిరెడ్డి భార్య యైతాంబ యని చెప్పఁబడినది గాని యెట్టిక్క యని చెప్పఁబడి

యుండ లేదు. వాదముకొఱకు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్న యనియొప్పు కొందము. అతఁడు వహించినబిరుదములచేతను జ్యేష్ఠుఁ డగుటచేతను క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామనగల్లు ప్రాంతదేశము నతఁడే పరిపాలించు చుండె నని చెప్పక తప్పదు. అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁ దమ్మునికిఁ గిరీటము నిచ్చె ననుట యసందర్భము గాదా! వాస్తవముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొక వేళ నంగీకరించినను జ్యేష్ఠుండు పరిపాలనముఁ జేయుచుండఁగాఁ గిరీటము నెసంగె ననుట ధర్మవిరుద్ధము” అని మొదలుగా వీరభద్రరావుగారు పేజీలుపేజీలు వ్రాసిన దంతయు, 190 పేజీలో “ఎఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనమునాఁటికి బేతిరెడ్డి మరణము నొందియుండుట చేతనే యామె తన యత్తింటివారియొక్కయుఁ బుట్టింటివారియొక్కయు సంశాభివర్ణనము గావించి తనధర్మమును గూర్చి చెప్పుకొనుట తటస్థించినది” అని వ్రాసిన దంతయు సముద్రఘోషమువలె నిరర్థకం బని తేటపడక మానదు.

బేతిరెడ్డి తమ్ముం డని యెంచినపుడు క్రీ. శ. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి రాజ్యము నేలుచు బిరుదములు వహించియుండె ననుటయందుఁ గాని, తర్వాత క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరములోపల బేతిరెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చి పూర్వబిరుదములే గాక స్వామిద్రోహర గండ బేతనదండ అను రెండుబిరుదముల నాజ్ఞించి యుండె ననుటయందుఁ గాని, ఆమనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులుగా రని యనుకొన్నను గణపతిచక్రవర్తి యనుగ్రహించి బేతిరెడ్డికిఁ దదాధిపత్యము నొసంగి యుండు ననుటయందుఁ గాని విరోధ మెద్దియుఁ గానరాదు గదా !

ఈకిరీటశాస్త్రమును గూర్చి ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁబడును. ఇపు డింతదూరము లేనిపోనికిరీటవాదమును బెంచిన వీరభద్రరావుగారిని గూర్చి యొకటి విచారింపవలసి యున్నది.

• వెలుగోటివారివంశచరిత్రములోనియనుబంధమున వ్రాయఁబడిన నామిరెడ్డి శాసనద్వయమును వీరు చక్కఁగఁ జదివి యుందు రనుటకు సందియము లేదు గదా ! ఇంతయేల? ఈయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున వీరు వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునామూలాగ్రముగఁ బరిచితి ననివ్రాసియే యున్నారు. ఇట్టివారు నామిరెడ్డియొక్క 1195 వ సంవత్సరమునాఁటిశాసనములోని

“శ్లో. నానాభోగయుజో ద్విజేశ్వరభృతో విద్విట్పురచ్ఛేదిన
శ్రీవాగీశ్వరసంస్తుతస్య విబుధై స్సేవ్యస్య భక్త్యాఽఖిలైః
ఆర్యాభీష్టవిధానసక్తమనసో యో భక్తియుక్త స్సదా
రుద్రస్యేవ పదారవిందయుగళే రుద్రస్య ధాతృపతేః
సింహావ్యాఘ్రాయితభటమనోగంధవాహాయితాశ్వ
త్కభృన్తేఘాయితగజగణో జ్వంభితే భీమధామ్ని
లీలామాత్రద్రుతధుతసమానీతనానాన రేంద్రే
యః ప్రఖ్యాతః పృథుభుజబలో రుద్రదేవస్య సైన్యే.
తస్య ప్రసాదా దాత్తశ్రీ శ్రీమతో రుద్రభూపతేః
నామః కామాత్మజ స్సర్వగుణధామా కృతీష్టదః.

• శాకాబ్దే శైలతారాపతిభవగణితే పత్యరే రాక్షసాఘ్యే
వైశాఖే శుక్లపక్షే కుసుమశరతిథౌ వాసరే భాస్కరస్య
లింగాని త్రిణి సోయం త్రిపురవిజయిన సంప్రతిష్ఠాప్య వృత్తిః
ప్రసాదాత్తత్పూజనార్థం సుకృతవితతయే స్వస్య మాతుః పితృశ్చ.

అనుశ్లోకములను జదివి నామిరెడ్డి రుద్రసముఁ డగురుద్రభూపతి

యొక్క పాదారవిందయుగళమందు భక్తియుక్తుండై యుండె ననియు నారుద్రదేవునియొక్క సైన్యమందు సుప్రసిద్ధుండై యుండె ననియు నారుద్రదేవునియనుగ్రహమున సంపదనొంది యుండె ననియు నాసార్యభౌముండు భూమండలము నేలుచుండ శివలింగత్రయమును బ్రతిష్ఠించి తత్పూజనమునకై యనేకవృత్తు లొసంగెననియు, దదర్శములను దెలిసికొని యున్నవారే కదా.

వీరిమతమున నామిరెడ్డి యిట్టి ఘనకృత్యము లొనర్చునపు డతని యన్నయై బేతిరెడ్డి యామనగఁటిరాజ్యమేలుచు బిరుదములను వహించి కాకతిరాయ సేనానాయకులలో మిన్నయై యున్నవాడని వ్రాయం బని లేదుకదా! అన్న యిట్టియున్నతస్థితిలో నుండఁగాఁ దమ్ముఁ డగు నామిరెడ్డి యన్ననించు కై నం బ్రశంసింపక యాతనిపేరైన నెత్తక తన్నుఁ బొగడుకొనుటయు, నేను రుద్రదేవునిపరమానుగ్రహపాత్రంబై తత్తె సైన్యమునఁ బ్రఖ్యాతుండ నయి యామహారాజువలన సంపద నొంది దలిదండ్రులపేరను నాపేరను దేవతాప్రతిష్ఠలు చేసి స్థిరవృత్తు లొసంగితి నని మొదలుగా నిజొన్నత్యమును స్వాతంత్ర్యమును గూర్చి వ్రాయించు కొనుటయు సంభవింప దని యీవీరభద్రరావుగా రేల యూహింప రైరి? అని.

నామిరెడ్డి యొక వేళ విక్రమాధికుం డయినను, అన్న రాజ్యము చేయుచుండఁగాఁ దాను సేనాపతియై యుండఁడు. వీరిరాజ్యము సైనాపత్యమూలకమే కాన వీరిలో రాజ్యము చేయుచున్నవారే సేనాపతులయి యుందురు. ఇంతియ కాక, అన్న రాజ్యము సేయుచుండఁగాఁ దాను బ్రతాపరుద్రునివలన సంపద నొందినవాడ నని చెప్పుకొనఁడు. ఇచ్చట సంపద రాజ్యరూపమే కాని వస్త్రాభరణాదిన త్కారరూపముగా నోపదు. అట్లైనచో రుద్రునిచే నత్కరింపఁబడినవాడ ననియె చెప్పు

కొనును గాని “ఆత్తశ్రీః” యని చెప్పకొనఁడు. వీరిమతమున బేతారెడ్డి యన్నయై యున్నాఁడు కాబట్టి, అట్టి రాజ్యరూపసంపదకు స్వతంత్రుఁడైనయన్నయే యర్హుం డగును గాని యస్వతంత్రుఁడై యన్న తమ్ము డర్హుండు గాఁ జాలఁడు. విభక్తుఁడై యుండినచో రాజ్యము తోఁ గూడ బిరుదములు సైతము వచ్చియుండును. ఇది గాక సర్వాధిపతి యైన యన్న యుండఁగా నిజకీర్తివ్యాప్తికై తమ్ముండు బహులధనవ్యయము చేసి మహోన్నతదేవాయతననిర్మాణాదు లొనర్చి స్థిరవృత్తు లొసంగుట సంప్రదాయవిరుద్ధంబు ధర్మవిరుద్ధంబును గాదా? మఱియు గయలో నాత్మపిండము వెట్టుటయుఁ దనపేర దేవతాప్రతిష్ఠ చేయుటయు ముందు తన్నుఁ గూర్చి యట్లొనరించుపుత్రుండు లేక వయస్సు గడచినందునఁ బుత్రోత్పత్తిసంభావనయు లేక శ్రమోన్ముఖులైనవారిధర్మముగా నున్నది గాని యల్పవయస్సున నుండి పుత్రప్రాప్తి కర్హత గలిగి రాజ్యాదిభోగములను గన నున్న యస్వతంత్రులధర్మముగా లోకమునఁ గన్పట్టదు. నూటికిఁ గోటికి నొకం డట్లు సేయుపురుషుండుండిన నతండు తప్పక దనయన్నను గొనియాడును. తనయన్న యన్నతస్థితిలో నుండఁగా నాయనప్రశంసచేయక దనప్రశంసయే చేసి కొనుట కట్టి సత్పురుషుం డొప్పుఁడు కదా! ఈవెలుగోటివారివంశమున నాతివతరము మాదానాయఁ డుమామహేశ్వరమునఁ బ్రతిష్ఠించినశాసనమున

“శ్లో. అనుజో మనుజేంద్రస్య దనుజారాతిసంపదః

అన్నపోతమహీశస్య సన్నతారాతిభూభుజః”

అని యన్నను గొనియాడియున్నాఁడు. నామిరెడ్డి యట్లొనరింపక పోవుటయే కాక పై కార్యముల నొనరించుటను బట్టి తమ్ముఁడు కాఁడని యూహింపఁ దగును.

“ ఈ బేతిరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాథలు బట్టులచేఁ గల్పింపఁబడి పాటలు పద్యములు అల్లఁబడి బేతాళనాయనివంశీయుల మని చెప్పుకొనెడువారిచే గ్రంథస్థములు గావింపఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయింపఁబడి సత్య మైనచరిత్రాంశములను గప్పి పెట్టుచున్నది. ” అని.

దీనివలన బేతిరెడ్డినిగూర్చి పెక్కుగాథ లున్నట్లును వానిలోఁ గొన్ని సత్యములయ్యుఁ గొన్ని యసత్యములయ్యు నున్నట్లును, అందు సత్యములచే సత్యములు గప్పి పెట్టఁబడుచున్నట్లును వానియాశయము దెలియవచ్చుచున్నది గాని సత్యము లెవ్వయో అసత్యము లెవ్వయో వానియొక్కసత్యత్వాసత్యత్వములకుఁ గారణంబు లెవ్వయో దెలియరాకయున్నది. అట్లు తెలియవచ్చువఱకు నీవాక్యము ను పేక్షించుటయే కర్తవ్యంబుగాఁ గనుపట్టెడిని.

అయినను “ బట్టులచేఁ గల్పింపఁబడి ” యనుసాభిప్రాయవిశేషణముచే బట్టులు కల్పించినగాథ లసత్యములనియు, తదన్యములు సత్యములనియుఁ దెలియుటకుఁ గొంచె మవకాశము దొరకుచున్నది. కాఁబట్టి బట్టులచేఁ గల్పింపఁబడకుండుట సత్యతకును, వారలచేఁ గల్పింపఁబడుట యసత్యతకును గారణ మని యర్థసిద్ధ మగుచున్నది. ఇట్టిస్థితిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచేఁ గల్పింపఁబడినగాథ లెవ్వి? తదన్యము లెవ్వి? యని విచారింపఁగా, పద్మనాయకచరిత్రము వేంకటగిరివాసినంశచరిత్రము మొదలగునవి బట్టురాజులచే వ్రాయఁబడినవి కావున వానిలో బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినగాథలు, అనఁగా, “ బేతిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి వరము లొంది గణపతిచక్రవర్తివలన మిగుల గౌరవింపఁబడెను. బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము గలదు. ఈరాజు పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు ” ఇత్యాదు లసత్యము లనియు, తదితరములు, అనఁగా, వీరభద్రరావుగారిచేఁ గని పెట్టఁబడినవి “ బేతిరెడ్డి

గణపతిదేవునిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించి యుండ లేదు, అతనివలన గౌరవింపఁబడి యుండ లేదు, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదు, ఆరాజు వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులు మొదలగువారికి మూల పురుషుఁడు గాఁడు" ఇత్యాదులు సత్యము లనియు నేర్పడుచు న్నది. ఈయభిప్రాయమును 183 వ పేజీలో సీవాకృత్యత్వయము తరువాత " కాబట్టి బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు, బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ దనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను" అనులేఖన ముచే గ్రంథకర్తగారే యావిష్కరించియున్నాడు. బట్టులచేఁ గల్పిం పఁబడిన వసత్యము లెట్లొ వీరిచేఁ గల్పింపఁబడినవి సత్యంబు లెట్లొ, తన్నిరూపణం బశక్యం బని యగ్రిమ విమర్శమువలనఁ దేటపడఁ గలదు.

ఏది యెట్టు లున్నను నిదంతయు సభిత్తిచిత్రకర్తముగా నున్నది. ఎందు కనఁగాఁ బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచేతఁ జిత్రముగఁ గాని విచిత్ర ముగఁ గాని యొకగాధ యైనను గల్పింపఁబడ లేదు, ఇంత యేల? ఆపేరే వారెత్తలేదు ఇట్లుండఁగ నాగాధలు (లేనట్టిగాధలు) పాటలు పద్యములు అల్లఁబడి గ్రంథస్థములు గావింపఁబడి సర్వత్ర వ్యాప్తి చేయఁబడి సత్యమైనచరిత్రాంశములను గప్పిపెట్టుచున్న వనుట యభిత్తిచిత్రకర్తము గాక వేఱొం డేమి యగును?

దీనిపై వీరభద్రరావుగారు, బేతిరెడ్డినిగూర్చి యనేకగాధ లేబట్టులచేతఁ జిత్రవిచిత్రముగఁ గల్పింపఁబడి శాఖోపశాఖలుగాఁ బ్రబలి సత్య మైనచరిత్రాంశములను మఱుఁగుపఱచుచున్నవో యగపఱచుట యావశ్యకంబై యున్నది. కానిచో నిదంతయు నున్న త్తప్రలపితంబు వోలె నుపహాసనీయంబు గాక పోదు.

ఒకవేళ, పద్మనాయకచరిత్రము వేంకటగిరివారివంశచరిత్రము మొదలగుగ్రంథములలో, బేతిరెడ్డి లోకోత్తరశౌర్యదైర్యసాహసములతో బేతాళుని నెదిరించె ననియు నాబేతాళుఁ డారాజుయొక్క శౌర్యాదులకు మెచ్చి కొన్నివరము లొసంగె ననియు నావృత్తాంత మప్పు డోరుగల్లురాజ్యధురంధరుఁ డగు గణపతిచక్రవర్తి చారులవలన విని యీరెడ్డిని రావించి మిగుల శౌరవించె ననియు నేమేమో చిత్ర విచిత్రముగ బట్టులు కల్పించి వ్రాసినారు కారా? యని యందు రేమో. వానిలో గాధలు బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో చెవి రెడ్డిని గూర్చి వ్రాయఁబడియున్నవో వీరభద్రరావుగా రింకొకపరి గొంచె మాగ్రంథములను గటాక్షించి చెప్పవలసి యుండును.

ఇక నిశ్చేమైనఁ జెప్ప వత్తు రేమో. — ఆగ్రంథములలో నెచ్చటను బేతిరెడ్డిపేరు లేకున్నను, చెవిరెడ్డియనియు బేతాళనాయఁ డనియు నామము లున్నవి కాఁబట్టి యాచరిత్రము బేతిరెడ్డినిగూర్చియే వ్రాయఁబడిన దనుట కెంతమాత్రము సందియము లేదు. బేతిరెడ్డి యనియు బేతినాయఁ డనియు బేతాళరెడ్డి యనియు బేతాళనాయఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డికి నామాంతరములే కాని వేరుకాదు. అని.

ఇయ్యది మా కభిప్రేతం బగుదానియే. అయినను, వీరు పై శబ్దముల కక్షరభేదమే కాని యర్థభేదము లే దనువిషయము సంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? యని విచారించి తెలిసికొనఁ దగి యున్నది. అంగీకరింతు రన్నచో స్వమతహాసము పరమతప్రవేశము అనుదూషణములు ప్రసక్తించును. అగ్రిమగ్రంథమున “కాఁబట్టి బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధీశ్వరులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడెడుబేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని వ్రాసి యచ్చటచ్చట

నాయర్థమునే బలపఱచుట మొదలగువానిచే వీరిమతమునఁ బై నామములు వేర్వేరుపురుషులనే బోధించు నన్నభావము తేటపడుచున్నది కదా. అట్టిమతకర్త లభేదవాదము నంగీకరించినచో, పైదోషములు ప్రసక్తింపకమాన వని వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇకఁ బై నామములకు శబ్దభేదమే కాని యర్థభేదము లేదన్నవిషయము నంగీకరింప రన్నచో 178 వ పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి ” యని యుపక్రమించి బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుం డనియు, గణపతిరాజ్యకాలమువఱకు జీవించి యుండ లేదనియు, బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టులచే ననేకగాధలు కల్పింపఁబడినవనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియు మున్నగా వ్రాయుట యసంగతం బగును. బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేరు పురుషు లైనపుడు బేతిరెడ్డి పెద్దయైన నేమి ? పిన్న యైన నేమి ? గణపతిరాజ్యమునాటికి జీవించిన నేమి ? మరణించిన నేమి ?

ఒకనిగుణములచే మఱియొకఁడు గుణి యగుటయు నొకని దోషములచే మఱియొకఁడు దోషి యగుటయుఁ గానము గదా! కాఁబట్టి భేదవాదులు చెవిరెడ్డిపేరుతో నున్నచరిత్రములలో నెంతమాత్రము సంబంధము లేనట్టిబేతిరెడ్డిచరిత్రములను దెచ్చి పెట్టి చూయుట యసంగతంబు గాక మానదు.

ఒకవేళ, బట్టు లట్లు వారల నిరువుర నేకపురుషునిగా వ్రాసి యున్నారు, అట్టి వారిమతమునఁ జెవిరెడ్డిగాధలే బేతిరెడ్డిగాధలు బేతిరెడ్డిగాధలే చెవిరెడ్డిగాధలు కావచ్చును గదా ! ఆపక్షమునభ్యుపేత్య వాదముగ నెత్తికొని యటులు వ్రాయఁబడిన దన వత్తు రేమో. అట్లనవచ్చును గాని, ఆపక్షముననైనఁ జెవిరెడ్డియొక్క నిజమైనచరిత్రమును నిందించుట ధర్మము గాదు. చెవిరెడ్డికి బేతిరెడ్డికి భేద మున్నను అభేద మున్నను చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁడను నిజ మైనయంశమునకు

క్షతి యుండదు కదా ! ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ వ్రాయఁబడును. ఇట్లుగునపుడు పై వాక్యమున, “ బేతాళనాయనివంశీయుల మని చెప్పకొనెడువారిచేత గ్రంథస్థములు గావింపఁబడి ” అనియు 183 వ పేజీలో “ వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడు బేతాళనాయఁడు కాఁ డని సహేతుకముగ నిరూపింపబోవుచున్నాను ” అనియు బేతాళనాయకవంశీయత్వాదులయం దయాధార్థ్యసూచక మగుమాటలు వ్రాయుట యేమి ధర్తంబు? బేతిరెడ్డి పైవానికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని నమ్మక మున్నవారు బేతిరెడ్డివంశీయుల మని చెప్పకొనెడు వారిచేత అనియు, పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని చెప్పఁబడుబేతిరెడ్డి యనియు వ్రాసి పైవారు బేతిరెడ్డి వంశజులు కా నట్లును, బేతిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు కానట్లును, స్వకీయదృఢవిశ్వాసమును సూచించినను సూచింప వచ్చును గాని నిజమైనచెవిరెడ్డివంశీయత్వము పైవారియందు లేనట్లు సూచించుట తగదు కదా !

ఒకవేళ సింగభూపాలీయమునందును అనపోతమాదానాయకుల శాసనములయందును వెన్నమనాయనినుండియే తమవంశము నభివర్ణించినందున నంతకుఁ బూర్వం డగునీచెవిరెడ్డి వారికి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని తత్ప్రకరణాంతమున వ్రాయఁబోవుచున్నారు, అందువలన నిట్లు వ్రాసినారని యందు రేమో. అయ్యది యవిమర్శపూర్వక లేఖనమని సప్రమాణముగ నచ్చటనే వ్రాయఁబోవుచున్నాను.

ఇక ద్వితీయవాక్య మిటు లున్నది. “ ఈబేతిరెడ్డినిగూర్చి శ్రీ వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునం దీక్రిందివిధముగ వ్రాయఁబడినది.—వీరికి మూలపురుషుఁడు బేతాళనాయఁ డని ప్రఖ్యాతి గాంచినచెవ్విరెడ్డి యను రాజు. ఆరాజు ఘనత గాంచిన కాకతిగణపతి దేవుని రాజ్యకాలమున

శౌర్యధైర్యాదిలోలో తరగుణగణపరిపూర్ణుడై యామహారాజువలన మిగుల మన్ననగాంచుటయే కాక యనేక బిరుదములను మఱికొంత రాజ్యమును గాంచినవాఁడు. ఈ ఘనుఁడు వర్తమానవేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులగు శ్రీశ్రీరాజగోపాలకృష్ణయాచేంద్రబహదుర్ కే. సి. ఐ. ఇ. వారికినిరువదియెనిమిదవతరమువాఁడు. ఈ రాజశిఖామణియీ వెలుగోటి శాఖకు మాత్రమే కాక జటప్రోలు బొబ్బిలి పితాపురము మైలవరము మొదలగు సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు—ఇయ్యది బట్టులు వ్రాసినవ్రాతలనునమ్మి యవిచారపూర్వకముగా వ్రాయఁబడిన వ్రాతవలె గాన్పించుచున్నది గాని సహేతుక మైనప్రమాణములతో గూడినదిగఁ గానంబడదు ” అని.

ఇది యంతయు నిర్హేతుకనిందయై యున్నది. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని మొదలుగ వ్రాయుట యేకారణమునుబట్టి యవిచారసిద్ధమో నిరూపింపకయే నిందించుట నిర్హేతుకనింద గాక పోదు గదా ! దీనికి సమాధాన మున్న తల్లేఖనంబును బోలె నుపేక్షించుటయే. దీనికన్న రెట్టిగఁ దిట్టుటయు సమాధానమే కాని యయిన నది సండితధర్మంబు గాక పామరధర్మం బగుచున్నది. కాన దీని నుపేక్షించుటయే యుచితంబుగా నున్నది. ఇదిగాక, పూర్వ వాక్యనిరాసమువలననే యిదియు నిరస్తప్రాయం బగుచున్నది. అయినను విచ్చిత్తివిశేషాదరమున నించుక వ్రాయ నెంచుచున్నాను. వీ రీ నాలుగువాక్యములలో వ్రాసినవిషయములనే చర్చితచర్చణముగ వ్రాసి యున్నారు కాబట్టి వాని ఖండనము గూడ “ యక్షానురూపోబలిః ” అనున్యాయము ననుసరించి యట్లే వ్రాయవలసియుండును. తీర్థిజ్ఞులు మన్నింతురు గాక.

వీరభద్రరావుగారు “ బేతిరెడ్డిని గూర్చి యీక్రిందివిధముగ వ్రాయఁబడిన ” దని నుడువుచు, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని వ్రా

సిసవ్రాతను దెచ్చి చూపుట యసంబద్ధముగ నున్నది. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనివ్రాసినవ్రాతను దెచ్చి చూపుటయే కదా పైవా క్యమున కనుగుణం బగును. వెలుగోటివారివంశచరిత్రస్థములై వీరిచే నిచ్చుట వ్రాయఁబడినయీవాక్యములలో బేతిరెడ్డివార్తయే లేదు కద ! అది లేనపుడు బేతిరెడ్డినిగూర్చి క్రిందివిధముగ నున్న దని దేనింబట్టి వ్రాయఁగలిగిరో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ బేతిరెడ్డి యనియు, చెవి రెడ్డి యనియు నామభేదమే కాని యర్థభేదము లే దనువాదము సంగీక రించి యిట్లు వ్రాసితి మందు రేమో ఆయభేదపక్షమున నైనఁ జెవి రెడ్డిమూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధ లేదు. ఒకవేళ, అట్లనుట వలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని చెప్పిన ట్లగు ననియు నయ్యది నిలువఁ జాల దనియు అందువలన చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డగు భంగము వచ్చు ననియు నందు రేమో. అట్లనఁ దగదు వారి కిరువుర కభేద మనునంశ మప్రామాణిక మైనను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గాఁజాలదు. బేతిరెడ్డియె చెవిరెడ్డి యను కొనుట భ్రమమూల మైనపుడు చెవిరెడ్డియందు బేతిరెడ్డిత్వము తద్గత ధర్మవిశేషములు లేక పోయినను నిజ మైనచెవిరెడ్డిత్వము తద్గతధర్మ ములు నుండక పోవుఁ గద ! కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుట యప్రామాణికము గానోపదు. ఈవిషయ మింకను ముందు వివరింపఁ బడును.

ఇదిగాక, వీరభద్రరావుగారు పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డియనియు పల్నాటిబేతినాయఁ డనియు బేతాళనాయఁ డనినామాంతరము గల చెవిరెడ్డి యనియు వేర్వేరుపురుషులనుగా వీడఁ దీసి యున్నారు. ఈ విషయము సీత్రకరణమున నచ్చటచ్చట వ్యక్తపఱచుటయే కాక 10 వ ప్రకరణములో 286 పేజీలో “పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డియు పల్నాటివీరుఁ డైన . . . . . బేతినాయఁడును చెవిరెడ్డియని నామాంతరము గలపిల్లలమఱ్ఱి

బేతాళనాయఁడే యని శ్రీవెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్న వని యాటవప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జర్చించి యున్నాను” అని వ్రాయుటచే వ్యక్తపఱచినారు.

ఇంతియ కాక, పల్నాటిబేతినాయఁడు బ్రహ్మనాయని వంశము వారికి మూలపురుషుఁ డనియు, పిల్లలమఱ్ఱిబేతిరెడ్డి మల్లారెడ్డివంశజులకు మూలపురుషుఁ డనియు స్వాశయమును వెల్లడిపఱచి, చెవిరెడ్డి పలానావారికి మూలపురుషుఁ డని వ్రాయక మానుకొన్నాడు. అట్లు వీరు మానుకొన్న చెవిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డని వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో వ్రాయుట, వీరి కేమి విశరీతముగఁ దోచియుండునో తెలియ రాక యున్నది. పైమువ్వురిలో నెవ్వఁడును పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁగూడ దని వారి సంకల్పమున్నచో నుండవచ్చును గాని దానికిఁ బ్రమాణం బెద్దియో యగపఱచుటయు, అట్టిపురుషుఁడు మఱియెవఁడో నిర్ధారించుటయు, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డని బోధించెడు పూర్వులు వ్రాసిన గ్రంథము లప్రామాణికము లని స్థాపించుటయు, మొదలగునవి యత్యంతావశ్యకములు.

ఒకవేళనా గ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధములు మెండుగానుండుటనుబట్టి వానిలో వ్రాయఁబడిన చెవిరెడ్డిమూలపురుషత్వాది విషయము లప్రామాణికములని చెప్పఁగల రన్నచో నట్లనఁ దగదు. ఎందుకనఁగ, చరిత్రకారులు వారివారికి దొరకిన యాధారములనుబట్టి కొన్నివిషయములను భిన్నభిన్నరీతిగా వ్రాసినను, చెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనునంశము నందఱు నైకకంఠ్యముగ నొండొంటికి విరోధలేశము లేకుండ వ్రాసియున్నారు కాన నయ్యది యప్రామాణికం బన నొప్పుదు. ఏ విషయమందు గ్రంథములు పరస్పరవిరుద్ధములుగ నుండునో

ఆవిషయముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధము కావచ్చును గాని
యేవిరోధము లేక యేకగూఢముగ నందఱిచే వ్రాయఁబడినవిష
యముయొక్క ప్రామాణ్యము సందిగ్ధ మెటులు గానోపును? అట్లుగచో
లోకముననున్న చరిత్రము లన్నియు యత్కించిద్విరోధమును బురస్కరిం
చుకొనియప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును? పురాణేతిహాసాదుల
యందుఁగూడ నెన్నియో విరోధములున్నట్లు తోచుచున్నవి అంత
మాత్రమున నవియు నప్రామాణికములు గావలసి వచ్చును. శాసన
ములు గూడఁ బరస్పరవిరోధోద్భావనముచే నగ్రాహ్యములు కావలసి
వచ్చును. వీరభద్రరావుగారు మొన్న దొరకినగుండయదండనా
థుని భార్యయొక్కయొడ్డమానిశాసనములోఁ గాకతివారు శూద్రు
లని వ్రాసినా రనుటనుబట్టి గణపతిచక్రవర్తి స్వయముగ వ్రాయించిన
శాసనములను నిరసించి కాకతివారు శూద్రు లని స్థాపించినారు కారా?
కాఁబట్టి శుష్క-తర్కముల కెవ్వియు నిలువ నోపక ప్రమేయసిద్ధియే
దుర్లభం బగును.

ఇక నగ్రముగంధమున “ సోమదేవరాజీయమునందును, పద్మ
నాయకచరిత్రమునందును . . . పిల్లలమఱ్ఱిశాసనములో నుదాహరింపఁ
బడినబేతిరెడ్డియే పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డైనబేతాళ
నాయఁ డని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై . . . యున్నవి ”
అని వ్రాసి యున్నారు గావున బేతాళనాయఁడు పై సంస్థానాధిపతు
లకు మూలపురుషుఁ డనుటయందు వారియాక్షేప మేమియుఁ గాన
రాదు గదా యన్నచో, మఱి యేల “ ఇయ్యది బట్టులు వ్రాసినవ్రాత
లను నమ్మి యవిచారపూర్వకముగ వ్రాసినవ్రాత ” యని మొదలుగా
నోటికి వచ్చినట్టు చూఱుచున్నారు, కారణము లేక చూఱుట వెట్టి
వానిధర్మంబు కదా !

ఇక నేమైన వెలుగోటివారివంశ చరిత్రములోనిపై వాక్యములో బేతిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనియు, గణపతిదేవునికాలమున నుండె ననియు, నాయనపలన గౌరవింపఁబడె ననియు, వేంకటగిరిప్రస్తుతప్రభువరులకు నిరుపదియెనిమిదవతరమువాఁ డనియు, జటప్రోలుమొదలగుసంస్థానాధిపతులకుఁ గూడ మూలపురుషుఁ డనియు, గానంబడుచున్న యైదువిషయములలో నెద్దియో మనవీరభద్రరావు గారికి సమ్మతము గాక యుండి యిట్లు నిందించుచున్నారో యేమో, అయ్యది విమర్శించి చూతము.

పైవిషయములలో మొదటి దగు బేతాళనాయుఁ డనినామాంతరము గలచెవిరెడ్డి వెలుగోటివారికి మూలపురుషుఁ డనువిషయమును వెనుక నేను గనుపఱచినయుక్తులచేతను, తమయొక్కయంగీకారము సూచించునట్టి “పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనునబేతాళనాయుఁడు” అనువాక్యముచేతను, వీరభద్రరావుగా రంగీకరించినవారే కదా! ఇందువలననే యితరసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనువిషయముగూడ వీరిచే నంగీకృతప్రాయంబు గాక మానదు. ఇక శ్రీవేంకటగిరిప్రస్తుతప్రభువరులకుఁ జెవిరెడ్డి యిరుపదియెనిమిదవతరమువాఁడనునది వీరి కసమ్మత మేమో అనుకొనుటకువీలులేదు. అట్లుగునపుడు వంశావళిలో నిపుడు గానవచ్చుచున్న పురుషులను గొందఱను ద్రోసివేయుట యైనను గొందఱను జేర్చుటయైనను గర్తవ్యం బగును. అయ్యది సప్రమాణముగ నుండనిచో సప్రయోజకం బగును కావున దాని నెత్తికొనఁ బనిలేదు. ఇట్లు చూడఁగా గణపతిదేవునికాలమునఁ జెవిరెడ్డి యుండె ననియు నామహారాజువలన సమ్మానింపఁబడె ననియు సీరెండువిషయములే శేషించి యున్నవి. వెనుక నావిషయములను రెంటినె వీరు నిరసించి నారు కాబట్టి యావిషయములే వీరి కసమ్మతంబులు గానోపును, అయినను అది నిలువఁ జాలదు. ఎందు కనఁగ, వెనుక వ్రాసఁబడినదెల్ల

బేతిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడిన విషయము, ఈనాక్యములో వ్రాయఁబడిన దెల్లఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాయఁబడినవిషయము గాన విషయభేదమునుబట్టి యట్లనుకొనుటకు వీలు లేదు. ఆతండ్రి యీతండ్రినివా రొప్పరైరి. కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి మరణమువలనఁ జెవిరెడ్డిజీవనమున కేమియు భంగము లేదు. అట్లగుటంజేసి గణపతిదేవునివలనఁ జెవిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియుఁ గాన రాదు. ఇక, చెవిరెడ్డి జీవించియుండి సమ్మానింపఁ బడె ననుటయందుఁ బ్రమాణ మెద్దియు లేదన్నచో, వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవ్రాతయందే ప్రమాణము లే దనియు వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు వ్రాసినవ్రాతయందుఁ బెక్కుపూర్వ గ్రంథములు శాసనాదులు ప్రమాణములున్నవనియు ననఁగలను. ఆవిషయము తరువాతిగ్రంథములో వెల్లడి చేయఁబడును. కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి గణపతిదేవునివలన సమ్మానింపఁబడె ననుట నిరాకరింప నర్హంబు గాదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేఱు కా రనుషక్షమునఁ బైదోషములు రాక మానవు, ఎందుకనిన, వెనుక వీరభద్రరావుగారు సిద్ధాంతీకరించినదానింబట్టిచూడఁగా గణపతిదేవునినాఁటికి బేతిరెడ్డిమరణించియున్నవాఁడే కదా! బేతిరెడ్డియె చెవిరెడ్డి యైనపుడు చెవిరెడ్డియు నాఁటికి మృతి నొందినవాఁడె యన వలయు, అట్లు మృతి నొందినవాఁడు గణపతిదేవునివలన నెటులు సమ్మానింపఁబడి యుండ వచ్చును. అని యాక్షేపింతు రేమో. వారిసిద్ధాంతము సరియైనది కా దని యనేక భంగుల నిరసించి గణపతిదేవునినాఁటికి బేతిరెడ్డి జీవించియె యుండెనని వెనుక సవిస్తరముగ వ్రాసి యున్నా నని సమాధానము చెప్పఁగలను. కావున మామతమున గణపతిదేవుని రాజ్యమునాఁటికి జీవించియేయున్న బేతిరెడ్డి యనుచెవిరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడుటకు విరోధ మేమియు లేదు. వా రిరువుర కభేదము భ్రమమూల మని యెంచినను చెవిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడినాఁ డనుటకు భంగము కలుగదు.

“నహి రజతత్వభ్రమప్రయుక్తా ప్రవృత్తి శ్చక్తిన్నగోచరయతి” అను న్యాయమున, శుక్తి రజత మనుకొనుట భ్రమమూలమైనను రజత మను బుద్ధితో, జని పుచ్చుకొన్నపుడు నిజమైనశుక్తియే విషయ మగునట్లు అభేదబుద్ధితో బేతిరెడ్డి సమ్మానింపఁబడె ననుసపుడు అందుకు నిజమైన చెవిరెడ్డి సమ్మానమే విషయ మగుచున్నది.

ఇక మూడవవాక్యము విమర్శింపఁబడును. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. “సోమదేవరాజీయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును, వేంకటగిరివారివంశావళిగ్రంథమునందును, రావువంశీయులచరిత్రమునందును, వీని నన్నింటిని బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి నూతనముగా బ్రకటింపఁబడిన వేంకటగిరిరాజులవంశచరిత్రమునందును, పిల్లలమఱ్ఱిశాసనములో నుదాహరింపఁబడిన బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతులమూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁడని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యుక్తికిని సత్యమునకును దూరములై యున్నవి” అని.

ఇది, శ్లో “ఏష వంధ్యాసుతో యాతి శశశృంగధనుర్ధరః । మృగతృష్ణాంభసి స్నాతః ఖపుష్పధృతశేఖరః॥ ” అనునట్లొప్పి యున్నది. ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలో, పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డియే పైవారిమూలపురుషుఁడగు బేతాళనాయఁడు అని ప్రతిజ్ఞావాక్యము వ్రాసి, తత్సాధనంబునకై కొన్ని హేతువులు వ్రాసి యుండిన నే కదా వీరు వ్రాసినయీ వాక్యముపపన్నం బగును. వానిలో వీరు వ్రాసినవిషయమే లేదు. ఇంతయేల? వెలుగోటివారివంశచరిత్ర మనునూతనగ్రంథమున, దక్క నితరములయందు బేతిరెడ్డియనునానుపూర్వీయే గానంబడదు. ఆగ్రంథకర్తలకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు అగునా? కాఁడా? యని సంశయమున్న నేకదా వారు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడని స్థాపించుటకు, బ్రయాసపడుదురు. వారి కాసంశయము లేదు. వారట్లు వ్రాసినవారు గారు.

సోమ దేవరాజ్యములో నేమియున్నట్లు భావించి యందు దాని పేరు వ్రాసి రో ఇంకొకపరి వారె యా గ్రంథమును బఠించి యెఱుంగవలయు. ఇట్లా గ్రంథములలో లేనివిషయములు వానిలో నుండినట్లును వానిస్థాపన మునకై యా గ్రంథకారులు గొన్ని హేతువుల నగపఱచినట్లును ఆ హేతువుల కొండొంటికి విరోధ ముండినట్లును వ్రాయుట పైశ్లోక ములోఁ జెప్పఁబడినవిషయము ననుకరించుచున్నదనుట కెంతమాత్రము సంశయము గాన రాదు. ఇది గాక పై గ్రంథములలో నీ హేతువులు వ్రాయఁబడిన వనియు, వానిలో నొండొంటికి నిట్లు విరోధము వచ్చు చున్న దనియు వీ రీ గ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే యిట్లు దూషించుట నిర్హేతుకదూషణం బగుటంజేసి వెనుక వ్రాసినరీతిగా నున్న త్తలేఖనంబునుబోలె దీని నుపేక్షించుటయే యుచితంబు.

ఒకవేళ 186 న పేజీ మొదలుకొని 191 వ పేజీవఱకుఁ గల గ్రంథ ములో రావుగారు బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడు అని స్థాపించుటకుఁ బై గ్రంథకర్తలు చూపిన హేతువుల నె యుపన్యసించి వానిలోఁ గల పరస్పర విరోధములను దేటపఱచి “యీగాధల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి...చూచి నను బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డను సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల” దనియు “బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వా భాసములతో నిరూపించినారు” అనియు, బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురు షతను గూర్చి పై గ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులనే తుదివఱకు విమర్శించినారు కాఁబట్టి యీ గ్రంథములో నెచ్చటను నిరూపింపకయే యిట్లు దూషింప నిర్హేతుకదూషణం బనుట తగ దని యందురేమో.

దాని నిమిత్తమర్థించెదను 186 మొదలు 191 పేజీవఱకుఁ వా రీ క్రిందివిధముగఁ బూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకుఁ బరస్పరవిరోధాదుల నగపఱచినారు “వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు

పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగఁ జెవిరెడ్డిగాధను గల్పించినారు. హేమాద్రిరెడ్డిపేరు పూర్వగ్రంథములలో నెచ్చటను లేక యుండఁగా నూతనగ్రంథకారు లాహేమాద్రిరెడ్డిపేరును వ్రాసినారు. రేచని కిచ్చిన వరములు మూఁడనియు నాల్గనియుఁ బ్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా వీరొకవర మనియే వ్రాసినారు. కవీంద్రులు వేడుకతోఁ జెవిరెడ్డిని బేతాళుఁడని పిలుచుచు వచ్చి రని ప్రాచీనగ్రంథములలో నుండఁగా నూతనగ్రంథములో గణపతిదేవుఁడు చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁడని పేరుపనామము నిచ్చినాఁడని వ్రాసినారు. అని యీమొదలైనవిరోధము లగపఱచినారు.

ఇయ్యవి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని స్థాపించుటకు “బైగ్రంథకారులచే వ్రాయఁబడిన హేతువులు గావు. ఎంతమందబుద్ధి మైనను జెవిరెడ్డి కిట్టిగాధ లుండుటవలన బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని తలంపఁడు గద. ఇట్టిస్థితిలో నీగాధలు పైవిషయమును సమర్థించుటకు వ్రాయఁబడిన హేతువులుగా వా రెటులు తలంచిరో వింతగా నున్నది. ఒకవేళ, వారు హేతుపదార్థ మిట్టిదే యని నమ్మి వీనికే హేతువులని నామకరణము చేసి కొన్నారు కాఁబట్టి యే పై గ్రంథకారులు చూపిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియు హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా రనియు మొదలుగ నీప్రకరణమున బహుభంగుల వ్రాయుటయే కాక పదవప్రకరణమునను “శ్రీవెలుగోటి హరివంశ చరిత్రమున వక్కాణింపఁబడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక యున్నవి” అని వీనినే నిర్దేశించి యున్నారనినచో, సంతసించుచున్నాఁడను. హేతువు లనగాఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన చరిత్రములనియు, హేత్వాభాసములనఁగా వానిలోఁ గల పరస్పరవిరోధములనియు, వీరభద్ర రావుగారు నమ్మియున్నచో సంత

కన్ననంతసింహదగిన దేది యుండఁ గలదు? ఈవిషయము ముందు విస్తరముగ విమర్శింపఁబడును.

ఇక నాలవవాక్యము శేషించి యున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది. “మఱియు నీగ్రంథములలో నసత్యము లైనట్టియు నసందర్భములైనట్టియు విషయములెన్నో యవిమర్శపూర్వకముగఁ జొప్పింపఁబడినవి. వానిని జక్కఁగ విమర్శించి యథార్థ మిట్టి దని లోకమునకు వెల్లడిచేయ కుండినయెడల జనసామాన్య మాగ్రంథములోని గాధలనే పరమప్రమాణములుగా శిరమున వహింతురు. అందువలన సత్య మైన చరిత్రవ్యాపనకుఁ బ్రతిబంధకము గలుగును ” అని.

ఈవాక్యము పై మూడు వాక్యములయర్థము నామ్రేడితము చేయుచున్నది. ప్రథమవాక్యములో “బట్టులచేఁ గల్పింపఁబడిన గాధలు ” అనుటచే నయథార్థము లగుగాధలు అనునర్థము తేటపడుచున్నది గద ! బట్టుపద మయథార్థవక్త అనునర్థమును బోధించు నని గ్రంథకర్తగారి యభిప్రాయము. కల్పితపద మయథార్థ మనునర్థమును బోధించు నని లోక మెఱుంగును. ఇదిగాక “సత్య మైనచరిత్రాంశము అను ” అనుటచేఁ బూర్వోక్తము లగు గాధలసత్యము లైన వనివెల్లడియగుచున్నది. ద్వితీయవాక్యముందు “ఇయ్యది బట్టులపొగడ్తలను నమ్మివ్రాసినవ్రాత ” అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున “సత్యమునకు దూరములై యున్న ” వనుటచేతను, బైయర్థమె చెప్పఁబడిన దనుట నిర్వివాదాంశము. కాబట్టి యీనాలవవాక్యము పై మూడింటియర్థమునే యామ్రేడితముగఁ జేయుచున్నది. ఇందువలనఁ బై వానియొక్క నిరాసగ్రంథమె దీనినిరాసమునకుఁ జాలియున్న దని యెంచి దీనినివదలి ముందు వీరు నిరూపింపఁ బోవు సిద్ధాంతమున కవతారిక యైనవాక్యమును, అనఁగా “కాబట్టి యీ బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డి యనునామము

లేదనియు, బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడగు బేతాళనాయుడు కాఁడనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అనుదానిని విమర్శించుచున్నాను.

ఈవాక్యమున “సహేతుకముగ” అనునది, సత్యముగ సప్రమాణముగ గ్రంథాంతర విరోధరహితముగ, సయుక్తికముగ, సందర్భసహితముగ అనువాని కుపలక్షణముగ నున్నది. కానిచోఁ బై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములకును వీరభద్రరావుగారు నూతనముగఁ గనిపెట్టి వ్రాయఁబోవువిషయములకును భేదము లేకపోవును. అట్లగునపుడు వానిని దూఱుట యనుచిత మగును. కాబట్టి పైవాని కీపద ముపలక్షక మని యొప్పి తీర వలయు. ఒకవేళ నిందు “సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అనుటవలన వీరు నిరూపింపఁబోవు విషయములు సహేతుకము లనియు, పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడిన విషయములు సహేతుకములు గా వనియు నేర్పడును కాబట్టి పైవానికి వీనికి సహేతుకత్వ నిర్లేతుకత్వములు వ్యావర్తకము లని చెప్పెద మందు రేమో. అట్లనఁ దగదు. ఎందు కనఁగా, ద్వితీయవాక్యమున “సహేతుకము లైనప్రమాణములతోఁ గూడినవిగాఁ గనుపట్టువు” అనుటచేతను, తృతీయవాక్యమున “హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్నవి” అనుటచేతను, పై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయములు సైతము ప్రమాణవంతములు హేతుమంతములునై యున్న వని తేటపడుచున్నది కదా! కాబట్టి యట్లనఁ దగదు. ఇక నా ప్రమాణములు సహేతుమంతములు గా వనియు నా హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యున్న వనియుఁ బైవాక్యములచేతనే బోధిత మగుచున్నది కావున నవి సప్రమాణములు సహేతుకములు కానేర వన్నచో నది నిలువఁ జాలదు, ఎందు కనిన, పైగ్రంథములలో

వ్రాసినవిషయములలో హేతువులు ప్రమాణములు లేవనియుఁ దాము వ్రాసిన విషయములలో నవి గల వనియు, వీరభద్రరావుగారి సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దని నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను. కాఁబట్టి పై వ్యానికిని వీరు వ్రాసిన విషయములకును సహేతుకత్వనిర్ణేతుకత్వములు గాని, సప్రమాణత్వాప్రమాణత్వములు గాని వ్యావర్తకములు గాఁజాలవు. ఇక సత్యత్వాసత్యత్వములు వ్యావర్తకము లగు నన్నచో నవియుఁ గావు. వారు మావ్రాసిన వ్రాతలు సత్యములు, పనులు వ్రాసిన వ్రాత లసత్యములు, అని ప్రతిజ్ఞ చేసినంతమాత్రమున నవి సిద్ధించు నవి కావు. వారివాక్యములు వేదములవలె స్వతఃప్రమాణములు గావు. వారాప్తులును (యథార్థవక్తలును) గారు. భమప్రమాదములతో మెలఁగి రాగద్వేషాదిపరిపూర్ణులైనయత్తదాదులావులు కా రనియు, మన్వాదిమహర్షులే అట్టివా రనియు, శాస్త్రకర్తలు నిరూపించి యున్నారు. ఇదిగాక “కవీనా ముచ్చాఘ్రియ సౌందర్యగుణా మృషోద్యాః, కవే రాహుర్యవర్ణనమ్” అని మొదలగు వచనములచే బట్టులు మాత్రమే కాక, కవులందఱు వర్ణనప్రస్తావమున నయథార్థవాదులే యగుచున్నారు కాఁబట్టి బట్టు లయథార్థవాదులు, వీరభద్రరావుగారు యథార్థవాదులు అని వక్కాణించుటకు వీలు లేదు.

ఇందువలన, సోమదేవరాజేయము పద్మనాయకచరిత్రము మొదలగు గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి వ్రాసినగాధ లసత్యము లనియు, తాము వ్రాసినబోవువిషయములు, అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియను నామము లేదు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయకుడు కాఁడనునవి సత్యము లనియు వీరభద్రరావుగారు వ్రాసికొన్నవిషయము విశ్వసింపఁదగినది కాదు. దీనివలననె, పై గ్రంథకారులు వ్రాసినచరిత్రలు, నిర్ణేతుకములు, అప్రమాణములు, పరస్పరవిరుద్ధములు, నిర్వృత్తికములు,

తాము వ్రాయువిషయములు సహేతుకములు సప్రమాణములు విరోధరహితములు, సయుక్తికములు అని మొదలుగఁ బొగడుకొనుట విశ్వాసపాత్రము గా దని తేటపడక పోదు.

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములని చెప్పెడువారి నిట్లుబిచారించెదను. పై వారిలో నొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములకు మఱియొకరిచే వ్రాయఁబడినవిషయములు విరుద్ధము లనుపక్షమున, ఆవిషయములకు మీచే వ్రాయఁబడిన విషయములుగూడ విరుద్ధము లేల కాక పోవును? ఆగ్రంథకారు లెవ్వరున బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు, బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు వ్రాసి తత్సాధనమునకై మీరు వ్రాసిన హేతువులను వ్రాసినవారు కాక కద ! వా రొకవిధముగ వ్రాసియుండఁగ మీరు మఱియొకవిధముగ వ్రాయుట వానికిఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధము కాక మాన దని వ్రాయఁబడి లేదు. కాబట్టి పూర్వగ్రంథకారులు వ్రాసిన హేతువులు పరస్పర విరుద్ధములు మేము వ్రాసినవి యట్టివి కా వని వ్రాసికొనుట యచితంబుగాదు. అని.

ఇ.కఁ, బూర్వగ్రంథములలోని హేతువులు నిర్వృత్తికములు తాము వ్రాసినవి సయుక్తికములు, అని వీ రే యాధారములచే స్థాపింపఁగలరో వానిచేతనే వీరు వ్రాసిన హేతువులు నిర్వృత్తికములు పైవారు వ్రాసినవి సయుక్తికములు అని స్థాపింప వచ్చును.

బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనుటయు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటయు సందర్భసహితం బెట్లో బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము కలదు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డగును అనుట యసందర్భం బెట్లో వా రే యూహింపవలయు.

ఒకవేళ నీవిషయములు గాక మఱికొన్ని పూర్వగ్రంథములలో నసందర్భముగ నున్న వని గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మందు రేమో. అట్లగుచో “కాబట్టి...నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని వ్రాయుట యసంబద్ధ మగును. పూర్వ లట్లు వ్రాసినారు అందువలన లోకులు వానినే నమ్మఁ గలరు కాబట్టి నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను అని వ్రాయుటవలన నిరూపణీయాంశము పూర్వగ్రంథములయం దగపఱచిన దోషములకు నిష్కర్తకమయ్యే తీరవలయును గదా! అసందర్భములు నిరూపణీయములు వేఱ్యే రగునపు డదియెట్లు ఘటిల్లును?

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ జెవిరెడ్డినిగూర్చి పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినచరిత్రములయందు వానిసాధనమునకై యగపఱచిన హేతువులయందు వీరభద్రరావుగా రేయేదోషముల నుద్ఘాతించుచున్నారో ఆయాదోషము లన్నియుఁ దమచే వ్రాయఁబడునట్టి బేతిరెడ్డిచరిత్రములయందు వాని హేతువులయందు జాగరూకములై యుండఁగల వని తేటపడక పోదు. ఇట్లుండఁ బైనానిని నిందించి తమ వ్రాతను బాగడుకొనుట హాసాస్పదముగ నున్న దన్నమాట వివరింపఁ బనిలేదు.

ఇక నీవిచార మిటు లుంచి వీరిచే వ్రాయఁబడిన పైరెండువిషయములలో మొదటివిషయమును గూర్చి అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియనునామము లే దనుదానింగూర్చి వీరిచే వ్రాయఁబడిన(1)గుర్తుగల గ్రంథము విమర్శింపఁబడుచున్నది. అయ్యది క్రిందివిధముగ నున్నది.

“ఈరేచర్ల బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండెను గాని చెవిరెడ్డి యనుజన్మనామ ముండలే దని బేతిరెడ్డిభార్య యగు నెఱ్ఱిక్కసానమ్మశాసనమున

“శ్లో. తస్మా త్తస్యాం సమజని మహాదేవపాదాబ్జభక్తః
ఖ్యాతో బేత స్తతవితరణప్రీణితప్రాణివర్గః

ఆశాచక్రే ప్రవితతశరచ్చంద్రసాంద్రాంశురమ్యా
య స్యాత్యర్థం జనసుఖసముత్పాదినీ భాతి కీర్తిః ”

అనిసంస్కృత మందును, “శ్రీమతు రేచర్లపిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డి పెండ్లము” అని తెనుఁగునందును బ్రయోగింపఁబడిన బేతిశబ్దముచేతనే స్పష్ట మగుచున్నది. కాఁబట్టి ప్రకృతము నైజాంరాజ్యమునకుఁ జేరి యున్న నల్లగొండరాజ్యములోని యామనగల్లురాజధానిలోను, ఆమన గంటి కుత్తరభాగమున రెండుక్రోశములదూరములో నున్నపిల్లలమఱ్ఱి రాజధానిలోను వసించి యాదేశము నేలినవాఁడు బేతిరెడ్డియె కాని బేతా శనాయఁ డనునామాంతరము గల చెవిరెడ్డి మాత్రముకాఁడు” అని.

దీనివిమర్శమునకన్న మున్నీవిషయము తేటపడుచుట యావ శ్యకమై యున్నది. ఈవాక్యములలో నొకదాని కొకటి సంబంధింపక యసంబద్ధంబులై యున్నవి. ఎందు కనిన, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునా మము లేదని ... నిరూపింపబోవుచున్నాను” అనుప్రథమప్రతిజ్ఞా వాక్యముచేత, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁ బడినట్లు తేటపడుచున్నది. “బేతిరెడ్డికి బేతిరెడ్డి యనియే జన్మనామ ముండెను గాని చెవిరెడ్డియని జన్మనామముండ లే” డను ద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యముచేత బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము బొత్తిగ నిషేధింపఁబడక జన్మనామముగ నుండుటయే నిషేధింపఁబడినట్లును, అందువలన వ్యవహారనామముగ నుండ వచ్చు నని యంగీకరింపఁబడి నట్లును దేటపడుచున్నది. “కాఁబట్టి ప్రకృతము...చెవిరెడ్డి మాత్రము కాఁడు” “అనునిగమనవాక్యముచేత, బేతిరెడ్డియా? చెవిరెడ్డియా? ఆమనగల్లుపిల్లలమఱ్ఱిరాజధానులలో వసించి యాప్రాంతదేశము నేలు చుండినవాఁ డని సంశయ మున్నట్లును, ఎట్టిక్కసానమ్మశాసనములోఁ బైవితముగ బేతపదమువ్రాయఁబడినందున నట్టివాఁడుబేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డి కాఁ డని నిశ్చయ మైనట్లును దేటపడుచున్నది. తొలుత

“బేతిరెడ్డికి నాపేరే లే” దని వ్రాసిన చెవిరెడ్డినామముయొక్క సామాన్యనిషేధమునకును, “తరువాత నదిజన్మనామము కా” దని తన్నామముయొక్క-విశేషనిషేధమునకును, అవల, “కాబట్టి యామనగల్లుప్రాంతమునేలినవాడు బేతిరెడ్డియే కాని చెవిరెడ్డిమాత్రము కా” దని నిగమనమునకును నెట్టిసంబంధము పొనఁగునో ఇట్టి యవయవకల్పనం బే శాస్త్రమునకు సమ్మతంబో వారే యాలోచింపనచ్చును.

ఇక గేతత్ప్రతిష్ఠాతాంశస్థాపనమునకై వీరగపటచిన్త్రధమహేతువు విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఎట్టిక్కసాని శాసనములో బేతపదమును వ్రాయుట, బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లేదనుటకుఁ గాని, అట్టి జన్మనామము లేదనుటకుఁగాని హేతువు గాఁ జాలదు. ఎందుకన, అందు బేతిరెడ్డికిఁ బైనామము లేదని చెప్పలేదు. బేతిపద స్వరసమును బట్టి యిట్లూహించెద మన్నచో అయ్యది శాసనగ్రంథాదులలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు నని గాని దన కున్ననామము లన్నియు వ్రాయవలయు నని గాని నియమ ముండుచో నిర్వహించును. అట్టి నియమము దుర్లభము. ఎందు కనఁగ, అనేకశాసనములలో గ్రంథములలోఁ బురుషునకుఁ గల నామములలో నొకటి గాని బిరుదనామము గాని తఱచుగఁ గానంబడుచున్నది. అందు మొదటివిషయము సుప్రసిద్ధంబగుటచే రెండవవిషయమున కుదాహరణ మిచ్చుచున్నాను కనుఁడు. ఏకశిలానగరములోనిరుద్రదేవునిశాసనములో

“శ్రీమత్త్రిభువనమల్లో రాజా కాకత్యవంశసంభూతః

ప్రబలరిపువర్గనారీ వైధవ్యవిధాయకాచార్యః.”

అను శ్లోకమునఁ గాకతిబేతరాజునకు బిరుదనామ మగు త్రిభువనమల్లశబ్దమే వ్రాయఁబడినది. ఇది బేతరాజునకు బిరుదనామమే కాని జన్మనామము కా దని యాయాంధ్రచరిత్రముయొక్క 5

వ ప్రకరణమున 150 పేజీలలో వీరభద్రరావుగారుగూడ “ఇతనికి
ద్రుభువనమల్ల బేతరాజు జనించెను, ద్రుభువనమల్ల అనునది బేతరాజునకు
బిరుదనామము” అని వ్రాసియున్నారు. సింగభూపాలీయములో
సింగభూపతివర్ణనప్రస్తావమున

శ్లో. యుష్టాభిః ప్రతిగండభైరవరణే ప్రాణాః కథం రక్షితాః
ఇత్యంతఃపురపుచ్ఛయా య దరిషు ప్రాప్తేషు లజ్జావశమ్
శంసం త్యుత్తర మాననవృత్తికరవ్యాపారపారంగతా
మందాందోలితకర్ణకుండలహరిన్తాణి కృష్ణాఙ్గురాః.”

అనుపద్యమునందు సింగభూపతికి బిరుదనామ మగు ప్రతిగండ భైర
వపదమే వ్రాయఁబడినది. కాఁబట్టి శాసనగ్రంథాదులయందుఁ బురు
షునకుఁ గలనామము లన్నియు వ్రాయవలయు నను నియమము
గాని, జన్మనామమే వ్రాయవలయు నను నియమము గాని
లేదు. అది లేనపు డెట్టుక్కడేవిశాసనములలో బేతపద ముం
డుటవలన నదియే జన్మనామ మని గాని, బేతపదము దక్క నితరనామ
మారాజునకు లే దని గాని సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు. ఇందువలన
“బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యని నామములేదు” అనుదానికి ద్వితీయప్రతి
జ్ఞావాక్యమును బట్టి జన్మనామము లే దనుటయందె పర్యవసాన మను
కొని నిర్వహింపఁ జూచుటయు నిలువదు. శాసనములలో జన్మనా
మమే వ్రాయవలయు ననునియమ ముండిన నే కదా అది యైనను నిలువ
బోవును. అది లే దయ్యెను.

ఇదిగాక, వీరు 188 పేజీలలో “చెవిరెడ్డికి బేతాశనాయఁడని పౌరుష
నామమును గణపతిదేవుఁ డెప్పు డొసఁగెనో విమర్శించి తెలిసికొనుట
యావశ్యకమై యున్నది. ఎట్టుక్కసాని శాసనము నాఁటికి అనఁగా 1208
సంవత్సరము నాఁటికి ఎట్టుక్కభర్త బేతిరెడ్డి యనియే చెప్పఁబడి

యుండుటచేత అంతకుఁ బూర్వమే యీవృత్తాంతము జరిగి యుండవలె గదా! చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎఱిగక తనభర్తను వర్ణించుసందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? అని వ్రాసి యున్నారు. అందువలన శాసనములలో బిరుదనామము గూడ నుండవచ్చునని వీరంగీకరించినట్లుగుచున్నది. బేతపదము బేతాశనామమునకు బదులుగా వ్రాయఁబడిన దనియు, బేతాశపదము పౌరుషనామ మగుటచే నిది గూడఁ బౌరుష నామ మేయనియు కదా దీనిపరమార్థముగాఁ జెప్పవలయును. కానిచో నీ యాక్షేపమున కవకాశ మేలేక పోవును కాఁబట్టి యీ యాక్షేపము నిలుపుకొనుటకై పై విషయము నంగీకరింపవలయు. అట్లుగునపుడు పైనియమమునకు భంగము గలుగుటయే కాక మఱియొక జన్తనామ మారాజునకుఁ గాన రానందునఁ జెవిరెడ్డి యనునదియే జన్తనామ మని పర్యవసాన మేర్పడుచున్నది. ఇదంతయు సభ్యుపేత్యవాద మన్నచో దీని స్థితియెటు లుండినను నుండుం గాక “విక్రీతే కరిణి కి మజ్జుశే వివాదః” అను న్యాయమును బట్టి మాకింక నీవాద మనుపయుక్తము. ఎందు కనఁగా వెనుక బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామమే బొత్తిగ లేదని నిరూపింప సమకట్టిన వారు దానినే గట్టిగఁ బట్టి సాధింపక యది జన్తనామము గాదు, (మధ్యను వచ్చిన వ్యవహారనామము) అని యొప్పు కొన్నపుడు కొంచెమునకై యింక వాదించుట పై న్యాయమునకు విరుద్ధంబ యగును గదా! కాఁబట్టి చెవిరెడ్డి యనునది జన్తనామ మైననేమి? వ్యవహారనామ మైన నేమి? ఆరాజున కది యున్న దనుటయే ముఖ్యముగ మాయభిమతంబు.

ఇట్లు వీరు (1) గుర్తు గల గ్రంథముచే మొదటి విషయమును అనఁగా బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యను నామము లేదనుదానిని సహేతుకముగ సప్రమాణముగ సయ్యక్తికముగ ససంద

ర్భముగ నితరావిరోధముగ నిరూపించి నట్లెంచి యిపుడు (2) గుర్తు గలగ్రంథముచే (184 పేజీ మొదలు కొని 191 పేజీ వఱకుఁ గల గ్రంథముచే) రెండవ విషయమును అనఁగా బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁ డన్నదానిని సహేతుకముగ ... నిరూపింపఁ బోవు చున్నారు. దీని విమర్శ మిపుడు చేయఁబడుచున్నది.

ఇం దొక సందేహము. తొలుత బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయుఁడు కాఁ డని నిరూపించు నట్లు ప్రతిజ్ఞ చేసిరి. తరువాత 184 పేజీ మొదలు 191 పేజీ వఱకుఁ బ్రతిజ్ఞ తాంశమును స్థాపించుటకు హేతువు లని చెవిరెడ్డియొక్క చరిత్రము లలోఁ గొందఱు గ్రంథకారులు వ్రాసిన కొన్ని విరోధాభాసము లగ పఱచిరి. ఆవల వానిముగింపులో “ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించి నపుడు చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాస పాత్రము గా దని ... బోధపడక మానదు.” అనియు, “ఈగాధల నన్నింటిని వదలిపెట్టి...చూచినఁ బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువ జాలదు ” అనియు వ్రాసిరి. ఇం దొకదాని కొకటి సంబంధించునట్లు లేదు. బేతిరెడ్డి బేతాళుఁడు కాఁ డని స్థాపించు వారు చెవిరెడ్డిగాధలలో విరోధములు చూపుటయుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాస పాత్రము గా దని వ్రాయుటయు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటయు నసంబద్ధములుగా నున్నవి కదా! ఇందువలన వీరు, బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయము లే దనియా? చెవిరెడ్డి గాధ విశ్వాసపాత్రము గా దనియా? బేతిరెడ్డి పై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు గాఁ డనియా? నిరూపింప నెంచినవారు. అని సంశయము కలుగుచున్నది. ఇట్లు మెల్లరకు సులభముగఁ దెలియవచ్చునది గాన దీనిని వదలి (2) గుర్తు (౪) హేతుగ్రంథము విమర్శించుచున్నాను.

ఇచ్చటి హేతుపదార్థము వెనుక వ్రాయఁబడిన దైనను లోకమున కీపదార్థకల్పనము క్రొత్తది కాఁబట్టి పలుమాఱు వ్రాయవలసిన ఘోషానిది కాన సుఖబోధమునకై మరల వ్రాయుచున్నాను. వీరభద్రరావుగారు వెనుక 183 వ పేజీలో “ బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డి యనునామము లే దనియు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు గాఁ దనియు సహేతుకముగ నిరూపింపఁ బోవుచున్నాను ” అనిప్రతిజ్ఞ చేసి వ్రాసిన (1) (2) గుర్తులు గలగ్రంథములలో నిది 2 వ గుర్తు గల గ్రంథము కాఁబట్టి యీగ్రంథమే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడను పై రెండవవిషయమును గూర్చి వారిచే వ్రాయఁబడిన హేతుగ్రంథముగాఁ జెప్పవలసి యున్నది. మరియు నీగ్రంథము తుదకు 191 పేజీలో “ ఈవిషయములన్నింటిని విమర్శించినప్పుడు చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్ర మైనది కా దని ... బోధపడక పోదు ” అనియు “ వీని నన్నింటిని వదలి పెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు ను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు ” అనియు వ్రాసినందునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుటకును బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁడనుటకును నిదియే హేతుగ్రంథ మని తేటపడుచున్నది.

ఇట్లు 182 వ పేజీలో “ సోమదేవరాజ్యమునందును పద్మనాయకచరిత్రమునందును ... బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడైన బేతాళనాయఁడుని చూపిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై ... యున్న ” వనియు, 191 పేజీలో “ బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడుని హేత్వాభాసములతో నిరూపించినా ” రనియు, పదనప్రకరణము 286 వ పేజీలో “ పిల్లలమఱ్ఱి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు ... పిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయఁడె యని శ్రీవెలుగోటివారి వంశచరిత్రమంబు వక్కాణింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై పొందిక లేక

యున్నవని యాటవప్రకరణమున సవిస్తరముగఁ జెప్పించి యున్నాను. అనియు వ్రాసిన వ్రాత కిదియే విషయంబై యున్నది. ఆ గ్రంథము లలో వ్రాయఁబడిన హేతువు తెవ్వియో వానిలోఁ గలవిరోధము తెవ్వియో అయ్యవి హేత్వాభాసంబు తెటులో మఱి యెచ్చటను వ్రాయనందున గ్రంథసందర్భమును బట్టి చూడ నీ (2) గుర్తు గల గ్రంథమే పై విషయమునకు హేతుగ్రంథ మని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయముగాఁ దేటపడక పోదు గదా!

ఇట్లు చూడఁగా నీ (?) గుర్తు గల గ్రంథములో నుదాహరింపఁ బడిన చెవిరెడ్డి చరిత్రములు, బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డనుటకును, వానిలోఁ గల విరోధములు, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు చెవిరెడ్డి గాథ విశ్వాసపాత్రంబు గాదు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాదు అను మూడువిషయములకును హేతువు లని వీరభద్రరావుగారి యభిప్రాయ మేర్పడుచున్నది. ఈ హేతుహేతుమద్భావ కల్పనం బెట్టిదైన నిది వారు సంకల్పించినవిషయములను సాధింపఁ గలుగునా లేదా యను సంశయము విమర్శించి చూడవలసి యున్నది.

ఈ 184 వ పేజి మొదటినుండి వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర ములోనున్న దున్నట్లు చెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాసి యనంతర మిటులు వ్రాసియున్నారు.—

“ ఇది వేంకటగిరి రాజుల వంశచరిత్రమును వ్రాసిన గ్రంథకర్త లయొక్క సవీనకల్పన మని ఘంటాపథముగఁ జెప్ప వచ్చును. ఇది వఱకుఁ బద్మనాథకచరిత్రమునందును వెలుగోటివారి వంశావళియం దును వ్రాయఁబడిన గాథలకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగ నున్నది. ఆ గ్రంథములలోని యసందర్భములను జూచి వీరిట్టి సవీనకల్పనమునకు బెనుదీయ రైరి ” అని.

ఇందు నూతనముగఁ గల్పించుటయు నది పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధం బగుటయు నను రెండుతప్పులు పై వారియందగపఱపఁ బడినవి. వీనిలో బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకుఁ మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుట కెద్దిహేతు వగును ? నవీనకల్పనమా ? పూర్వగ్రంథ విరోధమా ? రెండునా ? రెండునన్న చో నవి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుట నెటులుసాధింపఁగలుగును ? ఆకథాకల్పనమునకు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటకు నేలాటిసంబంధములేదు గదా ! ఇది గాక వీరు బేతిరెడ్డి వేఱు చెవిరెడ్డి వేఱు అనునిశ్చయముకలవారు. అట్లుగునపుడు చెవిరెడ్డిగాధలలోఁ బై వారు కల్పించిన కల్పనమునకు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని పీఠనుటకు నెంతమాత్రము సంబంధము గాన రాదు.

ఒకవేళఁ, పై గ్రంథకర్తలు పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్ష విరుద్ధముగఁ గల్పించినారు కాఁబట్టి తన్మూలమునఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దని చెప్పవచ్చును గదా ! ఆ యంశమున కిది హేతు వగు నని వారి తాత్పర్య మనుకొంద మన్న, నదియు ఘటిల్లినట్లు లేదు. పూర్వగ్రంథకారలేఖనమునకు విరుద్ధముగఁ పై గ్రంథకర్తలు నవీన కల్పనంబు చేసి యున్నచో వారు కల్పించిన చరిత్రము విశ్వాసపాత్రము గాక పోయినను గాక పోవచ్చును గానిఁ జెవిరెడ్డి గాధయే విశ్వాసపాత్రం బెటులు గాక పోవచ్చును ? అప్రగల్భుం డగునొక కవి తప్పులకుప్పగా నొకచరిత్రము వ్రాసినచోఁ దన్మూలమున నాతండు వ్రాసినగ్రంథమే విశ్వాసపాత్రంబుగాక పోవుచు గాని తత్ప్రతిపాద్యులగు ప్రతాపరుద్రకృష్ణరాయాదుల చరిత్రములే విశ్వాసపాత్రములు గాక పోవు గద ! కాఁబట్టి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథస్థ విషయములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాయుట చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గాదని మొదలగువానికి నిర్వాహకము గాదు.

ఇక “ఆగ్రంథములలోని యసందర్భము లైన గాథలను జూచి వీరిట్టి నవీనకల్పమునకు వెనుదీయ రైరి” అని వ్రాయుటచే నీ నవీన గ్రంథముననే గాక ప్రాచీనగ్రంథములందును జెవిరెడ్డిగాథ వేర్వేలు వితముగఁ బ్రాయఁబడిన దని తేటపడుచున్నది. అట్లు గ్రంథములలో వేర్వేలువిధముగ నుండినందున నేదిప్రమాణమో యేది యప్రమాణమో నిశ్చయింపవలను లేక, వినిగమనావిరహమునఁ జెవిరెడ్డిగాథయె విశ్వాసపాత్రంబు గాదని తేటపడకపోదుగదా! యనినచో, ఇచ్చట వీరభద్రరావుగారికి ముఖ్యోద్దేశ్యం బెద్దియో తెలియఁ దగియున్నది. బేతిరెడ్డిపైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగుబేతాళనాయఁడు కాఁ డని యుపక్రమించి యుపసంహారమున “బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుం డనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియుఁ బై సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియు నిరూపించుటయే వీరి ముఖ్యోద్దేశ్యమని యేర్పడుచున్నది. ఇట్లుగునపుడు చెవిరెడ్డిగాథ విశ్వాసపాత్రము గాదని ఫలితార్థము వ్రాయుట యేమిపని? దానివలనఁ బ్రతిజ్ఞాతాంశము స్థిరపడునా?

ఇదిగాక, గ్రంథకర్తలు వారివారికి దొరికినట్టియుఁ దోచినట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని చరిత్రములను వ్రాయుట లోకప్రసిద్ధంబైయున్నది. అయ్యవి యగ్రాహ్యంబు లగుచో వీరభద్రరావుగారు కృష్ణదేవరాయఁడు దాసీపుత్రుఁ డను విషయమునందును గాకతివారికులవిషయమునందును రుద్రదేవి తండ్రివిషయమునందును వ్రాసిన విషయము పూర్వగ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగా నున్నదని యుపేక్షింప వలసి వచ్చును! కాబట్టి పూర్వులు వ్రాసినచరిత్రములకు భేదముగ నుండుటమాత్రము తప్పుగాదు. పై వానికన్న విశేష

ములు చూపుటకే గదా నూతన గ్రంథముల నారంభించుట. కానిచో వెనుకటి గ్రంథములవలననే గతార్థ మగుచుండ నవీనులయారంభములు విఫలంబు లగును. కాన, వెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ వ్రాసినా రని చూయుట తగదు. చూచినను “భక్తి తేపి లళునే న శాంతో వ్యాధిః” అను న్యాయమున స్వేష్టసిద్ధి యైనం గాఁబోదు.

మఱియు వీరభద్రరావుగారు తమకృష్ణదేవరాయలచరిత్రము యొక్క మూడవప్రకరణమున 119 పేజీలో, “అయినను దోషవం తము లగు గ్రంథములు వ్రాయఁ బూనుటకన్న మిన్న కుండుట యుత్తమం బని యూర కుండ నచ్చునా? ఊరకుండ రా దని నేను దృఢముగాఁ జెప్పెదను. మన గ్రంథములలోని దోషములు మనతరు వాతివారు సంస్కరింప నచ్చును. అట్టి యుద్దేశ్యముతోనే బ్రహ్మశ్రీ గురు జాడ శ్రీరామమూర్తిపంతులుగారు, రాయబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగంపంతులుగారు కవులచరిత్రములను బ్రకటించినారు” అని వ్రాసియున్నారు. ఇందువలన గ్రంథకర్తల యుద్దేశ్యము వీరిచేఁ జక్కఁ గఁ దేట పలుపఁబడినది. ఇట్టి యభిప్రాయముననే కాఁబోలు పద్మనా యకచరిత్రాది పూర్వగ్రంథములయందుఁ దమకు దొరకినట్టియుఁ దోచి నట్టియు విశేషములను బురస్కరించుకొని ఇప్పటివారికిఁ గొందఱికి దోషవంతములుగాఁ జూపఁజేయువిషయములను వ్రాసి యుండవలయు. వీని నన్నింటిని గమనించియే కొన్నిచోటుల నీవెలుగోటివారివంశ చరిత్రకారులు పూర్వగ్రంథములను సంస్కరించి కొన్నివిశేషములు వ్రాసినారు. ఈయంశము వీరభద్రరావుగారే చక్కఁగఁ గనిపెట్టి యున్నారు. ఎట్లన, ఆవిప్రకరణముయొక్క 182 వ పేజీలో, “సోమ దేవరాజీయమునందును, పద్మనాయకచరిత్రమునందును, వేంకటగిరి వారి వంశావళియందును రావుసంశీయచరిత్రమునందును వానినెల్లఁ

బరిశీలించి సంస్కరణము గావించి నవీనముగ వ్రాయఁబడిన వెలుగోటి వారి వంశచరిత్రమునందును ” అని వ్రాయుటచేతను, ఆపేజీలోని పుటోట్టులోఁ బైగ్రంథములనామములు పేర్కొని “మొదలగు గ్రంథములలోఁ దమవంశమును గూర్చి యసందర్భము లయినవిషయములు గల వని యూహించి ..... వ్రాయించినది ” అని వ్రాయుటచేతను, ఈ 186 పేజీలో “వానిలో నసందర్భములను జూచి ” అని వ్రాయుటచేతను స్పష్టముగఁ దేటపడి యున్నాడు. ఇంతదూరము తెలిసి (వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు పూర్వ గ్రంథములకు విరుద్ధముగ వ్రాయుటకుఁ గారణము గనిపెట్టి) వ్రాసిన వీరభద్రరావుగారు, “ఇదివఱకు పద్మనాభకచరిత్రమునందు వెలుగోటివారివంశావళియందు రావువంశీయచరిత్రమునందు వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న దని వ్రాయవచ్చునా ? “వానిలో నసందర్భములను జూచి ” అను స్వకీయలేఖనముచే నిది విరోధించు నని యేల భావింప రైరో వింతగా నున్నది. ప్రాచీన గ్రంథములలో నసందర్భము లున్న వనియు, వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు వానిని సంస్కరించి నూతనముగ వ్రాసినా రనియు, దాము వ్రాసిన వ్రాతచేతనే ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయము లగ్రాహ్యంబు లనియు, నీనవీన గ్రంథస్థవిషయములు గ్రాహ్యంబు లనియుఁ దేటపడుటంజేసి “ఇదివఱకు...వ్రాయఁబడినగాథలకుఁ బ్రత్యక్షవిరుద్ధముగ నున్న ” దని దీనియం దగ్రాహ్యత దోచునట్లు వ్రాయుట తమయొక్క లేఖనముచేతనే విరోధించును గదా !

ఇది గాక, పూర్వగ్రంథములలో వ్రాయఁబడినవిషయము లసం దర్భములుగా నుండినట్లు వ్రాయుటవలన నవియప్రమాణము లనియు సంచువలన నవీనగ్రంథములోని విషయములు ప్రమాణవంతము లనియు

నేర్పడుచున్నది గాన వానికిఁ బరస్పరమును దేజస్తిమిరంబులకుఁ బోలెఁ బ్రత్యక్షవిరోధంబు సహజగుణముగా నుండ దానిని దోషముగా నెన్నుట యుచితంబు గాదు.

• ఒకవేళ లోకమున నూతనముగ గ్రంథములు వ్రాయువారు ప్రాచీనగ్రంథస్థ విషయములకు విరుద్ధముగ వ్రాయవలసినపుడు ప్రామాణిక గ్రంథములనో, శాసనములనో అవలంబముగఁ జేసికొని వ్రాయుచున్నారు. అట్టివెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లేప్రమాణముల నవలంబించియు వ్రాసినవారు కారు అని యాశంకింతు రేమో?

దీనికి మొదటిసమాధానము.—వీరభద్రరావుగా రేప్రమాణములను బట్టి పూర్వగ్రంథము లసందర్భములుగ నున్నట్లును నీనవీనగ్రంథము తత్సంస్కరణ పురస్సరముగ వ్రాయఁబడినట్లును నుడివిరో అవియే ప్రమాణములుగా గ్రహించునది యని.

రెండవది.—నూతనముగ లభించిన బేతాళచరిత్ర మనుద్వివద కావ్యములో వ్రాయఁబడిన యనేకవిషయములను బద్ధనాయకచరిత్రాదులలోను వారివారి వంశచరిత్రములలోను గల కొన్నివిషయములను బురస్కరించుకొని పై చరిత్రకారు లట్లు వ్రాసియున్నారు కాఁబట్టి యిాయాక్షేపమున కవకాశము లేదు అని. ఈ విషయము వెలుగోటివారివంశచరిత్రముయొక్కయుపోద్ఘాతము 4 వ పేజీని దేటపడఁగలదు. ఇట్లు మొదటి హేతువు ముగిసినది.

రెండవ హేతు విటు లున్నది.—“హేమాద్రిరెడ్డి ధనమునుబాతి పెట్టి శాసనమును వ్రాయించె నని వీరు కల్పించినారు..... హేమాద్రిరెడ్డిప్రశంస లెవ రెత్తలేదు...పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని చెప్పి యుండఁగా హేమాద్రిరెడ్డి యని నూత్న గ్రంథమునఁ బేర్కొనియున్నారు...పోలిరెడ్డి ఆదిజగన్నాథరావు నామ

ములు గాని, హేమాద్రిరెడ్డి నామము గాని రేచర్లనామిరెడ్డి యెఱ్ఱ
క్కసాని శాసనములలోఁ గానరావు ” అని.

ఇదియు వెలుగోటివారివంశ చరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతపు
నాల్గవపేజీపరిశీలనమువలననే దత్తజలాంజలి గాక మానదు.

ఇంతమాత్రమే కాక వీరభద్రరావుగా రీ యాంధ్రచరిత్రగ్రంథో
పొద్ఘాతమున “వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమునామూలాగ్రముగాఁబఠించి
తిని ” అని వ్రాయుట చరిత్రకారు లాయాగ్రంథములను జదివి వ్రాయు
సంప్రదాయములను జూచివ్రాసినవ్రాతయే కాని పై గ్రంథమును నిజ
ముగఁ బఠించి వ్రాసినవ్రాత గాదని యేర్పడుచున్నది. వెలుగోటివారి
వంశచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతపునాల్గవపేజీలో “పిల్లలమఱ్ఱిలో
శివార్చకుం డగు రామలింగమునొద్దనుండిన బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథ
ములో నీ బేతాళనాయనిప్రపితామహుఁ డగు ముంజరాజునకుఁ బూ
ర్వము హేమాద్రిరెడ్డి విక్రమరెడ్డి వీరభద్రారెడ్డి మహిపతిరెడ్డి ము
క్కంటిరెడ్డి రామలింగారెడ్డి యని యాఱుగురుపురుషులు వ్రాయఁబడి
యున్నారు ” అని వ్రాసి యాగ్రంథకర్త లచ్చటచ్చటఁ దచ్చరిత్రము
లోని హేమాద్రిరెడ్డివృత్తాంతముల నుపయోగించి యున్నారు గద !
ఇట్లాచరిత్రముయొక్క నాల్గవపేజీలోనే యింతవ్యక్తముగ వ్రాయఁ
బడిన హేమాద్రిరెడ్డి పేరే చూడని యీవీరభద్రరావుగా రాగ్రంథము
“నామూలాగ్రముగాఁ బఠించితిని ” అనివ్రాయుట పై వితముననే కాని
నిజముగ దానిం జదివి కా దని యేర్పడుటయే కాక గ్రంథమునుజూడక
గ్రంథకర్తలనుదూఱుట దుస్సాహసంబని మఱియొకటి యేర్పడుచున్నది.

దీనిస్థితి యెటు లుండినను భూర్వగ్రంథములలో లేనట్టి హేమా
ద్రిరెడ్డి నామమును నూత్నగ్రంథకారులు వ్రాయుట, బేతిరెడ్డికిఁ జెవి
రెడ్డినామము లే దనుటకుఁ గాని బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ దను

టకుఁ గాని చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుటకుఁ గాని కారణము గాఁ జాలదు. అట్లు కానపుడు

శ్లో. అనిర్లోడితకార్యస్య వాఙ్మాలం వాగ్మినో వృథా.

అనున్యాయమున నీవాఙ్మాలంబంతయు నిరర్థకంబు. ఇట్లు ప్రతిహేతువు నందును విశ్వాంసులు పరిశీలింపఁ బ్రార్థింపఁబడుచున్నారు.

ఇఁకఁ దృతీయహేతువు విమర్శింపఁబడుచున్నది. అది క్రింది విధముగ నున్నది.—“చేతిరెడ్డి బీదవాఁడై యోరుగంటిలో వీరభటుఁడై కొన్నిదినములు గడిపె నని పూర్వపుగాధలలోను వేంకటగిరివారి వంశావళిలో నింకొకరీతిగాను రావువంశీయచరితములో మఱియొకరీతిగాను...రేచనితోఁ జెవిరెడ్డి చెప్పినట్లు భేదముగా నున్నది” అని.

ఇదంతయు వెనుక వ్రాసినగ్రంథము వలననే నిరస్తం బగుచున్నది. వాస్తవస్థితిలోఁ బూర్వగాఁడైక శరణంబు లగుచరిత్రగ్రంథములలోఁ బరస్పరవిరోధము లుండుట దప్పగా నెన్నఁ దగదు. ఎందుకనిన, వారివారి కుపలబ్ధంబు లైన వృత్తాంతములను బురస్కరించుకొని వారు వా రట్లువ్రాసి యుందురు కాని వేఱు గాదు. యోగజ్ఞానసంపన్ను లైనమహర్షులు వ్రాసినరామాది చరితములయందె యెన్నెన్నో భేదములను జూచుచున్నారము. ఇటు లుండ నిప్పటివారు పూర్వులగాధలలో నిజము కనులఁ జూచినవారు గాని యార్హజ్ఞాన సంపన్నులుగాని లేరు కాఁబట్టి దేశ కాలములవిప్రకర్షమువలనను భ్రమ ప్రమాదాదిదోషములవలనను బరంపరగాగాధలుబహుశాఖలైయుండక తీరవు. వాని ననుసరించినయిప్పటిచరిత్రములు భిన్నభిన్నప్రకారములై యుండు ననుట చెప్పఁబనిలేదు. ఎట్లైన నిదివారభిలషించినపైమూఁడు విషయములకు హేతువు గాఁజాలదు. కాన నీలేఖనము వారియుద్దేశ్యమును నిర్వహింపక నిష్ఫలం బగుచున్న దని తెలియునది.

ఇక నాల్గవ హేతువు విచార్యింపఁబడును. తద్విధంబు క్రిందికి తిగఁ జూపఁబట్టెడు. — “రేచఁడు మాఁడువరములు గోరినట్లు పద్మనాయక చరిత్రమునందును నాల్గువరము లిచ్చినట్లు వేంకటగిరివారివంశావళియందును జెప్పి యుండఁగా వెలుగోటివారివంశ చరిత్ర మను నీనూతనగ్రంథమున నొక్కవరమే పేర్కొనఁబడినది.” అని.

వీరు పలుమాఱుఁ బ్రసక్త మైనవిషయమును వదలి యప్రసక్త మైనవిషయములకుఁ బరువిడుట యనుచితంబుగా నున్నది. బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ దనియు మూలపురుషుఁడు కాఁడనియుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రము గా దనియు నిర్వహించుట గదా యిప్పుడు ప్రసక్తము. దానికి నూతనగ్రంథకారులు ప్రాచీనగ్రంథవిరోధముగా వ్రాసినా రని కనఁబఱచుట యేమి నిర్వాహకము కాఁ గలదు. స్వపక్షము నిర్వహింపకయే పరపక్షనిరాకరణము తగ దని యేల తలంప రైరో వింతగా నున్నది.

ఒక వేళ నూతనగ్రంథకారులం దూఱుటయే వీరిపరమోద్దేశ్య మనుకొన్న నది యాశామోదకభక్షణంబే కాని నిర్వహించునది కాదు. ఎందు కనిన, పూర్వగ్రంథముల విరోధము మూలమునఁ గదా నూత్నగ్రంథములను దద్దరింధకర్తలను దూఱుచున్నారు. ఆవిరోధము నిరూపింపఁ జాల రనియు నెట్లొ పొనఁగింత మన్న నది స్వప్రతిజ్ఞాతములను నిర్వహింపదనియు వెనుకఁ బలుభంగుల వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును వ్రాయఁబడును గద. ఇది గాక, “తాతస్య కూపో ఽయ మితి బ్రువాణాః త్వారం జలం కేపురుషాః పిబంతి” అనున్యాయమునుబట్టి ప్రాచీనులు వ్రాసినా రన్న మాత్రమునఁ జరిత్రములు విశ్వసింపఁబడవు శాసనాదిప్రమాణంబులు దొరకక యెట్లొ వ్రాసినప్రాచీనగ్రంథముల నాదరింపవలయు నని నియమ ముంచుకొన్నచో నవీనగ్రం

ధములకుఁ బ్రసక్తియే లేకపోవును. సత్యము మఱుఁగువడును. కాఁబట్టి యట్లంగీకరింప వలనుపడదు.

మఱి యే మనిన, శాసనాదిప్రమాణములు లభించినపుడు వానిమూలమునఁ బ్రాచీనలేఖనముల నుపేక్షింపవచ్చును. ఇట్లు తలం చియె పైగ్రంథకారులు సప్రమాణముగ నొకవరమునే స్థాపించి యు న్నారు. ఈవరముల విషయములోఁ జైనూతనగ్రంథకారులే కాక శ్రీయుత అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు కూడఁ బల్నాటివీరచరిత్రో పోద్భూతమునఁ గ్రిందివిధముగ వ్రాసియున్నారు. —“వాని (రేచని) యభిష్టప్రకారము చెవిరెడ్డి తనగోత్రనామము రేచర్లగామార్చె ననియుఁ దచ్చరిత్రమునందు వ్రాయఁబడి యున్నది. బేతిరెడ్డి కాకతీయగణ పతికాలములో నున్నవాఁడైన ట్లాసంస్థానాధిపతులచరిత్రమువలనఁ దెలియఁ గలదు. గణపతిదేవుఁడు 13 వ శతాబ్దమున నుండినవాఁడు కనుక వేంకటగిరిసంస్థానాధిపతులు 13 వ శతాబ్దమునుండియే రేచర్ల గోత్రమువారై రని దీనిచేఁ దేలును. వెలమయు రేచర్లగోత్రము వాఁడు నైన బ్రహ్మనాయుఁడు 13 వ శతాబ్దమునకుఁ బూర్వమందే యుండుటచేతఁ బైఁ జెప్పఁబడినబేతిరెడ్డికథయొక్క యాధార్థ్యమును సంశయింపవలసియున్నది. వెలుగోటివారు బ్రహ్మనాయనివంశమువారై లియి యుందురు. వీరిగోత్రమునకు రేచర్లనామము బేతిరెడ్డినుండి గాక అంతకుఁ బూర్వమునుండి వచ్చుచున్న దని నమ్మవలయును. రేచర్ల యనుగ్రామమువలన గోత్రమున కాపేస వచ్చి యుండును” అని.

కాఁబట్టి ప్రమాణమునకును యుక్తికిని విరుద్ధములైన ప్రాచీన గ్రంథలిఖితవిషయములను ద్యజించుట తప్పు గాదు. అది పూర్వ గ్రంథవిరుద్ధంబుగా నెన్నఁ దగినదియుఁ గాదు.

అయిదవ హేతు విటు లున్నది. —“ఇదియునుం గాక గణపతి దేవుఁడు చెవిరెడ్డిని సమ్మానించినతరువాత

క. నాఁ డాదిగ సుకవీంద్రులు

వేడుక బేతాళుఁ డనుచు వేమఱు దిసలన్

బోఁడిమి నుతింప విమతుల

కోడక యవ్విభుఁడు ధాత్రి నొగిఁ జెలు వొందెన్.

అని చెప్పఁబడియుండఁగా, నూతనగ్రంథమున గణపతిదేవుఁడు బేతాళ నాయఁ డని పొరుషనామ మిచ్చె నని చెప్పఁబడినది. ఇట్టిగ్రంథము లందుఁ బరస్పరవిరుద్ధము లైన విషయము లనేకములు గలవు ” అని.

ఇది యేమో కాని వీరు మాటిమాటికి స్వప్రతిజ్ఞాతాంశమును బాడుపఱచి పరదూషణమునకే పాటుపడుచున్నారు. ఇందువలన నేను విధిలేక వ్రాసినవిషయమునె వ్రాయవలసి వచ్చుచున్నది. నూతనగ్రంథ మునఁ బూర్వగ్రంథవిరోధము లున్న యెడల నాగ్రంథ మగ్రాహ్యం బని యేర్పడిన నేర్పడ వచ్చును గాని బేతిరెడ్డికిఁ జెవిరెడ్డియనుపేరు లేదనియు నారెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబు గా దనియు నెటు లేర్పడఁ గలదు?

ఇదిగాక, వీరు వ్రాసిన “నాఁ డాదిగ సుకవీంద్రులు” అను పద్యము పద్మనాయకచరిత్రములోను, వేంకటగిరివారినంశావళీపద్య కావ్యములోను, రావువంశీయచరిత్రములోను గానవచ్చుచున్నది గాన వీనిలో నొకదానిం జూచి వ్రాసియుందు రని చెప్పక తప్పదు. ఇట్లుగు నపుడు దీనిపూర్వోత్తరసందర్భములు వీరు చూచినవారు కా రని చెప్పవలసియున్నది. ఎందుకనిన, దీనికిఁ బూర్వమందు.—

ఉ. దేశము లిచ్చి వేడుక నుతింప సభాసదు లెల్ల మెచ్చఁగా

వాసిగఁ బే రొసంగి కులవర్ధనుఁ డీ ఘనుఁ డంచుఁ బల్కఱున్

గాళశరూశలాటకుసుకన్నడకోంకణసింధుమాగధా

ధీశులలోనఁ బెంపు గను ధీశత నీ నని యెంచి పంచినన్.

అనుపద్యమును, దీనికిఁ బరమంతు

నీ. నాగభైరవున కానందంబు దళుకొత్త

నరబలి గావించి • సిరి వహించె

బరగ బంచమునకు • నర మిచ్చి కేచర్ల

గోత్రుడై కీర్తి చేకొని మెలంగె

బిల్లలమట్టిపై • విడుగు పడ్డ గడంగి

గదఁ బూని యుద్ధతి • గదిసి వ్రేసె

బేతాళుఁ డరుదెంచి • భీకరస్థితి నిల్వ

వెటవక మాటాడి • వరము లందె

గాకతీశ్వరుఁ డెలమిఁ బ్రకాశముగను

ధరణిఁ బిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుచు

బిలువ ధాత్రీశు లెఱుగఁగఁ • బేరు గాంచె

నతనివిమలప్రభావ మె • తని నుతింతు.

అను పద్యమును, బై గ్రంథములలో వ్రాయఁబడినది. వీరిలో.—
 “వాసిగఁ బే రొసంగి కులవర్ధనుఁ డీఘునుఁ డంచు” అనియు “కాక
 తీశ్వరుఁడెలమిఁ బ్రకాశముగను, ధరణి బిల్లలమట్టి బేతాళుఁడనుచు,
 బిలువధాత్రీశు లెఱుగఁగఁబేరుగాంచె” అనియుఁ జెప్పటవలసఁ జెవి
 రెడ్డికిఁ గాకతీశ్వరుండు పిల్లలమట్టి బేతాళుఁ డనుబిరుదనామము నొసంగె
 నని యేర్పడుచున్నది. దీనింబట్టి యేతత్పద్యద్వయమధ్యమున నున్న
 “నాఁడాదిగ” అనుదానికి గణపతిదేవుఁడు సమ్మానించి పిల్లలమట్టిబేతా
 లుఁ డని పేరొసంగిననాఁటినుండి యని యర్థము కాఁ దగియున్నదనుట
 తెల్లము. “వాసిగఁ బేరొసంగి...పంచినన్. నాఁడాదిగ” అనుగ్రంథ
 సందర్భమును జూచిన నెట్టివానికైన నీయర్థము కాకపోదు కదా!

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “గణపతిదేవుఁడు చెవిరెడ్డిని సమ్మానిం
 చినతరువాత, నాఁడాదిగ.....చెలువొందెన్. అని చెప్పఁ

బడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునందు బేతాళనాయఁ డని గణపతి దేవుఁడు పౌరుషనామ మొసంగెనని చెప్పఁబడి యున్నది. ” అనివ్రాయట, యేతత్పూర్వోత్తరపద్యార్థసందర్భములు చూడనిదోష మని దేవుఁడుచున్నది. కవులు : బేతాళఁ డనుచు నుతించుటకు గణపతిసమనము హేతువు కావలయుఁ గదా ! అయ్యది నామప్రదానగర్భముగానిచో నేలాటిసంబంధము లేక హేతువు గాకపోవు ననుట వ్రాయబనిలేదు. ఇంత సువ్యక్తముగా నవ్యవహితపూర్వోత్తరపద్యములు గణపతిదేవుఁడు చెవిరెడ్డికిఁ బిల్లలమట్టి బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చె నని చాటుచుండినను దానిం గనక వీ రిట్లు విరోధోద్భావనము సేయుట యెట్టిదో వారే యాలోచింప వచ్చును.

ఒకవేళ “గణపతిదేవుఁడు బేతాళఁ ” డనియే పే రొసంగి యుండఁగా బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయుట విరుద్ధము గదా ! అని యందురేమో. వాస్తవస్థితిలో గణపతిదేవుఁడు పిల్లలమట్టి బేతాళఁడనియె నామ మొసంగినందునఁ బిల్లలమట్టిశబ్దమును వదలి ప్రయోగింపఁబడునట్టి బేతాళనాయఁడు బేతినాయఁడు బేతాళరెడ్డి బేతిరెడ్డి అని మొదలుగాఁ గల వన్నియు నట్టి వనియే (గణపతిదేవదత్త పౌరుషనామవిరుద్ధము లనియె) నుడువవచ్చును. అయినను, కవులు గ్రంథములలో నిమిడ్చునపుడు సందర్భానుసారముగఁ బిల్లలమట్టిశబ్దము లేకయు, నాయక రెడ్డిశబ్దములను జేర్చియుఁ బ్రయోగించుచున్నందునను లోకమునఁ దదనుసారముగ వ్యవహరించుటవలనను ని వన్నియు బేతాళపదమునుబట్టి యిండుక న్యూనాధికాక్షరములతో నేర్పడి యర్థభేదము లేనిశబ్దము లగుటవలనను వెలుగోటివారివంశచరిత్రములో బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయఁబడినది కాని వేఱు కాదు. ఒకవేళ సార్వభౌముఁడు ప్రీతితోఁ బిల్లలమట్టి బేతాళఁ డనియె పిలిచినను లోకులు రాజును బిలుచునపుడు నాయక

పదము రెడ్డిపదము మొదలగు గౌరవవాచకములను జేర్చియే కదా పిలుతురు. కాన నిది దోషముగాఁ గనుపట్టదు.

ఇఁక నేమైన నిట్లందు రేమో. రావుగారు బేతాళనాయఁడనునది యే పౌరుషనామము కాదని వాదించుచుండఁగాఁ బిల్లలమట్టిశబ్దముతోఁ గూడినది సైతము పౌరుషనామ మని నుడువుచున్నా రిది యెంతో వింత గానున్న దని. అట్లు తలంపరాదు. ప్రమాణసిద్ధం బైనదానిని వట్టిమాటలతో నిరసించుట పొసంగదు గదా! దీనికిఁ బైఁ బేర్కొనఁబడిన గ్రంథములలోఁ జెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుఁడు “పిల్లలమట్టి బేతాళుఁడు” అని పౌరుషనామము నొసంగె నని వ్రాసియుండుట ప్రమాణం బగుటయే గాక యిది పౌరుషనామము కా దని వాదించువారి కేయాధారము లేకుండుటయు అనఁగా బ్రతికూలప్రమాణంబు లేకుండుటయు నొక ప్రమాణముగ నెన్నందగును గదా!

పై గ్రంథములు వీరలను గూర్చియే వ్రాయఁబడినవని గాని, వీరలప్రేరణముననే వ్రాయఁబడిన వని గాని, బట్టులపొగడ్త లని గాని, తీసి వేయుట యుచితంబు గాదు. గ్రంథము లెవ్వరిచేత నేనిధముగ వ్రాయఁబడినవైనను వానిలోని విషయములు సప్రమాణంబు లైనపుడు నిరాకరింప నర్హంబులు గావు గద! ఇది గాక పద్మనాయకచరిత్రము లోని పద్యములను గొన్నిటిని దామే వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణ మునఁబ్రమాణములుగా నెత్తికొన్నారు. ఆగ్రంథము లప్రమాణము లని బొత్తిగఁ దీసివేసినచో వానిలోఁ గల పద్యములను బ్రమాణములుగా నెత్తికొనుట తగదు కదా! కాఁబట్టి ప్రమాణవంతంబు లైనవిషయములను గ్రహించుటయందు గ్రంథకర్తలయొక్క దోషములు ప్రతికూలభావము నొంద నోపవు. మఱి యేమనిన, వారలచే వ్రాయఁబడినవిషయములు ప్రబలప్రమాణ విరుద్ధంబు లైనచో సగ్రాహ్యం

బులు కాగలవు. కావుననే “శూరుల జన్మస్థానము” అని వెలుగా వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమున వ్రాసినపద్యములు ప్రప్రమాణవిరుద్ధము అని చూపి తద్విమర్శమున నిరసింపఁగల, అట్లు చెవిరెడ్డి కిది పౌరుషనామమే కా దని ప్రబలప్రమాణ చూపినచో నిదియు సగ్రాహ్యంబే యగును. అట్లేచ్చటను గాన నందునను, బ్రాచీనగ్రంథములలో నిది పౌరుషనామ మని వ్రాయఁ నందునను నిది ప్రమాణసిద్ధంబై యున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ఇంతియ కాదు. దీనికి నెఱ్ఱక్కసానమ్మ శాసనమే ప్రబలప్రమాణమని చెప్పుచున్నాను. ఎందుకనిన, దానిలో “శ్రీమతు రేచర్లపిల్లలమఱి బేతిరెడ్డి పెండ్లము” అని వ్రాయఁబడినదికదా. ఇది 183 వ పేజీలో రావుగారిచేఁ గూడ వ్రాయఁబడినది. ఆశాసనమున, రేచర్ల బేతిరెయని వ్రాయవలసి యుండఁగా రేచర్లపిల్లలమఱి బేతిరెడ్డి య వ్రాయుట “పిల్లలమఱి బేతిరెడ్డి” అని గణపతిదేవుఁడు చె రెడ్డికిఁ బౌరుషనామ మిచ్చి యుండె ననుటకుఁ బ్రబలనిదర్శనమై యున్నది. ఇది గృహనామమై యుండినచో, నామిరెడ్డికిఁ గూడ నుం వలయు. వారిశాసనద్వయమునందును రేచర్ల నామిరెడ్డి యని మాత్ర మే వ్రాయఁబడినది కాని పిల్లలమఱిశబ్దము వ్రాయఁబడలేదు. వీరి లిరువురు సహోదరు లని వారె వ్రాసియుండుటనుబట్టి వేర్వేరుగృహ నామములు గలవా రనుటకు వీలు లేదు. కాబట్టి యిది బేతిరెడ్డి బిరుదనామ మని యంగీకరింపక దప్పదు. వెనుక వ్రాసినగ్రంథములు గూడ దీనికి సహకారు లగుచున్నవి. కాన బిరుదనామ మనుట కిది ప్రబలప్రమాణమై యున్నది. బేతిరెడ్డి పిల్లలమఱిలో వసించినందునఁ గలిగిన వాడుకనుబట్టి యట్లు వ్రాసియుండు రనుకొనుటకు వీలు లేదు. గ్రామాంతరములలోఁ బిల్లలమఱి బేతిరెడ్డి యని వ్యవహార ముండినను బిల్లలమఱిలో నావ్యవహార ముండదు కద! కాబట్టి

వాడుక ననుసరించి వ్రాసి యుందు రనుకొనుటయు నెచ్చదు. ఎన్న
రై నను స్వగ్రామములో నాగ్రామనామము వ్రాయుట లేదు. దీనిం
బట్టియే నామిరెడ్డి వ్రాయలేదు. కాబట్టి చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు
పిల్లలమఱిబేతాళుడు అని పౌరుషనామము నిచ్చినాఁ డనియు, దానిం
బట్టి శాసనములో “రేచర్ల పిల్లలమఱిబేతిరెడ్డి” యని వ్రాయఁబడిన
దనియు, నందువలన బేతిరెడ్డి బేతాళరెడ్డి బేతినాయుడు బేతాళనా
యఁడు అనునామములు వాడఁబడుచున్న వనియు నెఱుంగునది.

ఇతీయ కాదు. గణపతిదేవుడు చెవిరెడ్డి కీపౌరుషనామ
మిచ్చినాఁ డనువిషయమును ఆశాసన్ధ్య మగు “తస్తా తస్యా” మ్మను
శ్లోకములోని “ఖ్యాతో బేతః” అనునది కూడ వెల్లడిపఱచుచున్నది.
బేతఁ డని ఖ్యాతుఁ డైనవాఁ డని దీని యర్థము. గణపతి పేరొసంగిన
యప్పటినుండి కవీంద్రులు మున్నగువారు వేడుకతో నీనామమే వాడు
చుండుటను బట్టి బేతఁ డని ఖ్యాతి నందినవాఁ డని దీనియభిప్రాయ
మేర్పడుచున్నది. ఇం కొకవిశేషము. చెవిరెడ్డికి గణపతిదేవుడు పౌరు
షనామ మొసంగుటకుఁ గారణం బగు బేతాళవృత్తాంతము సంక్షేప
ముగ నీశాసనములో సూచింపఁబడినదిచూడుఁడు. ఇందు “బేతనదండ”
అని నూతనవిరుదము వ్రాయఁబడినది. ఇయ్యది బేతనను (బేతాళుని)
దండించినవాఁడు (ఎదిరించినవాఁడు) అనునర్థమును జెప్పుచున్నది. ఇది
బేతాళవృత్తాంత సూచకమైన సూత్రముగా నున్నది. బేతన బేతన్న
బేతఁడు బేతాళుడు మొదలగువాని కఠగా భేదము లే దని వ్రాయం
బని లేదు కాబట్టి యాశాసనమున ఖ్యాతో బేతః అనియు రేచర్ల
పిల్లలమఱిబేతిరెడ్డి అనియు బేతనదండ అనియుఁ జెప్పటవలననే
బేతాళునివృత్తాంతము అనఁగాఁ జెవిరెడ్డి బేతాళు నెదిరించినందున
మెచ్చి గణపతిదేవుడు పిల్లలమఱి బేతాళుఁ డని పౌరుషనామ మిచ్చె
ననువృత్తాంతము సంక్షేపముగఁ దెలియవచ్చుచున్న దనియు నదియే

బేతాళచరితము మొదలగువానిలోఁ గొంచెమువివరముగఁ జెప్పఁబడినదనియుఁ బద్మనాయకచరితాదులలో నొకఁగొంత వెల్లడిగా వ్రాయఁబడినదనియు వీని నన్నింటిని సవరించి వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునఁ బైవిధముగ వ్రాయఁ బడినదనియుఁ దెలియఁ దగియున్నది. ఒకవేళఁ జరిత్రములు వ్రాయువారు కొన్నియంశములను యథాశ్రుతముగ వివరించి యుండురుగాక, కొన్నిప్రశంసావాదము లుండిన నుండుంగాక, ఇంతమాత్రమునఁ జరిత్రాప్రమాణ్యము రాఁ బోదు గదా. ఇట్లుండ నూతనగ్రంథమునఁ బొరుషనామ మని విరుద్ధముగ వ్రాసినా రనియు, నవీనకల్పనమునకు వెనుదీయరై రనియు, చెవిరెడ్డిగాధయె విశ్వాసపాత్రంబు గాదనియు మున్నగు కోలాహలం బంతయు నవిమర్శ సిద్ధంబ కాని వేఱు గాఁబోదు.

188 పేజీలో రావుగారు “బేతనదండనాథుఁడు” అని వ్రాయుటవలన బేతనదండ అనుదానికి వా రా యర్థమును జేసినారనియు, నందువలనఁ బైయర్థము కా దనియుఁ దలఁపరాదు. వారు 178 పేజీలో “వీ రిరువురు కాకతి ప్రతాపరుద్ర గణపతిచక్రవర్తులకు భృత్యులై” యని మొదలుగా బేతిరెడ్డి ప్రతాపరుద్రగణపతుల భృత్యుడై యుండినట్లు వెనుక వ్రాసి కూడ బేతనక్రింద దండనాయకుఁ డని యెట్లు వ్రాయఁగలరు? బేతన అనువాఁ డెవఁడు? ఎచట వ్రాయఁబడినవాఁడు? కాకతీయుఁడా? అన్యుఁడా? కాకతిబేతరాజైనచోఁ గాలము మిక్కిలి దూర మగును గదా! ఈబేతరాజుపదు మొకండవశతాబ్దమునంతమునను జెవిరెడ్డి పదిరెండవశతాబ్దమునంతము ననునున్నవారు. వీరభద్రరావుగారుకూడ నీయాంధ్రచరిత్రముయొక్క మొదవప్రకరణములో 150 వ పేజీలోఁ “బేతరాజు పదునొకండవశతాబ్దాంతమునందు నాంధ్రదేశములోని సబ్బిసాయిరమండలమును బరిపాలించెను” అని వ్రాసినారు. అన్యుఁ డగుచో స్వోక్త మైనకాక

తీయభృత్యత్వము భంగపడకపోదు. ఆపేరిటివాఁడు కాకతీయభృత్యులలో నెకఁబండి, వానికి దండనాయకుఁడు గా నుండెనని చెప్పట నిరాధారంబు. మఱియు దండశబ్దమునకుదండనాథుఁడనునర్థము లేదు. దండనాథుఁడనఁగా సేనానాథుండుకదా! దండపదము చతురంగ సేనాబోధకమైనందునఁ దన్నాథుఁ డని యర్థము గలుగుచున్నది. ఇట్లు పదద్వయముతో రాఁదగినయర్థ మొకదండశబ్దముచేతనే యెటులు వచ్చును? అట్లగునపుడు జనపదము జననాథుని బోధింపవలసి వచ్చును, అది యెచ్చటను గానరాదు. దండశబ్దమునకు శక్తిచే నాయుర్థము రాకపోయినను లక్షణావృత్తిచేనాయుర్థమువచ్చునని యాశపడుటయువృథయే. అయ్యది ముఖ్యార్థబాధాదులవలనఁ జెప్పఁ దగియుండును. దండశబ్దమునకు లగుడము శిక్ష మొదలగునవియు అచ్చుత్యయాంతమైనపుడు దండపంతుఁడు దండకర్త యముఁడు మొదలగునవియు నర్థములు కోశాచూఢములై యున్నవి. వీనిలో బేతనకు దండకర్త యనుకొన్నను యముని వంటివాఁడనుకొన్నను ముఖ్యార్థ ముపపన్నం బగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా లేనిముఖ్యార్థబాధను విననినాథపదార్థమును దండపదమునందుఁ దెచ్చి పెట్టి పద్మనాయకచరిత్రాదిగ్రంథానుకూల్యమును బోనాడి స్వోక్తివ్యాహతిని గనక యూరును బేరును లేనిబేతనకు దండనాథుఁ డని వ్రాయుట సాహసమాత్రం బగును కదా! కాన వా రాయుర్థమును జేసి నట్లు తలంప రాదు.

ఇకనాటవహేతు విటులు చూపట్టుచున్నది—“పద్మనాయకచరిత్రములో మూలపురుషుఁ డాదిజగన్నాథరా వని వ్రాసి యుండఁగా నూత్నగ్రంథములో హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాసియున్నారు. ఆదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి నామములు గాని హేమాద్రిరెడ్డినామము గాని నామిరెడ్డి మొట్టిక్క శాసనములలోఁ గాన రావు” అని.

ఇట్లుగా నేను వెనుక వ్రాసిన గ్రంథముచే దత్తతరము గాక పోదు. ఇదిగాక వీరిట్లు వ్రాయుటవలన బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడు, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడు, చెవిరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రంబుగాదు అనుట యెటులు సిద్ధింపఁగలదని యెంచియుందురో తెలియరాక యున్నది.

ఒకవేళ దీనివలనఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటకు భంగము వచ్చునని యెంచి యుందురేమో అదియు నిలువఁజాలదు. ఎందుకనఁగా, పద్మనాయక చరిత్రమునందుఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వము ఆదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి యుండిరనియే వ్రాయఁబడినదికాని చెవిరెడ్డి పేరెత్తక ఆపేరునకు బదులుగాఁ బైవారిని మూలపురుషులుగా వ్రాయలేదు. ఇట్లు బేతాళ చరిత్రమునందు, బేతాళనాయనికిఁ బూర్వము పదవతరమువాఁడు హేమాద్రిరెడ్డియుండెననియే వ్రాయఁబడినదిగాని చెవిరెడ్డిని బోధించెడు బేతాళనామము వదలి యాస్థానమున హేమాద్రిరెడ్డి యనునామము వ్రాయఁబడలేదు. అట్లు వ్రాసియున్న చో గ్రంథకారులు మూలపురుష విషయములో భిన్న భిన్న నామములు వ్రాసినారు కాఁబట్టి చెవిరెడ్డియే మూలపురుషుఁ డనుట సంశయింపవలసి యున్న దని వీరు వ్రాయవచ్చును. అట్లేవరును వ్రాయలేదు. ఒకవేళఁ జెవిరెడ్డికిఁ బూర్వులు కొందఱుండఁగా నితఁడే మూలపురుషుఁ డని వ్రాయుట తగదని యందురేని, మూలపురుషుఁడనఁగా నయోనిసంభవుఁడని యా? ఒక కుటుంబము నకు మొదటివాఁడని యా? మీయభిప్రాయ మేమని వీరభద్రరావు గారి నడుగవలసి యున్నది. మొదటిపక్షమున జగదీశ్వరుండు దక్కమఱియొకండు మూలపురుషుం డనువాఁడే దొరకఁడు. ప్రతిపురుషునకును జనకుం డొకం డుండక మానఁడు కదా? రెండవపక్షమునఁ జెవిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుటయందు బాధకంబెద్దియుఁ గానరాదు. ఇదిగాక, ప్రాచీనగ్రంథకారులు కొందఱు చరిత్రములు వ్రాయు

పుడు తమకు లభించిన ప్రమాణములను బట్టియో మఱి యేకాగణముననో తత్తద్వంశములలో నేనాఁడో ప్రసిద్ధులైనవారిని దెచ్చి యీవలివారినిగా వర్ణించుట గలదు. అంతమాత్రమున నొకనియొక్క నిజమైన మూలపురుషతకు భంగము కలుగ నేరదుగదా! కాకతివారివంశక్రమము విచారించునపుడీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యైదవప్రకరణపు 149 పేజీలో “ఇంతియగాక గణపతిదేవునికిఁ బూర్వపు శాసనములలో దుర్జయుఁడు వారిపూర్వులలోనివాఁడుగాఁ జెప్పఁబడి యుండలేదు .....

కాకతీయులచరిత్రమునందు మొట్ట మొదటఁ బేర్కొనఁబడినవాఁడు త్రిభువనమల్ల కాకతిదేత రాజు, గుంటూరుమండలములోఁ జేబ్రోలు శాసనముల నొకదానిలో బేతరాజు దుర్జయునితరువాతఁ బేర్కొనఁబడియెను. నైజామురాష్ట్రములోని పాఖాలశాసనములో దుర్జయుఁడు ప్రోలురాజు తండ్రి యని వ్రాయఁబడినది.....గణపతిదేవునియొక్క గుంటూరుమండలములోని మోటుపల్లి శాసనములో, సూర్యుఁడు మొదలుకొని గణపతిదేవునివఱకుఁ గలరాజులు పేర్కొనఁబడి దుర్జయునకుచు త్రిభువనమల్ల బేతరాజునకును నడుమ మొదటిప్రోలరాజుని యొక్కకొత్తనామము గూడ నీయఁబడినది ” అనిమొదలుగా నెన్నెన్నియో భేదములగపఱచి తుదకు “ఇవన్నియుఁ బరిశీలింపఁగా నీక్రిందివిధముగాఁ గాకతీయులవంశావళి పేర్కొనవచ్చును ” అని సమన్వయించిరి కాని పరస్పర విరుద్ధముగ వ్రాయఁబడిన దని తీసివేయ లేదు. అట్లే రాజులవంశమునందు భిన్న భిన్న ప్రకారములుగ నగపడెడివారి నెల్లఁజూపి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రోపోద్ఘాతము 4-5 పేజీలలో నాగ్రంథకారులు సమన్వయించియే యున్నారు. దానిం జూచియుఁ గాకతివారివిషయములోఁ దాము వ్రాసినదెల్ల స్మరించియు రావుగారు సమాధానపడుట మేలు.

ఇక నేడవహేతువు.—“ చెవిరెడ్డికి బేతాళనాయఁ డని పౌరుషనామమును గణపతిదేవుఁ డెప్పు డొసంగెనో విమర్శించి తెలిసి

కొనుట యావశ్యకమై యున్నది. ఎఱ్ఱక్కసానిశాసనమునాఁటికి... ఎఱ్ఱక్కభర్త బేతిరెడ్డి యసియే చెప్పఁబడి యుండుటచేత సంతకుఁ బూర్వమే యీవృత్తాంతము జరిగియుండవలయును గదా. చెవిరెడ్డి యొక్క- యిట్టిప్రసిద్ధకృత్యముల వేనిని ఎఱ్ఱక్క తనభర్తను వర్ణించు సందర్భమున వర్ణింప కుండుటకుఁ గారణ మేమి? మఱియు వితరణ కర్త శౌచగాంగేయ...బిరుదములు బేతిరెడ్డి వహించు చుండె నని యామెశాసనమును బట్టి తెలియవచ్చుచున్నది కదా. ఇట్టి వితరణ కర్తఁడు...తా నైశ్వర్యసంపన్నుడై యుండియు, ప్రభునై యుండి యుఁ దుచ్చధనమునకై తనయందు భక్తివిశ్వాసములు గలిగి...రేచఁ డనువానిని తుద్రచేవతల ప్రీతికై సంహరించె ననుమాట విశ్వసించుట కెంతమాత్రము నొప్పి యుండ లేకు ” అని మొదలుగా నున్నది.

ఇందువలన శాసనమునం దుదాహరింపమిచే నీవృత్తాంత మంత కుఁ బూర్వము జరిగిన దనుటకును, నట్టి ఘనుఁ డైన బేతిరెడ్డి తుచ్చధనమునకై రేచని సంహరించినాఁ డనుట విశ్వాసపాత్రంబు గా మిచే సంతకుఁ దరువాత జరిగిన దనుటకును, వీలు లేదని దీనియభిప్రాయ ముగా నున్నది. ఇందు మొదటిదానికిఁ బూర్వ హేతువిమర్శగంధము వలననె సమాధానము రాఁగలదు. ఆశాసనములో “భ్యాతో బేతః పిల్ల లమట్టిబేతిరెడ్డి బేతనడండ ” అనువానిచే గణపతిసమ్మత్ప్రయోజకం బగుచెవిరెడ్డి వృత్తాంతము సంక్షేపముగ వ్రాయఁబడిన దని వెనుకటి హేతువు విమర్శములో వివరింపఁబడినది కదా ! ఇది గాక, ప్రతివిష యమును శాసనములలో వ్రాసియే తీర వలయు ననియు, వ్రాయ నిచో సగ్రాహ్యం బగు ననియు నియమములు నిలువఁ జాల వని వెనుక వ్రాయఁబడుటయే కాక ముందును నెన్నోచోటుల వ్రాయఁబడుచు న్నది. కాబట్టి యీప్రథమాక్షేపము నిలుచునది గాదు.

ఇక రెండవయాత్రే పముగూడ నిట్టిచే. వెలుగోటివారి వంశ చరిత్రమున 5వ పేజీలోఁ జెవిరెడ్డిచరిత్రము వ్రాయునపుడిందునకు సమాధానము వ్రాయఁబడినది. దానిం జదివియున్న నీయాత్రేపమే చేయకుండురు. ఇదిగాక,

శ్లో. అసంతుష్టో ద్విజో నష్ట స్సంతుష్ట ఇవ పార్థివః
సలజ్జా గణికా నష్టా నిర్లజ్జేవ కులాంగనా
తృప్తియోగః పరేణాపి న మహిమ్నా మహీయసామ్
పూర్ణ శృంగదోదయాకాంక్షీ దృష్టాంతోఽత్ర మహర్ణవః
సంపదా సుస్థిరమృత్యో భవతి స్వల్పయాపి యః
కృతకృత్యో విధి ర్మన్యే న వర్ధయతి తస్య తాపః.

ఇత్యాదినీతివాక్యములు రాజునపవవిషయములో సంతుష్టుం డగుట తగ దని మొదలుగాఁ జెప్పుచున్నవి. రాజులు సంపదకై తమపుత్రమిత్రాదులను యుద్ధములందు బలిపెట్టి తా మాసంపదతో నానందించుచుండుట సుప్రసిద్ధంబ.

ఇంతియ కాదు. సత్కులీనుఁడు ప్రభువునై యుండిన ముంజరాజు తనయన్నచే నప్పగింపఁబడి బాలుం డైన భోజనరేంద్రుని జాతకప్రభావము చూచి తుచ్చరాజ్యలోభమున నాతనిని జంప నాజ్ఞాపించుటయు, ధనమునకై శుని శ్వేపునిఁ దలిదండ్రులు యజ్ఞపశువుగా నిచ్చుటయు, సుప్రసిద్ధములు. రాజ్యమునకై కొందఱు చక్రవర్తులు సైతము పితృపుత్రభ్రాతృతాదులను గూడ వధించినట్లు చరిత్రములు చాటుచున్నవి. ఇట్లుండ బేతాళుఁడు నరబలి యిచ్చి ధనము గొనిన నీకు మిగుల శ్రేయోభివృద్ధి యగునని నుడుపుటయు దేవతావిషయమైన భక్తివిశ్వాసములు విశేషించి యుండినకాల మగుటయు రేచఁ డొప్పుకొనుచుండుటయు ఘటిల్లినపుడు దేవతాప్రీతిని నమ్మి చెవిరెడ్డి రేచని వధించుట యాత్రేపణీయముగాఁ గన్పట్టదు.

ఇందుచలననే దీని తరువాతిగ్రంథముగూడ అనఁగా

“ ఎఱ్ఱిక్క-శాసనమునాటికి గణపతిపరిపాలనము ప్రారంభమై పదిసంవత్సరము లయ్యెను. ఆలోపల నె చెవిరెడ్డి యను బేతాళనాయని! గణపతిదేవునివలన సమ్మానము గలిగి పై బిరుదములు వహించుట తట్టక మయ్యెనని చెప్పఁజురేమో? అదియు విమర్శింతము. క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి గూడ వహించి యుండెను. వెలుగోటివారిపంశ చరిత్రకారులు బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి కన్న యని యూహించుచున్నారు. కాఁబట్టి పై కార్యములకు బిరుదములకు నెట్టి సంబంధము లేదు ”

అని మొదలగుగ్రంథము గూడ దత్తోత్తరంబు గాక మానదు. ఇదిగాక పై కార్యములకు బిరుదములకు నిట్టిసంబంధ మున్న దని మేము చెప్పలేదు. సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహింపఁ గూడ దని గాని అన్న యుండఁగాఁ దప్పుఁడు వహింపఁ గూడ దని గాని, నిలువఁ జాలనినియమములను మే మంతగాఁ బాటించము గదా! సమ్మానమునకుఁ బూర్వము బిరుదములు వహించి యున్నచో పితరణ కర్ణాది బిరుదములు గలవాఁడు తుచ్ఛసమునకుఁ బోష్యుఁ డగునానిని సంహరించుట విశ్వసనీయము గా దనుట దత్తోత్తరం బయ్యెను. కాఁబట్టి యాయాక్షేపము సరి యైనది గాదు.

మఱియు నిం దొక యసందర్భము గాన వచ్చుచున్నది. “ క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి కలంకరింపఁబడిన బిరుదములు క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామిరెడ్డిగూడ వహించియుండెను ” అని వ్రాసినారు. వీరియభిప్రాయ మేమి యుండవచ్చును? నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డికన్న యని యూహించువారిమతమున క్రీ. శ. 1202సంవత్సరమున నన్న యగునామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును దరువాత క్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమున అనగా నైదుసంవత్సరములు మధ్యను గడచిన వెనుకఁ దమ్ముఁ డగు బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటకును, ఏమియు విరోధము గాన రాదు. ఏల “పైకార్యములకు బిరుదములకు నేలాటి సంబంధము లేదు” అని వ్రాసి యుందురు? ఒకవేళ బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుట సంభవించినను బేతాళుని నెదిరించుటయు గణపతి దేవునివలన సమ్మానింపఁబడుటయు మొదలగు కార్యములు సంభవింపవని యందు రేమో. ఈ యైదుసంవత్సరములలో నెందఱిలో యెదిరించి యెన్ని మో సమ్మానముల నొందవచ్చును గదా !

ఇకఁ దరువాతి గ్రంథమున, “అప్పటికి నామిరెడ్డి మృతినొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప సాహసింపవచ్చును” అని వ్రాయుటచే క్రీ. శ. 1203 సంవత్సరమువఱకు నామిరెడ్డి జీవించియుండె నని వీరభద్రరావుగా నూహించినట్లు గాన వచ్చుచున్నది. అందు వలన జ్యేష్ఠుండు బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ గనిష్ఠుండు పైకార్యముల నొనరించుటకును బిరుదములు వహించుటకును వలనుపడదు గదా యని యాశంకించుకొనియుండురు కాఁబోలు దీనివిమర్శమునకు ముందరిది విచారింప వలసియున్నది. వీరు క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములు వహింపక క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున వహించినందున, మధ్యకాలములో క్రీ. శ. 1199 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి మరణమును నిర్ధారించియున్నారు. అది న్యాయ్యంబెట్లో మేము క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచే నన్న మృతినొంది యుండవచ్చు నని యొకవేళ నూహించినచో నది సాహసంబెట్లో మధ్యస్థు లాలోచింపవలయు. వీరైన నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించుటచేతనే గదా, బేతిరెడ్డి మరణము నూహించినారు. మేము గూడ నాకారణమునే పురస్కరించుకొని క్రీ. శ.

1208 సంవత్సరమువఱకు నామిరెడ్డి మృతి నూహించుచో, నది యెట్లు సాహస మనఁదగును? అని.

వాస్తవస్థితినో నింతమాత్రమున నామిరెడ్డి మరణమును మేము హింపవలసినంత పని లేదు. అన్న యగు నామిరెడ్డి వృద్ధుండయియో, విభక్తుండయియో యుండినను దమ్ముఁడు బేతిరెడ్డి క్రీ. శ. 1208 సంవత్సరమునకు రాజ్యమునకు వచ్చి బిరుదములు వహించి యుండవచ్చును గదా. అన్న జీవించి యుండుట రాజ్యప్రాప్తికి బిరుదవహనమునకుఁ బ్రతిబంధకము గాఁజాలదు. ఒకవేళ సంతఘనుం డైన యన్న జీవించి యుండఁగాఁ దమ్ముండు పైకార్యముల నొనరించుటకును సార్వభౌముని కలన సమ్మానింపఁబడుటకును సందర్భ ముండదు గదా యందు రేమో, నామిరెడ్డి తమ్ముఁడనువారు, క్రీ. శ. 1195 సంవత్సరమున అన్న యైన బేతిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్ముఁడు నామిరెడ్డి రుద్రదేవుని సైన్యములో భుజబలముచేతఁ బ్రఖ్యాతి గాంచి వారివలన సంపదవడసి మహిమాన్నతము లైనగుల్లు గోపురములు గట్టించి స్థిరపృత్తిస్వాస్థ్యములను గల్పించెననుటకు సందర్భ ముండఁ గలదేమో? కొంచె మాలోచింపుఁడు. కాబట్టి “పైకార్యములకు బిరుదములకు నెట్టిసందర్భము లేదనువ్రాత హృదయశూన్యం బైనవ్రాత యకాని వేటుగాఁ గనుపట్టదు.

దీనిపైని హా రొక గొప్ప యాక్షేపము చేసినారు. ఏద్దియన, “వాదముకొఱకు నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి కన్నయే యని యొప్పుకొందము. అతఁడు వహించినబిరుదములచేతను జ్యేష్ఠుం డగుటచేతను, క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమున నామవగల్లు ప్రాంతదేశము నతఁడె పరిపాలించుచుండె నని చెప్పక దప్పదు. అన్న పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా? వాస్తవ

ముచేత నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గారు. కిరీటాధిపతులని యొకవేళ నంగీకరించినను జ్యేష్ఠుఁడు పరిపాలన చేయుచుండఁగాఁ గిరీట మొసంగె ననుట ధర్మవిరుద్ధము. అప్పటికి నామిరెడ్డి కూడ మృత్తి నొంది యుండ వచ్చు నని చెప్ప సాహసింపవచ్చును. అట్లయిన జ్యేష్ఠునిరాజ్యముతోఁ గూడఁ గిరీటాదిరాజచిహ్నములుగూడఁ దమ్మునికి సంక్రమింపక మానవు. అట్టి కిరీటాదిరాజచిహ్నములను వహించి యుండఁగా మరలఁ గిరీటము మొసంగ నవసరము లేదు. ఎట్టిక్కసాన మశాసనమునఁ, దనభర్త కిరీటాధిపతి యని వర్ణించియుండలేదు ” అని.

దీని నిరాసప్రకారం బిది—నామిరెడ్డి క్రీ. శ. 1202 సంవత్సరమునకు సరి యైన దుందుభిసంవత్సరము చైత్రశుక్ల చతుర్దశీ శనివారము నాడు శాసనము స్థాపించి నట్లున్నది. కాఁబట్టి యప్పటివఱకుఁ నామిరెడ్డి బిరుదములు వహించి పిల్లలమఱ్ఱిలో నుండెనని యొప్పుక దప్ప దన్న సంగతి మాకును దెలియును. తరువాత నేరీతిగ జరిగినదో ఆసంగతి వీరభద్రరావుగారికిఁ దెలియదు. మాకును దెలియదు. నాటిక బేతిరెడ్డి పై కార్యములను జేసి బిరుదములు వహించి యుండె నని మేము చెప్పినారము కాము. కాఁబట్టి “అన్న పరిపాలనము చేయుచుండఁగాఁ దమ్మునికిఁ గిరీట మిచ్చె ననుట యసందర్భము కాదా ? ” యను నాక్షేపమున కవకాశము కలుగఁబోదు. వాస్తవస్థితిలో నామనగంటిప్రభువులు కిరీటాధిపతులు గా రని బోధించెడుశిలాశాసనము రావుగారికి దొరకియున్నను వీర్యవిజయాదులకు సంతసించి సార్వభౌముఁడు నూతనముగఁ గిరీటము మొసంగి యుండు ననుకొనుటయందేమియు బాధకము గాన రాదు. కిరీటాధిపతులని లోకమునఁ బ్రసిద్ధి గన్నవా రైనను, బుట్టుకతోనే కిరీటాధిపతులయి కవచకుండలములతోఁ గర్ణుండు పుట్టినట్లు పుట్టి యుండరు కదా ! మఱి యేమనిన నెవరిచే నైన నొసంగఁబడినకిరీటము దాల్చియే కిరీటాధిపతు

లగుచున్నారు కాబట్టి యామనగంటి వా రంతకు లోపలఁ గిరీటాధి పతులు గా రనుకొన్నను సార్వభౌముం డనుగ్రహించి జేతిరెడ్డికిఁ గిరీట మిచ్చినాఁ డనుటయం దేమియు విరోధము గాన రాదు.

ఇది గాక, నామిరెడ్డి మొదటిశాసనములో

“ నానావసీనాధకిరీటకోటిరత్నాంశుభి శ్చుంబిత పాదపీఠే ”

అనియు రెండవశాసనములో

“ భూభృచ్చూడామణి దుచినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయమ్ ”

అనియు వ్రాయించియున్నాఁడు. ఎట్టిక్కడేవి శాసనములో

“ శ్లో. రాజత్కిరై ర్గణపతిన్మప స్యాఖిలోర్వీశచూడా

రత్నవ్రాతద్యుతితతినముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య ”

అనివ్రాయించినది. వీనిలో మొదటిరెంటివలనఁ బ్రథమప్రతాపరుద్రుండు గణపతిదేవుండు ననేక రాజులకిరీటరత్న కాంతులచే నీరాజితమగు చరణ యుగళముగలవారై యుండి రని తేటపడుచున్నది. ఎట్టిక్కడేవిశాసన మువలన గణపతిదేవుండు సకలవృధివీపతి కిరీటరత్న ద్యుతితతినముద్భాసి తాంఘ్రిద్వయుఁడై యుండె నని తేటపడుచున్నది. వారివశంపదు లైన రాజులుఁ గిరీటధారు లయిననే యీవర్ణనము చెల్లును. ప్రశంసావాద మనుకొన్నచో నెవరును గిరీటాధిపతులే లేన క్లేర్పడును. కొందఱు గల రన్నచో వా రెవరో, ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినారో, అక్కలమునఁ గాకతివారిసామంతులలో నంతఘను లైన రేచర్లవారు కిరీటాధిపతు లే కావరైరో, అట్లేచ్చట వ్రాయఁబడినదో, నిరూపించుట వీరభద్రరావు గారికిఁ గర్తవ్యంబై యున్నది.

ఈపక్షమున “ అన్న యనంతరము రాజ్యముతోఁగూడఁ గిరీట మును వచ్చియే యుండును గదా. మరలఁ గిరీట మిచ్చుట యసం దర్భము గదా ” యనునాక్షేపము చేసినారు. కాని యది నిలువఁ

బోదు. ఎందు కనిన, ఇప్పుడు కిరీటమునకుఁ బ్రతినిధిగా సిరి ఫేషును ధరించుట వాడుకలో నున్నది గద ! ఇయ్యది నూతనముగ రాజ్యమునకు వచ్చు ప్రతిసరపతికిని ఘనతఁ జేందిన నిజాంసర్కారు వారిపు డొసంగుచు నే యున్నారు. ఇదిగాక, పూర్వము దత్తకిరీటు లైన రాజులకు విశేషసమయములందు మరలసిరి ఫేషు ఖల్లత్తు మొదలగునవి యొసంగుట గనుచున్నారము. ఇ వన్నియుఁ బరిశీలించినచో మరలఁ గిరీట మిచ్చుట యసందర్భ మనునాక్షేపమున కవకాశము దొరకఁబోదు.

మఱియు బేతిరెడ్డికి గణపతిదేవుఁడు పూర్వ మున్న రాజ్యమున కన్న నింకఁ గొంత యధికముగ నిచ్చినట్లు వెనుక నుదాహరింపఁబడిన “దేశము లిచ్చి” అనుపద్యము బోధించుచున్నది. కాఁబట్టి తదాధిపత్యసూచకముగ మరలఁ గిరీటము నొసంగి యుండ వచ్చు ననుకొన్నను రావుగారియాక్షేపమునకు సమాధానము రాఁ గలదు.

ఇకఁ బైశాసనమునఁ దనభర్తయొక్క కిరీటాధిపత్యము నెఱిగి క్కసానమ్మ వర్ణింపలేదు గాన నీవిషయము విశ్వాసపాత్రంబు గా దనుట శేషించి యున్నది. అయ్యది పలుమాట నడ్డమువచ్చుచున్నది గావున నించుకఁబెంచి నిరసించుచున్నాను. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రాయించిన నే ప్రమాణ మగు నని నిర్బంధ మున్నచో నిది నిలుచును. అట్టి నిర్బంధము గాన రాదు. ఈ వెలుగోటివారివంశమున ఆఱవతరము వారగు ననపోతానాయఁడు మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనములలోఁ దమ తాత యగు నెఱ్ఱదాచానాయనియొక్క సుప్రసిద్ధమైన పాండ్యరాజవిజయము పేర్కొని యుండ లేదు. ఎనిమిదవతరము మాదానాయఁడు స్థాపించిన శిలాశాసనమందుఁ దనతండ్రి యగు సర్వజ్ఞసింగమహీపతియొక్క రసార్థవసుధాకరాది గ్రంథరచనమును గూర్చి యేమియు వర్ణింప లేదు. శాసనములలోఁ బేర్కొనఁబడనందున నివి

యవిశ్వసనీయములే యని చెప్పినచో దాచానాయనిఁ గూర్చి సింగ
భూపాలీయమున

“శ్లో. య స్యాసిధారామార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్వలన్తీరుపాగతా”

అని వర్ణించుట మొదలగునది నిరాధారంబై చనును.

ఇది గాక యాయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క 353-364 వ పేజీ
లలో వీరభద్రరావుగారు “పద్మనాయకవీరుఁ డైనయెట్టిదాచానా
యనిఁ (ప్రతాపరుద్రుఁడు) బాండ్యులమీఁది కంపెను. ఎట్టిదాచానా
యఁడు కాంచీపురసామీప్యమునఁ బాండ్యులతో ఘోరయుద్ధము చేసి
వారలను జయించి గజతురగచ్ఛత్రచామరాండోళికాదులు పెక్కులు
గ్రహించుటయ గాక శిరోభూషణ మగు నటచేతివెడల్పు గలయొక
గొప్పపచ్చను ఒకస్వర్ణమయసింహాసనమును దీసికొని వచ్చి తాను
దెచ్చినధనకనకవస్తువాహనాదులు సమూల్యరత్నాదులును బ్రతాప
రుద్రునకు సమర్పించెను. ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికి “పంచ
పాండ్యదళవిఘాల, కంచికవాటచూరకార అనుబిరుదముల నొసంగె
నట. ఇతఁడు పాండ్యరాజులను జయించినట్టు సింగభూపాలీయ మను
గ్రంథమునందలి యాక్రిందిశ్లోకమువలనం గూడఁ దెలియుచున్నది.

శ్లో. య స్యాసిధారా మార్గేణ దుర్గేణాపి రణాంగణే
పాండ్యరాజగజానీకా జ్వలన్తీరుపాగతా
ఖడ్గనారాయణే తస్మిన్ భవతి శ్రీ రత్తిస్థిరా
భూ రభూ త్కణిణీ వశ్యా దుష్టరాజగజాంకుశే.

మఱియు, శ్రీ వేంకటగిరివారినంశావళియందు,

5. వెలయఁ బ్రతాపరుద్రవిభుఁ వీరభటావళి చూడ నాజిలో

బలమునఁ గుంత మందుకొని • చయ్యన వచ్చి గజంబు నోర్చి ధో

ర్బల మధికంబుగా నెగడఁ జేకొని తా జనులట్లే చేకొనఁ గెలిచెను బాండ్యరాజగజఁ కేసరి దాచయశౌరి పాండ్యలఁ.

అని వ్రాయఁబడిన పద్యమువలనను రేచర్లదాచానాయఁడు పాండ్యలను జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది. ” అని వ్రాసి యున్నారు.

ఈవిషయములు శాసనారూఢములు గావు అట్లు కాకపోయినను జరిత్రగ్రంథారూఢము లై నట్టివీనిని బ్రమాణములను గాఁ జేకొని “రేచర్లదాచానాయఁడు పాండ్యలను జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది ” అని ధ్రువపఱచిన వీరభద్రరావుగారు చరిత్రారూఢ మైన బేతిరెడ్డికిరీటాధిపత్యమును శాసనారూఢము కా దని నిరసించుట తగు నేమో వారే యాలోచింప వచ్చును. ఇంక వీ రిట్టివాని నెన్నింటినో విశ్వసించి చరిత్ర కుక్షిని నింపి యున్నారు. శాసనారూఢములు గావని వానినెల్లఁ దీసివేసినచో నది యెంతయుఁ గృశించును. కాఁబట్టి పైయాక్షేపమును వారు మానుకొనుట మేలు.

ఇంకొకవిశేషము. — వీరు మధ్యమ “ప్రతాపరుద్రుఁడు మెచ్చి వానికిఁ బంచపాండ్యదళవిఫాల కంచికవాటచూరకార అనుబిరుదముల నెసంగెనట” అని యవిశ్వాససూచకమైన అటశబ్దమును బ్రయోగించి యున్నారు. తొలుత “ప్రతాపరుద్రుఁ డెట్టిదాచానాయనిఁ బాండ్యల మీఁది కంపెను ” అని యుద్ధకారణమును, దరువాత “పాండ్యలతో ఘోరయుద్ధము చేసి” అని యుద్ధకరణమును, ఆవల “జయించె ననుట ధ్రువపడుచున్నది” అని జయమును, నమ్మినవీరభద్రరావుగారు, యుద్ధమున కంపినప్రతాపరుద్రుఁడు, జయించి విలువ గల సింహాసనాదులను దెచ్చియిచ్చినవీరుఁ డైన దాచానాయని శౌరవిం చె ననుటను సమకపోవుట

“ శ్లో. రక్షోగృహస్థితి ర్హుల మగ్నిశుద్ధా త్వనిశ్చయః ”

అనునట్లు అర్థజరతీయన్యాయము ననుసరించుచున్నది కద. ఇది యెట్లు

యిన నగుంగాక. పైవిమర్శమువలన శాసనములలో లేనట్టికిరీటాధిపత్యము విశ్వసింపఁ దగ దనునాక్షేప మెంతమాత్రము నిలువఁజాలదని తేలిను.

దీనింబట్టియే వీరు 190 వ పేజీలో

“ శ్లో. రాజతీక్తైర్గణపతిస్సృప స్యాఖిలోర్వీశచూడా
రత్నవ్రాతద్యుతితతీసముద్భాసితాంఘ్రిద్వయస్య
సన్త్యక్త్యాదాసీరతనిఖిలత్కృజనే వర్తమానే
రమ్యే రాజ్యే విపులసుఖదే ప్రోన్నతస్య ప్రహర్షైః.

సమస్తభూపతుల కిరీటరత్న కాంతులచేఁ బ్రకాశింపఁ జేయఁబడినపాద పద్మము గలిగి ప్రహర్షముచే నిండియున్న గణపతిదేవుని రాజ్యకాలమున అని మాత్రము చెప్పినతరువాత నామె దానధర్మమును గూర్చి ముచ్చటింపఁ బడియెను. ఇంతియ గాని తనభర్త యైన జేతిరెడ్డి గణపతిదేవచక్రవర్తి వలన విశేష రాజ్యవైభవములను, గిరీటమును, దక్కుంగల యాయుధవిశేషంబులను బడసిచట్లు చెప్పఁబడలేదు. ఇంక, నామె రెడ్డి శాసనమున గణపతిదేవచక్రవర్తి వర్ణింపఁబడినపిమ్మట,

శ్లో. తస్య ప్రసాదా తృప్తువైభవస్య
పృథుప్రదానస్య విభోః పృథుశ్రీః
నామః కృతిస్తుత్యగుణాభిరామః

కాచాఽబికాసూను రనూనసత్త్వః.

అని గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే యధికవైభవమును, అధిక సంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పఁబడియున్నది. అని వ్రాసినదియు నిరస్తంబు గాక మానదు. శాసనములలో వ్రాయఁబడనివిషయము లవిశ్వసనీయము లనియు, బ్రతివిషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలయు ననియు నియమనిర్బంధములు లే వని పై విమర్శముచేత నిర్ధారింపఁబడినపు డీలేఖనము నిరస్తంబు గాక పోదు గదా!

ఇంకొకవింత.—వీరు “తస్య ప్రసాదాత్” అను నీరెండవ శ్లోకముక్రింద “గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే అధికవైభవమును అధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పబడినది” అని వ్రాసి యున్నారు. శ్లోకమున నున్న యేషదము లీయర్థమును అనఁగా నామిరెడ్డి గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదమున నధికవైభవమును అధికసంపదయును బడసినట్లు వీరిచే వ్రాయఁబడినయర్థమును బోధించుచున్నవో చూడవలసియున్నది. శ్లోకమున “నామః పృథువైభవస్య తస్య ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః” అనుపదము లాయర్థమును బోధించునట్లున్నను నామిరెడ్డి పైవానినొందినట్లు బోధింపవు. ఎందుకన, పృథువైభవస్య పృథుశ్రీః అనువానిలో నొకటి షష్ఠ్యంతము నొకటి ప్రథమాంతమునై యున్నది. విశేష్యవిశేషణవాచకపదములు సమాసవిభక్తికములై యుండవలయు ననుట శాస్త్రసిద్ధంబు గాన వీనివిశేష్యములు వేర్వేరుగ షష్ఠ్యంతము ప్రథమాంతమునై యుండవలయును. ఇట్లుండ మనరావుగా రీరెంటికి “నామః” అను ప్రథమాంతపదమే విశేష్య మని యెంచినట్లగపడుచున్నది. కావుననే “గణపతియొక్క ప్రసాదముచేతనే..... (నామిరెడ్డి) బడసినట్లు చెప్పఁబడిన దని వ్రాసియున్నారు. ఇది నామపదము రెంటికిని విశేష్యమైననే చేకూఱుచు గాని వేఱుగాదు. పృథుశ్రీః అనుప్రథమాంతపదము వీరనుకొన్నట్లు నామః అనుప్రథమాంతమునకు విశేష్యం బయినను, పృథువైభవస్య అను షష్ఠ్యంతపదము తద్విశేషణము గాఁ జాలదు. కాబట్టి పృథువైభవస్య అనుదానికి షష్ఠ్యంత మగు నొకవిశేష్యపద ముండి తీరవలయు. పరిశీలింపఁగా నయ్యది గణపతిబోధక మగు విభోః అనుపదముగా నున్నది. పృథువైభవస్య పృథుప్రదానస్య తస్య విభోః ప్రసాదాత్ పృథుశ్రీః...నామః అని యన్వయము గాఁ దగియున్నది. పృథువై

భవుండు పృథుప్రదాతయు నగు గణపతిదేవునియొక్క యనుగ్రహమునఁ బృథులసంపద గల నామిరెడ్డి యని యర్థ మగుచున్నది. ఇట్లుండఁగా “గణపతిదేవునియొక్క ప్రసాదముచేతనే (నామిరెడ్డి) అధికవైభవమును అధికసంపదయును మొదలగువానిం బడసినట్లు చెప్పబడినది” అని వ్రాయుట సంస్కృతవిభక్తిజ్ఞానము లేని దోషముగాఁ దేటపడుచున్నది.

నిజ మిట్లుండియు నీయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యపోహాతపు 27 వ పేజీలో “బ్రహ్మశ్రీ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలవారు శాసనములలోని యనేకసందిग्ధాంశములను దెలిపియు అపరిశుద్ధములై యున్న శ్లోకములను దిద్దఁ దగినపట్ల దిద్దియు ... గ్రంథము ముద్రింపఁజేసినందులకును” అని వీరు వ్రాయుట ప్రామాణికహస్తమున సర్పమారణ న్యాయము ననుసరించుచున్నది. ప్రజ్ఞాసింధులయి ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీ వేంకటరాయశాస్త్రిలవా రవ్యుత్పన్నులు చెప్పఁ దగిన యిట్టియర్థమును జెప్పియుండు రని యెట్టివాఁడైనను నలంపఁడు గదా!

తరువాత “ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే నామిరెడ్డి పిల్లల మఱిగ్రామంబునఁ గట్టించిన కామేశ్వరకాచేశ్వర నామేశ్వరదేవాలయంబు లేకశిలానగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుండు నిర్మింపించినయాలయత్రయంబుచందంబున నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువిందశిలామయములై వెలయుచున్నవి.” అనియు “ఎఱ్ఱక్కసానిశాసనమునాటికి బేలిరెడ్డి మరణము నొంది యుండుటచేతనే యామె తనయత్తింటివారియొక్కయుఁ బుట్టినింటివారియొక్కయు పంశాభివర్ణనము గావించి తనధర్మములను గూర్చి చెప్పుకొనుట తటస్థించినది” అనియు నాక్యద్వయమును వ్రాసి యున్నారు. ఈద్వితీయవాక్యము వెనుక 6 వ పేజీలో “నముద్ర ఘోషమువలె నిరర్థక మని నిరసించి

యున్నాను. బేతిరెడ్డి గణపతి దేవుని రాజ్యమునాటికి జీవించియున్నట్లు బహుప్రమాణములచే సిద్ధించి జీవింపలే దనువాఁత నిలువఁజాలని దైనపు డిది నిరర్థకంబే కదా! విధవయే అత్తింటివారియుఁ బుట్టినింటి వారియు వంశాభివర్ణనము గావింప నధికారము గల దనునియమము దుర్లభంబు కాఁబట్టి యిట్టివానివలన బేతిరెడ్డిమరణము నూహింప నెంచుట నిరర్థకం బనుట దెల్లంబు.

ఇఁకఁ బ్రథమవాక్యము నిస్సార మగుటచే నుపేక్షింపఁదగి యున్నను “వాదీ భద్రం న పశ్యతి” అనున్యాయము ననుసరించి విచారణీయముగ నున్నది. ఏతత్ప్రసాదవైభవముచేతనే అనుదానికి కట్టించిన అనుక్రియయం దన్వయమా? లేక వెలయుచున్న వస్తుక్రియయం దన్వయమా? మొదటిదానియం దన్వయం బన్నచోఁ బ్రమాణం బెద్దియుఁ గానరాదు. ఆ శాసనములలో నట్లు వ్రాయఁబడి యుండ లేదు. ఇతరప్రమాణములు శశవిషాణాయి తములు. ఇదిగాక, “చెవిరెడ్డియొక్క యిట్టి ప్రసిద్ధకృత్యముల వేసిని ఎఱ్ఱక్క... వర్ణింపమికిఁ గారణ మేమి? ఎఱ్ఱక్క శాసనమున నామెభర్త... కిరీటాధిపతి యని యభివర్ణించి యుండ లేదు” అని వెనుకవ్రాసినపీఠభద్రరావుగారు శాసనానుదాహృత మగునీవిషయము నెఱుఁగుటలు విశ్వసించియుండును? ఒక వేళ, పలాండుభక్షణము పురాణశ్రోత లకె నిషిద్ధముగాని వక్తకుఁగా దనుభూర్తపౌరాణిక వాక్యము నేమైన నను సరించి యిట్లు వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయును. ఇఁక సంతకు మున్ను వీరి కేమియు విభవము లేక యుండుటయే యీయాలయత్రయము ప్రతాపదుద్రప్రసాదవైభవముచేతనే కట్టింపఁబడిన దనుటకుఁ బ్రమాణ మగుచున్న దని యెంచి యుందు రేమో. అంతకు మున్ను వీరికి విభవమే లేక యుండుట యప్రామాణికం బగుటయే కాక స్వవచనవ్యా

హతంబు నగుచున్నది. వెనుక 179 వ పేజీలో నామిరెడ్డియొక్క రెండవ శాసనమును వివరించునపుడు

“శ్లో. శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితా
దుద్భూతే విపులే కులే నరవరో భీమాభిధానో భవత్
యః కాంచీనగరీకవాటహరణం కృత్వాప్రచండాహవ
క్రీడ శ్చోడనరాధిపస్య కృతవా న్నానద్రుమోన్మూలనమ్.

అనుశ్లోకమును దానియర్థమును వ్రాసి “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని పూర్వులు రాజకీయాధికారపదవులయందుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది.” అని వీరు వ్రాసియున్నారు. నామిరెడ్డికిఁ బ్రతాపరుద్రుని యనుగ్రహమునకుఁ బూర్వము విభవమే లేదని యిచ్చట వ్రాసినచో నది వ్యాహతంబు గాక మానదు కద ! పూర్వము భీమరాజునాఁ డున్నవిభవము నశించిపోయి మరల నామిరెడ్డినాఁడు గలిగిన దని యూహించుటకు నేమియు నాధారము గాన రాదు. ప్రతాపరుద్రుని గ్రహాలబ్ధ మైనవిభవముచేతనే నామిరెడ్డి దేవాయతననిర్మాణము గావించినట్లు శాసనమందు వ్రాయఁబడియున్నచో నీయూహకుఁ గొంత హస్తావలంబ మగును. ఇక “వెలయుచున్నవి” అనుక్రియయందస్వయము చెప్పవలెను. అది ఘటిల్లదు. అనుగ్రహ మతీతము, వెలయుట వర్తమానము. ప్రతాపరుద్రుని యంతఃకరణవృత్తివిశేషరూపమగు ననుగ్రహ మాయనతోడనే పోయినది గదా ! అతీతమునకు వర్తమానమునకుఁ గార్యకారణభావము దుర్బుట మని మొదలుగా నిచ్చట నెంతయో వ్రాయవలసి యున్నది. వెలుగోటివారివంశచరిత్రము 81 వ పేజీలో “నామిరెడ్డిగట్టించిన యాలమంబు లేకశిలాసగరంబునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు గట్టించినయాలయత్రమంబు పగిది నత్యున్నతములై లోకోత్తరశిల్పంబుతోఁ గురువిందలామయములై వెలయుచున్నవి.” అని వ్రాయఁబడియున్నది. స్వక

పోలకల్పితము లెవ్వియు లేక దీని నున్నదాని నున్నట్లు వీరు వ్రాసి యున్నచో నీచిక్కులు ప్రసక్తింప కుండును.

ఇటులు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటకు వీరభద్ర రావుపంతులుగారు వ్రాసిన హేతుగ్రంథము సుదూరనిరస్తం బైనది. ఏ తద్గ్రంథమధ్యమున సామాన్యశంక లెవ్వి మైన నిలిచి యుండిన నయ్యవి నావ్రాసినగ్రంథపరిశీలముననే దత్తోత్తరంబులు కాఁ గల వని తలంచుచున్నాఁడను.

ఇఁక నీ (2) వ గుర్తు గలగ్రంథము మొక్క ముగింపువాక్య మిటు లున్నది “ ఈవిషయము లన్నింటిని జూచి విమర్శించినప్పుడు చెవిరెడ్డి గాథ విశ్వాసపాత్ర మైనది గా దని నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవారికి బోధ పడక పోదు. ” అని.

ఇయ్యది యుపక్రమవిరుద్ధంబై యొప్పి యున్నది. “ బేతి రెడ్డి.....బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియు సహేతుకముగ నిరూపింపబోవుచున్నాను ” అని వెనుక 183 పేజీలో రెండవప్రతి జ్ఞావాక్య ముపక్రమింపఁబడినది కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడని నిరూపించుటయే యుపక్రాంతవిషయము. దానికి “ ఈవిష యము లన్నిటిని జూచి విమర్శించినపుడు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని...బోధపడకపోదు ” అని వ్రాయుటయేకదా యనుగుణంబు. అట్లు గాక చెవిరెడ్డి గాథ విశ్వాసపాత్రము గా దని వ్రాయుట యుప క్రమవిరుద్ధం బనుట ఘంటాఘోషంబు కాదా ?

ఇటులు 184 పేజీ మొదలు 190 పేజీవఱకు వ్రాయఁబడిన (2) గుర్తుగల గ్రంథముచే, బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని సహేతుక ముగ సప్రమాణముగ సయ్యుక్తికముగ ససందర్భముగ నితరవిరోధ రహితముగ నిరూపింపఁబడినట్లు గ్రంథకర్తగారు తలంచి దీనివలననే

బేతిరెడ్డి పైసంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుడు కాఁడని యేర్పడుచున్నట్లు నిర్దేశించుచుఁ బ్రకారాంతరమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు గాఁడని స్థాపించుట కవతరణిక నిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

“ఈగాథల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి వెలుగోటివారివంశవృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలస్థిర్ణయాదివిషయములను బట్టి చూచినను ఏతచ్ఛరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయఁబడిన యసందర్భవాక్యములను బట్టి చూచినను బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అని.

ఇందు “ఈగాథల నన్నింటిని విడిచి పెట్టి ... చూచినను బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు” అను లేఖనముచేత నీ (2) గుర్తు గలగ్రంథములోఁ దాము వ్రాసినచెవిరెడ్డిచరిత్రములలోని విరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడనుసిద్ధాంతము నిలువఁజాలక పోయినట్లును వీనిని వదలిపెట్టి మఱియొకరీతిగఁ జూచిన నీసిద్ధాంతము నిలువఁజాలనట్లును నభిప్రాయ మగుచున్నది కదా! దీనిని వెనుక, చెవిరెడ్డిగాథల పరస్పరవిరోధాదులు నిలువఁజాలవనియు, నిలిచినను వీరియభీష్టప్రకారము బేతిరెడ్డి జేతాళనాయఁడు గాఁడని మొదలగువిషయములను సాధింపఁజాలక యకించిత్కరంబులై యున్నవనియు విస్తరంబుగ నిరసించియే యున్నాను. కాన నేతదభిప్రాయ మాశామాత్రంబే కాని వేఱుగాదు. ఇదిగాక, బేతిరెడ్డియుఁ జెవిరెడ్డియు వేర్వేరు పురుషు లనిదృఢనిశ్చయము గలవీరు స్వమతమున నేలాటి సంబంధము లేని చెవిరెడ్డియొక్కగాథలలోఁ గలవిరోధములవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడని భావించుట, వృష్ణతాడనన్యాయము ననుసరించుచున్న దనివ్రాయఁబని లేదు. వారి కిరువురకు నభేద మను నస్తృప్త్యమున నైనను బరస్పరవిరుద్ధములుగఁ దోచెడుచెవిరెడ్డి చరి

త్రములు కొన్ని యొక వేళ నవిశ్వసనీయము లనుకొన్నను నేవిరోధము లేక యందఱిచే నేకరూపముగ వ్రాయఁబడిన చెవిరెడ్డిమూలపురుషత యవిశ్వసనీయంబు గాఁ జాల దని వెనుక వివరింపఁబడియెను గదా ! ఇట్లు చెవిరెడ్డి మూలపురుషతకు భంగము లేనపు డీయభేదపక్షమునఁ దదభిన్నుం డగు బేతిరెడ్డియొక్క మూలపురుషతకును భంగము లే దని సిద్ధమగుచున్నది. కావునఁ బై వానివలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధాంతము నిలువ దనుకొనుట తప్పు.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలించక పై గ్రంథమువలన స్వేచ్ఛసిద్ధి మైనట్లు నెఱుంగుచు “ ఏతచ్చరిత్రములోనిపురుషులను గూర్చి వ్రాయఁబడినయసం దర్భవాక్యములను బట్టి చూచినను” అని సావప్త్యంభముగ లిఖించుట వ్య త్యయముగ వారియందే సమన్వయము నొందుచున్న దని చెప్పవలసియు న్నది. చెవిరెడ్డిగాధలవలన బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డని వ్రాయుటకన్న నసందర్భవాక్యము లుండఁబోవుఁ గదా !

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనునది 183 వ పేజీలో వ్రాయఁబడిన “బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁడు” అనుద్వితీయ ప్రతిజ్ఞావాక్యమున కర్థగూఢమే కాని వేఱుగాదు. అట్లగునపుడు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డన్నదానికి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియే యభిప్రాయమనినచోఁ గానిండు. అందువలన నేమి యగును ? బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డని పర్యవసానము కాఁగల దన్నచో నప్పటికి బేతాళనాయఁ డనుచెవిరెడ్డి కిట్టిగాధ లున్నవి కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనవలెను గదా ! అయ్యది బేతిరెడ్డి సుప్రశస్తగాధలు గలవాఁ డనియుఁ జెవిరెడ్డి యప్రశస్తగాధలు గలవాఁడనియుఁ బ్రమాణమున్నచో నప్రశస్తగాధలు గలవాఁ డగుటచే నితఁడు చెవిరెడ్డియే కాని బేతిరెడ్డి కాఁ డని యేర్పడుటనుబట్టి చెప్ప నగును. ఎఱ్ఱిక్క దేవిశాసనములో వ్రాయఁబడనందునఁ బైగాధలు చెవి

రెడ్డివే కాని బేతిరెడ్డివి కా వని ఘంటాఘోషమన్నచో, వీరు ప్ర విషయము శాసనములలో వ్రాసియే తీరవలె ననియు వ్రాయనిచి నది యగ్రాహ్యం బనియు నిరూపించి, వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడి సుప్రసిద్ధచరిత్రములు వారివారిశాసనములలో వ్రాయమికిని శాస నములలోఁ గానంబడనట్టిచరిత్రములు తాము వ్రాసినందునకును సమ ధానము చెప్పవలసి యుండును.

ఇక దీని నింతతో నిలిపి బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁ డనుసిద్ధా తము నిలువఁజాల దన్నందునకు రావుగా రేయేసాధకసామగ్రిని జూప గలరో దాని నెత్తి విమర్శించుచున్నాను. ఇప్పట్టున వారియుపక్రమ గ్రంథం బిటు లున్నది.—

“ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు.— వెలుగోటివారివంశ చరి త్రమునందుఁ బిల్లలమట్టి బేతాళనాయనికి దామానాయఁడు, ప్రసాదా దిత్యనాయఁడు, రుద్రనాయఁడు, అనుముగ్గురుకొడుకులు గల రనియు, వారిలో జ్యేష్ఠుఁ డైనదామానాయనికి 1 వెన్నమనాయఁడు, 2 సబ్బి నాయఁడు, 3 పెద్దన్న, 4 బ్రహ్మనాయఁడు, 5 పేర్నీఁడు, 6 సూర్నీఁడు, 7 మల్లినీఁడు, అనుపుత్రులు గల రనియు నుదాహరింపఁబడియెను. శ్రీనాథకవిరాజప్రణీత మైనపల్నాటివీరచరిత్రమున బేతినాయనికి దొడ్డ నాయఁడు, అతనికిఁ బెద్దన బ్రహ్మనాయఁడు పేర్నీఁడు సూర్నీఁడు మల్లినీఁడు అనునేపురు పుత్రులు గల రనియు, వ్రాయంబడియున్నది. రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రమించియో, పల్నాటివీరు లలో సుప్రసిద్ధుఁ డైనబ్రహ్మనాయఁడు వెలుగోటివారివంశములోని వాఁడెయై యుండు నన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముచేతనో పల్నాటివీరుల కాలముం దెలిపెడుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱియే కారణము చేతనో, పిల్లలమట్టి బేతాళనాయనివంశమును బల్నాటి బేతినాయని

వంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁ డని హేత్వా భాసములతో సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు” అని.

ఇందేమియుఁ విశేషము గానరాదు. ఒక్కవిశేషము మాత్రము చూపుచున్నది. 178 పేజీలో “ బేతిరెడ్డి నామిరెడ్డి ” అని మొదలు కొని, యీ 191 పేజీవఱకు నెట్టిక్కదేవి భర్త యగుబేతిరెడ్డియే కదా విషయాకరింపఁబడినవాఁడు. ఇందువలన “ బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడు” అను నీప్రతిజ్ఞావాక్యమునఁగూడఁ బ్రస్తుతుఁడగు నెట్టిక్క భర్తయే విషయమై యుండ వలయు. ఇట్లుగునపుడు బేతిరెడ్డి మూల పురుషుఁడు కాఁ డనుదానికి, నెట్టిక్కదేవికి భర్తయగు బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి...సంస్థా నాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డగు బేతాళనాయఁడు కాఁ డనియే యర్థ మగును. అట్లుగునపుడు వారిరువురు వేర్వేరు పురుషులనుటకై వారితలిదండ్రులయొక్కయో, భార్యలయొక్కయో, సంతానముయొక్కయో, భేదము నగపఱచి తన్నులమునఁ దత్సాధ సంబు కర్తవ్యంబుగా నుండును. వెనుక వీరు 189 పేజీలో “ నామి రెడ్డినామము చెవిరెడ్డికి నామాంతర మని చెప్పుటకు వలను గాదు. నామిరెడ్డిభార్య యైతాంబ యని చెప్పఁబడినది కాని యెట్టిక్క యని చెప్పఁబడి యుండ లేదు ” అని వ్రాసి బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డికి భేదము సాధించినవారు కారా? కాబట్టి బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధింప నెంచినప్పుడు తత్సాధనమునకై వారిసంతానాదిభేదము లగపఱచుటయే తగును. ఇట్టి స్థితిలో వీరు బేతాళనాయనియొక్కయుఁ బల్నాటిబేతినాయనియొక్కయు సంతతులకు భేదమును నిరూపించి నారు. ఇయ్యది పిల్లలమఱ్ఱిబేతాళనాయనికిఁ బల్నాటిబేతినాయనికి భేదము సాధించుట కొకవేళ సమర్థం బైనను బేతిరెడ్డికి బేతాళనాయనికి భేదము సాధించుటకు సమర్థము కాదు కదా ! ఏపురుషద్వయమునకు సంతానాదిభేద ముండునో ఆపురుషద్వయము భిన్న మను

కొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యెట్టి భేదము లేనిపురుషద్యయః
భిన్న మని యెటు లనుకొనవచ్చును? వారికిని సంతానాదిభేద మున్న
న్నచో దానినే వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు గాక యుదాసీనుఁడ
పల్నాటి బేతినాయనిసంతానభేద మగపఱచుట యసంబద్ధంబుగా
మానదు. అని.

“ ఇందువలన “ రేచర్ల బేతినాయనినామమును గాంచి భ్రవి
చియో...మఱి యేకారణముననో పిల్లలమఱి బేతాళనాయనివం
మును బల్నాటి బేతినాయనివంశమును నొక్కటిగఁ జేసి బేతిరెడ్డిర
బేతాళనాయఁ డని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు
అని వ్రాయుట వ్యత్యయముగ వారియందె యన్వయించుచున్న ద
చెప్పవలసియున్నది. సంబంధము లేని బేతినాయనిసంతానమును బే
రెడ్డిసంతాన మనుకొనుటకన్న నామభ్రాంతియు, బేతిరెడ్డికి బేతా
నాయనికి భేదము సాధింప నెంచి తత్సాధకముగ వ్రాయఁబడిన బేతా
నాయనియు బేతినాయనియు సంతానభేదమునకన్న హేత్వాభాసం
బును నెద్ది యుండఁ గలదు? వీరు సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవు
చున్నా నని యపక్రమించి బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁడు కాఁ డనుటకు
హేతువులు గానట్టి చెవిరెడ్డిచరిత్రములను హేతువులనుగా వ్రాయు
టయు బేతిరెడ్డి బేతాళనాయఁ డనుటకు హేతువు లగువానిని హేత్వా
భాసంబులనుగా వ్రాయుటయుఁ జూడఁగా నెచ్చటనో తర్కవిద్యా
ర్థులు గ్రంథచింతనము చేయుచుండఁగాఁ జెవి సోకిన హేతుహేత్వా
భాసపదములను బ్రయోగించినట్లున్నది గాని వాని యర్థము దెలిసి
ప్రయోగించినట్లు కాన రాదు.

ఇక నిటు లేమైననందు రేమో. బేతాళనాయనికి బేతిరెడ్డికి భేద
మనియె వీరిమతము గాని పల్నాటి బేతినాయనికి బేతిరెడ్డికి భేద మని
కాదు. దీనం జేసి పల్నాటి బేతినాయనిసంతానమును వ్రాయుట తప్పు

గాదు. పల్నాటి బేతినాయుడు నెట్టక్కభర్తయగు బేతిరెడ్డి యొకం
డగునపుడు వారిలో నెవరిసంతానమును వ్రాసిన నొక్కటియే కదా!
అని. ఇట్లనఁ గూడదు. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకును బదవ
ప్రకరణమునను గంఠోక్తముగఁ బల్నాటి బేతినాయుడు వేఱు బేతి
రెడ్డి వేఱు అని వ్రాసియున్నారు. కాబట్టి వారిరువురు నభిన్నులగు
టంజేసి రావుగారు పైవిధముగ వ్రాసినా రనుకొనుట సరి గాదు.

ఒకవేళ, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు నిది హేతు
వని వారి యభిప్రాయముకాదు, మఱియేమనిన వేర్వేఱుసంతానములు
గలిగి యుండుటచే వేర్వేఱు పురుషులని యెల్లరచే నెన్నఁదగియున్న
పైవారి సంతానము నొక్కటిగఁజేసి ... (వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర
కారులు) సిద్ధాంతీకరించి నా రని వస్తుస్థితిప్రదర్శనమునకై యిటులు
వ్రాయఁబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ బై వికల్పముల కవకాశము దొర
కదు అనినచో, నప్పటికి బేతిరెడ్డిసంతానమును గూడ నుదాహరించి
“మువ్వరివంశముల నొక్కటిగఁ జేసి” యని వ్రాయవలసి యుండెను.

ఇక, బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁ డనుటకు వీ రేయే
హేతువులను వ్రాసినారో పరిశీలించి వానివిమర్శము చేయఁదగి
యున్నది. ఇది మొదలు ప్రకరణాంతమువఱకుఁ గలగ్రంథమును జూడఁ
గా నీవిషయము లగపడుచున్నవి. —

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున బేతినాయనికి దామానా
యఁడు మున్నగు మూపురు పుత్రులు, దామానాయనికి పెద్దన్న లో
నగు నేపురు పుత్రులు వ్రాయఁబడి యున్నారు. పల్నాటివీరచరిత్రమున
బేతినాయనికి దొడ్డనాయఁడు, అతనికి పెద్దన్న మొదలగు నైదుగురు
పుత్రులు వ్రాయఁబడినారు.

వల్నాటివీరచరితములో బ్రహ్మనాయనితండ్రి దొడ్డనాయఁడు యుందుటచేతను, పిల్లలమఱిబేతాళనాయని కుమారులలో దొడ్డనాయఁడు లేకుండుటచేతను సంబంధమునకుఁ జిక్కురాఁగా బేతాళనాయఁ జ్యేష్ఠపుత్రుఁ డగు దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడని నామాంతరము నూహించిరి. ఎఱ్ఱక్కశాసనములో బేతిరెడ్డికుమారుఁడు మల్లనాయఁడని యుండఁగా నదియు నామాంతరముగఁ దలంచిరి.

గ్రంథకర్తల యభీప్రప్రకారము నామత్రయ మొకపురుషునినే బోధించు నని యొప్పుకొన్నను 1208 సంవత్సరమున ఎఱ్ఱక్కశాసనము నాఁటికి మల్లనాయఁడనుదొడ్డనాయనికి సంతానము జనింప లేదు.

ఒకవేళఁ బుట్టినా రని యూహించినను శిశువులై యుండవలయును గద ! వల్నాటియుద్ధము, 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగిన ట్లనేకచరిత్రాంశములను బట్టి తేలుచున్నది. ఆయుద్ధమున బేతినాయనిషునుమఁ డగు బ్రహ్మనాయఁడు ఆతనికుమారుఁడైనబాలచంద్రనాయఁడు ఘనబాహువిక్రములై జయముగాంచినట్లున్నది. 1208 సంవత్సరమునాఁటికి దొడ్డనాయఁడను మల్లనాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రసమకాలికుఁడైన తన తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయఁడెట్టులు సమకాలికుఁ డగును ?

వల్నాటియుద్ధమునాఁటికి దొడ్డనాయఁడు చనిపోయి యుండెనని యాచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. 1208సంవత్సరము ఎఱ్ఱక్కశాసనములో వర్ణింపబడి బ్రతికియున్న మల్లనాయఁడనెడు దొడ్డనాయఁడు ముప్పదిసంవత్సరములకుఁ బూర్వమే మృతినొందవలసిన దురవస్థ పట్టినది కదా !

వెలుగోటివారిపూర్వులైన అనపోతనాయఁడు మాధవనాయఁడు తమశాసనములలో వెన్నమనాయనినుండియే తమపూర్వులను

జెప్పికొనియున్నారు గాని పిల్లలమట్టి బేతిరెడ్డిని మూలపురుషునిగాఁ జెప్పికొనలేదు. సర్వజ్ఞసింగమనాయఁడు సైతము తనసింగభూపాలీయమున 4 గవతరములోనిదాచానాయనినుండి వంశమును వర్ణించెను గాని సుప్రసిద్ధులయిన బేతిరెడ్డి మొదలగువారి నెవ్వరిని బేర్కొనలేదు. ఇప్పటివారికంటె వారు ప్రాచీనులు గనుక వారి కీగాధలపూర్వోత్తరసందర్భములు చక్కఁగాఁ దెలిసి యుండవలయును గదా ! వారేల తమశాసనములందును గ్రంథములందును సుప్రసిద్ధవంశజుల నభివర్ణింపక మానధారణము గలిగి యుందురు ? ” అని.

గ్రంథకర్త యివన్నియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గాఁ డనుటకు హేతువు లనుకొనియుండినను వీనిలోఁ గొన్నిమాత్రము హేతువులనుకొనియుండినను వీనికిఁ బ్రత్యేకము సమాధానము వ్రాయవలసి యున్నది.

ఇందుఁ గొన్ని పల్నాటివీరయుద్ధకాలాపేక్షములు కొన్ని తదనపేక్షములు గా నున్నవి. అందు బేతాళనాయనిసంతానము బేతినాయని సంతానము భిన్నముగ నున్న దనునదియు దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లానాయఁడు అనునవి నామాంతరము లని కల్పించినారనునదియు నెట్టిక్క శాసనమునాఁటికి మల్లానాయనికి సంతానము జనింపలేదను నదియు ననపోతానాయఁడు మాధవనాయఁడు సింగభూపతి దమ శాసనగ్రంథాదులందు వెన్నమనాయనికిఁ బూర్వుల వర్ణింపనందున వారు వీరిపూర్వులుగా రనియు నీనాలుగు యుద్ధకాలానపేక్షములు.

“ ఒకవేళఁ బుట్టినారనుకొన్నను శిశువులై యుండవలయును గదా ... తాతయైన బేతినాయనికి బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డయ్యెను ? ” అనునదియు, “ పల్నాటియుద్ధమునాఁటికి దొడ్డనాయఁడు చనిపోయియుండె నని యాచరిత్రమున నున్నది ... దురవస్థ పట్టెను గదా ! ” యనునదియు యుద్ధకాలాపేక్షములు.

వీనిలో బేతాళనాయనియు బేతినాయనియు సంతానములు భిన్నములు గా నున్న వనునది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు గా డనుటకు హేతువు గాదనియు నసంబద్ధంబు గా నున్న దనియుఁ బైవిషర్భమువలననే తేటపడఁగలదు. ఇక వాస్తవస్థితిలో బేతాళనాయనికి బేతినాయనికి బేతిరెడ్డికి భేదము లే దని యొప్పియున్న మీమతమున వారి సంతానభేదమునకు సమాధాన మేమి? అని యనరాదు. బామానాయనికి దొడ్డనాయఁడు మల్లానాయఁడు అనునామములలో నొక్కటి గౌణనామము (గుణమును బట్టి వచ్చిననామము) అనియు నొకటి నామాంతర మనియు నూహించి తత్పరిహారము వెలుగొట్టి వారి వంశచరిత్రమునఁ జేయఁబడిన దని రావుగారే యుపపాదించినారు కదా! ప్రమాణాంతరములచేఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు తత్పుత్రాదులలోఁ గలనామభేదములు వారివారికి నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో కల్పించుట చరిత్రకారులకుఁ గులభర్తృత్వై యున్న దని వ్రాయఁ బని లేదు. చరిత్రములం దట్టియుదాహరణంబుల నెన్నింటినో చూపఁగలను. కాన నీనామమాత్రవివాదము నిలుచునది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటకు హేతువును గాఁ జాలదు. బామానాయనికి సహస్రనామములు కల్పించి యుంకినది బేతిరెడ్డియొక్కమూలపురుషులకు భంజకము గాఁజాలదు కదా! మఱి మూలపురుషులకు స్థాపకమే యగును. మూలపురుషుఁ డనఁగా నొకకుటుంబమునకు మొదటివాఁడు. బేతిరెడ్డి పుత్రప్రాత్రాదుల కనేకనామము లున్నవన్నపుడు తత్పుత్రాదులదినిరూపిత మూలపురుషులయతనియందు స్థాపితమే యగును గదా!

ఒక వేళ, బేతిరెడ్డియొక్కమూలపురుషుల ప్రమాణసిద్ధంబై యుండేనేని నీకల్పనంబున కంతకు నవకాశము గలుగును, అదియే లేనపుడు తన్ములకం బగునీకల్పనం బంతయు నిరాధారం బన వత్తును.

అంధ్ర చరిత్ర విమర్శము.

దీనినిరాసమనకై మొదటిది విచారించితిమి. ఇది రాసమున
 నామాంతరము గలపిల్లలమట్టి బేతారెడ్డి నాయుడు మొదలగునట్టి
 సని యంగీకరింతురా? అంగీకరింపరా? ఇది విచారించుట
 యిందు లెవ్వయో చూపుటయు సర్వమును మనము విచారించి
 యెచ్చట వ్రాయఁబడినాఁడో యంగీకరించుటయే. ఇది మనము
 పురుషుఁ డని చాటుచున్నవత్త నాయుఁడని యెచ్చట వ్రాయఁబడినాఁడు
 మాణము లని స్థాపించుటయు, ఏమి మాణమున నాయుడు యని
 తానాయఁడు మొదలగువారు వెళ్లినవామనియును దేనిని యెచ్చట
 చేసినందున బేతారెడ్డి నాయుడు తయ్యగియును బేతారెడ్డి నాయుడు
 మేర్పడును గదా! యన్నచో సరి యిది చాటుచున్నది. ఇది మనము
 నిరసింపఁ బోవుచున్నాము. మఱి మేర్పడును బేతారెడ్డి నాయుడు
 వయ్యెను. కాబట్టి బేతారెడ్డి నాయుడు మొదలగునట్టి వారు
 భావించుట నిలుచునది కాదు. ఇది మొదటి విచారము. ఇది మనము
 పురుషుఁడైనపుడు పిల్లలమట్టి బేతారెడ్డి నాయుడు మొదలగునట్టి
 డైన నొప్పితీరవలయు. రావుగారు బేతారెడ్డి బేతారెడ్డి నాయుడు
 టకు హేతువులుగా నెంచిన బేతారెడ్డి చరిత్రమును బేతారెడ్డి నాయుడు
 హేత్వాభాసాభాసంబు లైనం గా విడి వేరుగా వ్రాసినట్టి చరిత్రము
 వలనఁ దేటపడక పోదు. అవి గాక మిగిలిన చరిత్రమును విచారించి
 రావుగారు వ్రాసినవారు కాదు. ఇది మొదటి విచారము. ఇది మనము
 బ్రకారాంతరమున సాధింపఁగల మునుచున్నది. ఇది మనము విచారించు
 యని ముందు విమర్శమునందఁ దేటపడవలయు.

ఇంకొకటి.—బేతారెడ్డియు బేతారెడ్డి నాయుడును మొదలగునట్టి
 మట్టిశబ్ద ముపపదముగాఁ గలరా రిది రావుగారు వ్రాసినట్టి చరిత్రము
 బేతారెడ్డి గణపతినాఁ డుంగీకరింపఁ బోవునట్టి చరిత్రమును
 మగుటయుఁ జెవిరెడ్డి గణపతివలన నెచ్చట వ్రాయఁబడినట్టి చరిత్రము

రూఢ మగుటయుఁ జూచుచున్నాము. ఇందువలన వారికి దేశ కాలైక్యము వచ్చినది. కులము గోత్రము నొక్కటనుట సుప్రసిద్ధము. బేతాళనాయఁడు బేతాళరెడ్డి బేతినాయఁడు బేతిరెడ్డి అనునవి పర్యాయపదము లని వెనుక వ్రాయఁబడియెను.

బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు శాసనములందును గ్రంథములందును రెడ్డిబిరుదముతో వ్యవహరింపఁబడుచుండుట బాధకం బని తలపరాదు. ఎఱ్ఱక్కశాసనములో నామెపితృవంశమును వర్ణించునపుడు “భీమాహ్వయో నాయక డ్డితౌజాః, ఎఱ్ఱమనాయకోభూత్, కొమరేనాయక ఇత్యుదార కీర్తిః” అని యామె పిత్రాదులు వర్ణింపఁబడినందున బేతిరెడ్డిసంబంధులలో నాయకబిరుదము గూడ నాకాలముననుండినది కాఁబట్టి బేతిరెడ్డి గూడఁ బై రెండుబిరుదములను వహించి యుండెననియు నాయనపుత్రులగు దామానాయఁడు మొదలగువారు కొందఱు కేవలనాయకబిరుదమే వహించుచుండి రనియు నీవలివారు కొందఱు నాయకబిరుదమును గొందఱు రావుబిరుదమును వహించుచున్నారనియు, శాసనగ్రంథానుభవములవలనఁ దేటపడుచున్నది కదా!

ఇట్లు దేశకాలకులగోత్రనామములవలననే కాక నెఱ్ఱక్కశాసనములో “ఖ్యాతో జేతః, జేతనదండ, పిల్లలముఱ్ఱిబేతిరెడ్డి” యని చెప్పి యుండుటచేత నెఱ్ఱక్కభర్త బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినాఁ డని యేర్పడుటయుఁ బద్మనాయకచరిత్రాదులలోఁ జెవిరెడ్డి బేతాళుని నెదిరించి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడియె నని వ్రాసి యుండుటయు మొదలగువానింబట్టి చరిత్రైక్యము వచ్చుటవలనఁగూడ బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయఁడును నొక్కరుండే కాని వేర్వేరు పురుషులు గారని విస్పష్టముగా నిశ్చిత మగుచున్నది. కాఁబట్టి బేతిరెడ్డియు బేతాళనాయఁడును భిన్న పురుషు లని భావింప వలను లేదు. ఇకఁ బల్నాటి

బేతినాయఁడు బేతిరెడ్డి యొకండే యనువిషయం బగ్గిమవిమర్శము వలనఁ దేటపడఁ గలదు.

ఇట్లు ప్రమాణాంతరములవలనఁ బురుషైక్యము సిద్ధించునపుడు వారి కుటుంబములోఁ గల పురుషులకుఁ జరిత్రములలోఁ జూపట్టు నామభేదములు పురుషభేదప్రయోజకములు గామివలన నామాంతరములుగానో బిరుదనామములుగానో యుండు నని సమన్వయించుట చరిత్రాంశముల కంత విరోధముగాఁ జూపట్టదు.

ఇంక నొకవేళ నాపేరిటివారు భార్యాంతరములందుఁ గలిగిన పుత్తులయి యుండి చరిత్రకారుల కావిశేషములు దోషక యట్లు వ్రాసి యుండిన నుండ వచ్చును. “రాజానో బహువల్లభాః” అనున్యాయమున రాజులకు బహుభార్య లుండుట యరుదు కాదు. ఎఱ్ఱక్కళాసనమున నామెపుత్తుం డగు మల్లానాయని గూర్చి చెప్పునప్పుడు “యస్యాః పుత్రః” అని వ్రాసి యుండుట యియాహాకు హస్తావలంబము నిచ్చుచున్నది. “తస్మా త్తస్యాం సమజని, తయో రభూన్నిర్మలధర్మతేజాః” ఇత్యాదులవలెఁ జెప్పవలసియుండఁగాఁ బురుషునిఁ జెప్పక “యస్యాః పుత్రః” అని స్త్రీనిమాత్రము చెప్పుట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటయే కాక “భవానీపతేః” అనుచోటఁ గావ్యప్రకాశమునందు వ్రాయఁబడినరీతిగా ననుచితార్థమును గూడ స్ఫురింపఁ జేయును గదా ! కాఁబట్టి బేతిరెడ్డికి బహుభార్య లుండి రనియు నందు నెఱ్ఱక్కకు మల్లానాయఁడు పుత్తుం డుండె ననియు నామె తన పుత్రుని మాత్రమే వర్ణించినది కాని సపత్నీ పుత్రులనామములు పేర్కొనినది కా దనియుఁ జెప్పి సమన్వయించిననే కాని పై దోషము ప్రసక్తింపక పోదు. కాఁబట్టియే యియాహువ ప్రకరణము 181 పేజీలో “రేచర్ల బేతిరెడ్డికి ఎఱ్ఱక్కసానియందు జనించిన మల్లారెడ్డినిగూర్చి”

అని రావుగారిచే వ్రాయఁబడినది. వెలుగోటివారివంశవృక్షమునందు మల్లనాయఁడు దామానాయఁడు వేర్వేరుగా వ్రాయఁబడినవారు. ఈవిషయము మరి దింకను విశదీకరింపఁబడును. ఇందువలనఁ బ్రథమ ద్వితీయాక్షేపములు నిలుచునవి కావనియు బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుటను సాధించునవి కావనియుఁ దేలినది.

కాఁబట్టియే కాఁబోలు, రావుగారు వీనిని వదలి ఎఱ్ఱక్కశాసనమునాటికి మల్లనాయనికి సంతానమే జనింపలేదని యాక్షేపాంతరమునకుఁ బోయిరి. అదియు నిలుచునది కాదు. శాసనమున మల్లనాయఁ డెఱ్ఱక్కపుత్తుఁ డని వ్రాసినందున నామె కతం డొకండ్ల పుత్తుఁ డని వీరూహించుటకు వీలున్నను మల్లనాయనికిఁ బుత్తులు లేరని యూహించుటకు వీలులేదు, పుత్రప్రసక్తిలోఁ బుత్రాంతరవ్యావృత్తి యగునే కాని పౌత్రాదివ్యావృత్తి కాదు కదా! అప్పటి కున్న సంతానము నంతయు వ్రాయుటకు నామె ప్రతిజ్ఞ చేసియుండలేదు. శాసనములలోఁ దనకుఁ గలకుటుంబము నంతయు వ్రాయవలయుననునియమము కాన రాదు. ఒకవేళ వీరట్టినవీననియమమును స్వీకరించి నచో బేతిరెడ్డినామిరెడ్డిశాసనములలో నొండొరులనామములు వ్రాయఁబడలేదని వీరు వెనుక 178 పేజీలో వ్రాసి యున్నందువలన బేతిరెడ్డికి నామిరెడ్డియు నామిరెడ్డికి బేతిరెడ్డియు సహోదరులు కాక పోవలసినచ్చును ఇష్టాపత్తి యన్నచో “వీర లిరువురు సహోదరులు” అను తత్రత్యస్వోక్తివిరోధము ప్రసక్తించును. 6 వ తరము అనపోతానాయఁడు తనపుత్తులు పౌత్తులు ప్రౌఢులై యుండఁగా వ్రాయించినశాసనములలో వారిపేరులు వ్రాయింపలేదు, తదభావము సిద్ధింపవలె గదా! తఱచుగ శాసనాదులందు భార్యాపుత్రాదులను వ్రాయుట లేదు, తదభావము సిద్ధింపవలెను గదా! కావున

నీయాక్షేపము నిలుచునది కాదు. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాదనుటకు హేతువును గాజాలదు.

ఇక బేతిరెడ్డి తత్పుత్తులు ననపోత మాదానాయకుల శాసనములందును సింగభూపాలీయమునందును వ్రాయఁబడమిచే వారలు వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషులు గారనునాక్షేపము నిలిచి యున్నది. ఇయ్యది ప్రకరణాంతమున రావుగారిచే సకలాక్షేపశిరోమణిగా వ్రాయఁబడినది కాన దీనిసమాధాన మచ్చటనే వ్రాయవలసి యున్నను గాలానవేక్షములలో నిది యొకటియై ప్రత్యాసన్నమైనది కాఁబట్టి యిపుడే యేతద్విమర్శము చేయఁబడుచున్నది. ఈయాక్షేప మవిచారసిద్ధములలో మొదటిదిగా నున్నది. పైవారిశాసనములందును గ్రంథములందును వ్రాయఁబడనందున బేతిరెడ్డియఁదత్పుత్తులును వేంకటగిరి...సంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వులు గారని వాదించెడువీరభద్రరావుగారి మొక్కటి విచారింపవలసి యున్నది. 6 వతరము వాఁడైనయనపోతానాయకుడు మాదానాయకుఁ డ్దాపించిన శిలాశాసనములలో వర్ణింపఁబడి సుప్రసిద్ధుం డగు వెన్నమనాయని నేడవతరముసింగభూపతి వర్ణింపక వదలి దాచానాయనినుండి వంశాభివర్ణనముచేయుటకుఁ గారణం బేమి? ఒకవేళ వెన్నమనాయఁ డేమైన వీరి పూర్వుఁడు కాకపోయి యుండవచ్చునా? అని. దీనిసమాధానక్రమమును వారు దెలిసికొనినచో, నాటవతరమువారు బేతిరెడ్డిని తత్పుత్తులను నేల వ్రాయరై రో అంతమాత్రమున వారు పైసంస్థానాధిపతులకుఁ బూర్వులుగా రని నుడువుట యెంతశ్లాఘ్యం బగునో వారిమనస్సునకే రాగలదు. వాస్తవస్థితిలో శాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని పూర్వుల నందఱను వర్ణింపవలె ననియుఁ గొందఱను వర్ణింపవలె ననియుఁ బలానాతరమునుండి వర్ణింపవలె ననియు నియమములు లేవు కాఁబట్టి వారివారికిఁ దోచినపురుషునినుండి వర్ణించుట గలదు. తఱుచుగఁ బితృ

పితృమహాప్రపితృమహాత్రయమును బేర్కొనుట శాసనములందును గ్రంథములందును దానఃకర్త్రములందును జూచుచున్నారము. ఇట్లుండఁ బట్టియే 6 తరమువారు తమప్రపితృమహుఁ డగు వెన్నమనాయని నుండియు నేడవతరమువారు తమప్రపితృమహుం డగుదాచానాయని నుండియు వర్ణించినా రని ఘంటాపథముగాఁ దెలియఁ దగినవిషయము వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్న చో నిట్టి ప్రొద్దువోనికుశంకలు చేయక మానధారణము కలిగి యుందురు. వెన్నమనాయఁ డయోనిసంభ వుఁడు గామిచేఁ దత్పితృతాదు లుండి తీరవలయు ననియు, నితరులు తత్పితృతాదు లని యెచ్చటను వ్రాయఁబడనందునఁ బద్మనాయకచరిత్రాదు లందుఁ దత్పితృతాదు లని వ్రాయఁబడిన దామానాయకప్రభృతులు వెన్నమనాయనిపితృతాదులు గా రని వట్టిమాటలతో నిరాకరించుట నిలువఁజాల దనియు వ్రాయం బని లేదు. ఇట్లు కాలానపేక్షము లగు హేతువులు నాలుగును ముగిసినవి.

ఇకఁ గాలాపేక్షములు విమర్శింపఁ దగియున్నవి. అయ్యవి పల్నాటియుద్ధకాలము నిర్ణయించినచో దండాపూపికాన్యాయమున దత్తోత్తరంబులు గాక మానవు. కాబట్టి యిప్పుడు పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలనిర్ణయము ప్రాప్తావసరంబు. అయ్యది వీరభద్రరావుగారిచే నిటులు వ్రాయఁబడినది.—

“ఈయుద్ధము క్రీ. శ. 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె నని యనేకచరిత్రాంశములను బట్టి నిర్ధారింపఁబడుచున్నది. పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు యుద్ధ కాలమున వేయిగుఱ్ఱముల సంపె ననియు, ధరణికోటరా జైనభీమరా జునకు పర్తమాన మంపె ననియు, అతనికొడుకు రెండవ కేతరాజు రాయబారము వహించె ననియు, నలగామరాజునకు సాగిపోత

రాజు సాహాయ్యము చేసె ననియుఁ గల్యాణ పురవిజ్ఞలునికొడుకు వీరసోమేశ్వరుని కూతును మలిదేవరాజున కిచ్చి పెండ్లి చేయఁ బడె ననియుఁ జెప్పఁబడి యున్నది. హొసలరాజైన రెండవవీరభల్లాణునినామమును వెలనాటిచోడగొంకరాజునామమును నుదాహరింపఁబడినవి. వీ రందఱును గొంచె మించుమించుగా సమకాలికులై యున్నారు. వీరిలోఁ గోటకేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాఁడు. కావునఁ బల్నాటివీరుల యుద్ధకాలమున నితనితండ్రిభీమరాజు ధరణికోటలోఁ బరిపాలనము నేయుచుండెను. కేతరాజు బ్రహ్మనాయనికడకు రాయబారము గొనిపోయెను. విజ్ఞలుని కొడుకు వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతినొందినతరువాతనే పల్నాటియుద్ధము జరిగె నని చెప్పఁబడినందునను, వీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వ సంవత్సరమువఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందునను, పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరముల నడుమ జరిగె ననుట కేసందేహము లేదు. ఇంతయేల? మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు నైనయ మంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమకాలికుఁ డనుట విస్పష్టము గదా ! ” అని.

దీనివిమర్శమునకు ముం దీవిచారము కర్తవ్యంబుగా నున్నది. పల్నాటివీరచరితమున నొండె, గ్రంథాంతరమున నొండె, నీయుద్ధకాలము వ్రాయఁబడనందునను, పల్నాటియుద్ధములో నాయకప్రతి నాయకు లగునలగామరాజు మలిదేవరాజు మొదలగురాజులయొక్క గాని వారిమంత్రు లగు బ్రహ్మనాయఁడు నాయకురాలు మొదలగువారలయొక్కగాని కాలమును బోధించెడుశాసనాదిప్రమాణములు లేనందునను, నిదివఱకు వారు వారు తమకుఁ దోచినట్లు భిన్నభిన్నప్రకారములుగ నీపల్నాటివీరయుద్ధకాలనిర్ణయముచేసి యున్నారు. చూడుఁడు. విల్సన్దొరగారు 1080 మొదలు 1087 లోపల నీయుద్ధము జరిగిన దని

యు, టెయిలరు మొదలగువారు నాకాలముననే యీ యుద్ధము జరిగినదనియు నూయల్ దొరగారు లోకమునఁ గలవాడుకలోని

క. గజనభగుణచంద్రాదుల

భజనుం డాషాఢశుద్ధపక్షము నందున్

విజయనమబాహు బలుఁ డ

క్కజముగఁ బల్నాటివీరగజ మనిఁ బడియెన్.

అను పద్యమును బట్టి శా. శ. 1308 సంవత్సరమున నీ యుద్ధము జరిగినదనియు నానాప్రకారములుగ నీ యుద్ధకాలమును గూర్చి వారివారి యూహలు ప్రకటించియున్నారు. ఇట్లుండఁగా నిపుడు వీరభద్రరావుగారు “ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు వేయిగుఱ్ఱముల నంపెను, రెండవ కేతరాజు బ్రహ్మనాయనికి రాయబారము గొని పోయెను, రెండవ వీరభల్లాణుని నామమును..... నుదాహరింపఁబడినది” అని వ్రాయుచున్నారు. వీరు వ్రాసినట్లు పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ బైనామములు పేర్కొనబడియుండినచో నతిసులభముగ యుద్ధకాలనిర్ణయ మగుచుండఁగాఁ బూర్వు లట్లు నానామార్గములు వట్టుట కేమి కారణ ముండును? ఒకవేళ వారు గ్రంథములో వచ్చెడు వారినామములను బరిశీలింపక యట్లు వ్రాసియుందురా? లేదా, గ్రంథములో నిట్టి నామములు లేకయె యుండినను మనవీరభద్రరావుగారు “మొదటి రెండవ” అని నిర్ధారణముచేసి వ్రాసి యుందురా? యని.

దీనికై యాగ్రంథమునఁ బై వారిపేరు లెట్లు వ్రాయఁబడినవో చూచి నిర్ణయించుకొనుట యావశ్యకమై యున్నది. పల్నాటివీరచరిత్రముయొక్క బాలచంద్రయుద్ధప్రకరణమున.—

“ఒకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప

రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని.

కొండయన్న మరాజు కోట కేతుండు.

వీరభల్లాణుండు విక్రమాధ్యక్షునకు. ”

అని కేవలప్రతాపరుద్ర కోట కేత వీరభల్లాణశబ్దములే కానవచ్చుచున్నవి కాని “ ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు రెండవ కేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుడు ” అని రావుగారు వ్రాసినట్లు కానరావు. ఇవిగాక మఱి యొకస్థలమునఁ బై వారినాచునులు రావుగారు వ్రాసినట్లున్న వేమోయని యెచ్చటఁజూచినఁ గాన రా వయ్యను. ఇది గాక, పల్నాటివీర చరిత్రమును జక్కగాఁ బరిశీలించి యుద్ధ కాలమును గుఱించియు నితర విషయములను గుఱించియు 30 పేజీ లుపోద్ఘాతము వ్రాసిన అక్కిరాజు ఉమాకాంతముగారు పైగ్రంథముయొక్క 34 పేజీలో “ ఒక వేయియ శ్వాలు ” అను దానిక్రింది ఫుట్నోటులో “ ఇతఁడు ప్రతాపరుద్రీయకృతి పతినై క్రీ. శ. 1295 మొదలుకొని 1323 వఱకు రాజ్యము చేసి రుద్ర దేవికి దాహిత్రుడై ప్రఖ్యాతి వడసిన ప్రతాపరుద్రుండు కాక, కాకతి ప్రశయుని తరువాత రాజ్యము చేసి మొదటి ప్రతాపరుద్రుఁ డని చరిత్రములందుఁ బేర్కొనఁబడిన రుద్ర దేవుండు యుండవలయును ” అనియు, ఉపోద్ఘాతము 40 పేజీలో “ నలగాముండు లేఖలు వ్రాసినవారిలో వీరభల్లాణుండుగూడ నున్నాఁడు. వీరభల్లాణు లిద్దఱు గలరు. లింగాయతమతము స్థాపింపఁబడినతరువాత నున్నది రెండవవీరభల్లాణుండు కనుకఁ బల్నాటియుద్ధ కాలమున నున్న దితఁడే కావలెను ” అనియు 37 వ పేజీలో “ వీరిలోఁ గోట కేతుండు సుప్రసిద్ధుఁ డైన ధరణికోటరాజు ..... తలంపుతోఁ గోట కేతుండు సంతి కుదుర్చుటకై రాయబారిగఁ బోయి యుండ వచ్చు నని యూహించినచో నసందర్భ మేమి కానరాదు ” అనియు నూహగా వ్రాసియున్నారు. దీనినలనఁ బ్రమాణాంతరసహకారమున నితఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు, రెండవ కేతరాజు, రెండవవీరభల్లాణుండు అని యేర్పడు నని వారియూశయము కాన

వచ్చుచున్నది. వారియుపోడ్డాతగ్రంథము పరిశీలింపఁగాఁ బ్రమాణాంతరసహకారముననే ఆయానామముల కర్థనిర్ణయము చేసినట్లు వ్యక్తము కాఁగలదు. అట్లుగాక ప్రత్యక్షముగఁ బ్రథమప్రతాపరుద్రాదినామము లేయుండినచో యుద్ధకాలనిర్ణయమునకై వారంతగాఁ బ్రయాసపడరనుట తెల్లము గాక పోదు.

ఇట్లుండుటనుబట్టి వీరభద్రరావుగారిలేఖనమునకు నాధారము పరిశీలింప వలసి యున్నది. ఒకవేళఁ బ్రమాణాంతరములచే నిర్ణీతం బగుసిద్ధాంతమును వారట్లుపవ్యసించినారనుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యాప్రమాణంబు లెవ్వయో మనము దెలిసికొనుట యత్యంతావశ్యకమై యున్నది.

ప్రతిశబ్దమున కర్థము నిర్ణయించునపు డాశబ్దముయొక్క శక్తి జ్ఞాన మావశ్యకముగా నుండును. అయ్యది

“శక్తిగ్రహణో వ్యాకరణోపమానకోశాప్తవాక్యా ద్వ్యవహారతశ్చ
వాక్యస్య శేషా ద్విప్యతే ర్వదంతి సాన్నిధ్యత సిద్ధపదస్యవృద్ధాః”

అనుటచే వ్యాకరణాద్యధీనముగానున్నది. ప్రతాపరుద్ర కోటకేత వీరభల్లాణశబ్దములకు వీరు వ్రాసినయర్థమునందు శక్తి గలదని వ్యాకరణకోశాదులం దెచ్చటను వ్రాసి యుండ లేదు. ఆధునికసంకేతశబ్దములు గాఁబట్టి వ్రాసియుండ లేదనుకొన్నను నివి నియతముగఁ బైవారినే బోధింపక యింకఁ గొందఱనుగూడ బోధించుచున్నవి. ‘కాకతివంశమునఁ బ్రతాపరుద్రు లిరువురు గల రనియు, కనిగిరి ప్రతాపరుద్రగజపతి మొదలగువారు కొందఱుండి రనియు వినుచున్నాము. ఇంకను లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును. “గణపతి కింకను గూతులు లేరని మన మెట్లు సిద్ధాంతీకరింపవచ్చును” అని 307 పేజీలో రావు గారే వ్రాసియున్నారు గదా! కాఁబట్టి ప్రతాపరుద్రపద మనేకార్థకము.

ఇటులు 238 వేజీలో “కేతరాజు తన శాసనములో, దన పూర్వులఁ గొందఱను బేర్కొనియున్నాఁడు. భీమరాజునకు మొదటి కేతరాజు కేతరాజునకు మొదటి భీమరాజు భీమరాజునకు రెండవ కేతరాజు” అని రావుగారు వ్రాసి యుండుటచేతను అనేకసంస్థానములలోను జగద్గురువీరములలోను నామద్వయపరంపర యగపడుచుండుటచేతను ఇంకఁ గొందఱు కేతరాజులు లేరని సిద్ధాంతీకరింప సాధ్యపడమిచేతను కేతరాజులనేకులు గల రని యొప్పు వలసి యున్నది. వేల్పూరిరామేశ్వరస్వామియాలయములోని శాసనములో గణపరాజు కోటకేతుని పుత్త్రిఁడుగా నుండినట్లు వ్రాయుట యిందునకు బాధకము గాదు. ఆతండు కేతనకు భీమం డను పుత్రునకన్న మఱియొకపుత్త్రిఁడై యుండిన నుండవచ్చును గదా! వీరభల్లాణులు చరిత్రములందు నలువురు గాన వచ్చుచున్నారు. కాన నాపేరిటివా రనేకులు గల రని యొప్పు వలయు, మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవకేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుఁడు అని సంఖ్యావిర్దేశముగ వారు వ్రాయుటచేతనే యీ పేర్లు గలవా రనేకులున్నారని తేటపడుచున్నది. ఇట్లగునపు డిది నానార్థకశబ్దములని యేర్పడఁగలదు. నానార్థకహర్యాదిశబ్దము లేకార్థమును బోధించుటకు సంయోగాదినహకారు లవశ్య ముండవలయు. అయ్యవి

శ్లో. సంయోగో విప్రయోగశ్చ సాహచర్యం విరోధితా

అర్థః ప్రకరణం లింగం శబ్ద స్వావ్యస్య సన్నిధిః

సామర్థ్య మాచితీ దేశః కాలో వ్యక్తిస్వరాదయః

శబ్దార్థ స్వానవచ్ఛేదే విశేషస్త్రుతిహేతవః.

అని కావ్యప్రకాశమున వ్రాయఁబడినవి. ఇచ్చటఁ బ్రతాపరుద్రశబ్దాదులకు రావుగారు చేసిన విశేషార్థనిర్ణయము నేయుటకు సహకారిగా నోరుగంటి కాకత్యాదిశబ్దములు లేవు. కాకతిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ఓరుగంటిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు అని యుండినచో సన్యశబ్ద

సాన్నిధ్యమునంజేసి తదితర ప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తి యగును. అవి లేవు. ఇకఁ గాలము సమాకాశిగాఁ దీసికొనఁ దగియున్నది. ఇటులైనఁ గాక తిసంశములో నిర్దలు ప్రతాపరుద్రులు ప్రసిద్ధులు గలరు. వారి పురకుఁ గాలభేదమును గలదు. ఇట్టిస్థితిలో నెవనికాలమును బట్టి వీని యర్థమును మనము నిశ్చయింపవచ్చునో నిర్ధారింప నలవి గాక యున్నది. ఒకవేళ యుద్ధకాలమునుబట్టి అనఁగా యుద్ధకాలమున నున్నప్రతాప రుద్రుఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు గాన చానింబట్టి యితఁడు ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుం డని యనుకొంద మన్నచో యుద్ధకాల మెద్దియో తెలియ దయ్యెను. ఆకాలము తెలియకయే కదా వీరిపేర్లను బట్టు కొని పెనంగులాడుచున్నారు. అది దెలిసి యున్నచో నీప్రయాస మున కవసరమే యుండదు. కాబట్టి యీశబ్దార్థములను బట్టియే యుద్ధకాలము నిర్ణయింపఁదగియున్నది. ఈశబ్దములు పలానావారిని బోధించు నని నిర్ణయించుటకు మార్గాంతరము లేనందున యుద్ధకాల మును బట్టియే వీనియర్థనిర్ణయము చేయఁదగి యున్నది. ఇట్లుగుచోఁ దత్కాలిక కాకతీయేతరప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తికాక పోవుటయే కాక యన్యోన్యాశ్రయదోషము దొందుకొని పరస్పరాపేక్షచే నేయర్థము గాక యట్టేనిలిచి పోవుచు. ఇట్లు ప్రమాణములు లే వనుట స్పష్టము. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు “ఇంతయేల? మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామ రాజునకు సైన్యము సంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకు పరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమాకాలికుఁ డనుట స్పష్టము గదా!” యని యేయాధారమున నిర్ధారించి వ్రాసిరో తోఁపక యున్నది. రుద్రదేవునిశాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ గాని యీవిషయము గానరాదు. “చెప్పఁబడియుండుటచేత” అని వ్రాసి నారు కాని ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినదో వివరింపరైరి. అంత ఘంటాఘోష

ముగఁ జెప్పఁబడి యుండినచోఁ బై పండితు లనేకవిధములుగఁ యుద్ధ కాలమునకై చర్చ లొనరించుట నిరుపయుక్తంబు కాక పోదు గదా!

ఈ న్యాయమును బట్టియే కోటకేతుండు భీమరాజుకుమారుడై ధరణికోట నేలిన రెండవకేతరా జనుసిద్ధాంతము భంగపడఁ గలదు. పల్నాటివీరచరితములో భీమరాజుకుమారుఁ డని గాని ధరణి కోటపురాధీశ్వరుఁ డని గాని వ్రాయఁబడలేదు. కాబట్టి యాగృహ నామము గల మఱియొక కేతరా జయియుండిన నుండ వచ్చును.

యుద్ధకాలమున నున్నవాఁ డతఁడె యనునిర్ణయ మన్యోన్యాశ్రయ దోషముచేతను, దత్కాలికు లైన యితర కేతరాజులకు వ్యావృత్తిగాక పోవుటచేతను, నిలువఁ జాల దని వ్రాయఁబడియెను. తత్కాలము

నందుఁ గోటశబ్దము గృహనామముగాఁ గలకేతరాజు లింకఁ గొందఱు లేరని చెప్పుటకు సాధ్యపడదు గదా! కేతరాజునకుఁ గోటపదము ధరణికోటశబ్దకదేశము గా దనియుఁ దన్నివాసమునఁ గలిగినది కా

దనియుఁ దరువాత విస్తరముగ నిరూపింపఁగలను. అమరావతిశాసన మును బట్టి యితఁడు రెండవకోటకేతుండే యని సిద్ధాంతీకరింప వలను గాదు. ఆశాసనములో నట్లు లేదు. గ్రంథములో వానిని బోధించునట్లు వ్రాయఁబడలేదు. అంత సుప్రసిద్ధునిఁ బేర్కొనునపుడు వానిఘనతను

దెలుపుశబ్దములను బ్రయోగింపక యనామధేయునివ్రాసినట్లులు కోట కేతుండని వ్రాయఁదగదు కదా! అతఁడే యీతండయి యుండినచోఁ దాను బల్నాటియుద్ధమునఁ జేసినట్టిప్రసిద్ధకృత్యమును దనశాసనము లందు వేనియందునువ్రాయక మానధారణముగలిగియుండుటకుఁ గారణ

మేమి? శాసనములలో వ్రాయఁబడలే దని బేతెరెడ్డి గణపతివలన సమ్మానింపఁబడుట లో సగు విషయములను విశ్వసింప మన్న వీరభద్ర రావుగారు శాసనానుదాహృత మైన కేతరాజువృత్తాంతమును విశ్వసిం

చుటకు వినిగమకము లేదు. అదిలేక యితఁడే యాకేతరాజో మఱియొకఁడో యని సంశయము జనించునపుడు వారియిష్టసిద్ధి కా నేరదు.

ఇట్లు వీరభల్లాణుండు ద్వారసముద్రాధిపతి యైన రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము గూడ నిరస్తం బగును. నలువురు వీరభల్లాణులు చరితములందుఁ జూపట్టుచున్నారు. పలానా వీరభల్లాణుఁ డని గ్రంథమున లేదు. యుద్ధకాలమును బట్టి చూత మన్న నన్యోన్య్యాశ్రయంబుఁ దత్కాలికవీరభల్లాణాంత రావ్యావృత్తియుఁ జూపెట్టియున్నవి. ఆకాలమందు వీరభల్లాణనామము గలవా రితరులు లేరని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా ! రెండవవీరభల్లాణుఁడు తనశాసనములం దెచ్చటను దాను జతురంగసైన్యముతోఁ బల్నాటియుద్ధమునకుఁ బోయినట్లు వ్రాయింప లేదు. ఇట్టి ప్రసిద్ధకృత్యము వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి? రావుగారికి శాసనానుదాహృతవిషయము విశ్వాసపాత్రము గా దయ్యెను. కావున నతఁడు రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము నిరస్తం బగుచున్నది.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ బ్రతాపరుద్రకోటకేతవీరభల్లాణ శబ్దములకు స్వేచ్ఛార్థమును గల్పించుకొని యందువలనఁ బల్నాటివీర యుద్ధకాలనిర్ణయముఁ జేసికొని తన్ములమున “ఇంత యేల? ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు.....స్పష్టము గదా ! ” అనియు, “పల్నాటివీరులకాలమును దెలిపెడుచరిత్రాంశము లేఱు గమిచేతనో ” అనియు మున్నుగా వీరభద్రరావుగారు వ్రాయుట యోచారసిద్ధ మని యేర్పడుచున్నది.

ఇదిగాక యీప్రతాపరుద్రుఁడు కాకతీయుఁ డని చెప్పటకు విశేష లేదు. ఎందుకనఁగా నలగామరాజు యుద్ధాహ్వనపత్రిక లంపునపుడు కర్ణాటనూశవమశయాశప్రముఖదేశాధీశుల కందఱకు సంపినట్లు వ్రాసిన

వి కాకతివారికి యుద్ధాహ్వానపత్రిక సంపెనని వ్రాయలేదు. కనుఁడు, యునాటివీరచరిత్రమున నలగామరా జాయారాజులకు యుద్ధాహ్వాన పత్రిక లంపినాఁ డను సందర్భములో వాక్యములు క్రిందివిధముగాఁ జూపట్టుచున్నవి. —

“వ్రాయించె లేఖలు వసుధేశతతికి
బ్రహ్మనాయనివద్ద బలు వైనకుంత
మున్నది యని భీతి నుగ్విశు లెల్ల
నచ్చనా లిచ్చినా రడిగినయట్టు
లేనును మీరలు నేకమై యిపుడు
పటువిక్రమస్ఫూర్తి ప్రకటంబుగాను
బ్రహ్మనాయనిగర్వపతిమ దూలించి
మనసులో నరమరల్ మానియు మనము
పోరాడి శత్రులం బారిగొనియెదము
శ్రీగిరీశునియాన చెన్నునియాన
అని బాసపత్రిక లపుడు వ్రాయించి
మామగండమకోట మనుజేశునకును (1)
ధరణికోటపురికి దత్తుడైనట్టి
భీమదేవుం డనుపృథ్వీశునకును (2)
గోలంకిభర్తకు (3) ఘూర్జరపతికి (4)
నురగసేనుం డనునుర్విశ్వరునకు (5)
నేడుమూడెము లేలు నెఱుకుకామునికి (6)
బొన్నాశృభూపతి (7) పొదిలెరాజులకుఁ (8)
గటకాధిపతికిని (9) గల్వరాయనికి (10)
దేవాగ్ర నేలెడుతెలుఁగుబిడ్డలకుఁ (11)

బెదబాహుభూపతి (12) భీమసేనులకు (13)
 సూర్యకుమారాఖ్యచోళరాజునకు (14)
 సంగ్రామవిజయుఁ డౌ జయదేవునకును (15)
 జయసింగునృపతికిఁ (16) జంద్రాద్రిపతికి (17)
 ధీరవిక్రముఁ డైన తిరునాళ్ళపతికి (18)
 వీరభల్లాణుండు విక్రమాధ్యునకు (19)
 నరవసింగాళ్ళున (20) కర్ణమాపతికి (21)
 బంగాళపతికిని (22) బాండ్యశునకును (23)
 మళయాళ (24) కర్ణాట (25) మాళవేంద్రులకు (26)
 వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి
 చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులోన
 నలగామరాజును నాయనివారు
 పగ వెట్టుకొని పోరఁ బైన మైనారు
 తనకు సహాయులై తరలి రండంచు
 నయ లేఖ లంపెను నలగామరాజు
 సవతిపుత్తుల కిచ్చ సమకూరఁ బోడు
 తీర దెవ్వారలో తెగటారుదనుకఁ
 గాముఁడు శిల్పినఁ గలయప్పనములు
 లే వని పంపెను లేఖలు మనకుఁ
 గదలుద మిప్పుడు కామునికడకు ॥

అని. ఇట్లేవరెవరికో యూరును బేరును దెలియని దేశకాలవిప్రకృ
 ష్టుల కాహ్వానపత్రికల సంపిన నలగామరాజు దనరాష్ట్రముతోఁ గలిసి
 యున్న యేకశిలానగరసామ్రాజ్యము నేలుచు ఘనతఁ గాంచియున్న
 కాకతివారి కాహ్వానపత్రిక సంపకుండినపు డనాహూతుండైన ప్రతాపరు

ద్రుండు పిలువని పేరంటముగ నలగామునకు వేయియశ్వముల సంపె ననుట విశ్వసనీయము కాదు. కాన నితఁడు కాకతీయుఁడు గాక మఱి యొకప్రతాపరుద్రుండు అనఁగాఁ బేరులేక యుద్ధమున కాహూతు లలో “కటకాధిపతికిని గల్వరాయనికి” ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁ బడిననరపతులలో నొక్కఁడైయుండనోపు. కాకతివారికిఁ దక్క సిత రుల కెవ్వారికిని ప్రతాపరుద్రనామ ముండ దని చెప్పుట సాధ్యపడదు కదా!

ఒకవేళ రుద్రదేవుండు నలగామరాజుచే నాహూతుండు గాక పోయినను నలగామరాజుననుగ్రహమును గోరి తదింగిత మెఱింగి సైన్యము సంపెనని యనుకొనుటకును వీలులేదు. నలగామరాజునంతటి సామంత మహీకాంతుల సంతతుల కిరీటరత్నకాంతులచే నీరాజితాం ధ్రీయుగళుండుగురుద్రదేవుండు నలగామరాజుననుగ్రహముఁ గోరినాఁ డనువిషయ మెంతమాత్రమును విశ్వాసపాత్రంబు గాదు గదా! వీ రిరువురకు యాథాసంగతి యుండె ననుట గూడ నిందుచేతనే సంభావితము. కా దని తేటపడఁగలదు.

ఇది గాక, నలగామునిచే నాహూతు లైనట్లు కవిచేఁ గంతో క్తముగఁ జెప్పఁబడినకోటకేత వీరభల్లాణులు గూడఁ బైని వీరభద్రరావు గారు వ్రాసినవారు గాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారై యుండవలె నని స్పష్టముగ నుడువ వచ్చును. దీనికై నలగామరాజుస్థితి యెట్టిదో పై వా రలస్థితి యెట్టిదో చూడ వలసియున్నది. నలగామరాజు చేదిదేశము నుండి రాజ్యభ్రష్టుండయి వచ్చినతనతండ్రి యగుననుగురాజునకుఁ జందనమ్రాలురాజు దనకూతు నిచ్చినపుడు హరణముగా నిచ్చినయొక పల్నాటితాలూకా నేలుచున్నవాఁడు. కోటకేతమహారాజు పితృ పితామహాదిపరంపరగా వచ్చినధరణికోటరాజ్య మనుభవించుచు ఘనత కెక్కి యమరావతిశాసనములో వ్రాయఁబడిన

“స్వస్తిశీచతుస్సముద్రముచిత్రవసుంధరాపరిపాలక శ్రీమత్త్రిణ
యనపల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణవేణీదక్షిణ పట్టహస్తావనీవల్లభ భయ
లోభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకపమ్యగేంద్ర విభవామ
గేంద్ర.....శ్రీమన్మహామండలేశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర ”

అని మొదలగుబిరుదములను వహించి యాకాలమున సుప్రసిద్ధుం
డయి యుండె ననుటకు సందియము లేదు. మఱియు నితఁడు రాజమ
హేంద్రవరము మొదలుకొని కాళహస్తివఱకుఁ గలయాంధ్రదేశమును
బాలించినగొంకరాజునకు మేనల్లుఁడుగా నుండెను. అనుగురా జీదేశ
మునకు వచ్చునప్పటికిఁ జందనవోలురాజ్యము కోటకేతునిమేనమామ
యగుగొంకరాజునధీనముగానే యుండె నండ్రు. ఇఁక రెండవవీరభల్లా
ణుండు ద్వారసముద్రము రాజధానిగాఁ గృష్ణానదివఱకుఁగలకర్ణాటదేశ
మంతయు నుద్దామముగఁ బరిపాలించుచుఁ గల్యాణపురాధిపతులగు
కాలచూరులను జయించి రాజాధిరాజయి జగత్ప్రసిద్ధి గాంచి యక్కా
లపురాజుకోటిలో మేటియై యుండినవాఁ డనువిషయమును జరిత్ర
ములు చాటుచున్నవి. ఇట్టివారలకు నలగామరాజు యుద్ధాహ్వన
పత్రిక లంపె ననియు, వీరు చతురంగసైన్యములతో యుద్ధమునకు
వచ్చి యుండి రనియు, వ్రాయుట యెంతమాత్రము విశ్వాసపాత్రము
గా దనుట తెల్లము గదా! కాబట్టి పైవారు రెండవకోటకేతుఁడు
రెండవవీరభల్లాణుఁడు గాక యాపేరిటివా రెవరో యై యుందురని
నిశ్చయముగ నుడువ వచ్చును.

ఇంతియకాదు మఱియొకవిధమునఁ గూడ వీరు పైవారు కా
రని నిశ్చయింప వచ్చును. చూడుఁడు. యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపు
మని నాయకురాలు నలగామునకుఁ జెప్పనప్పుడు

“మన కప్పనము పెట్టుమన్నెవారలకుఁ

బంపించి లేఖలు బలములఁ గూర్చి
పగతుల శిరముల బలిమిని గొట్టి ”

అని చెప్పె ననియు నాపత్రిక లందినతరువాత వారెల్లఁ గూడి

“ కాముఁడు గెల్చినఁ గలయప్పనములు
లే వని యంపెను లేఖలు మనకు ”

అని యనుకొనిరనియుఁ బైనందర్భమున వ్రాయఁబడి యున్నది. గెల్చినఁ
(మనము) జయించినచో కలయప్పనములు మనకు ఉండిన—అనఁగా
మనమియ్యవలసినకప్పములు లేవు అని కాముఁడు మనకు లేఖలు అంపె
ను అని యన్వయము. ఇందువలన నలగామునిచే నాహూతు లగు
నరేంద్రు లతనికిఁ గప్పము లిచ్చుచున్నట్లును యుద్ధమున గెల్చినచో
వారికవి మాఫీ చేయఁబడునని నలగాముఁడు వ్రాయించినట్లును దాత్పర్య
మగుచున్నది గదా ! వీరభల్లాణునియుఁ గోటకేతునియుఁ జరిత్రములు
పూర్తిగఁ జదివినవారు రాజ్యభ్రష్టుండయి స్త్రీమూలక మగు స్వల్ప
మయినపల్నాటి రాజ్యమునకుఁ బాలుపడిన నలగామునకు రాజాధిరాజు
లగు పయివా రప్పనము లిచ్చుచుండి రనుటయు నవి మాఫీ చేయించు
కొనుకోర్కితో వారు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రనుటయు నెంత
మాత్రము విశ్వసింపఁగలరో యిట్టి యసంభావితార్థమునకయి నేను
విస్తరించి వ్రాయంబనిలేదు. యుద్ధాహూతులలోఁ గోటకేతుండు
లేడు కాఁబట్టి యతనియం దిది యన్వయింప దని యనుకొనుటకు
వీలులేదు. అతనితండ్రి యగుధరణికోటభీమరా జప్పనము నిచ్చువాఁ
డయినపుడు తత్పుత్తుం డగుకోటకేతుండిచ్చువాఁడు కాఁ డనుటకు
వీలుండదు కదా ! మఱియుఁ గోటకేతుండు దనమేనమామ యయి
చక్రవర్తిగా నున్నగొంకరాజున కొకవేళఁ గప్పము కట్టినం గట్టును
గాని వారివలనఁ దిరిపెముగ రాజ్యము నొందిననలగామరాజునకుఁ

గట్టఁడు గదా ! కాబట్టి ధరణికోట రెండవకేతరాజు ద్వారసముద్రపు రెండవవీరభల్లాణుఁడు కాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారు పల్నాటి యుద్ధమునకు వచ్చి యుండినవా రనుట స్పష్టము.

ఇందువలననే బంగాళ మళయాళ మాళవ ఘూర్జర కర్ణాట పాండ్యచోళ ప్రభృతిదేశాధీశులు గూడఁ బల్నాటియుద్ధమునకు వచ్చి నవారు కా రని యర్థసిద్ధ మగుచున్నది. ఆయాదేశముల నేకచ్ఛత్రాధిపతులుగా నేలుచుఁ బ్రసిద్ధిఁగన్న రాజేంద్రులు స్వల్పరాష్ట్రాధిపతి కప్పనము లిచ్చుచుండి రనుటయుఁ దానంజేసి తదాజ్ఞను శిరసావహించి యప్పనములు మాఫీ యగు ననుపెద్దకొర్కతో యుద్ధమున కేతెంచి యుండి రనుటయు మిక్కిలి యసంభావితములు కదా ! ఇట్లుండఁగా ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామునకు గప్పము గట్టుచుండి యందు వలన యుద్ధమునకు సాహాయ్యముఁ జేసెననునది స్మరింపను గూడఁ దగినది కా దని తేటపడక పోదు.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగా శ్రీనాథకవి తనచరిత్రము చదువు వారివీనులవిందుగా నాయాదేశాధీశులు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రని కల్పించి యైన నుండవలె. లేదా పల్నాటికిఁ జేరువ నున్నపాలేగాం ద్రకుఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు వీరభల్లాణుఁడు బంగాళపతి మాళవేంద్రుఁడు పాండ్యేశుఁడు అని మున్నగునవి నామములై యైన నుండవలె. ఇంతి యేకాని వేఱుగా నుండ నోపదు.

ఇట్టిస్థితిలో వీరభద్రరావుగారు ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నల గామరాజునకు వేయిగుఱ్ఱము లంపె ననియు రెండవకేతరాజు బ్రహ్మ నాయనికడకు రాయబారము కొనిపోయె ననియు రెండవవీరభల్లాణుని నామము.....యన్నది అనియు వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇం కొకటి. పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చినా రనుట మిక్కిలి యసంభావిత మని ప్రకారాంతరమునఁ గూడ సిద్ధించు

చున్నది. దీనికై నలగామరాజు వారి కాహ్వానపత్రము లెపుడంపెనో వార లెపు డేరితిగ వచ్చిరో విచారింపవలసియున్నది. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో మలిదేవరాజు బ్రహ్మనాయఁడు యుద్ధసన్నద్ధులయి ససైన్యముగఁ గార్యమపూడియుద్ధరంగము ప్రవేశించి తమరాజనీతి న్వా యానువర్తిత్వము ప్రకటించుటకయి నలగామునెద్దకు బట్టుమూర్తిని సంధికై పంపి రనియు నాతఁడు సంధి కొడంబడక మలిదేవరాజబ్రహ్మ నాయకాదులపౌరుషపరాక్రమములను దృఢీకరించి బ్రతుకం గోరి యుండినచో వచ్చినత్రోవ పట్టుకొని వెడలుట శ్రేయం బనియుఁ గాని చో రణబలి గావించెద ననియుఁ జెప్పు మని బట్టునకుఁ జెప్పిపంపి, తరువాతఁ దాను యుద్ధసన్నద్ధుండయి వెడలునపుడు నాయకురాలి యాలోచనవలనఁ దన కప్పనము లిచ్చునట్టి యాయారాజులకు యుద్ధా హ్వానపత్రిక లంపి ససైన్యఁడయి కార్యమపూడి చేరె ననియు, నావల నాయారాజులు వచ్చి నలగామరాజును జేరి రనియు వ్రాయఁబడి యున్నది. ఈయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణమున 216 వ పేజీలో వీరభద్రరావుగారు కూడఁ బై కథాసందర్భము నిటులు వ్రాసి యున్నారు.—

“దూతను వచ్చినదారిని బంపి వైచెను. పిమ్మట నలగామరా జును నాయకురాలును తమకు సాహాయ్యము చేయవలసినదిగా నానా దేశరాజులకును శేఖిలను బంపించిరి.....నలగాముఁడును వీరపురుషో చ్ఛితము లయినకర్తముల నెల్ల నాచరించి గజారోహణం బొనర్చి నిజ సైన్యంబులతోడ బయలుదేరి కార్యమపూడికి వచ్చెను. మహారాజు లనేకు లసంఖ్యాకము లయినసైన్యంబులతోడ వచ్చి యుద్ధభూమిని నల గామరాజును గలసికొన్నట్లుగా వీరచరిత్రమున మిక్కిలి యతిశయోక్తు లతోఁ గూడినవర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడియెను.” అని.

యుద్ధాహూతు లయినరాజులరాక పల్నాటివీర చరితమునఁ
గ్రిందివిధముగఁ జూపట్టుచున్నది.

“లలి మీఱ వీరభల్లాణుండు (1) వచ్చెఁ
బటువిక్రమాధ్యులు పండ్రెండువేలు
కడలవా రొకవేయి గజచయ మమర
బొన్నాళ్ళవిభుఁడు (2) సముద్యోతివచ్చెఁ
బదినూఱువేలకా ల్బలములతోడఁ
గూడి ముప్పదివేల కుంజరావళులఁ
గదిసె మాళవపతి (3) కామభూవిభునిఁ
గడఁగి తొమ్మిదివేల కాలరిబంట్ల
నమ్మఁదగినయట్టి నాయకచయము
నొకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప
మద్రుఁడు (4) పంపించె రూఢసంగతిని
బదివేలకాలరిబలములతోడ
ముదమునఁ బ్రాచిదే * వ్రుండును (5) గలసె
నీలిపెక్కెంబుల నేఱైనబంట్లు
వెంట రా (6) బంగాళవిభుఁడును గలసె
గజములు పదివేలు ఘన మైనబలము
నిరువదివేలతో నేతెంచె నొడ్డె
భువి నేలుబలచేవపురుషోత్తముండు (7)
పదివేలతురగముల్ బంట్లొకలక్ష
గూడి రాఁ గల్యాణ (8) ఘూర్జరవతులు (9)
కామునిఁ గదిసిరి శౌరవ మెసఁగ
ధనరథాస్యుఁడు (10) వచ్చె దర్పంబు మీఱ
మహిదేవిదాసుఁడు (11) మదకరుల్ వేయి

శకటసహస్రముల్ చనువునఁ గొలువ
 నేతెంచె సాహస మెల్లవా రెఱుంగఁ
 బదిలక్షలబల ము * త్వవమునఁ రాఁగ
 ద్రావిడ (12) కేరళ (13) ధరణీశవరులు (14)
 వచ్చిరి నలగామవసుధేశుకడకుఁ
 బద్ధ సేనుండునుఁ (15) బరువడి వచ్చె
 గురుసహస్రద్వయ ఘోటకయుతుఁడు
 గుండమదేవుఁడు (16) గొబ్బూరిరాజు (17)
 మొదలయిన రాజులు ముఖ్యు లొబంట్లు
 నేనూఱుతోఁగూడ నెనుబదిమీఁద
 నెనుబదివేలతో నేతెంచి రవుడు
 తక్కినరాజులు తమతమబలము
 లెసఁగఁగ నేతెంచి రివ్విధంబునను” అని.

ఈరాజులయాగమనవిషయము సావధానముగఁ బరిశీలింపఁ
 దగియున్నది. పల్నాటిదేశమునకు ద్వారసముద్రము దేవాద్రి మొద
 లగుకర్ణాటదేశములు, మళయాళము పాండ్యరాజ్యము మున్నగు
 దక్షిణదేశములు, కల్యాణము ఘోర్జరము మున్నగుపశ్చిమదేశ
 ములు, బంగాళము కటకము మొదలగునుత్తరదేశములు మిక్కిలిదూర
 మున నున్న పనుట తెల్లము. ఇప్పటివలె గాక యక్కాలమున మార్గ
 ములు సరిగా లేకయు మార్గమధ్యమున నాయారాష్ట్రాధిపతు లగు
 వీరులు కయ్యమునకు నడ్డము వచ్చి యిబ్బందులు గలుగఁ జేయుటయు
 మున్నగునీతిబాధలు వాచామగోచరములయి యుండె ననునది సుప్ర
 సిద్ధము. ఏనిర్బంధములు లేక వచ్చినను గాల్పడకగా వచ్చువారలు
 నెలలపైని వత్తురు గాని దినములలో రా నేర రనుట లోకు లెఱుంగు
 యురు. ఇట్టిస్థితిలోఁ బైఁ బేర్కొనబడినవిధముగ రాజులు గజరథ

హయపదాతివర్గముతో వచ్చుట కంతో కాలము పట్టును గదా పల్నాటినుండి యాహ్వానపత్రములు గొనిపోయినవా రచ్చటఁ జేరుకును వా రిచ్చటికి నపరివారముగ నేతెంచుటకును గొన్ని నెలలు పట్టినని నిస్సంశయముగ నుడువ వచ్చును. మఱియు నాహ్వానపత్రము లందినతరువాత

“ వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి

చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులొన ”

అనుటచే నాయాగాజు లెల్లఁ గూడి కొంతపట్టు చింతించి యావల బయలుదేరినట్లు వ్రాయఁబడినది. దూరదూరదేశములం దుండినవారఁ గూడుటకు మరల స్వరాష్ట్రములు చేరియో యచ్చటనుండియో వెడలి వచ్చుటకు నింకఁ గొంత తడవు గాక మానదు. దీర్ఘవైరము గలరాజులు సంధి కొడంబడక యుద్ధసన్నద్ధు లయి రణరంగమును బ్రవేశించిన తరువాత యుదమునకుఁ దడవు నేయుదు రనుట యవిశ్వసనీయం బని వ్రాయం బనిలేదు. నలగామరాజు గురిజాలనుండి 20 మైళ్లు దూరమున నున్న కార్యముపూడికిఁ జేరినవెంబడి అనఁగా నొకటిరెండుదివసులలోపల బంగాళమశయాశాది దేశాధీశులు తమతమదేశములనుండి యెన్నియో యోజనములు దూరముననున్న కార్యముపూడిఁ జేరుట సంభావితము గాదు. నలగామరాజు “ మాకు సహాయులైన రాజులు వచ్చువఱకు యుద్ధమున కారంభింపఁ గూడ ” దని ప్రతిపక్షులకు నియోగించుటయు వారు వల్లే యని మిన్న కుండుటయు సంభవింప దని చదువరు లెఱుంగఁ గలరు. కాబట్టి పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చియుండి రనుట మిక్కిలి యసంభావితము.

మఱియు వార లిటుకు రావలసినంత ఘనకార్యము గూడఁజూపట్టదు. కనుఁడు, వీరభల్లాఁడు లెక్కకు మీరినగజములు పదుమూఁడువేలు భటజనులు గల సైన్యముతోను బొన్నాళ్ళ

విభుఁడు లక్షకాల్బలము గల సైన్యముతోను మాళవపతి ముప్పదివేలు కుంజరావళులు గల సైన్యముతోను గూడి వచ్చినట్లును ప్రతాపరుద్రుఁడు తొమ్మిదివేలు కాల్బలము నమ్మకమైన సంఖ్యలేనట్టి నాయకసమూహము వేయి యశ్వములు గలసైన్యము నంపినట్లును ప్రాచీదేవుండు పదివేలుకాల్బలముతోను బంగాళపతి లెక్కలేనిబంట్లతోను బలదేవపురుషోత్తముండు పదివేలు గజములు ఇరువదివేలు బంట్లు గలసైన్యముతోను గల్యాణపతియు ఘూర్జరపతియుఁ బదివేలు గుఱ్ఱములు లక్షబంట్లు గలసైన్యముతోను మహిదేవిదాసుఁడు వేయి గజములు వేయిబండ్లు గలసైన్యముతోను ద్రావిడకేరళధరణిపతులు పదిలక్షలబలముతోను పద్మసేనుండు రెండువేలపెద్దగుఱ్ఱములతోను కుండమదేవుఁడు గొబ్బారిరాజు మున్నగువార లెనుబదివేల యేనూట యెనుబది మంచిబంట్లతోను తక్కినరాజు లివ్విభంబున అనఁగా నెనుబదివేల యేనూటయెనుబది సంఖ్యగల సైన్యముతోను వచ్చినట్లును క్షప్పఁబడినది. ఈసంఖ్య చూడ నిరువదిలక్షలకు మించియున్నదే. ఇచ్చటఁ బదునేడ్గురు రాజులు మాత్రమే వ్రాయఁబడిరి. యుద్ధాహ్వానశ్రుతికల వ్రాయఁబడిన తక్కిన తొమ్మండుగురురాజుల సైన్యము యొక్కయు నిందు లెక్కలేక చెప్పిన సమూహవాచకశబ్దములచేఁ దెలియఁ దగిన సైన్యముయొక్కయు సంఖ్యను మన మూహించినచో నగోచర మగును. కాఁబట్టియే కవి

“ వచ్చినబలముల వరుస గణించ

బుద్ధిమంతుల కైనఁ బొందదు నేర్పు ”

అని వ్రాసెను, ఇట్లు సంఖ్యాతీతమైన సైన్యముతో రాజాధిరాజులు వచ్చునంతవని పల్నాటిపాశేగాండ్ర యుద్ధమున నేమియుఁ గానరాదు. తుదకు వచ్చినసైన్యమువిడిదికైనం బల్నాటిదేశము చాలదు. శ్రీశైలా రణ్యము చేరువ నున్నది కాఁబట్టి యది విడిదిగాఁ జేసినను వచ్చినవారి

యన్నోదకములకుఁ బల్నాటిదేశము విక్రయించినను జాలదు. కోడి పందెములో వచ్చినపగవలన జరిగినయీ చిన్నభూస్వాముల తగవు వాస్తవమునఁ గవిచెప్పినంత జరిగియుండినచో వారివారి శాసనాదులందుఁ దప్పక వ్రాయఁబడి యుండును. అట్లెచ్చటను గానరాదు, ఈ పచ్చినవా రెల్ల నోడుట వాస్తవమే యయినయెడ బ్రహ్మనాయఁడు ములిదేవరాజును సార్వభౌమునిఁగాఁ జేసి యుండును.

కాఁబట్టి కవి కేవలవాగాటోపమున యుద్ధము నింత పెంచి పెద్ద చేసిన వాఁడే కాని వాస్తవమున నింత జరిగి యుండదు గాన దీనికై లక్షలకొలది సైన్యముతోఁ బై రాజులు రావలసినంత పనిగలిగియుండునని నమ్ముటకు వీలులేదు. కావుననే వీరభద్రరావుగారు “మిక్కిలి యతిశయోక్తులతోఁ జేరిన వర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడినది” అని వ్రాసిరి. ఇంక నీవాక్యములలోఁ జెప్పఁబడిన రాజులనామముల విషయములో ననేకాసందర్భములు కానవచ్చుచున్నవి. విస్తరభీతిచే వ్రాయఁజూతిని. ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగా విల్సన్ దొరగారు “బ్రహ్మనాయఁడు మఱి పన్నిద్దఱు భూస్వాములు పశువులమేషములు గలిసి పల్నాటిదేశములోని మాచెర్ల గురిజాల అను రెండుపట్టణములమీఁద యుద్ధము చేసిరి” అని వ్రాసినవిషయమే వాస్తవ మని నమ్మఁదగి యున్నది. ఇందువలనఁ గవి యల్పవిషయములఁ బెంచి వ్రాసినాఁడనియు నందుచే నివి యవాస్తవము లనియు నందుచే నమ్మఁదగవనియుఁ దేలును. రావుగా రతిశయోక్తులతోఁ జేరినవర్ణనము లన్నమాటకుఁ గూడ నిదే తాత్పర్యము. లేని యర్థము నున్నట్లు వర్ణించుట గదా యతిశయోక్తి. అట్టివర్ణనములు వాస్తవములు గా వనుట తెల్లము. అవాస్తవము లని తెలిసియు నందున్న ప్రతాపరుద్రాది శబ్దములను బట్టి కాలనిర్ణయము చేసికొని దానిచే మమ్ము వారు దూఱుట తగదు.

ఇక సంతటి శ్రీనాథమహాకవి యింత యసంభావితార్థమును వ్రాయునా? యని యనుకొనరాదు. కవులు తమ కావ్యోత్కర్షమునకు యిట్లు వర్ణించువా రనుట “కవీనా ముచ్చాసో సౌందర్య గుణా మృషోద్యాః । కవే రాహర్య వర్ణనమ్ ” ఇత్యాదివచనముల వలనను అనుభవమువలనను, విశ్వవిఖ్యాతంబై యున్నది. అటులుగాక యసర్వజ్ఞుడుగా నున్న పండితమాత్రం బగు శ్రీనాథకవియైనను రెండు మూడు వందల సంవత్సరములకు వెనుక జరిగి యున్న పల్నాటివీరుల యుద్ధవృత్తాంతమును జరిగినవాస్తవస్థితి వదలకుండ వ్రాయుట కెటులు సమర్థుండు కాఁ గలరెండు? వాదనిర్వాహమునకై నే నీకవియందు దోషసమర్థనము చేయుచున్నా నని తలంప రాదు. ఇంతకన్న ససంభావితార్థముల నెన్నింటినో యిక్కవివరుండు వక్కాణించినవాఁడు.

ఉమాకాంతముగారు పల్నాటిచరిత్రోపోద్ఘాతమున ననేక స్థలములలో నీ కవియొక్క పొరపాటులను నిరూపించి వ్రాసి యున్నారు. స్థాలీపులాకన్యాయమున నించుక వ్రాయుచున్నాను. ఆయుపోద్ఘాతము 44 వ పేజీలో,

“గ్రంథములో ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడు గాఁ జెప్పఁబడిన దని యిదివఱకే తెల్పియుంటిని. రావణుఁడు నర్మదాతీరమున శివపూజ చేయుచుండఁ గార్తవీర్యార్జునుఁడు నర్మదలో జలక్రీడలు సల్పుటయు, నతని వేయిచేతులచేత నడ్డగింపఁబడిన జలప్రవాహ మెగదట్టి రావణునిపై దొట్టుటయు, వారిద్దఱు కలహించుటయు, బురాణప్రసిద్ధ విషయంబులు గానఁ గార్తవీర్యుఁడు రావణునికి సమకాలీనుడై యుండ వలయును. రావణుఁడు రాముఁడు నేక కాలమం దుండినవారు. రామాయణకాలము క్రీ. పూ. 18 వ శతాబ్దమునకు ముందేకాని తరువాత నై యుండ దని రమేశ చంద్రదత్తు మొదలగుపండితులు వ్రాసియున్నారు.

అనగా నిప్పటికి మూడువేల రెండువందలసంవత్సరములకుఁ బూర్వమున నగును. కార్తవీర్యార్జునుఁడు రామాయణకాలమున నుండినవాఁడగుటచే నతఁడును మూడువేల సంవత్సరములక్రిందనే యుండి తీరవలయును. అనుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడై యైనయెడలఁ దగమునకుఁ బూర్తిగ నూతేండ్లప్రకారము చూచినను సుమారు రెండువేలసంవత్సరముల క్రిందట ననుగురాజుండినవాఁడగును. కురుక్షేత్రయుద్ధము జరిగినతరువాత నాఱువందలసంవత్సరములకో యేడువందలసంవత్సరములకో పల్నాటియుద్ధము జరిగియుండును. ఇదియే నిజమైనచో వీరభల్లాణుని భీమదేవుని నాకాలమునకు నెట్టి శాసనములు రద్దుపఱచి హిందూదేశచరిత్రము తలక్రిందు చేయవలసి యుండును. కావున ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేడవతరము వాఁడని వ్రాసిన వ్రాత నిరాధారపువ్రాత యని స్పష్టము కాక మానదు" అనియు, 45 వ పేజీలో "అనుగురాజు చేదిదేశమును విడిచి పల్నాటి కేలవచ్చెనో మాతము. కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాతకములు బాధింపఁగా బ్రాహ్మణుల యాలోచనవలన జీడినూనెగుడ్డలు ధరించి ససైన్యఁడు సామాత్యుఁడు సకుటుంబుఁడై రాజ్యమును వదిలి యిలవేలు పైన చెన్నకేశవుని వెంటఁ బెట్టికొని తీర్థయాత్రకు వెడలి వచ్చి వచ్చి కృష్ణానదీస్నానము చేసినప్పుడు తాము ధరించిననల్లగుడ్డలు తెల్లనాయె ననియు సంతటఁ బాపవిముక్తులైరనియుఁ జందనవోలులో నపు డున్న రాజనుగు భూపాలునకుఁ గూతు నొసఁగి పలనాడు హరణ మిచ్చెననియుఁ గార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు పట్టణము నంటి యుండుటవలనఁ దిరిగి స్వదేశమునకుఁ బోవుట కిలవేల్పుయినచెన్నకేశవుఁ డిష్టపడలే దనియు, నందుచేఁ బలనాటిలోనే స్థిరపడి రనియు గ్రంథములోఁ జెప్పఁబడినది. ఎన్ని సంవత్సరములక్రిందటనో కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లతనిపూర్వుల నెవరిని బాధింపక యనుగురాజునే యేల బాధించెనో తెలియ

రాదు, తీర్థయాత్రకు వెడలినచో రాజ్యమునఁ దమప్రతినిధి నెవ్వరినో యుంచి బయలుదేలుదురు గాని దేశము సరాజకము చేసి యిలవేల్పునుగూడఁ బెరికికొని కట్టగట్టుక యందఱు నొక్కసారి బయలు వెడలి యుండరు. చెన్న కేశవుఁడు నోరుచేసికొని మానుషభాషణంబుల స్వదేశమునకుఁ బోవలదని చెప్పెనట. పరమ భక్తులు గనుక నట్లు చెప్పె ననుకొన్నను జేదిరాజ్యమువంటి రాజ్యమునుండి తొలగించు నంతటి కరుణ భక్తులపైఁ జెన్న కేశవునికిఁ బుట్టుట చిత్రమే. కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు చేదిదేశము నంటికొని వదలకయుండుట దురవగాహము. ఏదియెట్లున్నను దాను దేశము విడిచి పోవలసినచ్చిన పుడు తనపూర్వుఁడైన కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లనుగురాజునకు జ్ఞప్తికి వచ్చియుండుట వాస్తవము.....మహమ్మదీయులతోందరలనల ననో స్థిత్తుదొరగారు చెప్పినట్లు రీవాభగేయలవలననో లేక యన్యశత్రుల వలననో యనుగురాజు రాజ్యమును గోలుపోయి స్ససైన్యముగఁ బల వాటికి వచ్చియుండును.....ఇట్టికష్ట కాలమున ననుగురాజు దన దురదృష్టమునకుఁ గారణము కార్తవీర్యార్జునుండు చేసినపాపములే యని భావించుట యొకవింత గాదు "

అనియు మున్నుగా నెన్నెన్నియో కవియొక్క భ్రమప్రమాదాదులు చూపినారు. కాఁబట్టి యీకవి యసంభావితార్థవక్తలతో మొట్టమొదటివాఁడు గా లెక్కింపఁ దగినవాఁడు.

ఇంకొకటి. ఈకవి కేవలము పుక్కిటిపురాణగాధలను విశ్వసించి యీచరిత్రమును వ్రాసినవాఁడు. కాఁబట్టియే కృష్ణ దేవరాయచరిత్రము పదుమూడవప్రకరణమున "మనదేశములో సత్యవంతులగు చరిత్రములను వ్రాయునభ్యాసములేని కారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాధలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములను వ్రాయఁబూనినఁ బెక్కు దోషము లుండక మానవు. " అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవాక్య

మున కీపల్నాటివీరచరిత్రము విషయ మగు చున్నది. ఈచరిత్రము కేవలము పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని శ్రీనాథుఁడు రచియించినట్లు లోకప్రవాదము గల దని యుమాకాంతముగారు తమ పల్నాటివీరచరిత్రోపోద్ఘాతము 78-79 పేజీలలో, శ్రీనాథుఁడు దేశసంచారము చేయుచు మాచెర్లచేరి నాటికురుపుబాధవలన నచటఁ జెన్నకేశ్వరుని నేవించుచుండ నొకనాఁడురాత్రి చెన్నకేశ్వరుఁడు స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించి మద్భక్తుండగు ననుగురాజుయొక్క చరిత్రమును మదంకితముగఁ జేయుము నీవు రోగముక్తుండ వగుదువని చెప్పిన తరువాత,

“శ్రీనాథుండు మేల్కొంచి స్వప్నవృత్తాంతమునకు సంతసించి పల్నాటివారిహృదయసీమలయందుఁ జిరకాలవిజృంభణముతో నాటియుండినచరిత్రాంశములఁ జక్కఁగ గ్రహించి గ్రంథరచనకుఁ దొడఁగి ..... చెన్నకేశవునియాలయములోఁ గూర్చుండి చెప్పుచు దాదాపుగా భారత మంత పెద్దదిగా నున్న యీగ్రంథమును రెండుమాసములలోఁ బూర్తి గావించె నట. గ్రంథము సమాప్తియగునఱకు రోగముకూడఁ బూర్తిగఁ గుదిరె నట. గ్రంథము పూర్తి యైనతరువాత నేకారణముననో మనస్సు చలించి తొంటియట్ల విషయప్రవృత్తుండు కాఁగాఁ జెన్నకేశవుఁడు కోపించి ప్రతిదినము పగలే శ్రీనాథునికిఁ బ్రత్యక్షమగువాఁ డారో జతనికి దర్శన మీక స్వప్నమందగపడి నీవు పతితుఁడ వైతివి గాన నీగ్రంథము నేను గ్రహింపఁజాలనది మాలమాదిగలపాతాఁగాక యనివాక్రుచ్చి యదృశ్యుండయ్యెనట. మఱునాఁడుశ్రీనాథుండు మేల్కొంచి యశుభస్వప్నంబునకువగచి యెంతయో కష్టముతో రచియించిన యిష్టహాగ్రంథము భగవంతుఁడు చేకొననిచో దాన ఫల మేమి యని దుఃఖావేశంబుతోఁ జేత నున్న తాళపత్ర సంపుటము చింపి చిందఱవందఱిగాఁ బాట వేసెనట. మాలలు మాది

గలు మొదలై నవా రెవరికి దొరికినపత్రములు వా రేరికొని రట. ఈ కథమొక్కనిజానిజము లెట్లున్నను గ్రంథ మొకచోటనా సంపూర్ణముగ లేక శకలములు గా నొకరివద్దఁ గొంత మఱియొకరివద్దఁ గొంతగఁజాల మట్టికుఁ బిచ్చుకుంటలు మాలలు మొదలగు నిమ్న జాతులయధీనము లోనే యున్నమాట వాస్తవము " అని మొదలుగా వ్రాసియున్నారు. ఇటులు లోకప్రవాదమునకు ననుభవము సరియైనందున నింతియే దీని వాస్తవ మయి యుండనోపు. ఇట్లు పుక్కిటిపురాణముల మూల మైనది కావున నే యీగ్రంథము దోషములపాలై యున్నదని చోఁచెడిని.

కొందఱు. — పల్నాటివీరులచరిత్రమును గవి మహాభారతమున కనురూపముగ రచియింప నెంచి యనేకవిషయములను దోచినట్లు కల్పించినాఁడు. పలగామరాజమలిదేవరాజాదులను గురుపాండవులకుద్ది చేసి వారియుద్ధమునకు ద్యూతమునలె వీరి యుద్ధమునకుఁ గోడిపండ్లము కారణముగాఁ జేసి యోటువడినవారల కరణ్యవాసాదులు దెచ్చి పెట్టి విరాటనగరమున గోగ్రహణముమాడ్కి మందాడినగరమున గోగ్రహణమును మలిదేవరాజాదులు సమయబద్ధు లై శ్రీశైలములో నేడునంప త్సరములు గడిపినతరువాత రాయబారుల సంపుటను నావల యుద్ధోద్యోగ రాజాహ్వానాదులను గొంచెమించుమించుగాఁగల్పించి తుడకుఁ గార్యమపూడిని గురుక్షేత్రము గావించి బాలచంద్రనాయని నభిమన్యునిగాను బ్రహ్మనాయనిఁ గృష్ణునిగాను జేసి కథాశరీరము నెంతయుఁ బెంచి పెద్దఁ జేసినవాఁడు. పద్మ్యలయతిశయమునకై యనుగురాజు కార్తవీర్యార్జునున కేడవతరమువాఁ డనియుఁ బుణ్యతమంజైన యయోధ్యాదేశమునుండి (పరాజితుఁ డై పాటి గాక) తీర్థయాత్రకయి వెడలి వచ్చి పవిత్రమైన పల్నాటిదేశమున వసించినాఁ డనియుఁ జెన్న కేశవుని సాక్షాత్కారముగలవాఁ డనియు నేమియేమియో కల్పించినాఁడు. వాస్తవమునఁ బాలమాచాపురియనునది పాలమాచలను నాంధ్రభాషా

శబ్దములతోఁ జేరిననామము గలిగియుండినందునను జంబనాపురి యను నామాంతరముగూడ జంబన్న (జంబన) అనునాంధ్రపదముతోఁ జేరియున్నందునను వీరికులదై నముపేరు గూడ చెన్న యనునాంధ్రపదముతో నున్నందునను అనుగుశబ్దంబు నట్టిదిగా నే చూపట్టుచున్నందునను వీరేంధ్రదేశాభిజనులుగా నెన్నఁదగి యున్నారు. వీరిమంత్రులకుఁ గల రేచర్ల గోత్రము వెలమకులము చేతినాయఁడు దొడ్డనాయఁడు పెద్దన్న అని మొదలయిన నామములును దీనిని బలపఱచుచున్నవి. రేచర్ల యనుగ్రామమున వసించుటను బట్టి వారి కాగోత్రముకలిగియుండుటయు నాగ్రామ మేకశిలానగరప్రాంతమునాంధ్రదేశమున నుండుటయు శ్రీనాథభీమఖండాదులచేతను ననుభవముచేతను వెలమపదము మనయాంధ్రదేశములో నున్న నాలనజాతివారిలో నొక తెగవారియందు మాఘమగుటయునాయఁడు దొడ్డ పెద్దఅన్న మొదలగునవి యాంధ్రభాషాపదములగుటయునుప్రసిద్ధంబు. దీనిం బట్టియే “ బ్రహ్మనాయనితండ్రి మున్నగువారు పశ్చిమ సీమనుండి కృష్ణానది దాటి పల్నాటికి వచ్చినవారు ” అని యచటిపెద్దలు చెప్పుచున్నారు. అపుడా దేశమును బిల్లలమట్టి రాచకొండ రాజధానులుగాఁ రేచర్ల బేతిరెడ్డిసంశజులే పాలించుచుండిరి గావున నీబ్రహ్మనాయకాదులు వారికుటుంబములోని వారే యయి యుండవలె. కవియేమో యతిశయమునకై వీరికి వారికిఁ గలసంబంధమును మఱుఁగుపఱచి యార్యావర్తమునుండి వీరనుగురాజువెంట వచ్చినవారని వర్ణించి యున్నవాఁడు కాని వేఱు కాదని వాక్రుచ్చుచున్నారు.

మఱికొందఱు.—ఈకవి యాంధ్రనైషధాదికృతికర్తయై ప్రసిద్ధిగన్న శ్రీనాథకవి గాఁడు. అక్కవిరాజై యుండినచో నింత యసంభావితార్థములను జెప్పఁడు. తదీయకవితాసుధారసమును గ్రోలి తన్నాధుర్యాదుల ననుభవించినవార లీవిషయము నెఱుంగఁగలరు. మఱియు నాతండు పుక్కిటిపురాణములను బురస్కరించుకొని యిట్టికావ్యరచ

నము నెప్పటికిఁ జేయఁడు. చేయవలసి వచ్చినచో నద్దానిసందర్భము లను సంస్కరించి సంభావితం బగునట్లే చేయును. కావున నిది యథా శ్రుతగాహి యైన యాపేరిటిమఱియొకయప్రగల్భకవిచేఁ గూర్పఁబడి యైన నుండవలెను. లేదా, యెవఁడో తా నేర్చినకొలంది వ్రాసి తన గ్రంథమునకు మహత్త్వము రాఁ గోరి ప్రసిద్ధశ్రీనాథమహాకవి రచియించినట్లు వ్రాసియైన నుండవలెను. ఇంతియ కాని వేఱుగానోపదు. కాఁబట్టియే యీగ్రంథమునందుఁ బెక్కులు శబ్ద దోషములు చూపట్టుచున్న వని యుండదు.

దీనం జేసియే రావుగా రీ యాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున 26 పేజీలో “ఉమాకాంతముగారు ప్రకటిం చినభాగము శ్రీనాథకవిరచితగ్రంథములోనిది యేనా యని యొక గొప్పసందేహము గలుగుచున్నది. ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారము లోని ప్రతు లయోమయావస్థలో నున్నవి” అనియు, ఏడవప్రకరణము 196 వ పేజీ పుటోన్నతులో “ఈశ్రీనాథుఁడు శృంగారనైషధాది మహాకావ్యములను రచించిన కవిసార్వభౌముఁడే యని చెప్పుచున్నారు గాని, యీగ్రంథములోని వ్యాకరణదోషములను వీక్షించినప్పు డీ గ్రంథ మామహాకవిరచితము కా దేమో యని సందియము కలుగు చున్నది” అనియు వ్రాసినా రని యెఱుఁగెదను.

ఈకవి యెవఁ డైన నగుం గాక, గ్రంథములో నున్నప్రతాప రుద్రాదిశబ్దములు ప్రథమప్రతాపరుద్రాదులను బోధింపమి మున్న గువానిచే రావుగారిసిద్ధాంతము నిలువకపోవుటయే మాకోరినపని. అది పైవిమర్శమువలన సిద్ధించినది. అయినను బైసందర్భము లన్నియు నెఱింగినరావుగా రాభాగములోని “ఒకవేయియశ్వాల” నని మొదలగువాక్యములను బట్టి వాస్తవమును విచారింపక ఇంతయేల యని మొదలుగా వెలుగోటివారి పంశచరిత్రమును దూఱవచ్చుట యుచితం బుగాఁ దోఁపదు.

ఇదినఱకు నుమాకాంతముగారు ప్రకటించిన బాలచంద్రయ్యుద్ధ ప్రకరణమున నున్న వాక్యముల నెత్తి విమర్శించితిని. ఇపుడు, మదరాసు విఖిలపుస్తక భాండాగారములో లెక్కకుమీటి యున్న ప్రతులలో నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-32 గల ప్రతులలోని కొన్ని విశేషముల నుదాహరించుచున్నాఁడను. అందు యుద్ధాహ్వన ప్రకరణమున.—

“ఉరగేశుఁ డనునట్టి యొడ్డభూపతికి
దేవాద్రీ నేలెడు తెలుగుబిడ్డలుకు
సూర్యకుమారుకుఁ జోళభూపతికి
వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) విక్రమపతికి
అరవసింగాళున కణ్ణామపతికి

(అణ్ణామపతి తిరువణ్ణామలై పతియై యుండనోపు.)

బంగాళపతికిని బంచపాండ్యులకు
మఱియు దేశాధీశ మండలేశులకు ”

అనియు, ఆగమన ప్రకరణమున

“పరఁగంగ శ్రీవీరభల్లాణి వచ్చె
అశ్వంబు లొక వేయి యమితప్రతాప
రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని
బాచిదేవుఁడు వచ్చి పన్నుగాఁ గదిసె

(బాచియనునది నంద్యాలసమీపమున నుండు బాచిపల్లియను గ్రామ మని గ్రహింప నగు.)

ఇరువదివేలతో నేతెంచె నుద్ది
భూ మేలుబలదేవపురుషోత్తముండు
ధనదదాసుఁడు పంప ధరణీశ్వరుండు
ఉజ్జయినీపురి నొప్పుగా నేలు

మహాదేవదాసుఁడు మదకరుల్ వేయి
పదిలక్షబలములు పన్నుగాఁ గొలువ
దక్షిణజలనిధి దాపున నున్న
పేరైనరాజులు పృథివి కింపింప
సింధునదీతీరశివకీర్తిఘనుఁడు
గట్టుభూముల నేలుఘను లైనపతులు
గురుసహస్రద్వయఁ ఘోటకసహితు
లగుతురుఘ్నులు వచ్చి యవనీశుఁ గనిరి

సాని (గి) పోతమరాజు సత్యాఖ్య ప్రెగడ."

అనియు భేదము లగపడుచున్నవి. వీరల సైన్యములను గుఱించి వ్రాయఁ
బడిన వాక్యములలో నెన్నో భేదములు గలవు. ఇం దాహ్వానప్రకరణ
మునఁ గ్రొత్తవారు, ఒడ్డెభూపతి తెలుగుబిజ్జలుఁడు సూర్యకుమారుఁడు
విక్రమపతి అణ్ణామపతి పంచపాండ్యులు దేశాధీశులు మండలేశ్వరులు.
ఆగమనప్రకరణమునఁ గ్రొత్తవారు, పెరైనరాజులు శివకీర్తిఘనుఁడు
గట్టుభూముల నేలురాజులు తురుఘ్నులు సాని (గి) పోతరాజు సత్య
ప్రెగడ. పై లిఖితపుస్తకములలో ముద్రితప్రతి నున్న పాఠములకన్న
నించుక భేదముతో వ్రాయఁబడినవారు—వీరభల్లాణి, అమితప్రతాప
రుద్రుఁడు, ధనదదాసుఁడు, మహాదేవదాసుఁడు.

ఇట్లు భిన్న నామములు గలరాజులును ఆహ్వానకాలములో లేక
యాగమనకాలములో వచ్చియున్న రాజులును ననేకులు గలరు. వారి
వారికిఁ గాలభేదము గూడ నగపడుచున్నది. వీనిలో వాస్తవ మెద్దియో
అవాస్తవ మెద్దియో నిశ్చయించుట దుశ్శక్త మైయున్నది. ఇదంతయు
ననుభవించియే కాఁబోలు "ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారములోని
ప్రతులయోమయావస్థలో నున్నవి" అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసి
యుందురు. ఇట్టివానిని బట్టి కాలనిర్ణయంబు వా రెటులు చేసిరో

తో, పక యున్నది. ఒక వేళ అనేక ప్రతులను పరిశీలించి ముద్రింపఁబడిన ప్రతియొక్క విశ్వసించఁదగిన దని యనఁజూతురు. అది తగదు, మన మెద్ది నిర్దుష్టము గా నుండునో దానినే గ్రహింపవలయుఁ గాని యెట్లుండి నను ముద్రితప్రతి యని గ్రహించుట తగదు గదా! ముద్రితప్రతి లోని పాఠములకన్న లిఖితప్రతులలోని పాఠములే కొన్ని సమీచీనములు చూపట్టుచున్నవి.

“ మూడమునఁ బ్రాచి దేవుండును గలసె.

పదిలక్షలబల ముత్సవమున రాఁగ ”

అను ముద్రితపుస్తక పాఠములలో యతిదోషములు కాన నచ్చుచున్నవి.

ప్రాచి దేవుఁడు నచ్చి పన్నుగాఁ గలసె

పదిలక్షలబలములు పన్నుగాఁ గొలువ

అని లిఖితపుస్తకములందుఁ గల పాఠములలో నవి లేక యున్నవి. ఇది గాక. —

“ వీరభల్లాణుండు విక్రమాధ్యునకు ”

అను ముద్రితవాక్యములో విశేష్యపదమును ప్రథమాంతముగఁ జెప్పుట తాత్ప్రీయము కాదు. వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) అను లిఖితపుస్తక పాఠము సరిగాఁ దోచెడు. ఇదిగాక ముద్రితప్రతిలో, “ తెనుఁగుబిడ్డలకు కర్ణమాపతికి కడలవా రొక వేయి ధనదానముఁడు ” అని మొదలుగాను, లిఖితపుస్తకములలో, “ తెనుఁగుబిడ్డలుకు, అణ్ణామపతికి, పండ్రెండు వేలు, కడలవారొక వేయి, ధనదదానుఁడు ” అని మొదలుగాను జూపట్టుచున్నవి. వీనిలోఁ గల భేదము స్పష్టము. కాబట్టి లిఖితపుస్తకములలోని పాఠము లప్రశస్తము లని తీసి వేయ నలను లేదు. ఇది గాక అనేక ప్రతులలో నేకరూపముగా నున్న పాఠములను లిఖితప్రతులలో నున్నవని యెట్లు తీసి వేయవచ్చును? ఇట్లు గునపుడు బిడ్డలుఁడు వీర

భల్లాణి పంచపాండ్యులు రుద్రుడు మున్నగువారలు రావుగారు కని పెట్టినవారు గాక యా నామములు గలయితరరాజులు గావచ్చును. దేవాద్రీయన దేవరకొండ. మాదానాయనియుమామహేశ్వర శాసన మున “దేవనగదక్షిణప్రాంతంబున” అస్మినాయః బడినది. బిజ్జల వంశీయులు కాపువా రాంధ్రదేశమున నైజాములో జమీన్ దారులు ప్రసిద్ధులు. వీరభల్లాణి యనువాడు నొక్క డుండనోచు. పంచ పాండ్యులు మధురానాథులు సుప్రసిద్ధులు. రుద్రులనువా రెందఱో కలరు. అమితప్రతాపము గలరుద్రుఁ డనునర్థ మగునే కాని ప్రతాప రుద్రుఁ డనునర్థము కాదు. ఈవిషయము ముందు వివరింపఁబడ గలదు. ఇట్లున్న వీనిం బట్టి వేటొకయుద్ధకాలము గూడ సిద్ధాంతపడ వచ్చును. ఇట్లగుచో “మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామరాజునకు” అని మొదలుగా రావుగారు చేసినసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు. పరస్పర విరోధములవలన నాకాలము స్థిరపడ దన్నచో రావుగారు నిర్ధారించిన యుద్ధకాలము గూడ నిలువకపోవును.

ఇట్లు శ్రీనాథకవి రచితగ్రంథ ప్రతులలోనే యిన్ని విరోధములు కానవచ్చుచున్నవి. ఇంక నీచరిత్రము మల్లయ రామసెట్టి వీర కద్రయ్య మున్నగు పెక్కండ్రు కవులచే వేర్వేరుభంగుల రచియింపఁబడినది. వానిలోఁ గలపరస్పరవిరోధములు వాచామగోచరములు. పల్నాటివీరచరిత్రవిమర్శము వేఱుగ వ్రాయ నుపక్రమించినాఁడఁ గాన రానినెల్ల నిట వ్రాయను. ఇట్టి పరస్పరవిరోధముచేఁ గాలనిర్ణయము కొకపోవుట యటుండఁ జరిత్రప్రామాణ్యశంక గూడ వచ్చుచున్నది. ఈచరిత్రము శాసనానూఢమును గాదు. కాబట్టి పరస్పరవిరోధముల వేతను శాసనములం దుదాహృతములు గామిచేతను జెవిరెడ్డి గాథలు శ్వాసపాత్రములు గావని వక్కాణించుచున్న రావుగారు పరస్పరవిరుద్ధములై శాసనానుదాహృతములై యున్న పల్నాటివీరచరిత్రములలో నవివ.

యములను నమ్ముటకు నీలు లేదు. అట్లగునపుడు రావుగారు ప్రతాప
రుద్రాదిశబ్దములకుఁ దమయిష్టప్రకారము మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు
రెండవ కేతరాజు రెండవవీరభల్లాణుఁడు అని యర్థము నల్లికొని చదువ
రుల కాగ్రంథములో నిట్లే యున్న దని నమ్మకము గలుగఁజేయుటకు
“చెప్పఁబడియున్నది” అని మొదలుగా వ్రాసి జేతిరెడ్డిమూలపురుషుఁ
డనువిషయమును నెట్టివేయ మాతౌష్ట్యమిక్కిలి యవిచారసిద్ధమని
యేర్పడుచున్నది.

ఇక రావుగా రాయారాజులకాలమునుబట్టి పల్నాటివీరుల
యుద్ధకాలము నెటులు నిర్ధారించిరో తద్విచారము చేయఁబడుచు
న్నది. వీరు పల్నాటియుద్ధము క్రీ. శ. 1176 పైనను 1182 లోపలను
జరిగిన దని సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు. కొమ్మరాజుతండ్రి వీరసోమేశ్వ
రుఁడు మృతినొందినతరువాత నీయుద్ధము జరిగిన దని చెప్పఁబడియుండుట
చేతను సోమేశ్వరుఁడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందుచేతను
1176 సంవత్సరమునకుఁ బూర్వము జరుగ లేదనియు, కోటకేతుఁడు
సింహాసనము నధిరోహించుటకు మున్నే యీ యుద్ధము జరిగిన దని యే
ర్పడియుండుటచేతను కేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసనము
నధిరోహించి యుండుటచేతను, 1182 సంవత్సరమునకుఁ దరువాత జరిగి
యుండ దనియు, నీరెండు పైసిద్ధాంతమునకు ముఖ్యాధారములని చాటు
చున్నారు. కోటకేతమహారాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసన
మెక్కినాఁ డనుట కమరావతిలోనియాతేనిశాసనము ప్రమాణం బని
చరిత్రకారుల నిశ్చయము. ఆశాసన మివ్విధంబుగ నున్నది.

“అస్తి శ్రీభాగ్యకటకం పురంసురపురా ద్వరమ్ | యత్రా మరే
శ్వర శ్శంభు రమరేశ్వరపూజితః | ..... శాకాబే యుగభేదు
రూపగణితే మాఘే దశమ్యాం తిథౌ | శుక్లాయాం గురువాసరే శుభః

దినే సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతిః । శ్రీమత్కేతన్మనస్సమస్తగురవే గ్రా
మాన్ పరేణ్యాన్బహూన్ । సంప్రాదాత్సుగతేశ్వరాయ విపులశ్రీ
బ్రహ్మసంపద్వతః ॥ స్వస్తి శ్రీచతుస్సముద్రముద్రితనిఖిలవసుంధరాపరిపా
లక శ్రీమత్త్రినయనపల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణవేణీనదీదక్షిణ మట్సు
హస్రావనీవల్లభ భయలోభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకప
మృగేంద్ర విభవామరేంద్ర శ్రీమదమరేశ్వరదేవదివ్యశ్రీపాదపద్మరా
ధక పరబలసాధక శ్రీధాన్యకటకపురపరాధీశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర...
శ్రీమన్మహామండలేశ్వర కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104
అగు నేటిమాఘశుద్ధ 10 గురువారం నాడు శ్రీమద్భుద్ధదేవరకు నాచం
ద్రతారార్కంగా నిచ్చిన యాళ్ళు కంద్రవాటిలోని కంతేరు కొండపడ
మటిలోని మేడికొండూరు జోకిపల్లు. ఈధర్మం నడపనివారు పంచ
మహాపాతకములు చేసినవారు “స్వదత్తాంపరదత్తాంవా యోహరేత
వసుంధరామ్ । షష్టివర్షసహస్రాణి విష్ణాయాం జాయతే క్రిమిః ”
అని.

“ ఈశాసనప్రకారము కోటకేతుడు క్రీ. శ. 1182 వ సంవత్స
రమునకు సరి యైన శా. శ. 1104 వ సం. మాఘశుద్ధదశమినాడు
రాజ్యమునకు వచ్చెను. ” అని యుమాకాంతముగారు వ్రాసినారు.
అదియే మనరావుగారికి జీవాతు నని యెంచెద. అయినను గాకున్నను
నీళ్లొకమువలన నీయర్థము రా నేరదు. ఎందుకనగా, శుభదినే, అను
సప్తమికి సంప్రాప్త అనుచోటి ప్రాప్తిక్రియయం దన్వయ మైనచో
గదా యది ఘటిల్లును. అప్పు డిది రాజ్యప్రాప్తిబోధకశాసనం బగును.
కేవల రాజ్యప్రాప్తిని బోధించుటకై శాసనము లెవ్వారును స్థాపించుట
కానము. కేతరా జొకవేళ నూతనముగ నట్లు స్థాపించియుండు నను
కొండమన్నచో గ్రామదానమునకుఁ గాలము లేకపోవును. తా మొన
రించినధర్మములు తత్కాలము తెలుపుటకు శాసనములు వ్రాయుం

చుచుఁ దద్వ్యాజమునఁ దమపౌరుషపరాక్రమాదులు దెలుపుట కనుచున్నారము. ఇది దానముఁ బొందినవారికి శాశ్వతాధారముగా నుండుననియు దీనిం గనినవా రిట్టిసత్కార్యము లొనరింతు రనియు నందువలన ధర్మసంస్థాపనం బగు ననియు స్థాపకులతాత్పర్యము. రాజ్యప్రాప్తిబోధనమువలన ఫలితార్థ మెద్దియు లేదు. కాఁబట్టి సంప్రదాత్ అనుక్రియయందే శుభదినే అనుచానికన్వయము గా నోపు.

ఇఁక శ్లోక మీయర్థమునే బోధించుననుటయందు నియామకము లేదు కాఁబట్టి యిది నిలువఁ జాల దన్నచో, శాబ్దబోధయందు పక్షతాత్పర్యజ్ఞానము సహకారికారణము కాఁబట్టి యిచ్చట శాసన స్థాపకునితాత్పర్య మేయర్థమునందుఁ గలదో ఆయర్థమే యీశ్లోకమునకుఁ జెప్పవలయు. అందుకై శాసనమున నీశ్లోకార్థ మెటులు వ్రాయఁబడినదో చూడ వలసి యున్నది. అయ్యది యిట్లు వ్రాయఁబడినది.

“కోట కేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగు నేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవరకు నాచంద్రతారార్కంగా నిచ్చినయూళ్ళు...జాయ తే క్రిమిః” అని.

ఇందుఁ గేవలముభూదానమును గూర్చియె వ్రాయఁబడినది గాని రాజ్యప్రాప్తిపేరే యెత్త లేదు. “స్వదత్తాం పరదత్తాంవా” అనునప సంహారవాక్యము కూడ దానమె యిందు ముఖ్యమని తెలుపుచున్నది. ఇది రాజ్యప్రాప్తిబోధకమై యుండినచో “కోట కేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగు నేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు రాజ్యము మెందిరి.” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అటులు లేక “గురువారమునాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవర కిచ్చినయూళ్ళు” అని మొదలుగ వ్రాయఁబడినది. ఇందువలన, సంప్రదాప్తరాజ్యోన్నతిః శ్రీమత్కేతనృపః గురువాసరే శుభదినే సుగ తేశ్వరాయ బహూగ్రామా సంప్రదాత్” అని యన్వయము చేయవలసి యుండును. కాఁబట్టి దాన క్రియాన్వయమునందే పక్షతాత్పర్యము లేటవడుచున్నది.

ఒకవేళ శుభదినే యనుదానికిఁ బ్రాప్తిక్రియయందును దానక్రియయందును నన్వయము చెప్పఁగల మందు లేమో. అట్లగుచో యీ కోటకేతమహారాజులు...గురువాసరమునాడు సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతియై బుద్ధదేవరకిచ్చినయాళ్ళు" అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు వ్రాయలేదు. ఇంత యేల? సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతిఁ, అను పదము యొక్క-యర్థానువాద మైనను జేసి యుండ లేదు. ఇది గాక ప్రాప్తిక్రియకు రాజ్యోన్నత్యమే కర్తముగాని రాజ్యము కాదు. అట్లగుచో సంప్రాప్తరాజ్యస్య ఉన్నతిఁ యస్య అని వ్యధికరణసమాసము చెప్పవలసివచ్చును. అయ్యది "సంభవతి సామానాధికరణ్యే" అను న్యాయమునకు విరుద్ధము. తద్విధియు లేదు. కాన నెన్నఁడో రాజ్యము నొంది యప్పుడు తదాన్నత్యము గలవాఁడని చెప్పవలయును. అట్లగునపుడు "ఈశాసనప్రకారము కోటకేతుఁడు క్రీ. శ. 1182 సంవత్సరము...రాజ్యమునకు వచ్చెను" అను లేఖనము నిరాధార మగును. అట్లగునపుడు "కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాఁడు...పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరములనడుమ జరిగిన దనుట కేమిసంశయము లేదు" అనురావుగారివ్రాత నిరాలంబమై నిలువఁ జాలక పోవును. ఇట్లుకాఁగా 1182 లోపలనే పల్నాటి యుద్ధము జరిగిన దని యుద్ధమునకుఁ బెట్టినయడ్డు దీటినది. అందువలన "ప్రతాపరుద్రునితో సమకాలికుం డైనతనతాత యైన బేతినాయనితోఁ బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డయ్యెను...దురవస్థ పట్టినదిగదా" అని మొదలైనరావుగారిపరితాపము పరిహృతము గాఁగలదు. ఇది గాక, యీకోటకేతసింహాసనాధిరోహణకాలనిర్బంధము వదలినపుడు ప్రధానమల్లనిబర్హణన్యాయమున సకలోపద్రవములు అనఁగాఁ బరిపాలనముమాత్రము వదలుకొని బ్రతికి యుండిన నుండఁదగినవీరసోముని

చావు కల్పించుటయు 1199 సంవత్సరపు సాగిపోతరాజును 1182 సంవత్సరమున కీడ్చుటయు మొదలగునవి శమింపఁ గలవు.

ఇక నీయాక్షేపము చేయు వత్తురు. కోటకేతుఁడు 1182 సంవత్సరమునఁ గాక యంతకుఁ బూర్వమే సింహాసన మెక్కి యుండునన్నచో సతనితండ్రి యగుభీమరాజు రాజ్యకాల మడ్డము వచ్చును. 1182 నకుఁ బూర్వము భీమరాజు గదా రాజ్యము చేయుచున్నవాఁడు అని.

ఇది నిలువదు. భీమరాజు 1181 వఱకు రాజ్యముచేయుచున్నట్లు శాసనములలో వ్రాయలేదు. కోటకేతుని శాసనమునుబట్టి యూహించెద మన్నచో సన్యోన్యాశ్రయదోషము ప్రసక్తించి యేకాలనిర్ణయము గాక పోవును. 1181లో భీమరాజు రాజ్యము చేయుచున్నందునఁ గోటకేతుఁడు 1182సంవత్సరముననే సింహాసన మెక్కి నాఁ డనియుఁ గోటకేతుఁడు నాఁడే సింహాసన మెక్కినందున సంతవఱకు భీమరాజు రాజ్యముచేయుచుండె ననియు నూహించినచో సన్యోన్యాశ్రయదోషము తప్పదు గదా ! ఒకవేళ నీభీమరాజు 1127 మొ. 1158 వఱకు రాజ్యముచేసిన గొంకరాజుసోదరిని వివాహ మాడినవాఁడు కావున నితఁడు క్రీ. శ. 1140 వ సంవత్సరముననో లేక యాప్రాంతముననో రాజ్యమున కారంభించి క్రీ. శ. 1182 వఱకుఁ బాలించి యుండును అని యుమాకాంతముగారి లేఖనమును బట్టి యాభీమునిరాజ్యకాలనిర్ణయము కాదగు నన్నచో నాపక్షమున గొంకరాజు రాజ్యకాలమున కన్యూనానతిరిక్తముగ 1127 నుండి 1158 వఱకే భీమునిరాజ్యకాలమని చెప్పుట యుక్తిమంత మగును గాని గొంకరాజుకాలమునకు న్యూనాధికభావముగఁ జెప్పుట యుక్తిమంతము గాదు. ఇట్లనిర్ణీతమగుభీమదేవుని రాజ్యకాలమును బట్టి కోటకేతరాజు సింహాసనాధిరోహణకాలమును నిర్ణయించుటకు వీలు లేదు. అమరావతి శాసనము తన్నిర్ణాయకము కా దని నిరూపింపఁబడియెను.

ఇదిగాక పల్నాటివీరచరిత్రమున భీమరాజును జెప్పనపుడు కేత రాజతండ్రి యని గాని కేతరాజును జెప్పనపుడు భీమరాజపుత్రుడని గాని లేనందున నీభీమరాజు కేతరాజతండ్రి గాక మఱియొక ధరణి కోట భీమరాజయియో, యీ కేతరాజు భీమరాజుకుమారుడుగాక మఱియొక కేతరాజయియో, యుండు నేమో యని సంశయము ప్రబలుచున్నది. కోటగండభూపతి మొదలగుకోటతెగవా రింకఁ గొందఱున్నారు గదా! కోటరాజ్యము కొంత విభజించుకొని వారును బాలించుచుండిన నుండవచ్చును గదా! ఇంతకు “ధరణికోటపురికి నక్షుఁడై నట్టి” అనుచోటి దక్షపదము సమర్థుఁ డన్నయర్థమునే బోధించును గాని రాజును సర్థమును బోధింపదు. ఇందువలన నా పురిలో సమర్థుం డయినభీమదేవునికి, అని యర్థ మగును. దానంజేసి కేతరాజతండ్రి గాక వారికుటుంబములోవాఁడు మఱి యొకభీముఁడు ధరణికోటలో నుండిన నుండ వచ్చును. లేక పుత్రుఁ డగు కేతరాజు నందు రాజ్యభార ముంచి సమర్థుఁ డైన భీమరాజు జీవించి యైన నుండ వచ్చును. భీమరాజునందు రాజ్యభార ముంచి కేతరాజు నూరక యుంచి వారు కేతరాజునందు రాజ్యభార ముంచి భీమరాజు నూరక యుంప వచ్చును గదా! లేదా, యీధరణికోట సత్తెవల్లితాలూకాలోని ధరణికోటయై యీభీమరాజుకొక్కడివాఁడై యుండిన నుండవచ్చును. ఇవన్నియుఁ జూడఁగా “ధరణికోటపతికి” అని పాఠము నూహించుటయే యుక్తమని తోచెడిని. ధరణికోటపతి కేతరాజుగనుకాన నతని కాహ్వానము పంపినట్లుగును. భీమదేవుండు “పెదబాహుభూపతికి భీమసేనునకు” అనుచోటి భీమసేనునివలె నెవ్వఁడో యయి యుండ నోపు. కాఁబట్టి భీమరాజురాజ్యకాలమును బట్టి కేతరాజు రాజ్యారంభ కాలమును నిర్ణయించుట సాధ్యపడదు.

ఇదిగాక కోటకేతరాజునకు ధరణికోటభీమరాజునకు సంబంధమే లేదు. ఎందుకనిన.—ఈకోటపదము ధరణికోటపదమునుండి వచ్చినది కాదు. అట్లుగనుచో “ధరణికోటపురికి దత్తుఁ డైనట్టి” అని భీమరాజును గుఱించి చెప్పినప్పుడు పూర్తిగా ధరణికోటపదము వ్రాసినట్లు “కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు” అని కేతరాజును గుఱించి చెప్పినప్పుడును బూర్తిగా ధరణికోటకేతరాజు అని వ్రాయవలసియుండెను. అట్లుగాక యసంపూర్తిగఁ జెప్పటకుఁ గారణ మేమి? ఛందోబద్ధవాక్యము కాఁబట్టి సందర్భోచితముగ నట్లు వ్రాయఁబడినదన్నచో నమరావతిశాసనములో “కోటకేతమహారాజు” అని యసంపూర్తిగ వ్రాయుటకుఁ గారణ మేమి? ఇయ్యది ఛందోబద్ధమైనవాక్యము కాదు కాఁబట్టి యథేష్టముగఁ బూర్ణనామము ప్రయోగింపవచ్చును గదా! కాన నిది ధరణికోటపదమునుండి వచ్చినది కాదు.

ఒకవేళ నీసంశంకలకు ధరణికోటవారనియుఁ గోటవారనియు రెండువిధముల వ్యవహార మున్నది కాఁబట్టి యెటులు చెప్పినను జెప్పవచ్చునన్నచో నిట్లు విచారించెదను. ఈమతమున కోటవారనునదియుఁ ధరణికోటవారనునదియు సమానార్థకములే కదా! అగుచో కోటవారనుదానికి ధరణికోటవారనియే యర్థ మగును. ఇట్లుగనునపుడు పై శాసనములో “ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరకోటకేతమహారాజులు” అని చెప్పట తల శిరోభార మన్నట్లు పునరుక్తం బగును చూడుడు. ధాన్యకటకము ధరణికోటయు నొక్కటియే కాన ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరుం డనఁగా ధరణికోట పురాధీశ్వరుండగును కోటకేతుమహారాజునఁగా ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డగు కేతరాజును. ఇట్లుగనునపుడు ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డైన ధరణికోటపురాధీశ్వరుండు అని పునరుక్తము కావలసి వచ్చును. కాన నీకోటపదము ధరణికోట పురవాసమున వచ్చినది గాక యెచ్చటనో కోట యనుగ్రామ

మున వీరిపూర్వులుండినందునఁ గలిగిన గృహనామ మని యంగీకరించి తీర వలయును. కోట యనునది నెల్లూరిజిల్లాలో నున్నది. అయ్యది జైనులరాజధానియై యుండినట్లచ్చటి ప్రతిమామలవలనఁ దెలియ నగును. కానఁ దద్వాసముననో యట్టి నామము గల మఱి యొక గ్రామమునందు వాసముననో వీరికిఁ గోటవా రని యుపనామము గలిగి యుండవలె. కానిచో నిటఁ బునరుక్తంబుగా “కొండయన్నమ రాజు కోటకేతుండు, విని కోటకేతుండు వివరించి చెప్పె” అని మొదలుగాఁ బలుతావులఁ గోటపదమునే చెప్పటకుఁ గారణముండదు. ఇందువలనఁ గోటకేతరాజునకు ధరణికోట భీమరాజునకు సంబంధము లేదు.

ఇక వీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందున నంతకుఁదరువాతనే యుద్ధముజరిగినదనుట విమర్శింపఁబడు 1182లోపల వీరసోముని మరణమునకుఁ బ్రమాణము లేదు. తత్పరిపాలన మతఁడు మరణించినతరువాత యుద్ధము జరిగిన దన్నదానికి సాధకముఁ గాఁ జాలదు. నాటి కతండు మరణించినట్లు శాసనమున్నచో సాధక మగును. పుత్రునియందు రాజ్యభార ముంచి 1176 సంవత్సరమునకుఁ బైనిగూడ జీవించియుండ వచ్చును గదా! పల్నాటియుద్ధము 1182 లోపల జరిగి యుండుటను ఆయుద్ధములోపల వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతి నొందినట్లు పై చరిత్రములో నుండుటనుబట్టి 1176-1182 మధ్యకాలమున వీరసోమేశ్వరుని మృతి నూహించెద మన్నచో, నూహింపవచ్చును గాని యా యుద్ధ మీమధ్యను జరిగినట్లు ప్రబలప్రమాణముండవలయు. కోటకేతుని యమరావతిశాసనము సాధకము గా దని వెనుక నిరూపింపఁబడియెను. కాబట్టి కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునకుఁ గొంతకాలము ముందే రాజ్యమునకు వచ్చి యుండ వచ్చును. వీరసోమేశ్వరుఁడు రాజ్యముఁ జాలించుకొని కొన్ని సంవత్సరములు జీవించి యుండిన నుండవచ్చును.

ఇట్టిస్థితిలో యుద్ధము పలానాకాలమున జరిగిన దని నిర్ధారణము లేనందున 1176 వటకే యుతఁడు జీవించి యుండె నని యెటులు నిర్ధారించగలుగుదురు ?

ఇది గాక యీసోమేశ్వరుఁడు 1176 పైని జీవింపలే దనియు, కలచూరివంశస్థుఁ డైనబిజ్జలునికుమారుఁ డనియు గదావీరు చెప్పుచున్నారు ! ఉమాకాంతముగారు పల్నాటివీరచరిత్రము యొక్క 36 పేజీలో “చాళుక్యుఁ డగునాల్గవ వీరసోమేశ్వరుని ప్రస్తావమున తైలపునివద్దనుండి యన్యాయక్రాంతమైన కల్యాణపురము నితఁడు క్రీ. శ. 1182 వ సంవత్సరములో స్వాధీనము చేసికొని చాళుక్యరాజ్యము పునరుద్ధారము చేసెను. బిజ్జలుఁడు నతని కుమారుఁడు బసవేశ్వరునిలింగాయతమతకలహములలోఁ జిక్కి యుండుటచే సోమేశ్వరుని కంతగా నాటంకము లేనట్లు తెలియవచ్చుచున్నది.” అని వ్రాసియున్నారు. దానియభిప్రాయము చూడఁగా 1182 సంవత్సరమునఁ జాళుక్యుఁడైన నాల్గవసోమేశ్వరుఁడు కలచూరిబిజ్జలుని నతనిపుత్రుఁ డగు సోమేశ్వరుని బాటఁదోలి స్వరాజ్యమును గట్టుకొన్నట్లు తేలుచున్నది. 1176 పైని కలచూరిసోమేశ్వరుఁడు జీవింపకున్నయెడ 1182 వ సంవత్సరమునాటికిఁ జాళుక్యవీరసోమేశ్వరుఁడు స్వరాజ్యము సాధించునప్పటికి బిజ్జలుఁడు నతనికుమారుఁడు సోమేశ్వరుఁడు లింగాయతమతములోఁ జిక్కువడి యుండుట సంభవింపదు.

ఇదిగాక యీవీరసోముఁడు కలచూరిబిజ్జలునికుమారుఁ డని రావుగారు చెప్పుటకు వీలు లేదు. ఏడవప్రకరణము 198 వ పేజీలోఁ (బల్నాడు పాలించిన కలచూరి) “చాగిబేతరాజునకే అనుగురా జను నామాంతరము గలదేమో యని సంజేహము కలుగుచున్నది. అయినను గాకపోయినను శాసనములోని చాగివారికుటుంబమువారే యీ యనుగురాజు మొదలగువా రని మనము నిస్సంశయముగా విశ్వ

సింహవచ్చును” అని వ్రాసినారు. అట్లయినపుడు కలచురిబిజ్జలుని మనుమరాలిని కలచురి యనుగురాజుపుత్రుడు మలిదేవరాజు వివాహమాడుట సంభవింపదు. కాన బిజ్జలునికొడు కగు సోమేశ్వరుని దీసికొనుట రావుగారిమతమున ఘటిల్లదు.

ఇది గాక మఱియొకరీతిగాఁ జూచినను నితఁడు బిజ్జలునికొడు కనుటకు వీలు లేదు. ఇతనికిమూరుఁ డగు కొమ్మరాజు యుద్ధమునకుఁ బోవునపుడు అతని ననుసరించియున్న యంకాళశక్తి బ్రహ్మనాయనితో

“మావారు కల్యాణమందున నుండి
ఘనరాజ్యసంపదల్ కడకుఁ బోదోలి
పాలుపొందఁగా విష్ణుపోరు కందఱము
లోనయి పచ్చుట లోకంబు లెఱుఁగు”

అని మొదలుగా విలపించినట్లు పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. ఉమాకాంతముగారు “కల్యాణపట్టణములోఁ దన్నాదరించువారు లేరనియుఁ బలనాటిలో నున్న కొమ్మరా జొక్కఁడు యుద్ధరంగమునకుఁ బోవుచున్నాఁ డనియుఁ దన కిఁక నాధారము లేదనియు నంకాళశక్తి విలపించినట్లు పై నుదాహరింపఁబడిన ద్విపదపంక్తులవలన నర్థము కాఁగలదు. దీనినిఁ బట్టి చూడఁ బల్నాటియుద్ధకాలమునఁ గొమ్మరాజు వంశమువారికిఁ గల్యాణపట్టణములో నధికారము క్షీణించిన దని తేలుచున్నది” అని 43 పేజీలో వ్రాసినారు. సుయల్ దొరగారు తమ శాసనపుస్తకము 2 వాల్యములో 182 పేజీలో బిజ్జలునిపుత్రులు సోమేశ్వరుండు 1167 మొదలు 1175 వఱకు, శంకముఁడు 1175 మొదలు 1180 వఱకు, ఆహవమల్లుఁడు 1176 మొదలు 1188 వఱకు, శింఘుఁడు 1183 వఱకు రాజ్యము చేసి రని వ్రాసిరి. ఇట్లు చరిత్రకారులు బిజ్జలునికొడు కగు సోమేశ్వరుని తరువాత నతనితమ్ములు శంకముఁడు, ఆహవమల్లుఁడు, శింఘుఁడు అనువారు కలిసి కొంతకాల

మారాజ్య మేలి రనియు, 1188 పఱకు నాహవమల్లుడు పరిపాలనము జేసె ననియు వ్రాసియున్నారు. ఈ వీరసోమేశ్వరుడు బిజ్జలుని కొనురుం డైనచో యుద్ధకాలమునకుఁ దనవినతండులు రాజ్యము చేయుచుండఁగా గొమ్మరాజు వంశమువారు కల్యాణరాజ్యభ్రష్టులగుటయు సంకాశశక్తి విలపించుటయు సంభవించును. వెనుక రాజాగమన ప్రకరణమున నున్న “ కూడిరాఁగల్యాణఘూర్జరపతులు ” అనునది గూడ దీనిం బోషించుచున్నది. కల్యాణపతి యైనకొమ్మరాజు మలి దేవరాజునొద్ద నుండఁగా నలగామరాజుపక్షమున వచ్చినకల్యాణాధిపతి యన్యుడై యుండవలెను గదా! కాఁబట్టి యీతండు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక యింకొకరీతిగఁ జూచినను నీవీరసోముండు బిజ్జలుని కుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. బిజ్జలునికుమారులలో వీరసోమేశ్వరుండు జ్యేష్ఠుండై యుండెను. అతనిరాజ్యావసానకాలమునకుఁ గొమ్మరాజు 30 సంవత్సరములవయస్సు గలపుత్రుండు కలవాఁ డగుటచే నేఁబడి సంవత్సరములకు మీఠినవయస్సు గలవాఁడై పీరుడై యుండెను. అక్కాలమున కాటుసంవత్సరములలోపల జరిగిన యుద్ధమునకుఁ బూర్వమే కొమ్మరాజుకొడు కైన యలరాజు రాయబారిగా నలగామరాజు నొద్దకుఁ బోయినందున నప్పటి కలరాజు ప్రౌఢుడై యుండె ననుట తెల్లందేకదా! అట్టి యతనితండ్రి కొమ్మరాజు బిజ్జలునికుమారులలో జ్యేష్ఠుం డగుసోమేశ్వరుని పుత్రుండేయై యుండినచోఁ దండ్రిరాజ్య మీతనికే సంక్రమింప వలసియుండెను. అట్లు గాక ఆహవమల్లుడులు రాజ్యము చేసినందున నితఁ డాసోమేశ్వరునికుమారుఁడు కాఁ డనియు, నాసోమేశ్వరుఁ డపుత్రుండై యుండె ననియు నూహింపఁ దగి యున్నది. కాఁబట్టి కొమ్మరాజు తండ్రియైన సోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలుని కొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు. అట్లు చరిత్రకారు లెవ్వరును

వ్రాయ లేదు. ఇతఁడు బిజ్జలుని కొమరుండేయై యుండినచో నితనికిఁ గొమ్మరాజు కొడుకై యుండినచోఁ జరిత్రకారు తెవ్వరును వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి? కావున నీసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలుని కొడుకు కాఁడని నిర్ధారించవలసి యున్నది.

ఇదిగాక మఱియొకరీతిగాఁ జూచినను గొమ్మరాజుతండ్రి వీర సోముఁడు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు కీలులేదు. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో వీరసోమునితమ్ములు అల్లాణరాజు, బల్లాణరాజు, నందిసోముఁడు, నాగసోముఁడు, కంచుసోముఁడు, పెంచుసోముఁడు, జలమలకర్తన యని యేడ్గురు చెప్పఁబడి యున్నారు. పైచరిత్రములలో బిజ్జలుని కుమారుఁ డైనవీరసోమునకు శంకముఁడు ఆహవముల్లుఁడు శింఘణుఁడు అని మువ్వురే తమ్ములు వ్రాయఁబడి యున్నారు. గొమ్మరాజుతండ్రి సోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికొడుకై యుండినచో సుయల్ మొదలగుచరిత్ర కారులు పైయేడ్గురు నీసోమేశ్వరునితమ్ము లని వ్రాసి యుందురు. లేదా, బిజ్జలునికొడు కైనసోమేశ్వరుఁడు గొమ్మరాజుతండ్రియై యుండినచో బిజ్జలునికొడుకు లగుతక్కినపై మువ్వురను పల్నాటివీరచరిత్రకారులు సోమేశ్వరునితమ్ములనుగా వ్రాసియుందురు. అట్లేవ్వరును వ్రాయలేదు. ఇంతమాత్రమే కాదు. పల్నాటివీరచరిత్రములో వచ్చెడు సోమేశ్వరుని కుటుంబము వారలకు కంచుసోముఁడు పెంచుసోముఁడు గొమ్మరాజు రాచముల్లుఁడు అని మొదలుగా నాంధ్రభాషానామములు బిజ్జలుని కొడు కగుసోమేశ్వరుని కుటుంబములోనివారలకు భాషాంతరనామ ములు కానవచ్చుచున్నవి. కానఁ గొమ్మరాజు తండ్రియై బిజ్జలునికొడు కును నొక్క వీరసోమేశ్వరుఁడే యని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక మఱియొకవిధముగాఁ జూచిన నీవీరసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. ఈయాంధ్రచరిత్రము మొదటిప్రకరణమున 26 పేజీలో

“ బిజ్జలునితరువాతివారు 1182 వ సంవత్సరమువఱకును గల్యాణ పురమును బరిపాలించిరి. బిజ్జలునితరువాత సోమేశ్వరుఁడు సంకాముఁడు ఆహవమల్లుఁడు ననుకాలచుర్యరాజులు మూవురు పరిపాలించి నట్లు కన్పట్టుచున్నది. శా. శ. 1104 (క్రీ. శ. 1182) వ సంవత్సరమునఁ బశ్చిమచాళుక్యరాజగునాలుగవసోమేశ్వరుఁడు కాలచుర్యులనుండి తనపూర్వులు గోల్పోయినభాగములను మరల స్వాధీనముగా వించుకొనియెను. మఱికొన్ని భాగములను దేవగిరియాదవులును గాకతీయాంధ్రులును నాక్రమించుకొనఁగా బిజ్జలునివంశ మంతరించినది ” అని రావుగారు వ్రాసియున్నారు. ఇందు 1182 వఱకు బిజ్జలుని కుమారులు కల్యాణమును బాలించుచుండి రనుటవలన 1176 పైని 1881 లోపల జరిగినయుద్ధమునాటికిఁ గొమ్మరాజువంశమువారు రాజ్యభ్రష్టులగుటయు సంకాశశక్తి విలపించుటయు సంభవింపవు. మఱియు బిజ్జలునికుమారులలో బల్నాటివీరచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన సోమేశ్వరునియేడ్లరు సోదరులు వ్రాయఁబడనందునను ఈగొమ్మరాజు అలరాజు వ్రాయఁబడనందునను వారికిని గొమ్మరాజునకును సంబంధము లేదని తేటపడుచున్నది. ఇట్లు స్వకీయ లేఖనమువలననే యుద్ధమునాటికి బిజ్జలునివంశీయులకుఁ గల్యాణాధికారముండె ననియు నల్లాణరాజు బల్లాణరాజు మొదలగువా రాసోమేశ్వరునితమ్ములు గా రనియు, గొమ్మరాజు తత్పుత్రుఁడు గాఁ డనియుఁ దేటపడుచుండఁగా బిజ్జలునికొడుకు వీర సోమేశ్వరుఁడు కొమ్మరాజుతండ్రి యని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. ఇట్లుండ బేతాళనాయనియు బేతినాయనియుఁ బుత్రులకుఁ జరిత్రములలో నామభేదము చూపట్టుచున్నందున వారికి భేదము సాధింపఁజూచిన మన వీరభద్రరావుగారు వీరసోమేశ్వరునినామము గాంచి భ్రమించియో కలచురివంశములో సుప్రసిద్ధుం డయిన వీరసోముఁడు కొమ్మరాజుతండ్రియేయై యుండు నన్న సంపూర్ణ

విశ్వాసముచేతనో కలచురి సోమేశ్వరుని వంశక్రమముం చెలి
పెడి చరిత్రాంశము తెలుంగమిచేతనో మఱి యేకారణముచేతనో
కలచురి సోమేశ్వరునివంశమును బల్నాటి సోమేశ్వరునివంశమును
నొక్కటిగఁ జేసి ఆసోమేశ్వరుఁడే యీసోమేశ్వరుం డని హేత్వాభాస
ములతో సిద్ధాంతపఱచినారు. పైవిమర్శమువలనఁ గోటకేతుని బట్టి
కాలనిర్ణయము చేయుటకు వీలులేనపుడు సోమేశ్వరుని బట్టి తన్నిర్ణ
యము చేయవలసి యుండును. సోమేశ్వరు లనేకులు గలరు గాన
యుద్ధకాలమును బట్టి విజ్ఞులువికుమారుఁడైన సోమేశ్వరునిఁ దీసికొన
వలసి యుండును. ఇట్లుగుచో నన్యోన్యాయశ్రయదోషము సిద్ధముగఁ జూ
పెట్టి యుండఁగలదు. కొమ్మరాజుతండ్రి సోమేశ్వరుఁ డెవ్వఁడో ఇంకను
విచారింపవలసి యున్నది.

ఇట్లు పల్నాటియుద్ధకాల నిర్ణయమునకు రావుగారు ముఖ్య
సాధనముగా నెత్తికొన్న కోటకేతవీరసోములకాలవిమర్శము ఛేయఁ
బడినది. దీనివలన నె తక్కినవారికాలవిమర్శము సైతము చేసినట్లుగు నని
తలంచెద. ప్రతాపరుద్రుఁడు సాగిపోతరాజు వీరభల్లాణుఁడు అనునామ
ములు గలవా రనేకు లుండఁ బట్టి యెవనిని దీసికొనవలెనో నిర్ణయించు
కొనుటకు వేటొండుసాధనములేక యుద్ధకాలమునే తీసికొనవలెను. వీర
సోమునిఁ గోటకేతునిబట్టి యుద్ధకాలనిర్ణయము కానపుడు వీరలనామము
లనుబట్టియే తన్నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. ఇట్లుగుచో నన్యోన్యాయ
శ్రయదోషము వచ్చును. కాఁబట్టి కోటకేతసోమేశ్వర కాలాపేక్షులగు
వారలు తత్కాలవిమర్శమువలన నె విమృష్టు లగుదురు. కోటకేతుని
బట్టియే భీమరాజుకాలనిర్ణయము చేయఁ దగి యున్నది కానఁ గేత
రాజువలన నె కాలనిర్ణయ మగుచుండఁగా భీమరా జన్యథాసిద్ధుండు.
వెలనాటిచోళగొంకరాజునామము వీరిచరిత్రమునఁ గానరాదు.

గుంటూరు చంద్రకాముద్రాక్షరశాలలో అభినవసరస్వతి అని పేరతో 1913 ఏప్రిల్ 2లో ప్రచురింపబడిన పత్రికలో బ్ర. మద్దుల పల్లి గురుబ్రహ్మశాస్త్రిగారు బల్నాటివీరుల యుద్ధకాలమును గూర్చి వ్రాయునపుడు,

“మాచర్లలోఁ బండ్రపంకసదీతీరమానఁ గల యీదిగువ వ్రాసినయొకచిన్న శాసనమున ‘అన్తంగామరా’ జని పేర్కొనబడినది. ఇతఁ డెవ రైనది తెలియరాదు, ఇతఁడె యనుగురా జైనచో దీనిం బట్టి కూడ 12 వ శతాబ్దమున యెంచ వచ్చును. ఇతఁడనుగురాజు కొడుకులలో నొక్కఁ డనియే తెలియవచ్చుచున్నది.

స్వస్తి శ్రీశకాబ్దంబులు 1064 అగునేటిదుందుభిసంవత్సర శ్రావణశుద్ధ ఏకాదశీగురువారమున శ్రీమన్మహామండలేశ్వర అన్తంగామరాజులు యూరియ కామి సెట్టి శ్రీచెన్న కేశవదేవరకు నిచ్చినతోట దీని నెవ్వరేని విఫలం దలంచినవారు గంగలో కపిలలం బొడిచినవారు “స్వదత్తా పరద త్తంవా యా పరేతు వసుంధరా । వష్టిర్వర్షనహస్రాణి విష్టాయాం జాయతే క్రిమిః॥ కరణం సూరివ్రాటు.

మఱియు వినుకొండతాలూకా పెడకంచర్లపాటిమోడ కృష్ణగంధర్వుఁడు కట్టించిన దని చెప్పబడుభీమేశ్వరాలయము పాడు దిబ్బయొద్ద నుండిన శిల్పయ యనువిప్రునిశిలాశాసనమున

ఒఱి పగుశాకహయనము లుర్విగజాంబరచంద్రసంఖ్యగా

వలలినకన్యసంక్రమణ వాసరనాథదినంబునందుఁ గం

చెలువలభీమనాథునకుఁ జెల్వగ నిల్వె సంఖండదీపమూల్

అని శాసనపుజవలభాగమునఁ గన్పట్టుచున్నది. దీనిని బట్టి కృష్ణగంధర్వుఁడును శా. 1081 నాటి కున్నట్లుండినది. కావునఁ బల్నాటివీరులును క్రీ. 12 వ శతాబ్దమున నుండి రనుట నిస్సంశయము” అని వ్రాసినాడు.

వీనిలోన మొదటి శాసనమున, అన్తంగామరాజులు యూరియ కామిసెట్టి యనువార లిరువురు చెన్న కేశవునకుఁ దోట నిచ్చినట్లు సామాన్యముగ సర్థము కాగలదు. నలగామరాజు నొక సెట్టియుఁ గూడి యిచ్చుట యసంభావితంబు. యూరియ అనునది కామిసెట్టికి గృహనామముగాఁ గనుపట్టుచున్నది. నేను సంగ్రహించిన పాఠమున యలియ యని యున్నది. అప్పుడు అనుగురాజులయలియ (అల్లుడు) అగు కామిసెట్టి అని యర్థ మగును. రాజుల అని వ్రాయవలసి యుండు సక్కలపుపరిపాటి ననుసరించి లు అనునక్షరము వ్రాయఁబడిన దనియు అన్తంగామునియుంపుడుస్త్రీల యందుఁ గలిగినకన్యను బెండ్లాడిన సెట్టి యెవ్వఁడో యొకం డయి యుండు ననియు భావింపవలయును. మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైన పైశాసనాంతిమశ్లోకమున నున్న యపశబ్దములు దీక్షాప కుఁడు రాజుగాక సెట్టియేయై యుండు నని తోఁపించుచున్నవి.

నిజ మెట్లున్నను బూర్వపాఠమున దానకాలమున నలగామరా జుండినట్లు గును. ఈపాఠమున నలఁడుండిన నుండవచ్చును లేకపోయినను లేక పోవచ్చును. అయ్యది సరిపడునట్లు కాన్పింపదు. శాసనకాలము క్రీ. 1142 సంవత్సర మగుచున్నది. ఆకాల మనుగురాజయొక్క రాజ్యకాలమై యున్నది. అప్పుడు నలగామరా జొక్కఁడు దానశాస నము వ్రాయించుట గాని సెట్టియుఁ దానును గలిసి వ్రాయించుట గాని యతని కల్లుఁడుగా నొక్కఁ డుండుట గాని సంగతములు గావు. ఎందుకనిన, మందాడివలసనాటికి 40 సంవత్సరములు అనుగురాజు 13 సంవత్సరములు నలగామరాజును రాజ్య మేలిరసి తచ్చరిత్రముననున్నది. పలనతరువాత 7 సంవత్సరములకు యుద్ధము జరిగి యున్నందున 1160 సంవత్సరమున నలగామరాజురాజ్యమున కారంభించి యుండవలెను. “అనుగురాజు చని పోవునపుడు కొడుకుల నందఱును బ్రహ్మనాయని కప్పగించెను” అని యుమా కాలముగారి తేఖసమును దద్దరింప నందర్భ

మును జూడఁగా నలగాముఁడు రాజ్యమునకు వచ్చుచు 20 సంవత్సరములవయస్సు గలవాఁడై యుండ నలయును. ఇట్లుగునపుడు శాసనకాలమునకు నలగామరాజు జన్మించియుండిన శిశువై యుండఁగలఁడు. కాన నతఁడు స్థాపింప లేఁడు. అతఁడే స్థాపించినాఁడనుకొన్నచో నతఁడు శాసనస్థాపనకాలమునకు 20 సంవత్సరములవాఁడై యైన నుండుట యుచితము. అప్పటికి కనుగురాజునకు వివాహమే యయియో కాకయో యుండును. ఇట్లు కాలాసందర్భమువలనను, తండ్రి రాజ్యము చేయుచుండఁగాఁ గుమారుఁడు శాసనము స్థాపించుట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటవలనను, 1182 సంవత్సరములోపల యుద్ధము జరిగిన దన్న వారిమతమున కీ శాసన మనుకూలము గానోపదు.

ఇక రెండవశాసన మైనను విశ్వసించుటకు వీలు లేదు. అయ్యది కృష్ణగంధర్వుఁడు స్థాపించినది కాదు. నల్లయ మైనను శాసనస్థాపనము నాటికిఁ గృష్ణగంధర్వుఁడుండినట్లు వ్రాసినవాఁడు కాదు. ఆయాలయము లోకప్రతీతిప్రకారము కృష్ణగంధర్వుఁడు కట్టించిన దగుట సత్యమై యుండినచో నీ శాసనస్థాపనమునకుఁ గృష్ణగంధర్వుఁడు పూర్వుఁడో ననుకూలికుఁడో యై యుండు నని మాత్ర మూహ కలుగవచ్చును. అగ్రిమూర్తయమువలన యుద్ధకాల మింకొకయబ్దశతము మాత్రమే యుండును గాఁబట్టి యపు డీ శాసనములు మన మనుకొన్న నలగామ కృష్ణగంధర్వులను గాక వారితాతలను బోధింపవలసి యుండును. నలగామరాజుతాత వీరకామేంద్రుఁడై యై యున్నాఁడు. అతనిపేరే నలగామరాజున కుంపఁబడినది. ఇతనికి వీరకామేంద్రుఁడని నామాతరమున్నట్లుమాకాంతముగారు గూడ వ్రాసి యున్నారు. కాఁబట్టి శాసనమునందుఁ జూపట్టెడు కామరాజు నలగామరాజుతాతయో యా పేరిటివాఁడు మఱియొకఁడో యై యుండనోపు. అనుగురాజు తననాఁడే యీదేశమునకు వచ్చినాఁడగుట యంత విశ్వసనీయముగ లేదు. వీర

భద్రకవి వీరు మొదలనుండి మాచర్ల రాజధానిగా నీరాజ్యమును శాలించుచుండి రనియే వ్రాసినాడు. వీరభద్రరావుగా రీయాంధ్ర చరిత్రముయొక్క 14-19వ పేజీలలో వ్రాసిన చాగిబేతరాజవృత్తాంతము గూడ దీనిని బలపఱచుచున్నది. ఈవిషయము స్థలాంతరమున విమర్శింపఁబడును. పైపత్రికలో “యుద్ధము క్రీ. 1080 - 1089 మధ్య జరిగి యుండునని విల్సన్ దొరవారు వ్రాసినట్లు మొకంజీదొరవారు వ్రాసిరి. ఇది యింతపూర్వము కాదనియు క్రీ. 1160 వ సంవత్సరమున జరిగి యుండుననియు బ్రౌన్ దొరవారు తమ నిఘంటువున వ్రాసిరి. కార్యమ పూడిలో వీరులపేరఁ గట్టిన మంటపమునఁగల శాసనమును, బ్రహ్మ నాయుఁడు కట్టినదని చెప్పఁబడు మాచర్ల చెన్న కేశవాలయమును బాగు చేయించినట్లు వ్రాయించిన తదాలయములోని శాసనములును 14 వ శతాబ్దములోనివై యున్నవి.” అని యాశాస్త్రిగారే కొండఱు చేసిన యుద్ధకాలనిర్ణయముల నుపేక్షించినారు. ఇట్లు పరోపదర్శిత యుద్ధకాలముల విమర్శము ముగిసినది.

ఇఁక నీయుద్ధకాలనిర్ణయము సరిగాక పోయినను బోవును గాక. పైరాజు లుండఁదగిన మఱియొక కాల మైన యుద్ధకాలమై యుండవలెను గదా! అక్కాలం బెద్దియో నిరూపించుట మీ కవశ్యక ర్తవ్యం బని యందు రేసి, అన నచ్చును గాని తన్నిరూపణంబు కాకదంతపరీక్షా తుల్యంబు. ఇదిగాక మావ్రాసిన వెలుగోటివారి సంశ చరిత్రమునందుఁ బరోద్భావితంబు లగునాక్షేపములను సహేతుకముగ నిరాకరించు టయే మాకుఁ గావలసినపని. అయ్యది పైవిమర్శమువలన నైనది. అయినను బూర్వవృత్తాంత పరిజ్ఞానమునకై తత్తదర్థనిర్ణయము సేయుట చరిత్రగ్రంథకారులకు ధర్మముకదా! యని, వాదినమ్మ తము లయిన ప్రమాణములనే యనుసరించి తన్నిరూపణంబు సేయఁ గలను. అభ్యుపగమపాదమునఁ బూర్వాక్షేపములు ప్రసరింపఁగూడదు.

ఇన్ను డిది విచారించెదను. పై రాజులుండఁదగిన కాల మనఁగాఁ
యుద్ధాహ్వానమునందును రాజుగమనమునందును గానవచ్చుచున్న వా
రెల్లరు నుండఁదగిన కాల మనియో? యుక్తముఁగఁ దోచిన కొండ
లుండఁదగిన కాల మనియో? యభిప్రాయము. మొదటిపక్షమున రావు
గారు మళయాళ కర్ణాట మాళవేంద్రాదు లేపేరిటివారలో వారు
యుద్ధమున నుండినట్లు శాసనాదిప్రమాణము లేచ్చటనున్నవో
చూపవలసియుండును. అది సాధ్యపడమిచే రెండవపక్షమునే యవ
లంబించుచోఁ జూతము. ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ధరణికోటభీమ
రాజు రెండవ కోటకేత రాజు సాగిపోతరాజు బిజ్జలునికుమారుఁడగు వీర
సోమేశ్వరుఁడు రెండవవీరభల్లాణుఁడు వెలనాటిచోళగొంక రాజు, అను
నీనఁపురులతోఁ గద వారు కాలనిర్ణయము చేసినారు. ఎట్లుండి
నను వారలతోనే కాలనిర్ణయము చేయవలయు నను నిర్బంధము లేదు
కాబట్టి యితరులనుగూడ గ్రహింపవచ్చును గదా! అట్లుగుచో
రావుగారు వీరసోమునికాలము నాధారము చేసికొనినట్లు బేతిరెడ్డి
కాలము నాధారము చేసికొని బేతిరెడ్డికి బ్రహ్మనాయుఁడు మను
మఁడు కాబట్టి బేతిరెడ్డికిఁ దరువాతనే యుద్ధము జరిగినదిగాని పూర్వము
జరుగ లేదని చెప్పఁగలను.

ఇదిగాక నలగామరాజు పంచపాండ్యులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక
నంపినటులు

“ బంగళపతికిని బంచపాండ్యులకు

(పాఠాంతరమున.)

బంగళపతి పంచపాండ్యేశులకును ”

అను వాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. పంచపాండ్యులు వీర
పాండ్య విక్రమపాండ్య సుందరపాండ్య కులశేఖరపాండ్య పరాక్రమ
పాండ్యఖ్యు లేవురు సహూదరులు, వీరలు ఘనబాహువిక్రములై

పంచపాండవులవలెఁ బ్రబలి పంచపాండ్యు లని ప్రసిద్ధిగన్నమధురా
పురాధీశ్వరులు. ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని నియోగమున దాచా
నాయఁడు యుద్ధమునకుఁ బోయి వీరలను జయించియే “పంచ
పాండ్యదళవిఫాల” అనుబిరుదము నొందినవాఁడు. ఈవిషయము
363-364 పేజీలలో రావుగారుగూడప్రాసియున్నారు. వీరలు 1292 సం
త్సరమున మార్కోపోలో మనదేశమునకు వచ్చినపుడు మధురాపురా
ధీశులై యుండిరని యాతఁడు వ్రాసినట్లు సుయల్ గారు తమశాసనముల
పుస్తకము రెండవవాల్యమున 222 వ పేజీలో వ్రాసియున్నారు. మద్రా
సులోని లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్న శ్రీనాథకవిరచితమగు
పల్నాటివీరచరిత్రపుస్తకముయొక్క క్రతులలో నొక్కదానిలో “పంచ
పాండ్యేశులకును” అనియుఁ దక్కినయన్నింటిలో “బంచపాండ్యులకును”
అనియు నే యున్నందునఁ బంచపాండ్యులకు నలగామరా జాహాన్వయపత్రిక
సంపియుండె ననియు పంచపాండ్యపదము వీరపాండ్యాది సోదరపంచ
కమునందే రూఢమగుటచే వారు 13 శతాబ్దమునంతమునందు 14 శతా
బ్దమునాదియందు మధురాపురి నేలుచున్న వీరపాండ్యాదులే యనియుఁ
దేలుచున్నది. బేతిరెడ్డికాలముగూడ దీనికి సహకారి యగుచున్నది.
“బంగాళపతికిని బాండ్యేశునకును” అను ముద్రితపుస్తకపాఠము పై
యోరియంటన్ లైబ్రరీలో నేప్రతియందును వ్రాయఁబడినదికాదు.
వలయువా రచ్చటఁ జూడవచ్చును. కావున నది విశ్వసింపఁదగినది
కాదు. 41 పేజీలో నుమాంకాంతముగారిచే మందపోటుకథలోనిదిగా
నుదాహరింపఁబడిన “భల్లాణదేవుండు పంచపాండ్యులును” అను
వాక్యము గూడ నక్కాలమునఁ బంచపాండ్యులుండి రనుటను బలపఱ
చుచున్నది. పంచపాండ్యుండు, అను నేకవచనము ప్రామాదికము.
పంచశబ్దముమీఁద నేకవచనము పుట్టదు. ఆపేరిటివాఁ డుండు ననుట
యప్రమాణము. పూర్వవాక్యా ననుగుణంబును. కాబట్టి ప్రసిద్ధపంచ

పాండ్యులకాలములోనె యుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము గాని పరము గాని జరిగినది కాదు. ఇట్లు బేతినాయఁడు పంచపాండ్యులు యుద్ధకాలనియామకు లని ఫలిత మేర్పడినది.

ఇట్లుగునపుడు బేతిరెడ్డికి ముని మనుమఁ డగు బాలచంద్రుఁడు ప్రౌఢుఁడై యుండఁదగిన కాలం బెద్దియో యయ్యది యుద్ధకాలమగును. మల్లనాయఁ డను దొడ్డనాయనికి రాపుగారి మతప్రకార మెట్టిక్కళాసనము నాఁటికి సంతానము లేనందునఁ దరువాతఁ గలిగినదని యంగీకరించి చూచినచో, దొడ్డనాయని రెండవకుమారుఁ డగు బ్రహ్మనాయఁడు 1220 పైని గలిగినాఁడనుట కేమియు నాక్షేప ముండదు. తరువాత 1260 లోపల బాలచంద్రుఁడు గలిగి 1280 వఱకుఁ బ్రౌఢుండు గావచ్చును. మల్లనాయఁడు దొడ్డనాయఁడు కాఁడను వారిమతమును బట్టి చూచినచో 1208 పైని దొడ్డనాయఁడు గలిగియుండఁ దగును. అతనికి 1230 పైని బ్రహ్మనాయఁ డువయింప వచ్చును. అతనికి 1260 పైని బాలచంద్రుఁ డుద్భవించి 1290 వఱకుఁ బ్రౌఢుండు గావచ్చును. కావున నాప్రాంతకాలమున యుద్ధము జరిగి యుండ నోవు.

ఇదిగాక పల్నాటియుద్ధమునకు రెండువేల పెద్దగుఱ్ఱములతోఁ దురుష్కులు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రములోని

“గురుసహస్రద్వయ ఘోటకసహితు

లగుతురుష్కులు వచ్చి యవసీశుఁ గనిరి”

అనువాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఈవాక్యము మద్రాసులోని గవర్నమెంటు లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్నశ్రీనాథకవిరచిత మైనపల్నాటివీరచరిత్రము ప్రతులలోనన్నింటిలో నేకరూపముగఁ గాన వచ్చుచున్నది. కాబట్టి యిది సర్వసంప్రతిపన్న పాత మనుటకు సంశయం దేమియు నుండదు. కాన నిది ప్రమాణముగఁ దీసికొనఁ దగియున్నది.

ఘోటకములందు గురుత్వవిశేషణస్వరసమును బట్టి యాఘోటకము లరబస్తాక్ మున్నగు యవనరాజ్యములనుండి వచ్చినవియే యై యుండు నని తోచుచున్నది. ఇందువలనఁ గురుఘులు దక్షిణహిందూస్థానము నకు రాసాగినతరువాత నె యీపల్నాటియుద్ధము జరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము జరుగ లేదని చెప్పవలసి యున్నది. 1294వ సంవత్సరమున అల్లావుద్దీన్ గొప్ప సేనతో దేవాదిమిఁదికి యుద్ధమునకు వచ్చియుండె నని చరిత్రములు చాటుచున్నవి. కాన నాతరువాత నే యీ యుద్ధము జరిగి యుండఁగలదు. “పద్మసేనుండును బహువడి పచ్చె గురుసహస్ర వ్యయ ఘోటకయుతుఁడు” అను ముద్రితప్రతిలోని పాఠము పైమ దాసునోరియంటల్ లైబ్రరీలోని ప్రతులలో నెందును గానరానందున నాపాఠము సంప్రతిపన్నముగా గ్రహింప నర్హము గాదు. పండితులు పరిశీలింప నభ్యర్థితులు.

ఇదిగాక పైచరిత్రమున రాజాగమనప్రకరణములో

“అశ్వంబు లొక వేయి యమితప్రతాప

రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని”

అనుపాశ్యము కానవచ్చుచున్నది. ఇం దమితప్రతాపము గలరుద్రుఁడు రుద్రదేవి యై యుండనోపు. రుద్రుఁ డని పురుషనామముతో వ్యవహారము రుద్రాంబికయం దుండుట సుప్రసిద్ధమైనవిషయము. ఆమె 1295 వేలకు రాజ్యము చేసినది కావున నామె కాలముననే యుద్ధము జరిగి యుండవలెను. అమితపదముండఁబట్టి ప్రతాపపదము విశేషణకుఁగోల్గి కేరినది కావున విశేష్యంబు రుద్రపదమేయైనది. ఇట్లగునపుడు విశేష్య మైన ప్రతాపరుద్రపదము లేనందున ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని దీసికొ నుట సందర్భింపదు. ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు తురుష్కప్రవేశ పంచపాం ధ్యసమకాలికుఁడు కాఁడు. అమితప్రతాపవిశేషణస్వరసమువలన నీరు దుఁడు రుద్రదేవియే యై యుండునని తోచెడిని. యవనపంచపాండ్య

కాలసహకారమున నితరదోషములకుఁ బ్రసక్తి గలుగదు కాబట్టి రుద్రాంబిక కాలములోఁ బైవారలుండఁగ నీయుద్ధము జరగి యుండఁ గలదు. ఈవాక్యము మద్రాసులోని పై భాండాగారములోనున్న నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-12 14-3-4 గలప్రతులలో నుక్కటేవిధముగ నున్నది. నేను స్వయముగ వానిం జదివి వ్రాసి తెచ్చినాఁడను కాబట్టి యీపాఠమే సర్వసంప్రతిపన్న మని గ్రహింపఁదగినది. “ఒకవేయియశ్వాల నునరఁబ్రతాప” అను పాఠము పై పుస్తకభాండాగారమున నుక్కప్రతియందును వ్రాయఁ బడలేదు. కాన నది క్వాచితక్పాఠమే కాని సర్వసమ్మతంబు గాదు.

ఈపాఠములందు వాస్తవము దెలియఁ గోరువారు పై లైబ్రరీలోఁ దెలియనగు. ఇట్లు యుద్ధకాలము జేతిరెడ్డి యనంతర కాల మని సామాన్యరూపముగను రుద్రయననపంచపాండ్యసమావేశ కాల మని విశేషరూపముగను నిరూపింపఁబడినది. అక్కాలము 1294-1295 సంవత్సరములకాలం బగును, మఱికొందఱు రాజులు గూడ నీయుద్ధ కాలమునకు ఘటిల్లుచున్నారు.

పల్నాటియుద్ధమునకు పీఠభల్లాణుఁడు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రమున నున్నది. ద్వారసముద్రపుభల్లాణులలో మూడవవాఁడు 1276 మొదలుకొని 1310 వఱకు నుండినవాఁడు. అతఁడు 1290 పైని జరిగినయీయుద్ధకాలమున నుండ వచ్చును. చాగిపోతరాజు 1199 లో నున్నవాఁడని రావుగాను తలంచినవారు. అతనితరువాతివాఁడగు పోతరాజో యెఱపోతరాజో యై యుండు నని నాయభిప్రాయము. రామవిలాసములో నేనుఁగులక్షణకవి చాగిపోతరాజునకు నరిసింహరాజు అతనికి పోతరాజు మాచరాజు వారిలో మాచరాజునకు నెఱపోతరాజు జన్మించినట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. చాగివదము వారికి గృహనామము రెండవ కేతరాజుపుత్రుఁడు కేతన క్రీ. శ. 1240 లో జేల్పూరి

రామేశ్వరాలయములో “గణపయదేవరదివ్య శ్రీపాదపంకజభక్తిపరా
యముండై న కేతనబాలుండు” అని శాసనము స్థాపించినవాఁ డీయద్ధ
కాలమునఁజు నుండఁగలడు. ఇదిగాక మణిదేం సోమేశ్వరాలయమున
గరుడ స్తంభముమీఁద నున్న కోటకేతుని మఱియొక శాసన
ములో “శాకాబ్దే రామబాణక్షీతిశశిగుణితే ... దొడ్డకేతక్షీతీశః”
అనియు “స్వస్తిచతుస్సముద్ర ... శ్రీమన్మహామండలేశ్వర కోట
దొడ్డనామాధి సమస్తప్రశస్తిసహితం కేతరాజులు” అనియు, నున్నది.
ఇది మన రెండవ కేతరాజునకుఁ బుత్రుండు చిన కేతరాజు పుట్టినతరు
వాత వచ్చిననామముగా నున్నది. ఎట్లైనను మఱియొక చిన్న కేతరా
జున్న నే యీదొడ్డపదము సార్థకమగును. ఆ కేతరా జెన్నఁదో
వాఁడే యీయద్ధకాలమున పచ్చియుండును. దొడ్డకేతునియద్దామ
స్థితిని నతనిమామ లగు పూర్వచాళుక్యుల సామ్రాజ్యమును బరి
శీలించినచో మాధులవీర రెడ్డిచింతపల్లిరెడ్డును వెంటఁ బెట్టుకొని నాయ
కురాలిపనుపున బ్రహ్మనాయనికడకు సందికిఁ బోయినవాఁడు ఆదొడ్డకేత
రాజుగాక సామాన్యస్థితి గల మఱియొక కేతన యని తెలియఁ గలదు.
యితఁడు లిఖితపుస్తకములలో “కోటకేతన్న కేతన” యనియే
వ్రాయఁ బడినవాఁడు.

ఇక ధరణికోటభీమరాజు వీరసోముండు వెలనాటిచోడగొంక
రాజు శేషించి యున్నారు. సరిపడినను సరిపడకపోయినను వారు
వ్రాసినవారల నెల్లరను వ్రాయవలె నను నియమము లే దని వెరుక
వ్రాసితిని. వారు లేకపోయినంతమాత్రమున నిర్ణీతమగు యద్ధకాలము
నకు భంగము రాదు. అక్కాలమున మఱియొక ధరణికోటలో దత్తుం
డై సభీమరా జుండిన నుండవచ్చును. కేతరాజు ధరణికోటపురాధికా
రము లేక కోటగృహనామము గల మఱియొక్కఁడై యుండిన నుండ
వచ్చును. కాన నేకకాలమున వారిద్దఱిసమావేశము విరుద్ధము గాదు.

వెలనాటి చోడగొంక రాజునామము పల్నాటిచరిత్రమునఁ గాన రాకు. అప్పటికి వారిస్వాతంత్ర్యమే శమించినది. కావుననే సమీప బంధువు లగుప్రాచ్యచాళుక్యుల కాహ్వానము గాని యుద్ధమున వారి ప్రచారము గాని లేదు. “మామగుతమగొంక మహిపాలునకును” అనుపాఠము కాలవిరుద్ధము. 1127 మొ 1158 నఱకే యతనిపరిపాలనము కానవచ్చుచున్నది. ఆతనిపుత్తుఁ డగురాజేంద్రచోళున కానామమున్నను నతఁడు సలగామునకు మామగాఁడు. అనుగ్గురాజుననుకా లికుఁడును గాడు. “వెలనాటిచోడుండు విక్రమాధ్వండు” అనుచోట నున్నవెలనాటిచోడుఁడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజు పుత్తుఁడైన రాజేంద్రచోడుఁ డనియు, నతనికిఁ గుళోత్తుంగచోడగొంకరాజుని నామాంతర మున్న దనియు, వ్రాసినయుమాకాంతము గారు వెలనాటి చోడుఁడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజును జతుర్థకులజు లనఁ వ్రాసి యింక నీవిషయము విచారణీయ మని వ్రాసిరి. కాబట్టి వెలనాటిచోడుఁడను వాఁడు సలగామునిమామ యైనగొంకరాజుకాఁడు. ఇకఁవాఁ డెన్నఁడైన నగుంగాక. ఆపేరిటివాఁడు యుద్ధకాలమున నుండుటయే మాకు ముఖ్యమన్నచో కృష్ణాజిల్లా తలగడదీవిలోని శాసనమునందు వెలనాటి చోడయ్య అనువాఁడు 1343 లో నుండె నని వ్రాయఁబడినట్లు సుయల్ గారు వ్రాసినారు. కాబట్టి యాతండ్రి యతనిపూర్వుఁడో యుద్ధకాలమున నుండవచ్చు నని తలంప వచ్చును.

ఇందువలన రావుగారు 191 పేజీలో “వెలుగోటివారి వంశ వృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలనిర్ణయాదివిషయములను బట్టి చూచినను బేతరెడ్డి ... మూలపురుషుఁడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు.” అని మొదలిడి వ్రాసినయాక్షేపగ్రంథమంతయు దత్తోత్తరం బైనది. తమచే నిర్ధారించఁబడిన పల్నాటియుద్ధకాలవిరోధమే కదా వారిప్రబలాక్షేపము. అది పరిహృతంబైనదనుట

యీవిమర్శము చూచినవారికి విశదంబు గాకపోదు. ఇదిగాక 183 పేజీలో “ బేతిరెడ్డి బేతాళనాయుడు కాఁడని సహేతుకముగ నిరూపింపబోవుచున్నాను ” అని ప్రతిజ్ఞ చేసి రావుగారు వ్రాసిన (2) గుర్తుగల సహేతుగ్రంథము నాఁడే నిరస్తంబయ్యెను. ఇట్లగునపుడు పై సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దన్నమాట నిలువఁ జాల దనుట తెల్లంబు. మఱియు నీయుద్ధకాలప్రతిబంధముననే రావుగారు పదవ ప్రకరణము “ అయినను వీరిని బ్రహ్మనాయనిష్ఠాతి కోటిలోని వారిఁ గా నంగీకరింప వచ్చు ” సనియుఁ బల్నాటిచరిత్ర యుపోద్ఘాతము 41 పేజీలో నుమాకాంతముగారు చెవిరెడ్డి బ్రహ్మనాయని వంశమున నతనితరువాతి వాఁడనియు నంగీకరించినారు. ఈ ప్రతిబంధము నివర్తించినపుడు వారు బ్రహ్మనాయనిని బేతాళనాయనిమనుమనిగ నంగీకరింపఁమికిఁ గారణములేదు. ఇంకొకటి. చాగి బేతరాజునకు ననుగురాజునకు నామభేదము సంతానభేదము పిత్రాదినంబంధిభేదము మున్నగునవి యెన్నియో యుండినను రావుగారు 7 వ ప్రకరణమున చాగి బేతరాజు ప్రసక్తియందు “ పల్నాటిలోని శాసనములోఁ బేర్కొనంబడిన చాగి బేతరాజునకే యనుగురాజునామాంతకము గలదేమో యని సంశేహము కలుగుచున్నది ” అని వారిసపురకు నభేదముఁ జెప్పఁ జూచినవారు పై భేదములు లేని బేతిరెడ్డి బేతాళనాయక బేతినాయకులకు భేదము సాధింప బహుభంగులఁ బరాక్రమించుట వింతగా నున్నయది.

ఇక నేమైన దేశవిరోధ మున్నదని యెంతురేమో అదియుఁ జూతము. పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డికిఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయనికి దేవైక్యము పిల్లలమఱ్ఱి శబ్దముచేతనే వ్యాఖ్యాతంబు గదా ! బేతిరెడ్డికి బేతినాయనికి నగపడెడు దేశభేదము బేతినాయుడు ఆంధ్రదేశము వాఁడా ? ఆర్యావర్తదేశమువాఁడా ? అని విమర్శించి నిర్ణయించి నచోఁ దొలంగును. మొదటిపక్షమునఁ బల్నాటిచరిత్రములో నార్యా

పర్తమునుండి యనుగురాజువెంట చొడ్డనాయుడు వచ్చినాడు. వ్రాసుట విరోధించును, రెండవపక్షము నవలంబించినచో గులగో నామవిరోధములువచ్చుచున్నవి. పల్నాటివీరచరిత్రమున బేతినాయుడు వెలమకులమువాడని చెప్పబడినది. వెలమ కమ్మ కాపు అనునవి వ యాంధ్రదేశపునాలవజాతివారలలో గల తెగలపారలయందు రూఢులైయుట శ్రీనాథభీనుఖండాదులవలనను అనుభవమువలనను దెలిసినవి యమే కదా! ఇట్టి నామము గల తెగ యాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధి బుగాని యార్యావర్తమునఁ గాదు. రేచర్లగోత్రము తగ్గ్రామవా మునఁ గలిగిన దని “ఏయూర నుండిన యాయూరిగోత్రంబు” అ మొదలుగాఁ బద్మనాయకచరిత్రాదులందు వ్రాయఁబడినది. ఆగ్రాః మాంధ్రదేశమున నుండుటయు నాశబ్దము తేడచెఱువు శబ్దముల నిష్పన్నం బగుటయు సుప్రసిద్ధంబు. కాబట్టియే అనపోతానాయ అయ్యసమ్రాటిశాసనమున శ్లో. తస్య గోత్రాణ్యనేకాని ప్రసిద్ధి న్యాంధ్రమండలే” అని వ్రాయఁబడినది. కాన వీరిగోత్ర మాంధ్రదేశ ముననే ప్రసిద్ధంబు కాని యార్యావర్తమునఁ గాదు. బేతినాయుడు చొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలగుశబ్దము లాంధ్రభాషాశబ్ద ములే కాని హిందుస్థానిభాషాశబ్దములు గావు.

కాబట్టి వీరు తొలుతనుండి యాదేశమువారే యను రెండవ పక్షము నవలంబించినచో నీ కులగోత్రనామములు విరోధించును. అందువలన నీ దేశమునుండి యాదేశమునకు నేతద్వంశీయు లెవరో బోయి యుండవలెను. ప్రథమప్రతాపరుద్రుడు వెలమలగోత్రనిర్ణయము బేతిరెడ్డినాడు చేసినట్లు పద్మనాయక చరిత్రాదులవలనఁ దెలియుచున్నది. కాన నాతనితరువాతివారే యార్యావర్తమునకుఁ బోయి యుండవలయు.

పరిశీలింప దామానాయఁడే తొలుత నార్యానర్తమునకుఁ బోయి
సవాఁడని యెంచసలెను. బేతినాయఁడు మున్నగువారు కాకతివారి
యొద్ద సైన్యాపత్యాదులలో నుండఁగాఁ దత్పుత్రుండు హైహయఁడగు
పల్నాటియనుగురాజునొద్ద సమాత్యుండుగా నుండవచ్చును. అనేక
దృష్టాంతములవలన దామానాయఁడే యిచ్చటనుండి యనుగు
రాజునొద్దకుఁ బోయినవాఁడని యేర్పడును. చెవిరెడ్డి బేతిరెడ్డి బేతినా
యకులపుత్రులలోఁ గలనామభేదమునుగుఁజించియు నితరవిషయములను
గుఁజించియు విస్తరముగ నెనుకవ్రావయంబడియెను. యుద్ధకాలముమాఱు
టవలనఁ గాలాపేక్షమాలగు నాక్షేపము లన్నియు దూరాపస్తము
లైనవి.

ఒక్కటిమాత్రము శేషించినది. రావుగారు మల్లనాయనికి
నెట్టిక్కశాసనమునాఁటికి సంతానమే జనింపలేదని సంతానాభావ
పక్షమును దొలుత నెత్తికొని తరువాత “ఒకవేళఁ బుట్టినా రను
కొన్నను” అని సంతానసద్భావపక్షమును దీసికొని దోషము లీయ
సాగి “మల్లనాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రు
నితో ... సమకాలికుఁ డయ్యెను” అని మరలసంతానాభావ
పక్షమునే యుపసంహారవాక్యమున నవలంబించి దోషము లిచ్చి
యున్నారు. ఇది ప్రమాదజనితమో మఱియొద్దియో తోఁపక యున్నది.

ఏతదాక్షేపమధ్యమున “ప్రపితామహుఁడు పితామహుఁ
డు మనుమఁడు వయస్సునచ్చినమునిమనుమఁడు నేక కాలమున
నున్నవారని చెప్పవలసి వచ్చును. ఇది యెంతయు నసందర్భముగా
నున్నది కదా” యని వ్రాసినారు. ఏలవ్రాసిరో తోఁపదు. తోకములో
వయస్సునచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికు లగువార లెందఱో విషయ
బడుచున్నారు కనఁబడుచున్నారు. మనముచూచుటకై నను నిరుపదిసంప
త్సరములమీఁదఁ బుత్రుండు నలువదిసంపత్సరములమీఁదఁ బౌత్రుండు

నఱువది సంవత్సరములమీఁదఁ బ్రపౌత్రుండును బుట్టినవారికి నెనుబడి సంవత్సరములమీఁద వయసువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికులై యుండుట వింతగాఁ దోఁపదు.

ఇదంతయుఁ బరిశీలించినపండితోత్తములకు 194 వ పేజీలో రావుగారు “కాఁబట్టి తేలినపర్యవసాన మేమనఁగా వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమును తద్వంశవృక్షమును చరిత్రమునకు విరుద్ధముగాఁ గూర్పఁబడిన వనియు వానిని సంస్కరించుకోవలసి యున్నదనియు స్పష్టమగుచున్నది” అని వ్రాసినవ్రాత భేర్యాదిధ్వనివలె నిరర్థకంబనియు నీవాక్యమునకు విచారలేశము లేక వ్రాసినరావుగారి గ్రంథమునందే సమన్వయము కాఁదగియున్నదనియుఁ దేటపడకపోదు. విస్తరభీతిచే వివరింపఁ జాలకయున్నాఁడను.

ఇది యాటపప్రకరణవిమర్శము.

ఆక్షేపసమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆక్షేపము. బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుండు, నామిరెడ్డి కనిష్ఠుండు.

సమాధానము. ఇది నిరాధారము. 1195 వ. సంవత్సరమున నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింపకుండుట బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠతకుఁ గారణము కాఁజాలదు. బిరుదములను వహించుటయు వహింపమియు వారివారి యిచ్ఛాధీనములు కాని యితరాధీనములుకావు. పేజీ 5 మొ. 8 వరకు.

(2) ఆ. 1199 వ సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి మరణించినాఁడు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణము లేదు. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేతిరెడ్డి మరణమునకుఁ గారణము కాదు. 1208 వ సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి జీవించియున్నట్లును ఎఱ్ఱక్కసువాసినీచిహ్నములు ధరించియున్నట్లును నామేశాసనమున వ్రాయఁబడినది.

8-20

(3) ఆ. బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టలచే నసత్యము లెనయనేకగాధలు కల్పింపఁబడినవి. వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు చెవిరెడ్డి గణపతివలన శౌరవింపఁబడినాఁడని మొదలయిన విషయములు బట్టలపొగడ్తలను నమ్మి వ్రాసినారు. పద్మనాయకచరిత్రాదులయందు బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చూపిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములు. ఈగ్రంథములలో నసత్యములు నసందర్భములు నైకటివిషయము లెన్నియో గలవు.

స. ఇ దంతయు వంధ్యప్రతిజ్ఞయే కాని నిర్వహించునది కాదు.

21-38

(4) ఆ. బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డియని నామము లేదు. ఎఱ్ఱక్కశాసనములలో చెవిరెడ్డిపేరు వ్రాయక బేతిరెడ్డిపేరే వ్రాయఁబడియున్నది.

స. శాసనములలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు ననునియమము లేదు. కాకతిరుద్రదేవునిశాసనములలో గాకతిబేతరాజు శ్రీమ

త్రిభువనమల్లః॥ అని బిరుదనామము చేతనే పేర్కొనబడినాఁడు కాన
బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డియనునామము కలదు. 39—43

(5) ఆ. బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి మొదలగు సంస్థానాధిపతులకు మూలపురు
షుఁడు కాఁడు. దాని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములు.

స. దీని కివి హేతువులని యెవరును వ్రాయలేదు. అట్లు తలం
చుట భ్రమము. ఇష్టసంపాదకమును గాదు. 44—8

(1) హేతువు. వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు చెవిరెడ్డిగాధను పూర్వ
గ్రంథములకు విరుద్ధముగాఁ గల్పించినారు.

సమాధానము. ఆగ్రంథకర్తలిటులు కల్పించియుండినచోవారి
గ్రంథ మవిశ్వసనీయం బైనం గావచ్చును గాని యందువలన బేతిరెడ్డి
మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నిర్వహింపదు. 45—5

(2) హే. పూర్వగ్రంథములలో వేనిలో లేనట్టి హేమాద్రిరెడ్డిపేరు నూతన
గ్రంథకారులు కల్పించినారు.

స. ఉపోద్ఘాతము 4 పేజీలో బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథములో
హేమాద్రిరెడ్డినామ మున్నదని స్పష్టముగ వ్రాసియున్నాఁడు. ఆగ్రం
థము నామూలాగ్రముగఁ బఠించితే నని వ్రాసిరిగాని పఠించినవారు
కారు. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుటకు హేతువును
గాదు. 51—52

(3) హే. చెవిరెడ్డివృత్తాంతము వారువారు వేర్వేరుభంగుల వ్రాసినారు.

స. ఆవృత్తాంతమెటులు వ్రాయఁబడినను బేతిరెడ్డి మూలపురు
షుఁడు కాఁడనుట నిర్వహింపదు. 53

(4) హే. లేచఁడు మూఁడు వరములు గోరినట్లు పూర్వగ్రంథములలో
విండఁగా నూతనగ్రంథములో నొకవరమే వ్రాయఁబడినది.

స. శాసనాది ప్రమాణములను బట్టి నూతనగ్రంథమున నొక
వరమే స్థాపింపఁబడినది. 54—55

(5) హే. చెవ్వరెడ్డిని గణపతి సమ్మించినతరువాతఁ గవులు వేదకతో బేతాళుఁడని పిలిచింట్లు చెప్పఁబడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునఁ జెవిరెడ్డికి గణపతి దేవుఁడు బేతాళుఁడని పౌరుషనామ మిచ్చినట్లు వ్రాయఁబడినది.

స. “నాఁ డాదిగ సుకవీంద్రులు

వేసుక బేతాళుఁడంచు వేమలు దిశలకొ”

అనుముక్కను మాత్రమే చూచినారు దానియగ్ధ మేమో దాని పూర్వోత్తరసందర్భ మేమో పరిశీలించినవారు కారు. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుటకు సాధకమును గాదు. 55—63

(6) హే. పూర్వగ్రంథములలో మూలపురుషుఁడు అదిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి అని చెప్పి యుండఁగా నూతనగ్రంథమున హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాయఁబడినది. నామిరెడ్డి ఎఱ్ఱక్క-సానిశాసనములలో నీపేర్లు లేవు.

స. బేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు ప్రోలిరెడ్డి మొదలగునా రున్నమాత్రమున బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడకు భంగము లేదు. పై యుపోద్ఘాతము నాలవపేజీ చూచియున్న నీయాక్షేపము చేయరు. చేసిన నది ప్రతిజ్ఞాతాంశనిర్వాహకమును గాదు. 63—65

(7) హే. ఎఱ్ఱక్కసాని శాసనములో బేతిరెడ్డి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినట్లు వ్రాయలేదు. బేతిరెడ్డి కిరీటాధిపత్యము వర్ణింపలేదు.

స. ఆ శాసనార్థము పరిశీలించినచో నీయాక్షేపమున కవకాశముండదు. ప్రతివిషయము శాసనములో వ్రాయవలె నని నియమము లేదు. శాసనానుదాహృతవిషయముల నెన్నింటినో వీరు వ్రాసిరి. 65—80

(5) ఆ. వీని నన్నింటిని జూడఁగా చెవ్వరెడ్డిగాధ విశ్వాసపాత్రము గాదని తేటపడఁగలదు.

స. బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడని సాధింప నుపక్రమింపి యిట్లువసంహారము చేయుట శాస్త్రసంప్రదాయవిరుద్ధము. 81

(6) ఆ. బేతిరెడ్డి పై సంస్థావాధిపతులను మూలపురుషుఁడను సిద్ధాంతము నిలువఁజూడదు.

స. దీనికై వీరుచూపిన హేతువులు నిరర్థకములు

82—83

(1) హే. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో బేతాళనాయనికి దామా నాయఁడు మొదలగువారు పుత్రులని వ్రాయఁబడినది. పల్నాటివీరచరిత్రములో బేతాళనాయనికి దొడ్డనాయఁడు పుత్రుఁడని వ్రాయఁబడినది.

స. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నెట్లు చూచిన సాధింపదు. దామానాయని కది నామాంతరము. 83-87

(2) హే. దామానాయనికి దొడ్డనాయఁడనియు మల్లానాయఁడనియు నామాంతరములను కల్పించియున్నారు.

స. దామానాయని కెన్ని నామములు కల్పించినను నది బేతిరెడ్డి మూలపురుషులకు భంజకముకాదు. చరిత్రములం దొక్కొక్కనికి నెన్నెన్నియో నామము లగపడుచున్నవి. 90

(3) హే. దామానాయనికి మల్లానాయఁడని నామాంతర మంగీకరించినను ఎఱ్ఱక్కడేవి శాసనమునాటికి మల్లానాయనికి సంతానమే జనింప లేదు.

స. శాసనములలో వ్రాయమిచే తదభావము సిద్ధింపదు. 94

(4) హే. పుట్టినా రనుకొన్నను శిశువులై యుందురు అట్టివారు 1182 లోపల జరిగిన యుద్ధమునాటికిఁ బ్రాథమిక యుద్ధమునందు

స. ఆయుద్ధము 1182 లోపల జరిగిన ద యుక్తిప్రమాణములచే నిరసింపఁబడి 1295 లోప ప్రమాణములచేతను యుక్తులచేతను స్థాపింపఁబడినది. 96-102

(5) హే. 1208 నాటికి జీవించియున్న దొడ్డనాయఁడ నెడుమల్లానాయఁడు 1182 లోపలనే మృతినొందవలసినదురవస్థ పట్టినది.

స. యుద్ధకాలము మాటుటచే నీదురవస్థ లేదు. 155

(6) హే. ఆనపోతమాదానాయకులు వెన్నమనాయని నుండియు సింగభూపతి దాచానాయని నుండియుఁ దమశాసనగ్రంథములలోవంశాభివర్ణనము చేసినందున బేతిరెడ్డియుఁ దత్పుత్రులునుఁ బైసంస్థానాధిపతులపూర్వులు కారు.

స. వారలు తమప్రసితామహునినుండి పురుషత్రయమునే వర్ణించి యున్నారు. వీనిలో నెద్దియుఁ బ్రతిజ్ఞాతసాధకముగాదు. 95-96

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

శ్రీ రస్తు.

ఆంధ్రచరిత్ర దశమప్రకరణ విమర్శము.

చిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమును వెలమవీరుల చరిత్ర మనునెపముతో నుపక్రమించి 285 పేజీలో “ పద్మనాయకుల జన్మకథన మెట్టిదైనను ” అనువఱకు 16 పేజీలు వెలమవారికులములోఁ గొన్ని దోషము లున్నట్లు ప్రకటించినారు. ఉపక్రమమున “ వెలమ వీరుల చరిత్ర ” మని వెలమసామాన్యచరిత్రముగాఁ జూపినను, నుపసం హారమున “ పద్మనాయకుల జన్మకథన మెట్టిదైనను ” అని విశేష పర్యవసానము చేసినందునను జనఱకు పద్మనాయకు లగుదామానాయక ప్రభృతులచరిత్రము వ్రాసినందునను నింకఁ గొన్ని సందర్భములవలనను నీచరిత్రము పద్మనాయక వెలమచరిత్రమే కాని వెలమసామాన్యచరి త్రము గా దని తేటపడఁగలదు. కావున నిందు వ్రాయఁబడు దోష ములకుఁ బద్మనాయక వెలమలే లక్ష్యములుగా నుండఁగలరు.

ఇందుఁ గొన్ని దోషములు వారలయందుఁ బ్రయోగింపఁబడు చున్న వెలమ పద్మజ పద్మనాయకాది శబ్దములను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని వారలం గూర్చిప్రవర్తించియున్న పద్మనా యకచరిత్రాదులను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని స్వమతిపరిణామమాత్రమును బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియునై యున్నవి. వీనిలోఁ బ్రథమాక్షేపము క్రిందివిధముగ నున్నది. —

“ వెలమలు సంస్కారశూన్యులై శూద్రప్రాయులైన క్షత్రియ సంతతివారమనియు సచ్చాదులమనియు చెప్పుకొను తెగలవారిలో నొక్కరుగ నున్నారు. ఈ తెగవారిని గూర్చినచరిత్రము సాంతముగ నిం దుఁదెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవఱ కైనను వివరించుట యావశ్యకముగఁ గానంబడుచున్నది. వెలమశబ్దము వెల్లెనై శబ్దము

నుండి పుట్టిన దని కొండలు చెప్పుచున్నారు. వెళ్ళానై యనఁగా నీరు గట్టువారు వ్యవసాయకులు అని యర్థము. వర్తశబ్దభవము వెలమశబ్దమని చెన్నపురి రాజకీయకలాశాలయందు సంస్కృతోపన్యాసకులుగా నుండి కీర్తిశేషులైన యం, శేషగిరిశాస్త్రిలవారు శబ్దశాస్త్ర) మనుతమగ్రంథమందు వ్రాసియున్నారు. దక్షిణహిందూస్థానములో వర్తశబ్దము నామములతుదను బెట్టుకొన్నవారు పల్లవులు కదంబులు చాళుక్యులు మొదలగువారుగ నున్నారు. పై కలాశాలయందు శేషగిరిశాస్త్రిలవారికిఁ బూర్వ మాపనియందే యుండిన ఆపర్థుగారు పల్లవులే వెలమ అని వ్రాసియున్నారు” అని.

దీనిపై నిది విచారింపవలసియున్నది. వెలమశబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను ఎన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దభవ మనుటను పద్మనాయకబోధకం బగుటను నేమైన నాటంకపఱచునా? ఆటంకపఱచునన్నచోఁ దత్ప్రకారం బెద్దియో యగపఱచుట యావశ్యకంబు. కానిచో నేలయూవృథాశ్రమము? వర్తశబ్దభవ మగు వెలమశబ్దము పద్మనాయకబోధక మగుటను వెళ్ళానై శబ్దభవ మగునది స్వాభిమతార్థబోధక మగుటను వారంగీకరించిన యట్లే కదా? అని.

ఇదిగాక శబ్దములు కొన్ని సమానానుపూర్వులై యుండినను భిన్నభిన్నధాతునిష్పన్నంబులై యుండును. ద అనుశబ్దము దాధాతువునుండియు దోధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. కృత్ అనుశబ్దము కృత్థాతువునుండియు క్తాధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. దానంజేసి వాని కర్థభేదము గూడఁ గలదు. అయినను బ్రకరణాదినందర్భోచిత మగునర్థమే గ్రహింపఁ బడుచుండును కాని యప్రకృతానుచితార్థము గ్రహింపఁబడదు. విష్ణుసహస్రనామములలోని శ్రీదః అనుదానికి శ్రీని భంగపఱచువాఁ డనియు ప్రియకృత్ అనుదానికిఁ ప్రీతిని భంగపఱచువాఁ డనియు నర్థము చేయుట హరిశబ్ద మనేకార్థక

మని హరింపన్దే అనుచోట కప్పను కోతిని గ్రహించిన ట్లనుచితం బగును కదా! అట్లు వెలమశబ్ద మనేకార్థక మని పద్మనాయకుల పస్తావమున నీరుగట్టువా రనునర్థముఁ దీసికొనుట యనుచితం బగు ననుట తెల్లము. లేనియర్థము పొనఁగింపఁ జూతమన్నఁ బొసంగదు. ప్రత్యక్షప్రమాణవిరుద్ధం బగుప్రమాణాంతరము దుర్బలము. ఏనాఁడో యెవఁడో యట్టివాఁ డుండు నని యూహించుట నిలువఁ జాలనిదియునతి ప్రసక్తంబును. కావున వెలమశబ్దమున కపార్థముకల్పించి పద్మనాయ కకులమునరదుఁ గళంకమారోపించుటకు వలనులేదు. ఈపక్షము నిర్వహింపదనియే కాఁబోలు రావుగారు దీనిని విడనాడి మార్గాంతరము ననుసరించిరి. ఆమార్గ మిటు లున్నది.—

“శబ్దవ్యుత్పత్తియెటులుండినను వెలమవారును కమ్మవారివలెమి శ్రజాతివారని చరిత్రము వేనోళ్ళఁ జాటుచున్నది. చరిత్రమునందు రెడ్ల కును కమ్మవారికిని వెలమవారికిని సంబంధములు గానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రముచేత నీమూడు తెగలవారు నొక్కతెగలో నుండి యేర్పడినారని చెప్పటకును సాధ్యపడదు. ఈమూడు తెగలకు జన్మస్థానములు గొల్లజాతులును పల్లెజాతులును పై యున్న వని చరిత్రమందు దృష్టాంతము లనేకములు గానం బడుచున్నవి. ఆంధ్రసామ్రాజ్య విజృంభణకాలమున యదువృష్టి భోజాంధకు లనెడుగొల్లజాతివారికిని యవనశకపహ్లావాదులకును గలిగినసమ్మేళనమున నూత్నరక్త మిజాతులయందుఁ బ్రవహింపఁగా వీరలు విజృంభించి గంగాతీరము మొదలుకొని కన్యాకుమారివఱకుఁ గలదేశములను వేర్వేరుకాలములందు వేర్వేరుగృహనామములతోఁ బాలించుచు వచ్చిరని చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని.

రావుగారు మొదటియాక్షేపమును స్థాపింపక జాతి వచ్చుటయు నీయాక్షేపమునఁ బేరు నూరును చెప్పక “చరిత్రము వేనోళ్ళఁజాటుచు

న్నది. చరిత్రమునందు... గానం బడుచున్నది. చరిత్రమునందు దృష్టాంతము లనేకములు కానంబడుచున్నవి. చరిత్రము సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది” అనిచరిత్రపదమును బేర్కొనుటయుఁ జూడ “విషం భవతు వా మావా ఫటాటోపో భయంకరః” అనున్వాయము ననుసరించి ప్రమాణము సున్నయైనను నెన్నియో ప్రమాణము లున్నట్లు పామరజనమనోవ్యామోహము గాఁ జరిత్రపదము నలుమా తావృత్తి పెట్టి మనసున నున్న మాలిన్యమును బయలు పఱచి రని తోఁపించుచున్నది. కాదేని దానిపే రెద్దియో యేపండితునిచేత వ్రాయఁబడినదో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాయఁబడినదో యించుకైనను వ్రాయుదురు. ఒకవేళ గ్రంథవిస్తరభీతినో వ్రాయ నవకాశము లేమినో వ్రాయుట యనావశ్యక మని తోచియో వ్రాసినారు కా రనుకొంద మన్నను, అట్లనుకొనుటకు వీలు లేదు. శ్రీనాథుఁడు మొదలగు పెక్కండ్రుకవులచే వేలువేలు గ్రంథములమూలమున విశ్వవిఖ్యాతంబు గావింపఁబడిన పల్నాటివీరచరిత్ర మంతయు నోపికతో నొకప్రకరణముగ వ్రాసిన మహానుభావులకుఁ జరిత్రము పేరు వ్రాయుటయందు గ్రంథవిస్తర భీతి గాని య దేపనిగఁ గూర్చుండినవారి కవకాశము లేమి గాని యడ్డములైయుండు నన్న విషయ మెవరును విశ్వసింపరు. ప్రసిద్ధులందు దోషారోపము సేయ నమకట్టినప్పుడు దానికిఁ గావలసిన సాధనసామగ్రి ప్రదర్శించుట యత్యంతావశ్యక మనుట లోకవిదితము. కాన ననావశ్యక మని యెంచ నవకాశమును లేదు. ఇట్టిస్థితిలో వీరు మానధారణము చేయుట పైన్వాయమునే స్మరింపఁ జేయుచున్నది.

ఇప్పటిచరిత్రగ్రంథకారులకుఁ గొందఱకు నేనాఁడో మరణించి మట్టిలోఁ గలసిపోయినవారిని లేవనెత్తి యశ్రుత దృష్టపూర్వములగు శౌర్యధైర్యాదిలోకోత్తర గుణరత్నములతో వారల నలంకరించుటయు

నుత్తమ స్థితిలో నున్న యిప్పటివారిని వినని కనని దూషణములచే నధః కరించుటయు నైజంబై కనుపట్టుచున్నది.

ఇక వెనుక పేజీలో “ఈతేగవారిని గూర్చి చరిత్రము సాంతముగ నిందుఁ దెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవఱకైనను వివరించుట యావశ్యకముగఁ గానం బడుచున్నది” అని వ్రాసినగ్రంథముచే వారు ప్రమాణములు దెలుపుటకు సాధ్యపడకపోయినను దోషము లారోపించుట యావశ్యకముగ నున్నది అని స్వాభిప్రాయమును దేటపఱచినారు. ఇదిగాక యీ పేజీ పుటోట్టలో “వీరిని గుఱించి సాంఘిక చరిత్రము (ఎన్నఁదో తీరిక కలిగినపుడు) వ్రాయఁబడు” నని వ్రాసినారు. కాబట్టి పై యాక్షేపములు చేయుట సరి గా దని యనవత్తురు. అట్లనరాదు. కేవలము పరహృదయానందసంధాయకులగుసజ్జనుల కిది ముఖ్యధర్తంబై యైన నుపపత్తిప్రదర్శనమున కవకాశమెప్పుడు గలుగునో అప్పుడే యీపనికిఁ బూనుట సముచితంబుగదా!

ఇప్పుడు వారి మనసునఁ బెట్టుకొన్న చరిత్రం బెద్దియై యుండునో మనము కొంచె మరసి చూతము.

చరిత్రములు మహర్షి ప్రణీతములు మహాకవినిబద్ధములు దేశ సామాన్యచరిత్రములు స్థానికచరిత్రములు మొదలుగా ననేకరూపములై యున్నవి. వీనిలో స్థానికచరిత్రములు శాసనాది ప్రమాణసహకారమున్ననే గ్రాహ్యంబులు. దేశచరిత్రంబులు నింతియే. వీరభద్రరావుగారు గూడ 12 వ ప్రకరణము మొదటిపేజీలో “స్థానికచరిత్రములోని విషయము లన్నియు పరమసత్యములను గా మనమెంతమాత్రమును భావింప రాదు. అయ్యవి యవిమర్శపూర్వకముగాఁ బ్రజలచేఁ జెప్పుకొనఁబడునట్టిగాధలను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవి.” అని వాని కగ్రాహ్యతం జెప్పినారు. కాన వానివిషయ మెత్తఁ

బనిలేను. వెలమవారలను గుఱించి మహర్షిప్రణీత పురాణేతిహాసాది
ప్రమాణములు దుర్లభంబు లని తోచెడిని. ఇక మహాకవినిబద్ధప్ర
బంధములు తత్కవి ప్రామాణికతనుబట్టి విశ్వసింపఁబడు. వానియం
దీపద్దనాయక వెలమలవృత్తాంత మెట్లు చెప్పఁబడినదో చూడవలసి
యున్నది. శాస్త్రురహస్యవేత్త యై జగత్ప్రసిద్ధిఁ గన్న శ్రీనాథమహా
కవి తనభీమఖండమున.—

“ఉ. కైటభదై త్యవైరిపదకంజమునం దుదయంబు నొందె మి
న్నేటికి భూతధాత్రికిని నెంతయు నచ్చినతోడఁబుట్టువై
హాటకగర్భముఖ్యనిఖిలామరమాళిమహామణిప్రభా
పాటలవర్ణ మైనయొక పావనవర్ణ ముద్గీర్ణసంపదక.”

“వ. అప్సర్యావంశంబునఁ గంసాసురవిధ్వంసిచరణపల్లవంబు దన
కుఁ బుట్టినిల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రమంబునం బోలె జామరతోమర
చ్ఛత్రధనుఃఖిద్దాదిచిహ్నోపశోభితంబై చదలేటిసీటివలసి సోదరీయ
స్నేహలబ్ధంబులుంబోని పావనత్వశుచిత్వగాంభీర్యమాధుర్యంబులు చరి
తమనస్స్వభావవచనంబుల ధరియించి నైదోడుం బొదివి విశ్వవిశ్వం
భరాక్రీడంబు తనకు విదిర్చినపరమమౌంతి యంతరంగంబున సంతరించి
నిఖిలప్రపంచమునకు నాధారంబై ప్రవర్తిల్లె. అందుఁ బద్మనాయకు
లను వెలమ లనఁ గన్తు లన సరిసర్లనఁ బంటర్లన బహుప్రకారశాఖోప
శాఖాభిన్నంబు లయినమార్గంబులఁ ద్రిమార్గగంగాప్రవాహంబునుం
బోలె గోత్రంబు లెన్నియేనియు జగత్ప్రవిత్రంబు లై ప్రవహించు
చుండ ..... పంటమహాన్వయంబు” అని వ్రాయఁ బడినది.

ఇందు “పావనసంశము అప్సర్యావంశంబున జగత్ప్రవిత్రంబు
లై” అని వ్రాయఁబడియుండుటవలనఁ బై శాఖలవారియందు రావుగా
రారోపించినకళంకమున కవకాశంబు లేదని తేటపడుచున్నది. వాస్త

వమునఁ బద్మనాయకకులము నానాజాతినంక్షీర్ణ మయి యుండినచో నక్కవిరా జిట్లేల యసత్యములు వ్రాయును? కవు లెంతటివార లైనను ద్రవ్యలోభమున నట్టులు వర్ణించుట స్వాభావిక మని యనుకొ నుటకు వీలులేదు. పంటవారి కంకితముగాఁ జేయుచున్న కవి యొక వేళ వారివలన ధనము నాశించి యుండు ననుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యవర్ణ్యులగుపద్మనాయకులవలన నపేక్షించినాఁ డనుకొనుటకు వీలులేదు కదా! ఇట్లుగునపుడు వర్ణ్యులగు పంటవారిని క్రిందుపఱచి యవర్ణ్యులగు పద్మనాయకులను మొదటఁ జెప్పటచే వారియం దభ్యర్చి తత్త్వం బపరిహార్య మని తేటఁపడగలదు. ఇందువలన శ్రీనాథ కవిరాజు వారివీరివలె ద్రవ్యైకాభిలాషియై యసత్యవాది కాక సత్య మునే పురస్కరించి వర్ణించువాఁ డని స్ఫుట మగుచున్నది. ఇదిగాక రెడ్లకుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలవైర మని రావుగారు బలుతావుల వ్రాసిరి. పంటవారి యాస్థానమున నున్న శ్రీనాథకవి వారికి విరోధు లగు పద్మనాయకుల నధఃకరింపక నుండు వర్ణించినందునఁ బద్మనాయ కులు కమ్మ మొదలగు నితరశాఖలవారికన్న నుత్కృష్టు లని యీ గ్రంథకారునియభిప్రాయము గ్రహింపఁదగి యున్నది. వీరభద్రరావు గారు తమకృష్ణరాయలచరిత్రము 131 వ ప్రకరణము 121 వ పేజీని కృష్ణరాయఁడు దాసీపుత్త్రుఁడు కాఁ డని స్థాపించునపుడు « ఇంతియ గాక కృష్ణరాయాస్థానకవులలో నొక్కఁ డగునందితిమ్మన తనపారిజా తాపహరణగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున,

క. ఆనరసమహీమహిళా

జానికిఁ గులసతులు పుణ్యచరితలు తిప్పిం

బానాగాంబిక లిరువురు

దానవదమనునకు రమయు ♦ ధరణియుఁ బోలెన్.

...నాగాంబిక దాసీయువతియే యైనయెడలఁ గులాంగన యనియుఁ బరిత్రచరిత్రము గలదనియుఁ దిమ్మనార్యుఁ డేల యసత్యోక్తులు పలుకును” అని వ్రాసి యున్నారు. అట్లు పద్మనాయకులు పలుజాతుల నుండి గలిగిన తెగవారై యై యుండినయెడలఁ బావనవర్ణ మనియుఁ బుణ్యవంశ మనియు జగత్పరిత్రగోత్రము లనియు శ్రీనాథమహాకవి యేల యసత్యోక్తులు పలుకును? అని పై న్యాయసామ్యమును బట్టి మనము నిర్ధారించుకొనఁ దగియున్నది. ఇదిగాక యింకొక విశేషము. తిమ్మనామాత్యుఁడు రాయలవారి యాస్థానకవి యని రావుగారే వ్రాసియున్నారు. అట్టివాఁ డొకవేళఁ బోషకప్రభువు లందుఁ భక్తిచేతనో వ్యతిరేకముగఁ జెప్పినచో జీవనభంగము కలుగునన్న భయముచేతనో యట్లు చెప్పియుండు నని యనుకొనుటకు వీలున్నది. అట్లయినను రావుగారి కక్కవి చెప్పినవాక్యముగూడఁ బ్రమాణమైనపు డట్టివెవ్వియు లేని శ్రీనాథమహాకవి పద్మనాయకులను బైవిధముగఁ జెప్పియుండుట ప్రమాణ మగుననుటకు సంశయ ముండదు గదా!

ఇదిగాక రావుగారిచేఁ బ్రమాణముగా నెన్నఁబడుచున్నపల్నాటివీరచరితమునఁ గార్తవీర్యునిసంతతివాఁడయి యుత్త్రీయుఁ డయినయ నుగురాజు తనమంత్రియై వెలమయైన రేచర్లదొడ్డనాయనికుమారునిఁ బెద్దనను దత్తపుత్రునిఁగా స్వీకరించె నని నుడవం బడినది. ఇందు వలన వారు యుత్త్రీయసంబంధసముచితప్రాశస్త్యము గలవారై యుండి రని యెట్టివారికిని దోషకపోదు. ఒకవేళ వర్ణ్యులప్రాశస్త్యమునకై కవి యుత్త్రీయుఁడు కాకుండినయనుఁగురాజును యుత్త్రీయుఁ డనియో యాత నిచే స్వీకరింపఁ బడనిపెద్దనను స్వీకరింపఁబడినాఁ డనియో వర్ణించి యుండు ననుకొందమన్నచో యుద్ధమున కాయారాజులు వచ్చియుండి రనువిషయముగూడ ప్రశంసావాదమైయే యుండవలసివచ్చును. ప్రతాపరుద్రవీరభల్లాణాదులచే యుద్ధకాలనిర్ణయము చేసినమన రావుగారపుడు

మానధారణము గలిగి యుండవలసి వచ్చును. కాన నాదారి ననుసరించుట తగదు.

ఇదిగాక సోమదేవరాజీయములోఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు సభాసదులను గూర్చి పలికినట్లుగా నీక్రిందివాక్యములు వ్రాయఁబడినవి. “ఆరాజు హర్షించి మనంబున విచారించి యిట్లనియె. గణపతిమహారాజు నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వ మిచ్చుటంజేసి బహునాయకంబై యున్నయది. బహునాయకంబు ననాయకంబు నొక్కసరియే కావున నాయకత్వంబున కుత్తమవంశజాతులే కాని యితరజాతులవారర్హులు కారు. మఱియు నొక్కమాటఁ జెప్పెద. మానధనులును నీతివివేక సంపన్నులును గాంభీర్యసముద్రులును మంత్రవివేకదక్షులును స్వామిహితానుచకులును సచ్ఛాచ్ఛుద్రులును నైనపద్మనాయకులు నాయకత్వంబునకుఁ దగుదు రని సభాసదులతోఁ బల్కిన వారు రాజు వివేకంబునకు హర్షించి ” అని.

ఇందు “నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వంబు లిచ్చుటం జేసి” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకులు నానావర్ణములవా రనియఁ దద్వ్యతిరేకముగఁ బద్మనాయకు లేకజాతీయులనియు “ఉత్తమవంశజాతులే కాని యితరజాతులవారర్హులు కారు ” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకు లుత్తమవంశమువారు. కారనియుఁ బద్మనాయకు లుత్తమవంశజు లనియు నేర్పడుచున్నది. ఇదంతయు సచ్ఛాచ్ఛుద్రులయినపద్మనాయకు లనుటచే బలపఱుపఁ బడినది. ప్రతాపరుద్రుఁడప్పటిపద్మనాయకులస్థితిని జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా యట్లు చెప్పి యుండును. శాస్త్రజ్ఞులగు తత్సభాసదులు పద్మనాయకులయదంతమును జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా పద్మనాయకుల కులప్రాశస్త్యమును గని పెట్టిపలికినరాజువివేకమునకు హర్షించియుండురు. ఇప్పటివారికన్న వారి కేవిషయము చక్కగఁ దెలిసియుండుననుటకు సందేహముండదు కదా.

ఇట్లు భీమేశ్వరపురాణము పల్నాటివీరచరిత్రము సోమదేవరాజీయము పద్మనాయకులు సత్కులీను లని చాటుచున్నవి. ఈకృతి కర్తలు పద్మనాయకులయాస్థానకవులు గాని వారిప్రేరణమున గ్రంథములు వ్రాసినవారు కాని వారివలనఁ బ్రతిఫలమును గోరి ప్రశంసించినవారు కాని కారనుట తెల్లము. రాయలవారియాశ్రితులైన కవులు వారిప్రేరణమున వ్రాసిన గ్రంథములు ప్రమాణము లైనపు డివి కాక పోవు గదా ! ఇట్టిమహాకవుల గ్రంథములసంవాదంబును బడసి పద్మనాయకులయాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన భానుమతీపరిణయవాసవదత్తా పరిణయాదిగ్రంథములు ప్రమాణము లగునన్న విషయము వ్రాయుట యనావశ్యకము. ఇంతియకాదు. రావుగారు కృష్ణరాయలు దాసీపుత్రుఁడుకాఁడని సాధించునపుడు తత్సహోదకుండగు నచ్యుతదేవరాయలు వ్రాయించినశాసనములోని “తిప్పాజీనాగలాదేవ్యోః కౌసల్యాశ్రీసుమిత్రయోః” అనువాక్యమును ప్రమాణముగా నెత్తికొన్నారు. అట్లు వీరిపూర్వులైన పండితప్రభువులు రచియించిన గ్రంథములు వ్రాయించిన శాసనములు నెన్నియో ఏతద్వంశప్రాశస్త్యముఁ దెలుపుచున్నవనుట లోకవిదితము. సర్వజ్ఞసింగభూపతి తన రసార్ణవనుధాకరమున, “తస్య పాదాంబుజా జ్ఞాతో వర్ణో విగతకల్పషః” అనియు నామిరెడ్డి తనశాసనమున “శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితాదుద్భూతే విపులేకులే” అనియు, ఎఱ్ఱకకతనశాసనములో “నిత్యస్తుత్యాచ్చరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్మహద్భిః తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్” అనియు మాదానాయఁడు తనశాసనములో “విష్ణో స్తచ్చరణాద్విజిష్ణు రుదభూ ద్వర్ణో గుణార్ణోనిధిః” అనియు వ్రాయించియున్నారు. ఇయ్యవి వీరికుల ప్రాశస్త్యమును జెప్పుచున్న వనుట వివరింపఁబనిలేదు. ఇట్లు రేచర్లమాధవరాయాది ప్రణేతములగు చంద్రికా పరిణయము మున్నగుగ్రంథములును రేచర్లగోత్రులు గాక తక్కిన

జేబ్బదియాలు గోత్రములపద్ధతాయకులు రచియింపించినయిందుమతీ పరిణయాదిగ్రంథములును బద్ధతాయకులు పవిత్రాస్వయు అని నుచువు చున్న పనియుఁ బైఁ బేర్కొనం బడినశ్రీనాథాదిమహాకవిగ్రంథసం వాదఁబునం జేసి యవి ప్రమాణకోటి సధిరోహించు ననియుఁ జెప్పటకు సంశయ మెట్టివాఁకిని గలుగదు.

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “ చరిత్రము వేనోళ్లఁ జాటుచున్నది చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని మొదలుగాఁ జెప్పినచరిత్ర మెద్ది యెఱుఁందు నన్నసంశయము మఱింత ప్రబలుచున్నది.

ఇఁక నేమైనఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మియిటులు వ్రాసి యుందు రేమో యని విచారింపఁగా నవియుఁ దీసికొన వీలులేదు. వీరు తమకృష్ణరాయవిజయములో 13 వ ప్రకరణమున 119 వ పేజీలో “ శ్రీకృష్ణదేవరాయఁ డుత్తమక్షత్రియుఁడు గాక దాసీపుత్రుఁ డను నుద్దేశ్యముతోఁ దదనుగుణ్యము లగుకథలు గల్పింపఁబడి సత్యత్వ మును దెలిసికొ నెడుసందర్భమునఁ జరిత్రకారులకు వేసటం బుట్టించు చున్నవి. మనదేశములో సత్యవంతము లగుచరిత్రములను వ్రాయు నభ్యాసము లేనికారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాధలను బురస్కరించి కొని మనము చరిత్రములను వ్రాయఁ బూనినఁ బెక్కుదోషము లుండక మాన ” పనియు “ గ్రంథస్థనిదర్శనము లుండఁగా నయ్యవి విశ్వ సింహక పుక్కిటిపురాణగాధలతోఁ బెనఁగులాఁడుట యెల్ల నటచేతి లోనివెన్నముద్దను విడచి మోచేయినాకుటవంటిది కాదే ” యనియు వ్రాసియున్నారు. కానఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మి యిటులు వ్రాసి నారనుకొనుటకు వీలులేదు.

ఒకవేళ కృష్ణదేవరాయలవిషయములో పారివంశీయులు వ్రాయించిన శాసనములు తదాస్థానకవులు వ్రాసినగ్రంథములు వానికి సంవాదములుగా నున్నకొన్నిచరిత్రములు ప్రమాణములుగా నెత్తి

కొని తద్విరుద్ధముగాఁ బ్రకటించినచరిత్రములు పుక్కిటిపురాణగాఢల ననుసరించిన వని నిరసించినవీరభద్రరావుగారు పద్మనాయకుల విషయములో నుదాసీను లగుశ్రీనాథాదిమహాకవులచే స్వతంత్రముగా వ్రాయఁబడినభీమఖండము మొదలగువానిలో నొక్కదాని నైన నెత్తికొనక యేతద్వంశీయులచే వ్రాయఁబడినశిలాశాసనములను గ్రంథములను జూడక ఏతదాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన వాసవదత్తాపరిణయాదులను జదువక పుక్కిటిపురాణములను నమ్మియే “యీమూఁడు తెగల వారికి జన్మస్థానములు గొల్లజాతులు పల్లెజాతులునై యున్న ” వని వ్రాసియుండినచో “గ్రంథస్థనిదర్శనములుండఁగా...మోచేయినాకుట వంటిది కాదే ! ” అని వారిచే వ్రాయఁబడినన్యాయము వారిమెడను బడక తీరదు కాఁబట్టి రహస్యముగ వారిచెవికిమాత్రము సోకునట్లు వేనోళ్లఁ జాటుచు నాత్యమిచ్చుచున్న (పేరులేని) చరిత్రమెద్దియో యెంతచూచినను గోచరింపక యున్నది. వీరంతగుట్టుగఁ బెట్టుకొన్న చరిత్రము పేరు తెలియక పోయినను అది యప్రామాణిక మని నిశ్చయింప నొకదారిమాత్ర మగపడుచున్నది. అదియెద్దియన. వీరాచరిత్రమున “యదున్మష్టిభోజాంధకు లనియెడు గొల్లజాతివారికిని యవనశక పహ్లావాదులకును గలిగిన సమ్మేళనమున ” అని యుండినట్లు వ్రాసినారు. యదున్మష్టిభోజాంధకులు గొల్లజాతి వారిని యెచ్చటను గానంబడదు. మఱి యేమనిన భాగవతసవమస్కంధమునఁ జంద్రవంశము రాజులను జెప్పునపుడు,

“శ్లో. యయాతే జ్యేష్ఠపుత్రస్య యదోర్వంశం సర్వభ
వన్యయామి మహాపుణ్యం సర్వపాపహరం నృణామ్
యదో ససహస్రజి త్కోష్ఠ్మ ర్షిలో రిపు రితి శ్రుతాః
చత్వార స్సూనవ స్తత్త్ర శతజి త్పృథమాత్మజః
...తస్య పుత్రశతం త్వాసీ ద్వృష్టి జ్యేష్ఠం యతః కులమ్

మాధవా వృష్ణయో రాజా యాదవా శ్రేణి సంజ్ఞితమ్
 ...భజమానో భజ ద్వివ్యో వృష్ణి ద్వేవావృధోం భజః
 సాత్విత్యస్య సుతా సప్త మహాభోజ శ్చ మారిష
 మహాభోజో ఽతిథర్తాత్తా భోజా ఆసం స్తదన్వయే
 అంధకస్య సుతా రాజా చత్వారః పృథువిక్రమాః
 కుకురో భజమాన శ్చ శుచిః కంబళబద్ధిమః.

అని మొదలుగాఁ జెప్పబడినది. తద్వ్యాఖ్యలం దీక్షపటి శ్లోకము క్రింద “ అంధకా ఏతే వృష్ణయ ఇత్యపివ్యవహృతాః ” అనివ్రాయఁ బడినది. శ్రీవిష్ణుపురాణాదులందు నిట్లే చూపట్టుచున్నది. కాని యొక చోటనైనను యదువృష్ణిభోజాంధకులు గొల్లజాతివా రని కానంబడదు.

ఇట్లుండఁగా యదువృష్ణ్యాదులు గొల్లజాతివా రని యేపండితుఁడు వ్రాసెనో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాసెనో పురాణేతిహాసాదివిరోధము నెట్లు పరిహరింప నెంచెనో చోఁపక యున్నది. ఒకవేళఁ బానురులగు కొందఱు గొల్లలు శ్రీకృష్ణుండు గొల్లవారియిండ్లలో వసియించుటం జేసి మేము యాదవుల మని చెప్పుకొనుచుందురు. అట్టివాని సేమైన నమ్మి యాచరిత్రమున నట్లు వ్రాయఁబడి యుండునేమో? అటులై శచోఁ బైని పేర్కొనంబడిన మహాకవిప్రబంధ శిలాశాసనాదుల నెల్ల దిగ్గఱోచి యంత విమర్శములేక వ్రాసినచరిత్రమును బురస్కరించుకొని రావుగా రిట్లు వ్రాయుట “ గ్రంథస్థములగు నిదర్శనము లుండఁగా ... మోచేయి నాశుటవంటిది కాదే? ” అనుస్వోక్తన్యాయము ననుసరింపక తీరదు. ఇందువలననే 3-4 ఆక్షేపములు నిరస్తంబు లగును.

మూఁడవయాక్షేపము. “ వెలమవారు కమ్మవారు నామాంతములను రెడ్డి యనువిరుదవాచక పదము చేర్చుకొని వ్యవహరింపఁ

బడుచు వచ్చినను, రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్ధలుగ నుండుచు వచ్చిరి. కమ్మవా రికిని గొండపీటిరెడ్లకును బద్ధనాయకవెలమలకును జరిగినయుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగా నున్నవి. దుర్జయవంశజులు పల్లవులయి నట్లు రాజరాజయొక్క శాసనములో “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయ ఇతి ప్రాపయశో ఖ్యాః” అని రెడ్డికులమునకు యమునివంటివాఁ డయిన పల్లవరాయఁ డని చెప్పఁబడి యుండుటచేత స్పష్ట మగుచున్నది. ఆరాజరాజయొక్క పై శాసనములో “ధాత్రీపతిత్వం భువిదుర్జ యత్వం వర్తాంతనామాపి నరేంద్రచిహ్నమ్” అని నరేంద్రచిహ్న మైన వర్తబిరుదమును వహించెడివా రని చెప్పియుండుటచేతఁ బైనఁ బేర్కొనఁబడిన పండితుల యభిప్రాయములు సరియైన వేమో యని తోచకపోదు. మఱియు నామాంతమున వర్తశబ్దము గలవారు శూద్ర క్షత్రియు లని పై శ్లోకము వేనోళ్ళఁ జాటుచున్నది.” అని వ్రాయఁ బడియున్నది.

ఈయాక్షేపమునకుఁ బ్రస్తుతు లగు వెలమవీరులం దన్వయము క్రిందిరీతిగ నున్నది. రాజరాజశాసనమున రెడ్డికులమునకు యముని వంటివాఁ డైనపల్లవరాయఁ డుండె నని చెప్పినందున రెడ్లకు విరో ధులు పల్లవులని యేర్పడుచున్నది. వెలమలు రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్ధలై యుండిరని చరిత్రములలో నుండినందున ఆశ్చర్యగారు పల్లవులే వెలమ లనిచెప్పట సరియైన దగుచున్నది. ఇట్లు పై శాసనమున దుర్జయవంశ జులు నామాంతముల వర్తబిరుదమును బెట్టుకొన్నవా రని చెప్పఁ బడినది కూడ వర్తశబ్దభవము వెలమశబ్ద మని శేషగిరిశాస్త్రుల వారు చెప్పుటకు నిదర్శనమగుచున్నది. అని. ఇందువలన వెలమలు పల్లవులనియు వర్తశబ్దము నామాంతమునఁ బెట్టుకొన్నశూద్రక్షత్రి యులనియు ఫలితార్థము తేలఁగలదు. ఈకల్పనము సాహసైకశరణము గా నున్నది దుర్జయవంశజులలో నెవఁడో రెడ్డికులవిరోధి

యగుపల్లవరాయఁడు కలఁ డన్నమాత్రమున నావంశజులు పల్లవులగుటయు వెలమవారు రెడ్డికులమునకు విరోధులు గానుండి రనుటను బట్టి వారు పల్లవులలోఁ జేరుటయు దురూహముగ నున్నది. కమ్మవారును రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్ధులై యుండి రని వారేవ్రవాసి యన్నారు కదా ! అట్టికమ్మవా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము గాక వెలమవారు మాత్రమే యెటులై రో తోఁపక యున్నది.

ఇట్లు దుర్జయవంశజులు నామాంతమున వర్తశబ్దముఁ దెచ్చి పెట్టుకొని యుండి రని చెప్పటచేత వారే వెలమ లని ప్రత్యభిజ్ఞ చేసి యన్నారు. చాళుక్యులు కదంబులు నామాంతమున వర్తశబ్దమును పెట్టుకొన్న వా రని చెప్పినరావుగారు వా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము కాకుండ నెట్లుచేసిరో తోఁపకయున్నది. ఇదియొకటి. వెలమశబ్దమునకుఁ బ్రకృతియైన వర్తశబ్దము జాతిక్షత్రియుల నామాంతముల శాస్త్ర సిద్ధమైయున్నది గాక పల్లవులు మధ్యను దెచ్చి పెట్టుకొన్న వర్తశబ్దమే యని నిశ్చయించినారు. దీనికిఁ బ్రమాణము చూపఁజాలరు. గౌణముఖ్యము లగు వర్తశబ్దములు రెం దున్నపుడు ముఖ్యమును వదిలి యముఖ్యము నాశ్రయించుట శాస్త్రయుక్తులకు దూరముగదా !

ఇదిగాక యీశాసనమునుబట్టి దుర్జయవంశజులు పల్లవులై వారు వెలమలై యుండిరని వీరియూహ సరియైయుండనేని రాజరాజనాటికి వెలమలు వర్తాంతనామములు గలిగియే యుండిరనవలయు. అట్లగునపు డక్కాలపు వెలమలు నంతకుఁ బూర్వపు వెలమలు వర్తాంతనామములతో వ్యవహరింపఁబడుచుండవలెను. అట్లులేదు. రాజరాజపదు నొకండవశతాబ్దమువాఁడు. నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి ప్రవితామహుఁడగు ముంజరాజు తద్వంశ మూలపురుషుఁ డగు భీమరాజు బేతాళనాయని నుండి హేమాద్రి రెడ్డి వఱకుఁ బదితరములవారు శాసనగ్రంథములందు వర్తాంతనామములు గలవారుగాఁ జూపట్టరు. అట్లగునపుడు వారే

వీరనుప్రత్యభిజ్ఞ యెటులు గలుగును? కాన నీకల్పనంబు సాహసైక శరణం బని వక్కాణించెదను.

ఇంకొకవిశేషము. నామాంతమున వర్తశబ్దము గలవారు శూద్రక్షత్రియులని పై శ్లోకము వేనోళ్ళ జాటుచున్నదట. ధర్మశాస్త్రములం దట్టివారు క్షత్రియులనియే యున్నది కాని శూద్రక్షత్రియులని లేదు. పై శ్లోక మీయార్థమును బోధించునేమో వారు మఱియొకసారి పరిశీలింపవలసి యున్నది. ఇదిగాక శూద్రక్షత్రియులనుట యుపపన్నంబు గాదు. శూద్రత్వము క్షత్రియత్వము విప్రతిషిద్ధధర్మంబులు. అయ్యవి యొక్కచోట నుండవు. తత్త్వచంద్రికలో చిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మమున కేకత్వము చెప్పెడువారిమతముపై “నాద్యః ఏకత్వాసిద్ధేః సహివిశేషణవిశేష్య తత్సంబంధానాం త్రయాణా మేకత్వం సంభవతి శూద్రో యం బ్రాహ్మణ ఇతివ ద్విప్రతిషేధాత్ ” అని వ్రాయఁబడినది. అట్లు శూద్రత్వక్షత్రియత్వములు గూడ విప్రతిషిద్ధధర్మంబు లగుటం జేసి యొకవ్యక్తియం దుండఁజాలవు కదా!

నాల్గవయాశ్లేషము. “ప్రాచీనశాసనముల వెలమశబ్ద మెచ్చట నైనఁ గలదా యని విచారింపఁగా మొదటి కుళోత్తుంగచోడచక్రవర్తి కుమారుఁ డైన రాజరాజచోడగంగుచే వ్రాయంపఁ బడిన పేకిశాసనములో (వెలమనూళ్ళు) లను నొకతెగవారు తెలికెతెగవారిలోఁ గల రని కనుపట్టుచున్నది. తాము సహస్రశాఖాన్వయగోత్రుల మనియు మనుకులక్షత్రియుల మనియుఁ దమశాసనములలోఁ దెలికెతెగవారు చెప్పకొనుచున్నారు. ఏది యెట్లు లున్నను వెలమవారెల్లరు నొక్క తెగలోనివారు కారు. ఇట్లే రెడ్లుకూడ నొక తెగలోనివారు కారు ” అని వ్రాయఁబడినది.

ఇయ్యది చూడ శకుంతలావణ్యశబ్దము విని భరతుండు శకుంతలను స్మరించినయట్లు వెలమనూళ్లు అనుశబ్దమును విని రావుగారు

వెలమలను స్మరించినయట్టు లున్నది. దృఢతరసంస్కార ముద్బోధక సమవధానమున విషయస్తారకము గాక మానదు కదా! వెలమ నూళ్లుశబ్దగత వెలమశబ్దము నిరర్థక మని తోచకయే కాఁబోలు నేమో ప్రబలాధార మబ్బే నని తెలికతెగఁగోఁ గూడ వెలమలు గలరనియుఁ దన్ములమున వెలమవార లెల్ల నొక్క తెగలోనివారు కారనియు వ్రాయుచున్నారు. ఇదిగాక యీశాసనప్రకారము రాజరాజచోడ గంగునాటికి వెలమలు వెలమనూళ్ళని వ్యవహరింపఁబడుచుండినట్లుదా హరణ మగపఱచిననే రావుగారియాయూహ నిలుచును. అటులగపఱు పఁ జాలరు.

ఒక వేళ “నేదియెట్టులున్నను” అనుటచేత దీనియందు చౌర్యల్య మును వారే యగపఱచి యుండఁగాఁ దన్ములమున వెలమవా రెల్లరు నొక్క తెగలోనివారు కారని వ్రాసినట్లు భావించుట తప్పని యందు రేని “ఏదియెట్టులున్నను” అనుటచేత నీయూహయందును “శబ్ద వ్యుత్పత్తియెటులుండినను” అనుటచే వెలమశబ్దనిర్వచనమునందును పేరు వ్రాయమిచేత వెలమవారు మిశ్రజాతివారని చాటుచున్నచరిత్రము నందును చౌర్యల్యము తమయంతరంగమునకే తోచియున్నచో వెలమ వారలెల్ల నొక్క తెగలోనివారు కారని వ్రాయుట యుచితం బని యెవ రైనం జెప్పఁగలరా! ఇట్టివారు ప్రమాణప్రదర్శనప్రయాసము వెట్టు కొనక నూరక తోచినదూషణము లన్నియు గణపాఠముగ వ్రాసి ఇది వెలమవీరులచరిత్రము అని వ్రాసియున్న నీతంటాలెవ్వియుఁ బ్రసక్తింప కుండును.

ఇప్పు డొక్కటి తెలియఁదగినది. అగ్రిమగ్రంథమున కుపక్రమ వాక్యము “పద్మనాయకులు” అని చూపట్టుచున్నది. అయ్యది యింత కుఁ బూర్వము పద్మనాయకేతరులచరిత్ర మనియు నిది మొదలు పద్మ నాయకచరిత్ర మనియు బోధించు నని సామాన్యదృష్టికిఁ దోచును.

ఇదివాస్తవ మైనచో వెనుకఁ బద్ధనాయకప్రస్తావము లేక యుండవలెను గదా! అట్లు లేదు. మఱేమన్న “కొండవీటిరెడ్లకును పద్ధనాయకులకును జరిగినయుద్ధములు చరిత్రములందు సుప్రసిద్ధములు” అని వారికివారికి విరోధము చూపి, “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయః” అనుదానితోఁ బద్ధనాయకులకు సంబంధము కలిపి, పై పండితుల యభిప్రాయముతో నైకకంఠ్యము నుపపాదించినారు. దీనింబట్టి చూడఁగా వెనుకవ్రాసినదంతయుఁ బద్ధనాయకులను గూర్చియే యనవలసి వచ్చును. ప్రకరణాదిని “వెలమవీరులు కొందఱు” అని మొదలుగ వ్రాసినవాక్యము గూడ నీయర్థమునే బలపఱచుచున్నది. కాదేని పద్ధనాయకేతరు లగువెలమలు కాకతీయులయొద్దఁ బ్రసిద్ధికెక్కినయట్లు చరిత్రములలోఁ జూపవలసి యుండును. కాబట్టి యీప్రకరణమంతయుఁ బద్ధనాయకులను గుఱించియే వ్రాయఁబడిన దని యెన్నఁ దగి యున్నది.

ఇకఁ బద్ధనాయకులచరిత్ర మఁట. రావుగా రిదివఱకుఁ బ్రమాణోపన్యాసప్రయాసమును బుచ్చుకొని యుండిరి. ఇపుడు శాసనకు వచ్చిరి. చూడుఁడు “వెలమలలో నొకతెగవా రని చెప్పఁబడెడి పద్ధవెలమలే పద్ధనాయకులమని చెప్పుకొనుచున్నారు. సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్ధనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారుగాఁ గనుపట్టరు.” అని వ్రాయుచున్నారు. ఇందుఁ బ్రమాణములప్రస్తావ మెత్తికొనకయే “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను” అని వ్రాయుచున్నారు.

ఒకవేళఁ దరువాతఁ బ్రమాణములను జూపఁగల రన్నచో ముం దీవిషయము విమర్శింపవలసి యున్నది. దీనిం గూర్చి వా రేయే ప్రమాణములను జూపఁగలరో అయ్యవి పైఁ బేర్కొనఁబడిన శ్రీనాథ

భీమఖండదులకన్నను శిలాశాసనదులకన్నను బ్రబలము లై యుండి ననె వారియిష్టసిద్ధి కాఁగలదు. వానికి సమబలము లై యుండెనేని అపుడు పరస్పరవిరోధమునఁ బ్రమేయసిద్ధి కానేరదు. దుర్బలము లై యుండెనేని అవి ప్రదర్శించుట నిరర్థక మని వ్రాయం బనిలేదు. వా స్తవస్థితిలో వా రగపఱచెడుప్రమాణములు నే నుదాహరించిన ప్రమాణములకన్నఁ బ్రబలములు కాని సమబలములుకాని మై యుండ వని నానిశ్చయము. ఎందుకనిన. శ్రుతిస్మృతీతిహాసపురాణములలో శ్రుతికి శ్రుతియు స్మృతికి స్మృతియు ఇతిహాసంబున కితిహాసంబును పురాణ మునకుఁ బురాణంబును సమబలంబులుగా నుండును గాని శ్రుతికి స్మృతియు స్మృతికిఁ బురాణంబును మొదలుగా సమబలంబులుగావు. ఇయ్యది “శ్రుతిస్మృతివిరోధేతు శ్రుతి రేవ బలీయసీ” ఇత్యాది ప్రమాణంబువలనఁ దెలియం దగును. అట్లు ప్రసిద్ధమహాకవినిబద్ధ గ్రంథముల కట్టిగ్రంథములును శాసనములకు శాసనములను సమబలములు కాఁగలవు. కాని యనామధేయపురుషప్రణీతములును బుక్కిటి పురాణములును కైఫీయతులును స్వకపోలకల్పితములును సమబలములు కాఁజాలవు. కాఁబట్టి వారగపఱచెడుప్రమాణము లెవ్వయో యెంతమాత్రము విశ్వసనీయములో విచారించిన నది తేటపడఁ గలదు. వారు వ్రాసినప్రథమప్రమాణ మిట్లున్నది —

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునందు వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైన పద్మనాయకకులమువారు. ఇందుఁ బద్మనాయకుం డనఁగాఁ బద్మబాంధవుం డగుసూర్యుఁడు. అని వ్రాయఁబడియుండియు, ఏకారణముచేతనో—లేదా పద్మనాయకుం డనఁగా పద్మపతియను రాజు... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలనఁ బహుకాలము జాత్యుచిత సంస్కారశూన్యులై యొక తెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయు లై యున్నందున నేకులమువారనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయక

కులమువా రని వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి....పద్మనాయకకులము యొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమమైన దని వ్రాయుటయు వింతగ నున్నది. చతుర్థవర్ణములో జేరిన తక్కిన శాఖలవారికంటె నెట్లుత్తమమైనదో ప్రమాణములు చూపింపకపోవుట వలన నందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడక పోదు. రావువంశీయచరిత్రమునందు—ఏకులమువా రనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చి రని తేటతెల్లము సేయుచుండ వేఱుగ వ్యాఖ్యాన మేల? ” అనుపటకుఁ గలగ్రంథము.

ఇదంతయుఁ బ్రమాణభ్రాంతితో వ్రాసినవ్రాతయ కానిప్రమాణము గాదు. ఇందు “ ఏకులమువా రనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చిరి ” అనునది వీరికి ముఖ్యప్రమాణముగఁ దోచినది. కాఁబట్టియే క్రిందగీరగీసి చూపినారు. దీని పూర్వోత్తరసందర్భముఁ బరిశీలించి యుండినచో నిట్లు వ్రాయరు. దీనికిఁ బూర్వసందర్భమున “ అతఁడు (మహాపద్మపతి) సూర్యచంద్ర వంశజు లగురాజులను...కారాగృహమున నుంచె... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలన బహుకాలము జాత్యుచితసంస్కారహీనులై యొకతెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయులై యున్నందున ” అని వెలుగోటివారి వంశచరిత్రలోను,

“ కారాగృహే వర్తమానా స్స్వీచార పరివర్జితాః
క్షత్రివేషవిహీనాశ్చ శస్త్రాస్త్రపరివర్జితాః
స్నానసంధ్యావిహీనాశ్చ హోమకర్తృవివర్జితాః
వేదోక్తాచారహీనాశ్చ శూద్రాచారై కతత్పరాః
శూద్రానీతోదకం సమ్యగ్గృహ్యమాణాశ్చ భూమిపాః
మత్స్యమాంసాదనా శ్చైవ శూద్రా ఇవ శిఖావృతాః
...నందస్యచ నమస్కారం కృత్వాముక్తాశ్చ తేనవై

నిఘోజితాశ్చ తేనైవ సంజేనైవ దురాత్మనా
...వింధ్యస్యదక్షిణేభాగే సముద్రప్రాంతమంక్షితా
కళింగాంధ్రవిదర్భాంగదేశా నాగత్యభూమిపాః
తదాదిభూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసముద్భవాః
పూర్వోక్తేన ప్రకారేణ భవిష్యంతి స సంశయః ॥

అని మార్కండేయ పురాణవచనములు రావువంశీయచరిత్రలోను
వ్రాయఁబడియున్నవి.

వీనిబట్టి పద్మపతివలనఁబరాభూతులై స్వకర్తృపరిభ్రష్టులై యప్ప
టి సందర్భమునుబట్టి పద్మనాయకకులము వారని వ్యవహరింపఁబడుచు
వచ్చినవారుసూర్యచంద్రవంశజులగు క్షత్రియులని యెట్టివారికినిబోధ
పడకపోదు. అట్లుండినవారెవరోవారు సూర్యచంద్రవంశపురాజులై సం
దునవారే యీపద్మనాయకులని చెప్పినపుడు వీరిజాతి కేమియపకర్ష రా
గలదు? క్షత్రియత్వరూపపస్తుస్థితికి భంగము లేదుకదా! ఇంతమాత్ర
మున రావుగారు పద్మనాయకకులమున కెద్దియో యపకర్ష ఘటిల్లునో
జ్ఞించి యీవాక్యమును దెచ్చి క్రింద గీరగీసి చూపుట పూర్వోత్తర
సందర్భార్థపరిజ్ఞానము లేక యని స్పష్టము గాక మానదు.

ఇంకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమునందు “ ఏకులమువా
రనియుం జెప్పటకు వీలులేక...వచ్చి రని తేట తెల్లము సేయుచుండ
వేలుగ వ్యాఖ్యాన మేల ” అనివ్రాసినారు. ఈవాక్యమాగ్రంథములో
నే లేదు. ఇట్టిదాని నాగ్రంథస్థముగా నెట్లు వ్రాసిరో తోచక
యున్నది. వెలుగోటిశారివంశచరిత్రమునందు అని వ్రాయఁబూని పొర
పాటున నిట్లు వ్రాసిరో ముద్రణప్రమాదమో తెలియరాదు.

ఇంతకన్న నింకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమున మార్కం
డేయపురాణస్థములుగా వ్రాయఁబడినపద్మపతికి సంబంధించిన పైశ్లోక
ముల నన్నింటిని వ్రాసి తరువాత “దీనినంతయుఁ జదివినపిమ్మట శూద్ర

వేషధారులగు క్షత్రియులు కొందఱున్నట్లుగా గ్రహింపఁ గలరు. అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడిన ట్లుండుటం బట్టి వారీపద్ధ నాయకులనునామమున నుండినశాఖవారుగా ననుమానింపఁ బడుదురు. అట్లు కా రనువా రట్టివారు మఱియొక రున్నారని చెప్పఁగల రేమో యోచించి చెప్పంగోరెదము" అని గునుజాడ శ్రీరామమూర్తి గారు వ్రాసియున్నారు " దానింజూచి రావుగారు " రావువంశీయ చరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోఁచి స్పష్టముగఁ చెప్పఁజాలక... అనుమానింపఁబడుదురు. అని వ్రాసినా" రని క్రింద గీరగీసిచూపినారు.

ఈవ్రాత ఆపదమునకుఁగలపూర్వోత్తరసందర్భము లెవ్వియో దాని నిట గ్రంథకర్త యేయభిప్రాయమున వ్రాసియున్నాఁడో యెట్లు నమన్వయించునో అనునవి విచారింపక వ్రాసినట్లు తెల్లం బగుచున్నది. వారు వ్రాసినపూర్వోత్తరసందర్భములను బట్టి చూడఁగా, అట్టిశూద్ర వేషధారులైనక్షత్రియు లాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడిన ట్లుండుట వలనను అట్టివారీపద్ధనాయకులు గాక మఱియొకరు లేకపోవుటవల నను ఈపద్ధనాయకనామముగలవారే పై పురాణములోఁ జెప్పఁబడిన శూద్రవేషధారులగుక్షత్రియులని యనుమానింపఁ బడుదురు. అనఁ గా అనుమానప్రమాణముచే వీరుగానే స్థిరపడుచున్నారు అనుసర్థ మగుచున్నది. కాఁబట్టి యిట ననుమానమనునది " ప్రత్యక్షానుమా నోపమానశబ్దాః ప్రమాణమ్" అనుసూత్రోక్తములగునాలుగు ప్రమా ణములలో నొక్కటి. ప్రమాణ మనఁగాఁ బ్రమాకరణము. ప్రమయ నఁగా యథార్థజ్ఞానము. శ్రీరామమూర్తిపంతులుగారు శాస్త్రసిద్ధార్థము నెఱింగియే యిట ననుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినారు. దీనికిట్టి యర్థముండఁగా వీ. రావుగారు " రావువంశీయచరిత్రకారునకుఁ గూడ సందియముతోఁచి స్పష్టము గఁ జెప్పఁజాలక " అని వ్రాయుట చూడ నీయర్థము బోధపడక వ్రాసినట్లు తెల్లము గాకపోదు. ఆగ్రంథకర్తకు

సంశయార్థమే యభిమతమై యుండినచోఁ “అట్లు కాదనువారు అట్టి వారు మఱియొక రున్నారని చెప్పఁగలరేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము” అని యుత్తరవాక్యమును వ్రాయరు. ఇట్లు వ్రాసిన శ్రీరామమూర్తిగారికి అట్టివా రీపద్ధనాయకులే కాని యన్యులు గారని నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపడుచున్నది. కాని వారో మఱియొకరో అని వారికి సంశయ మున్న క్లుప్తమాత్ర మేర్పడదు. కాఁబట్టి యంత మాత్రము పూర్వోత్తరసందర్భములను గనిపెట్టి గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మిటు బుండునని నిర్ధారింపక “రావు...సంశయము తోఁచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక” అని వ్రాయుట యెంతో వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక సంశయమునకు నిశ్చయమునకు నెంతో భేదము గలదు. సంశయమునునది విరుద్ధకోటిద్వయానగాహిజ్ఞానము. స్థాణువా పురుషుఁడా అనుచోటఁ బరిస్పరవిరుద్ధంబు లగు (ఒకటి యుండిన చోట మఱియొక్కటి యుండనట్టి) స్థాణుత్వము పురుషత్వము చేరి యుండుటను బట్టి యది సంశయంబునాఁ బరఁగు. ఇట్లగునపుడు శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యములు వారికి సంశయ మున్నట్లు తెలుపునా? నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపునా? అని విచారించినచో నెట్లెర్పడఁ గలదో కొంచెము చూచి యావల రావుగారివ్రాత యోగుబాగుల నిర్ధారితము. శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యము లిటులున్నవి. “అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడి యుండినట్లు చెప్పినందున వా రీపద్ధ నాయకనామమున నున్నవారు గా ననుమానింపఁబడుదురు” అని.

ఇందుఁ బద్ధనాయకులు గా ననుమానింపఁ బడుదు రని యేక కోటియే యున్నది కాని పద్ధనాయకులూ మఱియొకరా యని కోటిద్వయము లేదు. దీనిహేతువాక్యము చూచిన నేకకోటిసాధక ముగనే యున్నది. అయ్యది ఆంధ్రాదిదేశములో వసించి శూద్రవేషము ధరించి పద్ధనాయకపదముతో వ్యవహరింపఁ బడుట యనునది. ఇవి

రెండు హేతువులు గా నెంచినను విరుద్ధకోటిసాధకములు గావు. దీని యనంతరము “అట్లు కా దన్నవా రట్టివారు మఱియెవరైన గల రేమో యోచించి చెప్పఁ గోరెదము” అని వ్రాయఁబడినవాక్యము చూచినను నిశ్చయమునే స్థిరపఱచుచున్నది. సంశయ మున్నవారు. “ఇట్టివారు మఱియొక రుండిన నుండవచ్చు” నని కదా వ్రాయుదురు. వీని నన్నింటిని బట్టి చూడఁగా రావువంశీయులచరిత్రగంధకర్తలు పైవాక్యము తమనిశ్చయము దెలుపుటకై వ్రాసినవారే కాని సంశయమును దెలుపుటకుఁ గా దని ప్రాజ్ఞు లెఱుంగఁగలరు.

ఇట్లుండఁగా మఱరావుగారు “రావువంశ చరిత్రకారునికిఁ గూడ పండియముతోఁచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక యనుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినా” రని క్రింద గీర గీసి వ్రాయుట స్వాజ్ఞానప్రకటనమునకే. గాని వేఱు గాఁ దోఁపదు. ఇట్టియపార్థములను అసదర్థములను బ్రోవు చేసికొని వెలుగోటివారివంశ చరిత్రము రావువంశీయచరిత్రములలోని కొన్నివాక్యములు స్వాభీష్టము నీడేర్చునన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముతో “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను... గనుపట్టదు” అని నిశ్చంకముగాఁ బ్రకటించుట వీరిపాండిత్యప్రతిభలను ధైర్యసాహసములను గ్రంథరచనోచితజ్ఞతను వేనోళ్ళఁ జాటుచున్నదని వేఱుగ వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇందువలన “పద్మనాయకు లొకప్పుడు” అని మొదలు 275 పేజీలో “లేశమాత్రము సంశయము లేదు” అనువఱకుఁ గలరావు గారిద్వితీయ ప్రమాణగ్రంథము చత్తజలాంజలి యైనది.

ఈమూఁడు పేజీలయధ్యను నిరసింపఁ దగినవిషయములు కొన్ని గలవు. అయ్యవి “పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మ బాంధవుఁ డగుసూ ర్యుడు అని వ్రాసియు, నేకారణముచేతనో, లేదా పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మ పతియనురాజు అని వ్రాసినా” రనియు “పద్మనాయకుఁ డనుఁ వాడెవ్వఁడో వీనికి బోధపడలే దని పైవాక్యములను బట్టి తెలి

యుచున్నది” అనియు “వెలమకులమువారికందఱకుఁ బద్మనాయకుఁడు మూలపురుషుఁ డని చెప్పటకుం గతియాధార మెయ్యదియుఁ గానం బడదు” అనియు “పద్మనాయకకులముయొక్క యుదంత మెఱుంగ కయే నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైనదని వ్రాయుటయు వింతగా నున్నది” అనియు “చతుర్థవర్ణములోఁ జేరినతక్కిన శాఖలవారికంటె నెట్లధిక మైనదో ప్రమాణములుచూపింపకపోవుట వలన నం దెద్దియో విశేష ముండె నని బోధపడక పోదు” అనియు, “పద్మనాయకు లొక ప్పడు క్షత్రియులుగా నుండిశూద్రు లైపోయి రని తెలుపుచు నందు లకుఁ బ్రమాణముగా ననేకక్షత్రియులు శూద్రు లైపోయి రని పురాణములలోనికొన్ని వాక్యములనుబ్రకటించిరి. అయ్యవి... వసిష్ఠ కౌండిన్య ధనంజయ కాశ్యపగోత్రజాతులైన రాచవారినిగూర్చి చెప్పఁబడినవాక్య ములు గాని పద్మనాయకులనుగూర్చి చెప్పినవికావు” అనియు, “ఇట్టి పలిశూద్రులు క్షత్రియులై రనుటకుఁ గారణము వర్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక క్షాత్రిమును దాల్చి భూమిని జయించి పాలిం చుటయని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదునెనిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేశమాత్రము సంశయము లేదు” అనియు నేడు విషయములు గలవు.

ఇందు “వ్రాసియుండియు నేకారణముననో” అనుమొదటి విషయము విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఇట్లు రావుగారు వ్రాయుట కేమి కారణమో తెలియదు. ఒకవేళఁ బ్రకారాంతరావలంబనమున నర్థభేద మున్నచోఁ బూర్వార్థము పొసంగదని కాఁబోలు వారే ప్రకారాంతరము నవలంబించినా రని వ్రాసినను వ్రాయవచ్చును. అట్లు లేదు. పక్షద్వయమునను బద్మనాయకులు తొలుత క్షత్రియు లనువివక్షి తార్థమునకు భంగ మేమియు లేదు. “తదాది భూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసముద్భవాః” అనికదా తత్ప్రకరణస్థమార్కండేయపురా

ణవాక్యమున్నది. భిన్నార్థములందుఁ బోలె సమానార్థములందున పృథ్విత్తిభేదాశ్రయణము సంప్రదాయసిద్ధముగనున్నది. కాన “నేక రణముచేతనో” యని వ్రాయుట కవకాశము లేదు. దీనిపైఁ బూర్వ సమాసమున సూర్యవంశక్షత్రియులనియు నుత్తరసమాసమున సూర్య చంద్రవంశక్షత్రియు లనియు నర్థభేదము కల దన్నయాక్షేపము తోఁచును. అటులైనను క్షత్రియులనుమాయుద్దేశ్యమునకు భంగము లేదు. ఇదిగాక ద్వితీయసమాసమున సూర్యచంద్రవంశజు లని యర్థ మైనను ప్రథమసమాసానుగుణముగ నందలి సూర్యవంశక్షత్రియు లనునర్థమును గ్రహించుటయం దేమియు విరోధ ముండదు. నానా ర్థకస్థలములోఁ బ్రకరణానుగుణం బగునర్థమును గ్రహించుట శాస్త్రస మ్మతం బైయున్నది. కాఁబట్టి రావుగా రట్లు వ్రాయుట యుచితంబు గాదు.

ఇక “పద్మనాయకుఁ డనునాతఁడెవ్వఁడో వీరికిఁ బోధపడలే” దనునది విమర్శింపఁ బడును. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో “పద్మ నాయకుఁ డనగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగుసూర్యుఁడు. లేదా పద్మపతి యనురాజు” అనువాక్యములు పద్మనాయకుఁడు సూర్యుఁడో పద్మపతి యనురాజో కాఁదగు నని తెలుపుచుండఁగా రావుగారిట్లు వ్రాయుట యనుచితంబు. ఒకవేళ నాపదమున కాయర్థములు కావని నిశ్చయ మున్నయెడల నెటులు కావో తత్ప్రకారము నిరూపించి యిందువలన వీరికిఁ బద్మనాయకుఁ డనువాఁడెవ్వఁడో పోధపడలే దనివ్రాయుట సముచితంబుగా నుండె. అట్లు నిరూపించినవారు కార్తెరి. ఒకవేళ 28వ పేజీలో పద్మఁ డనగాఁ బ్రహ్మనాయనియన్నయగు బాదన్న. అతఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలవారు పద్మనాయకు లని వ్రాయఁబోవుచున్నారు. ఆధర్మసూక్తము వీరికి పోధపడలేదని యాశయ ముండును కాఁబోలు. అయ్యది యవిచారసిద్ధ మని తరువాత నిరూపింపఁగలను.

ఇక “వెలమకులమువారి కందఱకుఁ బద్మనాయకుఁడు మూల పురుషుఁ డని చెప్పటకుం గలయాధార మెయ్యదియుఁ గానంబడ ” యనునది విమర్శింపఁబడును. స్థూలదృష్టి కీయాక్షేపముతోఁచినను విమర్శించి చూచిన దీని కవకాశము కానరాదు. ఎందుకనిన. సామాన్య వాచకశబ్దములకుఁ బ్రకరణాదులను బట్టి కొన్నిచోటుల విశేషపర్యవసానము సూచింపఁచున్నది. ఉద్యానప్రదేశమున నుండి వృక్షము లన్నియుఁ గడు శోభిల్లుచున్న నని ప్రయోగించినపుడు వనప్రదేశము ననుసరించి యీవనమున నున్నవృక్షము లన్నియు నని సామాన్య వాచక మగువృక్షశబ్దమునకు నన్నిశబ్దమునకును విశేషపర్యవసాన మనుభవసిద్ధమై యున్నది. అట్లు వెలుగోటివారిచరిత్ర మనుప్రకరణమును బట్టి వెలమలందఱనుచోటి సామాన్యవాచకమగు వెలమపదము అందఱు అనుసర్వనామపదము పద్మనాయక వెలమలందఱు అని విశేషపర్యవసాయి యగుచున్నది. ఇదిగాక “కులమువా రందఱు పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారు ” అను నుత్తరవాక్య సందర్భమును బట్టి యెవరు పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారో ఆకులమువా రందఱు ఆవెలమవా రందఱు అనియర్థము సిద్ధ మగుచున్నది. ఇయ్యది ఛాగపశున్యాయసిద్ధ మగువిషయము. ఇందువలనఁ బైదోషము ప్రసక్తింపదు.

ఇక “పద్మనాయకులయొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైనదని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. చతుర్థవర్ణములో... బోధపడక పోదు.” అనునవి విమర్శింపఁ బడును.

వీనింగూర్చి మొద లిది తెలియఁ దగియున్నది. ఇపుడు రావు గారు పద్మనాయకులు చతుర్థవర్ణమువారనుటను గూర్చియు ఆవర్ణము లో వీ రత్యుత్తమ లనుటను గూర్చియు విప్రతిపన్ను లైనట్లుతోఁచెడి.

మొదటిపక్షమునకు వెనుక నుదాహరింపఁబడినగ్రంథములు శాసనములు మొదలగునవి యే చాలినంతసమాధానము లగుచున్నవి. రెండవ దానికిఁ బటవారిని వర్ణింపఁబూని తద్విరుద్ధకోటిలో నున్న పద్మనాయకుల నాదియందుఁ జెప్పినశ్రీనాథమహాకవి యే సమాధానము చెప్పఁగలఁడు. శూద్రులలో నుత్తములు గా గణింపఁ బడుచున్న కమ్మ కాపు మొదలగు తెగలవారలలో నగ్రగణ్యులు గఁ బద్మనాయక వెలమలను జెప్పినందున వారలయం దెద్దియో విశేష ముందునని బోధపడక పోదు కదా ! అయ్యది తక్కిన శాఖలవారికన్న నత్యుత్తమత్వమే కాదని యున్నది. మఱియుఁ జతుర్థవర్ణములో వీరత్యుత్తములనుట కింకొకనిదర్శన మున్నది. వీరలయందుఁ బద్మజశబ్దము ప్రయోగింపఁ బడుచున్నది. అయ్యది వీరు భగవత్పాదపద్మమునజన్మించుటం జేసికలిగినది. శూద్రులందఱును హరిపాదపద్మజులయి యుండినను వారలయం దాశబ్దము ప్రయోగింపఁబడక వీరియందే ప్రయోగింపఁబడుటవలన వీరలయందెద్దియో విశేష ముందునని బోధపడకపోదు. అదియే వీరు త్యుత్తములనుటకుఁ నిదర్శనము.

ఈవిషయములో రావుగారు 278 వ పేజీలోఁ గ్రిందివిధముగ నాక్షేపించినారు. “విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికిఁ బద్మజులనిపేరు గలిగిన దనియు నందువలననే పద్మనాయకులను నామము వహించి రనియుఁ జెప్పట సయ్యక్తికముగాఁ గనుపట్టదు. ఎందుకనిన. విష్ణుపాదోద్భవసంభవులమని కమ్మవారు పంటరెడ్లు మొదలగు తెగలవా రెల్లరును జెప్పకొనుచున్నవారయినను వారలకుఁ బద్మనాయకులను పేరు గ్రంథములను వినంబడదు.” అని. ఇది శబ్దశక్తిస్వభావమును దెలియక వ్రాసిన వ్రాతగా నున్నది. శబ్దశక్తి, యోగము, రూఢి యోగరూఢి అని ముత్తైఱంగులై తన్మూలమున శబ్దములు యోగికములు రూఢములు యోగరూఢములు అని త్రే

ధాభిన్నములై యుండును. అందుచూగికములు పాచకాదిశబ్దములు. రూఢములు డిత్తాదిశబ్దములు. యోగరూఢములు పంకజాదిశబ్దములు. యోగమనఁగా నవయవశక్తి చూఢియనఁగా నముదాయశక్తి, కాఁబట్టి యారెంటితోఁగూడినపంకజాదిశబ్దములు తదుభయార్థములను జెప్పును. అనఁగాఁ బంకజశబ్దమునకుఁ బంకజనికర్తృత్వము పద్మత్వము రెండును బ్రవృత్తినిమిత్తము లగుచున్నవి. అందువలనఁ బంకజనికర్తృమైనపద్మము అనునర్థము వచ్చుచున్నది. దీనింబట్టి మత్స్యమండూకాదులు జలజములు పంకజములు నైనను వానియందుఁ బద్మత్వము లేమింజేసి జలజపంకజశబ్దము లందుఁ బ్రయోగింపఁ బడక తదుభయముగల పద్మమునందే ప్రయోగింపఁ బడుచున్నవి. అట్లు పద్మజపదము యోగరూఢము. ఇందు యోగార్థము హరిసాదపద్మజనికర్తృత్వము చూఢ్యర్థము పద్మనాయకత్వము, ఏతదుభయము పద్మనాయకులయందే యున్నది కాఁబట్టి పద్మజశబ్దము వారలయందే ప్రయోగింపఁబడుచున్నది. ఇదియు మండూకాదులకన్నఁ బద్మమనందుఁ బోలె నితరులకన్నఁ బద్మజులందుఁ బ్రాశస్త్యమును బట్టి రూఢంబై యుండఁగలదు కానఁ బై యాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

ఇదంతయు వీరభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో “పద్మనాయకులయందంత మెఱుంగకయే నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమమైనది అని మొదలుగాఁ దమయెఱుంగమిసి బరులయందాఁరోపింపరు.

ఇక నైదవవిషయము విమర్శింపఁబడును. అది యిటులున్నది. “పద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియులుగా నుండి శూద్రులై పోయి రనుటకుఁ బ్రమాణముగ ననేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని వాక్యములను బ్రకటించి యుండిరి. అయ్యవి వీరిని గుఱించి వ్రాయఁబడినవి కావు.

“ఎసిష్టకౌండిన్యధనంజయూనాం.

గోత్రోద్భవాః కాశ్యపగోత్రజాతాః

శూద్రా ఇహత్యంతగృహీతవేషాః

చూపా భవిష్యంతి కలౌ యుగేహి”

అని ఎసిష్టకౌండిన్యధనంజయకాశ్యపగోత్రులగు రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడినవాక్యములు గాని పద్మనాయకులను గూర్చి చెప్పబడినవి కావు” అని.

ఇది నిరాధారము. పై శ్లోక మే దీని కాధారమన్న నది సందర్భ వశమునఁ బద్మపతిపరాభూతు లై సయీగోత్రములరాజులు కలిహో శూద్రప్రాయులగుదురనియే బోధించుచున్నది. పద్మనాయకు లట్టివారు కారనిగాని రాచవారే యట్టివారనిగాని బోధింపదు. “ఇట్లుగునపుడు వీ రీవిషయములనుగూర్చి ప్రమాణము వ్రాయకపోవుటవలన నిందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడకపోదు” అని స్వోక్తి కవకాశము గలుగఁ గలదు. కాబట్టి యీశ్లోకము పద్మనాయకులను గూర్చి చెప్పబడి నది కాదనుటకును రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన దనుటకును రావు గారు ప్రమాణప్రదర్శనము చేయుట యావశ్యకంబు.

ఇదిగాక నిందు “అనేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని వాక్యములను బ్రకటించిరి” అను నుపక్ర మవాక్యమును “అయ్యవి...రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడినవాక్యము లు” అను నుపసంహారవాక్యమునుజూడఁగా క్షత్రియులు కలిహో జా త్యంతరములలోఁ జేరిరని చెప్పెడు పురాణవచనము లన్నియు రాచవారినిగూర్చియే ప్రవర్తించినట్లు రావుగారిసమన్వయము కానవచ్చుచు న్నది. ఇట్లుగుచో బ్రాహ్మణాదీవర్ణములలో క్షత్రియులు చేరిరనుభాగ వతాదివచనములు విరోధిగఁగలవు.

ఒకవేళ రాచవారిలోను దడితరులలోను ప్రవేశించి రన్నచో నాయితరులు పద్మనాయకులు గూడఁ గావచ్చును గదా! అపుడు రావుగారికి స్వప్రతిజ్ఞాహానియు, స్వానిష్టప్రాప్తియు ఘటిల్లును.

ఇదిగాక యావచనము లన్నియు వసిష్ఠాదిగోత్ర చతుష్టయము గలరాచవారిని గూర్చినవే యన్నచో ఊత్తియు లందఱు నీనాలుగు గోత్రములవారే యై యుండి రని యేర్పడఁగలదు. ఆఊత్తియులు కలిలో రాచవారగునపుడు పూర్వగోత్రములతోడనే యై యుండవలెఁ గదా! కానిచోఁ బూర్వగోత్రపరిత్యాగమునకు నూతనగోత్ర స్వీకార మునకుఁ బ్రమాణము చూపవలసి వచ్చును. మఱియు నాఊత్తియు లే యీరాచవా రని ప్రత్యభిజ్ఞ చేయుటకు గోత్రములు గాక యితర ములు హేతువులు గావలసివచ్చును. కాబట్టి పూర్వగోత్రముల తోడనే రాచవారై రనవలయు. అట్లగునపుడు సూర్యచంద్రవంశజులైనఊత్తియు లందఱు నీనాలుగుగోత్రములు గలవారే యని యేర్పడఁ గలదు.

“ ఇత్స్వేకూణా మయం వంశ స్సుమిత్రాంతో భవిష్యతి
సోమవంశం కలౌ నష్టం కృతాదౌ స్థాపయిష్యతి
నందాంతం ఊత్తియగులం వేదవైదిక సంయుతమ్ ”

ఇత్యాదివచనములు కలిలో సూర్యసోమవంశజు లందఱు ఊత్తియులు జాత్యంతరు లగుదు రని చెప్పుచున్నవి కదా! ఇట్లగునపు డితరగోత్ర ఊత్తియభోధకవచోవిరోధము గూడ వచ్చును.

ఇదిగాక యిందువలనరాచవారెల్లరు నీనాలుగుగోత్రములవారై యని యేర్పడఁగలదు. ఇట్లయిననే కదా పైనాాలుగుగోత్రముల ఊత్తి యులే యీరాచవా రనుప్రత్యభిజ్ఞ నిలుచును. పూర్వము ఊత్తి యులగోత్రములువేఱు, ఇపుడురాచవారిగోత్రములు వేఱు అయినచో

నీప్రత్యభిజ్ఞకు జీవాతు నెద్దియులేకపోవును. కాన రాచవారు నాలుగు గోత్రములవారే యని యొప్పక దప్పదు. అట్లుగునపుడు ప్రత్యక్షవిరోధము ఘటిల్లును. రాచవారీ నాలుగుగోత్రములవారు కాక యనేకగోత్రములవారగపడుచున్నారు కదా!

ఇదిగాక యీవచనమున “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అని చెప్పినందునఁ బైనాలుగు గోత్రములక్షత్రియులు కలిలో మిక్కిలి శూద్రవేషమును ధరించి యుండఁగల రని తేలుచున్నది. వారివారియనుష్ఠానక్రమ మెటులున్నను బూర్వకాలమున నేమి యిప్పటికాలమున నేమి ద్విజులనుటకు యజ్ఞోపవీతము ముఖ్యమైనగుర్తు గానున్నది. కునలయానందమున “విశ్వప్రసిద్ధతరవిప్రకులప్రసూతే ర్యజ్ఞోపవీతవహనం హి నఖిల్వపేక్ష్యమ్” అనునది గూడ ద్విజుండనుటకు యజ్ఞోపవీతము గొప్పగుర్తుని తెలుపుచున్నది కాని వేటుకాదు. సాధారణముగ లోకమునఁ బగలువేషకాండ కూడ ద్విజునివేషమును దాల్చునపుడు యజ్ఞోపవీతమును ధరించి వచ్చును. కాబట్టి శూద్రవేషధారణమునకు యజ్ఞోపవీత ముండఁగూడదు. రాచవారు యజ్ఞోపవీతములను ధరించి వైదికమంత్రములతోఁ గర్తములు జరుపుకొనుచు నిప్పటికి క్షత్రియు లని ప్రసిద్ధిఁ గని యున్నారు. అట్టి వారు “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అనునీవచనమునకు లక్ష్యము లెటులు కాఁగలరు? కాన నీయూహ నిలువఁ జాలదు.

ఇదిగాక రాచవారు పద్మపతికి సంబంధించినక్షత్రియు లని చెప్పినచో మఱియొకయస్థము ఘటిల్లుచున్నది. చూడుఁడు. వీరీపదవప్రకరణమున 284 - 285 వ పేజీలలో “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న యని పల్నాటివీర చరితమున వ్యవహరింపఁ బడినది. బాదన్న యనునది పద్మన్న యనుపేరికి వాడుకగా వ్యవహరింపఁ

బడిననామము, కాబట్టి బ్రహ్మనాయని యన్నయగు పద్మఁడు నాయకుఁడు గా గల కులమని చెప్పవచ్చును. కాని మౌర్యుఁ డగుపద్మఁడు నాయకుఁ డని చెప్పినచోఁ బొసఁగనేరదు. ఆ పద్మఁడు పద్మసాలె కులమునకు సంబంధించినవాఁడుగఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు.”

అనివ్రాసినారు. అయ్యది దీనికి విరోధించును. ఒకచోటఁ బద్మ పతి రాచవారికి సంబంధించినాఁ డనియు నొకచోటఁ బద్మసాలెలకు సంబంధించినాఁ డనియుఁ జెప్పినచో విరోధము తప్పదు కదా ! మఱి యుభాదన్నకుఁ బద్మన్న యనుపేరుండె ననుట నిరాధారము. పల్నాటిచరితములోఁ గాని మఱి యెచ్చోటఁ గాని భాదన్న కానామ మున్నట్లు చూపకయె “వాడుకగా న్యవహరింపఁబడుచున్న నామము” అని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. ప్రమాణము లేనట్టి వీరియూహ నిలువ దని వ్రాయఁ బనిలేదు. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయఁడు పైచరితములో విష్ణ్వంశసంభూతుం డని వ్రాయఁబడి లోకోత్తరకృత్యము లొనర్చి యిప్పటికిని బూజింపఁబడుచున్నవాఁడు. అట్టి ప్రసిద్ధపురుషుఁ డొకవేళ కులపతి యై యుండు నని చెప్పినం జెప్పవచ్చును గాని యేప్రసిద్ధి లేక యగస్త్యభ్రాత యనునట్లు బ్రహ్మనాయనియన్న యని ననే తెలియఁదగినభాదన్న కులపతి యని యెట్లుచెప్పవచ్చును? కాన నీకల్పనము నిస్సారము.

ఇదిగాక వీరు 278 పేజీలో “శ్రీనాథకవి తనభీమఖండములో వెలమలు గమ్మలు ఒంటరులు మొదలగువారల నెల్లరను పద్మనాయకు లని చెప్పినట్లుగా నాకడ నున్నముద్రితప్రతిలో నున్నది.” అని వ్రాసినారు. వీరిమతములోఁ బద్మఁడు పై భాదన్న యేకదా ! అతఁడు కమ్మవారికిఁ బంటవారికి సరిసర్లకు నాయకుఁడు (కులపతి) అని చెప్పవలసి వచ్చును. వారలు వేర్వేరుతెగలవారగుట ప్రసిద్ధము. రెడ్లకు వెలమలు ప్రబలవైరు లని వారే వ్రాసియున్నారు. ఇట్టిస్థితిలో

బాదన్న పైతేగలవారి కెల్ల నాయకుఁ డెట్లగునో తోఁపక యున్నది.

ఇంతేగాక రావువంశీయచరితము46 పేజీలో శ్రీరామమూర్తిగా రు “తద్వంశమునకు (అప్పారావుగారి వంశమునకు) మూలపురుషుఁడగు బసవన్నయనునతఁడు కాకతిప్రతాపరుద్రునకు నైదాటువందలసంవత్సరములు పూర్వం డగు కరికాలచోడునివలన ననేకబహుమానము లందినవాఁడు. అప్పటికిఁ గూడ పద్మనాయకు లనుపేరిటనే యీ వంశపుసచ్చాంద్రులు వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్లు విస్పష్ట మగుచున్నది.” అని వ్రాసినారు. పైబాదన్న ప్రథమప్రతాపరుద్రునికాలమున నున్నట్లు రావుగారిసిద్ధాంతము. ఇట్లగునపుడు బాదన్నకుఁ బూర్వ లైన పైవారికి మఱియొకపద్మన్న నాయకుఁడై యుండె నని చెప్పవలసి వచ్చును. కాఁబట్టి మూర్వఁ డగుపద్మపతిని బట్టియే వీరి కీసమాఖ్య వచ్చిన దనుట సమంజసము.

నిజ మిట్లుండఁగా దీని నపలపించి యేప్రమాణమును జూపక “ఆపద్దుఁడు పద్మసాలెవారికి సంబంధించినవాఁడుగాఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు” అని వీరు చెప్పటకు స్వకీయ శ్రీసూక్తియే ప్రమాణముగా నున్నది. అనాపు లగు వీరివచనము ప్రమాణాంతరసహకారము లేక యంగీకరింపఁ బడదు. ఇంతియే కాక ప్రమాణములు చూప నందున నందెద్దియో విశేష ముండె ననుస్వవాక్యము స్మృతిపథా రూఢము కాఁగలదు.

ఒకవేళఁ బద్మసాలెలు పద్మపదాంకితు లగుటం జేసి పద్మపతికి సంబంధించినవా రని యెంచి యుందురేమో? ఒకపద్మపదమును బట్టియే యట్లుఁహించినవారు పద్మజులు పద్మనాయకులు పద్మనాయక కులమువారు అని మూఁడుపద్మపదములుగల పద్మవెలమలు పద్మపతికి సంబంధించి యున్నవా రను నూహను నిరసించుట యనుచితంబు గదా! ఇంతే కాదు. పద్మజులు పద్మపతిని బూర్తిగ బోధించెడుపద్మ

నాయకపదము గలవారై యున్నారు. పద్మసాలె లట్లుబోధింపని పద్మ పదము మాత్రము గలవారై యున్నారు. కాబట్టి పద్మనాయకులు పద్మ పతికి సంబంధించినవారు కా రనుటకును పద్మసాలెలే లట్టివారనుటకును వీలు లేదు.

ఇదిగాక పద్మసాలె వారు భావనామహర్షిసంతతివారైనట్లు మార్కండేయపురాణాంతర్గత మైనభావనామహర్షిమాహాత్మ్యమున సప్తమా ధ్యాయమునందు భావనామహర్షియొక్కయుఁ బంచపుటి యొక్కయునుత్పత్తిప్రకారమును విష్ణుమూర్తి వారల కుపదేశించిన ప్రకారమును జెప్పి కొన్నిశ్లోకముల తరువాత

“ఇతి దత్వా తమోర్విష్ణు రనుజ్ఞాం కృపయా పునః
ఉవాచ పరమప్రీతో లోకానుగ్రహకాంక్షయా
సర్వేషాం మానరక్షార్థం యత్నః కార్యః కథంచన
యవాభ్యాం వస్త్రనిర్మాణం క్రియతా మితి చా బ్రవీత్.

అని చెప్పఁగా వారలు

“త్వన్నాభికమలోద్భూతః బ్రహ్మ లోకపితానుహః
త్వదాజ్ఞయా జగత్సర్వం సృష్టవా స్స్వయ మేవ సః
తేషాం హి వస్త్రనిర్మాణే భువనే నాస్తి కేశవ
తత్త్రి తంతుః వినా నైవ భవేదే తన్నసంశయః
భవత స్తంతుహరణ మావాం యాచామహే హరే
తత్ర ప్రసీద దేవేశ తంతుసంధాయకో భవ
ఇత్యుక్తః పరమప్రీతో హరి రాలోక్య వై తదా
స్వనాభిపద్మనాశస్య తంతుః తాభ్యాం దదౌ తత్.
...మన్నాభిపద్మనాశోత్థ తంతుసంపూర్ణకోశకాః
తతస్తే పద్మశాలీయాః సర్వలోకేషు విశ్రుతాః”

అని మొదలుగాఁ జెప్పఁబడినది. అట్టి మహర్షిసంతతివారై యజ్ఞోప

వీతాదులు ధరించుచుండునట్టి పద్మశాలీయులు శూద్రస్త్రీగర్భమున
క్షత్రియబీజముచే నుదయించి యుగ్రజాతివాఁడైన పద్మపతికి
సంబంధించినవా రని రావుగారు వ్రాయుట మిక్కిలి యనుచితంబు.

రావుగా రిట్లు పద్మశాలులు పద్మపతికి సంబంధించినవా
రని వ్రాయుటయు “వసిష్ఠ కౌండిన్య ధనంజయానాం” అని
మార్కండేయపురాణమునం జెప్పినవచనము రాచవారిని గూర్చి
వ్రాయఁబడిన దని వ్రాయుటయు “ఇటీవలి శూద్రులు క్షత్రియు
లై రనుటకు ... సంశయము లేశమాత్రము లేదు” అని
వ్రాయుటయుఁ దాము పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించిన
క్షత్రియులు కా రను సిద్ధాంతము స్థాపించువారు కాఁబట్టి “అట్టి
వారు మఱియొకరు గలరేమో యోచించి చెప్పం గోరెదము” అని
వ్రాసినశ్రీరామమూర్తిగారికి నట్టివారు వీరని నిర్ధారించి చూపుటకై
పడినప్రయాసమై యున్నది. ఎన్నియేని చేసి యట్టివారిని జూపుభారము
తమపై నుంచుకొన్న మహానుభావులు కదా!

ఇంక నేడవవిషయము విమర్శింపఁ బడును. అయ్యది యిటు
లున్నది. “ఇటీవలిశూద్రులు క్షత్రియు లైరనుటకుఁ గారణము
వర్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక టౌత్రిమును దాల్చి
భూమిని జయించి పాలించుట యని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదు
నైమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేశమాత్రము సంశయము
లేదు” అని.

శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయమును గుర్తింపక వీరిటులు
వ్రాయుచున్నారు. వారు కేవలము టౌత్రిమును దాల్చి భూమిని
జయించి పరిపాలించుట క్షత్రియత్వానుమాపక మని యెంచినవారు
కారు. మఱేమన్న శూద్రవేషధారణము ఆంధ్రాదిదేశ వాసము పద్మ
నాయకనామవహనము అను వానితోఁ జేరిన టౌత్రిములు పద్మపతి

సంబంధి క్షత్రియత్వానుమాపకము లని యెంచినవారు. చూడుడు.
 “వీని నన్నింటిని జదివినపిమ్మట పాఠకులు శూద్ర వేషధారు లగుక్షత్రి
 యులు కొందఱున్నారని తెలియఁగలరు. అట్టివా రీయాంధ్రాదిదేశము
 లలోనే స్థిరపడిన స్థిరదుటవలన వా రీపద్ధనాయకనామమున నుండు
 వారు గానే యనుమానింపఁ బడుదురు ” అని వ్రాసియున్నారు.
 ఇందువలనఁ బైయర్థమే కదా తేటపడఁగలదు. కాబట్టియే “అట్టి
 వారు మఱియెవరైనఁ గలరేమో యోచించి చెప్పం గోరెదము”
 అని వ్రాసిసారు. పదునెనిమిదిజాతులలోఁ బైనాలుగుగుర్తులు గలవా
 రున్నారా యని చూడఁగాఁ గొందఱకు శూద్రవేషధారణము
 కొందఱకుఁ బద్ధపతినామనహానము లేదని తాత్పర్యము. కావున
 రావుగారు శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయము నెఱింగిపవారు కార
 నియుఁ బద్ధపతికి సంబంధించినక్షత్రియులు పైగుర్తులు గలపద్ధజులే
 కాని యితరులు కారనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట మూడంశములు
 విచారింపవలసి యున్నవి. “ఇటీవలి శూద్రులు ” అని వ్రాసిసారు.
 అనఁగాఁ బూర్వము శూద్రులుగాక యిటీవల శూద్రులైనవారు అని
 యర్థ మగును. ఇందువలనఁ బైగ్రంథములందుఁ బద్ధనాయకులు
 తొలుత క్షత్రియులుగా నుండి తరువాత శూద్రు లై రని వ్రాసిన
 వారిని దూఱుట యనుచితం బని తేట పడఁగలదు. పద్ధజులువెనుక
 క్షత్రియు లైయుండి యిటీవల శూద్రు లని చెప్పఁ బడుచున్నారని
 యేకదా పైసారియభిప్రాయము. తామును వారట్టివా రయినట్లొప్పి
 దూఱుట కవకాశ ముండదు కదా! “శూద్రులు క్షత్రియు లైరను
 టకు ” అని వ్రాసినారు. ఇందువలనఁ దొలుత శూద్రులుగా నుండి
 తరువాత క్షత్రియు లైనట్లర్థ మగును. అట్లదివఱ కెవ్వరును
 వ్రాయలేదు. ఇదిగాక “వర్ణాశ్రమధర్మములలోఁ జేరినకులముచేతఁ
 గాక” అని వ్రాసినారు. దీనియర్థము పరిశీలింపఁగా వర్ణభేదము ఆశ్ర

మధేదము గలిగినట్టి ద్విజుల కులముచేతఁ గాక అని యగుచున్నది. ఈవిశేషణములకు వ్యావర్త్యమును “గారణ” మనుదానితోఁ “గులముచేత” అనుదాని కన్వయమును రావుగారు చెప్పంజాలరు. కులము గాక అని మాత్రమే వ్రాయందగి యుండఁగా నిట్టి యసందర్భపు వాక్యము నేని వ్రాసిరో వారికే తెలియవలయు.

ఇట్లు రావుగారు “పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలో నుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టరు” అను ప్రతిజ్ఞాతార్థమునకు వెలుగోటివారి పంశచరిత్ర రావుపంశ చరిత్రములలో ‘నందఱకుఁ దెలియఁదగి సామాన్యము లైనప్రమాణముల నగపఱచి యిపుడు ప్రబలప్రమాణమును బ్రదర్శించుచున్నారు.—

“కాబట్టి పద్మనాయకులనిజస్థితి దెలిసికొనుటకుఁ బ్రయత్నిం తము. ఈ వెలుగోటివారిపంశములోనివారి ప్రేరణమున నే వ్రాయఁ బడిన పద్మనాయకచరిత్రమునందు నేమివ్రాయఁబడినదో విచారిం తము అందు వెలమలజన్మవృత్తాంతమును గూర్చి యీక్రిందిరీతిగ నున్నది.

“క. శూరుల జన్మస్థానము

నారసి నియమింపఁ గూడ దది యెట్లన్నన్

వీరులు పన్నుఖిమారులు

సూరిజనులఁ బోల మిగులఁ జోద్యం బగుచున్”

ఉ. కొందఱు రెడ్డినాయకులు గోప్యము నందిరి మానుషంబునన్

గొందఱు లక్కనాయకులు కుంభిని క్షీరజలోక్తిఁ బొల్చిరౌ

కొందఱు కొంకణోద్భవులు ఘోరపరాక్రమలీలఁ గ్రాలఁ గా

నందఱు నేకమై ధరను నద్భుతలీలఁ జెలంగి రెంతయున్.”

అని శూరులజన్మస్థానము నియమింపఁ గూడ దనియు మానుషవంతు లును పరాక్రమవంతులునైన కొందఱు రెడ్డినాయకులును, కొందఱు

లక్కనాయకులును కొండలు కొంకణోద్భవులును, ఏకమై యద్భుత
శీల విహరించి రని నుడివియున్నాఁడు. మఱియు నాగ్రంథముననే
యనేక విధములుగా నాకాలమునాఁటి గాథలను బురస్కరించుకొని
వచించి యున్నాఁడు

“ గీ. కొంకణాదిక సేతువు కుంభినులను

నాంధ్రద్రవిడాది దేశంబులందు వెలమ

పేరు ప్రఖ్యాతి నొండ విస్తార మగుచుఁ

గరము బహుచుఁ ఖవర్ణసంగతులఁ దనరి ”

“ క. లోహము తామ్రము సిద్ధుఁడు

సాహసమునఁ జేయు రజతస్వర్ణము భంగిన్

యాహతఘ్నేన కులంబున

నూహం బ్రబలిరచె నృపతి యుర్విపు లెన్నన్. ”

“ క. మధుత జలకణ సంతతి

ముద్రిత వరశుక్తి పతిత మూర్తము భంగిన్

శూద్రాభావం బయ్యును

రుద్రక్షితిపాలు వాక్యహాఠిఁ జెలంగెన్ ”

“ గీ. ఊరివరద నీరు నురకసరయుఁ జేరి

తీర్థయాగ్య మైన తెరగు గాదె

కాలచోదితమునఁ గాక తీర్థరుఁ గొల్చి

కాపు లెల్ల వెలమ కమ్మ లైరి. ”

పద్మనాయక చరిత్రములో నుదాహరింపఁబడిన పైపద్యములను
బట్టి కొంకణాది దేశములనుండి వచ్చిన కుంభినులు మొదలగు వారిని
తక్కిన తెగల వారలు వెలమలుగ భావించి తమకన్నఁ దక్కువగఁ
జూచుచున్నటులను వారలు శూద్రులు గాక పోయినను బ్రతాపరుద్ర
క్షితిపాలునిచే గౌరవింపఁబడి రనియు వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను

గూడ నూత్నరక్తము ప్రవహించుచుండె ననియు భావము సూచింపఁ బడుచున్నది గదా, అప్పటికివాడుకలోనుండు గాధలను బురస్కరించు కొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసియుండు ననుటకు సంది యము లేదు. అని "

పై ప్రతిజ్ఞాతాంశసాధనమున కిది ప్రబలాధార మని వ్రాసితిని. కాఁబట్టి ప్రధానమల్లనిబద్ధాణన్యాయమున దీనిం బరిమార్చించినచో నింక నెవ్వయు నడ్డగింపఁ జాలవని నమ్మి దీనిని శిథిలీకరింప యత్నించు చున్నాఁడను. మొదలిది విచారింపఁదగియున్నది. వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన శ్రీనాథాద్రిగ్రంథములకన్న నిది ప్రబలమా? లేక వానికి సమబలమా? లేక దుర్బలమా? యని.

అనేకగ్రంథములకుఁ బరస్పరసంవాదంబును శాసనాదిప్రమాణ సహకారంబును సమృద్ధం బైయుండినందున నాచే నుదాహరింపఁ బడిన ప్రమాణములే ప్రబలము లనియు అట్టివానిని వీరు కనఁబఱపక కేవలము పద్మనాయక చరిత్రమునే వ్రాసినందున నిది దుర్బలమని యు సామాన్యముగఁ దోఁచెడిని. అయినను మూలప్రమాణములను సంవాదములను జూచి మన మీమాట యనఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు పై ప్రకారము పద్యములు వ్రాయుటకు నాథారం బేమైన నుండునా? అని విచారింపఁగా నొక్కటి యగపడుచున్నది. రావుగారు 277 వ పేజీలో "అప్పటికి వాడుకలో నుండు గాధలును బురస్కరించుకొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసి యుండుననుటకు సందియము లేదు. " అని వ్రాసి యున్నారు. దీనిం బట్టి మన మప్పటిగాధ లెవ్వ యైయుండు నని విచారింపఁగా మహాకవి నిబద్ధచరిత్రములు శాసనాదులు దుర్లభంబు లగుటంజేసి పుక్కిటి పురాణగాధలే యని తెలియఁ దగియున్నది. అట్టివానిని బురస్కరించుకొని వ్రాసినచరిత్రముల మహిమను కృష్ణరాయచరిత్రము 119 వ

వేజీలో రావుగారు క్రిందివిధముగ వ్రాసియున్నారు. “ పుక్కిటిపురాణ గాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములు వ్రాయఁ బూనినఁ బెక్కుదోషము లుండక మానవు ” అని.

ఇందువలనఁ బద్మనాయకచరిత్రముయొక్క మూలప్రమాణములును వానివలన దానికిఁ గలిగినగుణాతిశయమును రావుగారే తేటపఱచినవాడైరి. ఇట్టిగ్రంథమువలనఁ బ్రమేయసిద్ధిని గోరినవారిమహిమయువారిచేతనే “ గ్రంథస్థసిదర్శనము లుండఁగా... మోచేయినాకుట వంటిదికాదె ” అని ప్రకటింపఁ బడినది. ఇయ్యది గ్రంథప్రమాణములను వదలి పుక్కిటిపురాణముల నవలంబించి చరిత్రము వ్రాసినయొక్క వికివ్యాపించునాక్షేపముగఁ దోచును. అప్పు డట్లు మోచేయినాకుకవి వాక్యమును బురస్కరించుకొని పెనంగులాడ వచ్చిన మనరావుగారు నామాటకుఁ బాత్రులు గాఁ గలరు గదా !

ఇక నాచరిత్రము వ్రాయునాటికి గ్రంథప్రమాణము లున్న నేకదా యొక్కవియం దీదోషములు ప్రసక్తించును. పద్మనాయకుల చరిత్రమునకుఁ బ్రథమప్రవర్తకుం డాతఁడే కాఁబట్టి యాతనినాఁడు గ్రంథము తెవ్వియు లేనందున నప్పటికి వ్యాపించి యున్న గాథల ననుసరించి గ్రంథమును వ్రాసినవాఁడు అని యనవత్తురు.

దీనికై యొక్కవికాలం బెద్దియో విచారింపవలసి యున్నది. అయ్యది గ్రంథమున వ్రాయఁబడక పోయిన నక్కవి సర్వజ్ఞసింగభూపతిని వర్ణించియున్నాఁడు. కావున సింగమనీనియనంతరమేయీగ్రంథము రచింపఁబడినట్లు స్థిరపడుచున్నది. ఇదివఱకు వంశచరిత్రములు వ్రాయువారందఱును సింగభూపతి పదవతరమువాఁ డనియే వ్రాసినారు. కాఁబట్టి యీచరిత్రకారునిచే వర్ణింపఁబడిన సింగభూపతి యాతండ్రియై యుండనోపు. ఆభూపతి క్రీస్తుశకము 15 శతాబ్దమున నున్నవాఁడు.

అప్పటికినామిరెడ్డి యెట్టిక్కడేవి అనపోతానాయుడు మాదానాయకు లిరువురు వ్రాయించినశిలాశాసనములు సర్వజ్ఞసింగభూపతిచే. రచియింపఁ బడినరసార్ణవసుధాకరము శ్రీనాథునిభీమఖండము మున్నగు నాధారములు పుష్కలముగ నుండినవి. కవి యట్టివానిని వేని ననుసరింపక పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని చరిత్రము వ్రాసి యున్నాఁడు కాఁబట్టి రావుగారు వర్ణించినదోషముల కిక్కవియు నీతని కావ్యమును విషయము గాక మానదు. మూలశైధిల్యమున సికతా కూపమువలె మూలప్రమాణశైధిల్యమున నిలువఁ జాలక కూలి పోవుచున్న యీచరిత్రమును బ్రబలాధారముగ నెఱుంగి “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్మనాయకులు కేసలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టరు” అని వ్రాయుట యజ్ఞానవిజృంభితం బని తేటపడఁ గలదు.

ఒకవేళ, మూలప్రమాణశైధిల్యమునఁ బద్మనాయకచరిత్రమప్రమాణ మయినపుడు శ్రీనాథగ్రంథము గూడ నప్రమాణంబే కావలసి వచ్చును. దానికిని మూలప్రమాణంబు మృగ్యంబే కదా యన్నచో నట్లనఁ గూడదు. శ్రీనాథునకుఁ బైవారి శిలాశాసనములు మూలప్రమాణంబు లగుచున్నవి. అయ్యవి పద్మనాయకులు పవిత్రాన్వయులని చాటుచుండుట తత్పరిశీలనమువలనఁ దేటపడఁగలదు. ఇదిగాక శ్రీనాథగ్రంథమునకు గ్రంథాంతరసంవాదంబును బుష్కలంబుగఁ గలదు. పద్మనాయక చరిత్రమునకో శాసనాధారములు గాని గ్రంథ సంవాదములు గాని లేకపోవుటయే కాక మఱియొక్క పెద్దపిడుగు చూపెట్టి యున్నది. ఆగ్రంథకారుఁడు తరువాతి గ్రంథమునఁ బద్మనాయకుల కులప్రాదుర్భావ ప్రాశస్త్య వృత్తాంతములను గ్రిందివిధముగఁ జెప్పినాఁడు.

“గీ. దైత్యవిధ్వంసిపాదపద్మజు లటంచు
వేదములు పల్కుఁ గావున విదితముగను
శూద్రకులజులు నౌట సంసూచితముగఁ
బద్మజభ్యాతి నియమించి పల్కి రపుడు.

గీ. తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన
భాతి దశవిధ వెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి
సప్తసప్తతిపద్మజసముదయంబు
బద్మనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి.” అని.

ఇందువలనఁ బూర్వాపర స్వగ్రంథవిరోధము జాగరూక మగు
చున్నది. మూలప్రమాణములు లేక సంవాదములు లేక పోవుటయే
కాక స్వగ్రంథవిరోధమును గూడ జాగరూక మైనచో

“అంతచ్ఛిద్రాణి భూయాంసి కంటకా బహుప్రౌ బహాః
కథం కమలనాశస్య మాభూవన్ భంగురా గుణాః”

అనున్వాయమున నాగ్రంథము భంగురంబు గాఁ గలదనియు దానిని
ప్రమాణముగఁ జేకొని వచ్చినరావుగారి యాక్షేప మవిచారవిలసితం
బైనదనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట్లుండియు రావుగారు పద్మనాయక
చరిత్రకారుఁడు స్వనచనవ్యాఖ్యాతముగాఁ బద్మనాయకులను బ్రశం
సించినాఁ డని యీపద్యములను దీసి వేసినారు.

ఇప్పు డిది విచారింపవలసి యున్నది. ఈవ్యాహతిదోష మను
నది పద్మనాయకప్రశంసావాక్యములకు మాత్రమే సంభవించునా?
తా ముదాహరించిన దూషణవాక్యములకుఁ గూడ సంభవించునా?
అని. ప్రశంసావాక్యములకే యన్నచో వైషమ్యములోఁ బ్రమాణము
లేదు. ఉభయసమంబన్నచో సీవాక్యములవలన స్వోదాహృతవాక్యము
లువ్యాహతంబులే కదా! అయినపు డవి ప్రమాణములగునని గ్రహిం

చుటయు వీనిని దీసివేయుటయు యుక్తి ప్రమాణములకు దూరంబని వ్రాయంబనిలేదు. ఇంతియే కాక పరస్పరప్రతిబంధమున నేయర్థము నిర్ధారించుటకును వీలులేక పోవును. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు దూషణ గ్రంథమును బ్రమాణముగ నెత్తికొని భూషణగ్రంథమును దూరీకరించుట తగదు. మేమో ప్రబలప్రమాణసంబాధమున దూషణపద్యముల దూరీకరించుచున్నాము.

ఇంతేకాదు. రావుగారు తమ కిప్పట్టున మాతృకయైనరావు వంశీయచరిత్రమును బరిశీలించినవా రయ్యును నాగ్రంథమునఁ బ్రమాణోపన్యాసపూర్వకముగ నిరాకరింపఁ బడిన పద్మనాయకదూషణ పద్యములను బ్రమాణముగ నెత్తికొని యందుఁ బ్రమాణముగా నెత్తికొన్నపద్మనాయకభూషణపద్యముల నప్రమాణములుగ నిరాకరించి నారు. మఱియు నందుఁ బద్మనాయకప్రశంసాపద్యములకు మూల ప్రమాణములుగా వ్రాయఁబడినశ్రీనాథభీమఖండసోమదేవరాజీయాదులపేరెత్తినవారు కారు. తాము ప్రమాణముగాఁ దీసికొన్నదూషణ వాక్యములకు మూలప్రమాణములను జూపినవారు కారు. ఇట్లందున్న ప్రమాణవచనములను మూసి పెట్టుటకును అందు నిరసింపఁబడినవచనములనెత్తికొని వాస్తవస్థితి నింత యపలాపము చేయుటకును నెద్దియో విశేష ముండక దీఱదు. అయినను దామాంధ్రులపూర్వవృత్తాంతమును వాస్తవముగ శాసనాది ప్రమాణముల ననుసరించి తెలిపెదమని లోకులను నమ్మించి గ్రంథకర్తలయి యుండియు గ్రంథకారు లిది వఱకు నిర్ణయించినయర్థములను నందునకుఁ బ్రమాణము లగు శాసనాదులను మఱుఁగుపఱచి వాస్తవమును దలక్రిందుగాఁ జేసి తమపుస్తకములు చదువుచున్నవారికి బుద్ధిభేదమును గలుగఁజేయుట వీరిదుస్సాహసంబునకు ఘటాఘాతంబగుచున్న దనుట తేటతెల్లము.

ఇక వినిగమనావిరహమున స్వాదాహృతదూషణపద్యములే ప్రమాణము లేల కాదగవు? అని వాదము తేత్తురు. ఇప్పుడు బలా బలవిచారము చేయవలసి యున్నది.

నాయుదాహృతభూషణపద్యములకు భీమఖండము సోమదేవ రాజీయము పల్నాటివీరచరితము సింగభూపాలీయము చంద్రికాపరిణయము వాసవదత్తాపరిణయము భానుమతీపరిణయము ఇందుమతీపరిణయము మున్నగుగ్రంథములు, నామిరెడ్డి యెట్టిక్క అనపోతమాదా నాయకులు స్థాపించిన శాసనములు మున్నగునవి ప్రమాణములు. రావుగా రుదాహరించినదూషణపద్యములకుఁ బుక్కిటిపురాణములు పేరును బ్రకాశింప వీలు లేనిచరిత్రములు నూతనముగ వారు కనిపెట్టిన యసందర్భవిషయములు ప్రమాణములు. వీనిస్వరూపము వెనుక వివరింపఁబడియెను. శేషించినది తరువాత విమర్శింపఁబడును. ఇట్లుండ నేతదుభయపద్యగణములో నేది గ్రాహ్యంబో యేది యగ్రాహ్యంబో పదార్థనిర్ణయపాండితీమండితు లగు పరీక్షకశిరోమణు లెఱుంగఁగలరు.

ఇకఁ బద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డిట్లు స్వవాక్యవ్యాఖ్యాతముగ వ్రాయుటకుఁ గతం బేమనిన, ముం దీవిషయము దెలియఁదగి యున్నది.

ఈచరిత్రము పద్మనాయకులప్రేరణముసనే వ్రాయఁబడిన దనుటయుఁ బద్మనాయకులవృత్తాంతమును దెలుపుటకు వ్రాయఁబడినదనుటయు నిర్వివాదాంశములే కదా! లోకమునఁ జరిత్రము వ్రాయువారు వర్ణ్యులకు లేనిగుణముల నైనం దెచ్చిపెట్టి వర్ణించుచున్నారు గాని పేరునకు వెలమవీరులచరిత్ర మని ప్రకటించి కేవలము దూషణములే వ్రాసినమనవీరభద్రరావుగారివలె వర్ణ్యులదూషణములు వ్రాయువా

కుండరు కదా! అట్లుగునపుడు పద్మనాయక చరిత్ర మనునది వారిప్రశంసార్థమే ప్రవర్తించిన దై యుండవలయు. ఇట్టిగ్రంథములో వారి దూషణములు వ్రాయుట గ్రంథకార శైలీవిరుద్ధభర్తంబు. ఎంతయ ప్రగల్భకవియైనను వర్ణ్యులను నీచకులమువారినిగా వర్ణింపఁడు. ఇట్టి స్థితిలోఁ బద్మనాయకుల జన్మవృత్తాంత మిట్లు కవి చెప్పినాఁ డనువిషయము సంశయింపఁ దగి యున్నది. దానికిఁ దోడుగాఁ నిదితక్క నితర గ్రంథమంతయు వారిగుణాతిశయమునే యుగ్గడించుచున్నది. ఒకవేళఁ గవి ప్రమాదముననో మఱియే కారణముననో గ్రంథముననటులు వ్రాసి యుండు ననుకొనుటకు వీలు లేదు. కృత్రిమేరకుం డగు రేచర్ల బ్రహ్మనాయఁడు స్వవంశము నంతసీచముగా వర్ణించుచున్న నెటు లూరక యుండును? సామాన్యజనుం డైనను దనకులమునకుఁ గళంకము చెప్పినప్పు డోర్వఁజాల కుండుట కనుచున్నారము. ఘనతఁ గాంచిన రాజకుటుంబములో నుదయించి తమపూర్వుల వీర్యవిజయాదులను దెలిపెడి శాసనగ్రంథాదుల నెఱింగి తత్ప్రకాశమునకై చరిత్రము వ్రాయించిన బ్రహ్మభూషతి తమకులకళంకవార్తల నెటు లోర్పును? ఇట్టి స్థితిలోఁ గవి యిట్లు చెప్పటకుఁ గారణము క్రిందివిధముగఁ దెలియఁ దగి యున్నది.

రావుగా రీప్రకరణమున 271 పేజీలో “కమ్మవారికి పంటనుహస్వయులయిన కొండవీటిరెడ్లకును పద్మనాయక వెలమలకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగ నున్నవి” అనియు 281 పేజీలో (వెలమవారు) “రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి వేలుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసి రసి భావ మేర్పడుచున్నది” అనియు, 182 పేజీలో “రేచర్లబ్రహ్మనాయఁడు రెడ్డికులమునకు మాఱొడ్డి... గౌరవము దెచ్చినవాఁ డగుటంజేసి” అనియు 284 పేజీలో పద్మనాయకులలోఁ గొండఱు...రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులుగ నుండిగని వేద్య మగుచున్నది.”

అనియు మొదలుగా వ్రాయుటచేఁ గొండవీటిరెడ్డికుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలవైరముండె ననుటకు సందియము లేదు గదా! ఈవిరోధమును బురస్కరించుకొని గొండవీటిరెడ్లు వెలమవారు పరమనీచకులమువారుగాఁ గొండవీటిదండకవిలెలో వ్రాయించిరి. దానింగని పద్మనాయకులు కాపులు పరమనీచకులమువారుగాఁ బద్మనాయకచరిత్రమున వ్రాయించిరి. దీనివాస్తవము నెఱుంగఁజాలక గొండవీటి నిజముగఁ బద్మనాయక దూషణ మనినమ్మి వాడుచువచ్చిరి. వాస్తవము దెలిసినపండ్లితు లిది నిజము కాదని పరిహరించుచు వచ్చిరి. ఇంతియ కాని వేఱుకాదు. ఇదియే “గొండలు రెడ్డినాయకులు” అని మొదలుగా “కాపులెల్ల వెలమకమ్మలైరి” అనువఱకుఁ గలపద్యముల సమష్టి యభిప్రాయము. పద్యములు లేఖకపరంపరగా నశుద్ధములుగా నేర్పడి యుండినను బరిశీలించినవారి కీయర్థమే కాగలదు. చతుర్థవర్ణములో వెలమ లుత్తము లని ప్రసిద్ధి గని యుండఁగాఁ గాపులు కమ్మలును మేము వెలమలము మేము వెలమలము అని ప్రకటించుచుండఁగాఁ బద్మనాయకులు ప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని వాదము పెట్టుకొని శాసనగ్రంథాదిప్రమాణ ప్రదర్శనపురస్సరముగా 77 గోత్రములవారు మాత్రమే నిజమైనవెలమ లని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలను (మధ్యను వెలమల మని పేరు పెట్టుకొన్న కాపుకమ్మ మొదలగు వారిని) తమలోనుండి పాయద్రోచిరి. ఇదియే

“తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన

భాతి దశవిధవెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి

సప్తసప్తతి పద్మజ సముదయంబు

పద్మనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి

రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి ... కులముద్ధరించిరి వెలమవారు ”

అని మొదలుగాఁ పై చరిత్రమునఁ బ్రకటింపఁబడిన దని తెలియునది.

ఇట్లు గాక నాకవి మహాకవిప్రబంధములకు శిలాశాసనములకు స్వగ్రంథమునకు విరుద్ధముగాను కవిసంప్రదాయవిరుద్ధముగాను పద్యములనుదూఱినాఁ డని తలంచుట యవిచారములమే కాని వేఱుగానోపదు. రావుగారి పద్యములు నిజముగ వెలమవారిదూషకములనియే నమ్మి యీ యర్థ మింకింతదృఢముచేసిన లోకులు దీనినేమిక్కిలి విశ్వసింపఁ గలరని పైపద్యములక్రింద “వారిని తక్కిన తెగలవారు వెలమలుగ భావించి తమ కన్నఁ దక్కువగఁ జూచుచున్నటులును ... వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను గూడ నూత్నరక్తము ప్రవహించుచుండె” నని లేనియర్థమును వ్రాయుట యెంతోవింతగా నున్నది ఇట్టియర్థ మిపద్యములతో నేది బోధించునో నూత్నరక్త మెవరియందుఁ బ్రవహించినదో చూపుఁ డన్న నేమి చెప్ప నూహించిరో వారికే తెలియవలయును.

ఇట్లు స్వమతమును నెలకొలిపియుపుడు పరమతసాధకములుగాఁ దమకుఁ దోచినవానిని నిరాకరించుచున్నారు. అయ్యవి పద్మనాయక చరిత్రములో వీరిని బ్రశంసించుట వీరు తొలుత క్షుత్త్రయులుగా నుండి రనుట ప్రతాపరుద్రునితో నేక పంక్తిభోజనము వీరికి ఘటిల్లిన దనుట అని ముత్యైఱంగులు.

అందు మొదటిది. “మఱియు నాతఁడు స్వవచనన్యాఘాతముగ నాగ్రంథముననే మఱియొకచోట

గీ. దైత్యవిధ్వంసిపాదపద్మజులటంచు

పద్మజఖ్యాతి నియమించి పలికి రపుడు.

అని విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జనించుటచేతఁ బద్మజులను సంజకలిగిన దని నుడివెను. అదియునుంగాక తక్కిన వెలమ తెగలవారిని గ్రిందుపఱచుచుఁ బద్మనాయకుల నధికులని చెప్పి

క. తారకలలోన గ్రహరాజు వేటె యైన...

పద్మనాయకులనఁగను బ్రబలె జగతి.

అని పొగడి యున్నాడు. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికి పద్మజులనుపేరు గలిగిన దనియు అందువలననే పద్మనాయకులనునామము వహించిరనియుఁ జెప్పుట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టదు. విష్ణుపాదోద్భవసంభవుల మని పంటరెడ్లు కమ్మనారు మొదలగు తెగలవారెల్లరును జెప్పుకొనుచున్న వారయినను వారలకు పద్మనాయకులనుపేరు గ్రంథములను వినంబడదు... గొంతవఱకు గనుపట్టక మానదు” అనునది. పద్మజశబ్దవిషయమై వెనుకఁ గొంత వివరించినాడను. ఇప్పుడు “అందువలననే పద్మనాయకులనునామము” అనునది విమర్శింపఁబడును. ఈయర్థము పైపద్యములలోఁ జెప్పఁబడలేదు. మొదటిపద్యము పద్మజులు అనునామమునకే సాధకముగ నున్నది. రెండవది పద్మజులుదశవిధవేలముల బాంయఁద్రోచుటయందు “తారకలలోన గ్రహరాజు వేత్తెయైన భాతి” యని తారకలకు వేత్తైన సూర్యుని దృష్టాంతము చెప్పి అందువలనఁ దద్వాచక మగుపద్మనాయకశబ్దము వీరికిఁ గలిగిన దని సూచించుచు “పద్మనాయకులనఁగఁ బ్రబలె” అని చెప్పుచున్నది. కాన “అందువలననే” అని రావుగారు వ్రాయుట సరికాదు.

ఇంకొకవిశేషము. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటవలన వీరికిఁ బద్మజులనుపేరు గలిగినదనుట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్ట దను ప్రతిజ్ఞాతార్థమును సాధించుటకు విష్ణుపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మనారు మొదలగువారలందుఁ బద్మనాయకశబ్దవ్యవహారము లేక బోవుట కారణముగఁ జూపినారు. కార్యకారణములకు సామానాధికరణ్యము నియతము కాఁబట్టి కారణము లేనిచోటఁ గార్యము జనింప దనుట లోకవిదితము. పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్తమగు పద్మజనికర్తృత్వము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వమున పద్మనాయకులందుఁ గలదు కాన వారలయందుఁబద్మజశబ్దప్రయోగము, హరిపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మనారుకావు

మొదలగువారియందు పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్త మగుహరిపాద పద్మజనికర్తృత్వము లేదు కాబట్టి వారలయందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగాభావము, న్యాయసిద్ధంబైనది కదా! ఇట్టిస్థితిలో కవులు మొదలగు వారియం దాశబ్దముయొక్క ప్రయోగము లేదు కాబట్టి పద్మనాయకులయం దాశబ్దమును బ్రయోగించుట సయుక్తికము గాదనుటయే సయుక్తికము గాక యున్నది.

ఇక విష్ణుపాదోద్భవసంభవులనునది ముద్రణప్రమాద మనుకొండ మన్న నది పొసంగునట్లు లేదు. ఏల యనిన. రావుగారు 8 వ ప్రకరణమున 234 పేజీలో కోటవంశమును గూర్చి వ్రాయునపుడు “వీరలు విష్ణుపాదోద్భవసంభవులనుచతుర్థాన్వయుల మని చెప్పుకొని యున్నారు” అనివ్రాసినారు. కాబట్టి ముద్రణప్రమాదము కాదనియు వీరిమతమున విష్ణుపాదోద్భవసంభవులను నొకతెగవారు చతుర్థవర్ణములో నుండిరనియు నెంచఁ దగియున్నది. విష్ణుపాదోద్భవమైన చతుర్థవర్ణములో విష్ణుపాదోద్భవసంభవులు గల రనుటకుఁ బ్రమాణము మృగ్యంబుకదా? అని యాశంక తోచును. స్మృతి పురాణాదులయం దున్న కొన్ని విషయములకు మూలప్రమాణములు మనకుఁ గాన రాక యుండినను సర్వజ్ఞులగుమహర్షులు వానిని గనిపెట్టి చెప్పియుందు రని నమ్మినట్లు దీనిఁ గూడ మూలప్రమాణమును జేసి నో రావుగారు కనిపెట్టి వ్రాసియుందు రని నమ్మవలసియున్నది. దీనినిజ మెట్లుండినను సీప్రతిజ్ఞనిలుపుకొనంజాలరు, చూడుడు. పైప్రతిజ్ఞార్థమునకు కవు కాపు మొదలగువారియందు పద్మనాయక శబ్దము ప్రయోగింపకుండుట కారణముగా వ్రాసినారు. ఇయ్యది యెవరు హరిపాదపద్మోద్భవులో వారియందుఁ బద్మజశబ్దము ప్రయోగింపఁబడును అనువ్యాప్తికి భంగప్రదకృతరూపముగఁ గానంబడియెడిది.

ఇం దొకయసందర్భము. హరిపాదపద్మజత్వమునకుఁ బద్మజశబ్ద ప్రయోగమునకే కదా వ్యాప్తిఁ గల్పించిరి, దీనికి హరిపాదపద్మజత్వమున్నచోటఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము లేకపోవుటయే భంజకం బగును గాని పద్మనాయకశబ్దప్రయోగము లేకపోవుటయెటులు భంజకంబగును? కానఁ గమ్మవారియందుఁ బద్మనాయకశబ్దప్రయోగము లేనందున వెలమలందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగము చేయుట సయుక్తికము గాఁ గనుపట్టదన్నమాటయే సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టదు.

అచట రావుగారు, శ్రీరామమూర్తి పంతులుగారు భీమఖండములో “పద్మనాయకులన వెలమలన” అని యుండినట్లు వ్రాసినారనియు నందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకులనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు ననియు వ్రాసినారు. శ్రీరామమూర్తిగా రెత్తినపాఠములో “కైటభదైత్యవైరి” యనుపద్యమున ఉదయంబునొందె యనుచోట (ఉదయంబు నొంది) అనియు “కారణగుణసంక్రమంబున” అనుచోట (కారణసంక్రమంబున) అనియు, సోదరీయస్నేహలబ్ధంబులుం బోని పావనత్వ శుచిత్వ అనుచోట (సోదరీయస్నేహలబ్ధంబు లచ్చొనిపావనత్వ శుచిత్వ) అనియు, చరితమనస్వభావవచనంబుల ధరియించి అనుచోట (భరితమనస్వభావవచనంబులు ధరియించి) అనియు మొదలగుతప్పులు విశేషముగఁ జూపట్టుచున్నవి. అట్లు “పద్మనాయకులన వెలమలన” అనివా రెత్తినపాఠము గూడ సరిగామిచే “పద్మనాయకులనువెలమలన” అనుపాఠమేస్వీకరింపఁబడును. అందువలనఁ బద్మవెలమలకుఁ బద్మనాయకులనునామము గలుగుటకు వేఱుకారణ ముండవలయు నను రావుగారియూహ నిరస్తంబు కాఁగలదు. ఈపక్షమునఁ గమ్మ పంట మొదలగువారియందుఁ బద్మనాయకపద మన్వయించు నని రావుగారు వ్రాయుట భ్రమమూలకము. “పద్మనాయకులను” అనుచోటి అనుశబ్దము

వెలమపదముతో సమసించినది. కాబట్టి పదాంతరములతో సంబంధించుటకు వీలు లేదు. సమాసఘటకపదములు తదఘటకపదములతో నన్వయించునపుడు సమాసం బసాధువని శాస్త్రము కలదు.

తరువాత “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్నతోడనే పద్మఁ డను వాఁడు నాయకుఁడుగాఁ గల సమూహ మని యర్థముగాక మానదు.” అని వ్రాసినారు. ఏమి కారణమో తొలుత వెలమలకుఁ బద్మజశబ్దము హరిపాదపద్మమునుండి యుదయించుటచే వచ్చినది కాదని నిరూపింపఁ బూని దానిని మాని కమ్మలయందో పద్మనాయకపదము లే దని పద్మనాయకశబ్దమునకుఁ బరుగిడిరి. ఆవల నది వెలమలకు వచ్చినవిషయము విచారించుచు దానిని విడనాడి పద్మనాయకకులశబ్దము నందుకొనిరి. వీరిమతమునఁ బద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములు సమానప్రవృత్తినిమిత్తకములై యుండు నేమో, ఇట్టి వారు తొలుతనే పద్మనాయకకులనామము వచ్చినదనుటయు సయ్యక్తికముగాఁ గనుపట్టదు అని పద్మజపద్మనాయకపద్మనాయకకులశబ్దములను మూఁడింటిని నొక్కచేసారి యావృత్తి పెట్టి యున్న బాగుండును. “దైత్యవిధ్వంసి” అనుపద్యమున పద్మజశబ్దవ్యుత్పత్తిని మాత్రమే చూపియుండఁగా నదియే పద్మనాయకశబ్దవ్యుత్పత్తికథన మని యెంచినవారు పద్మనాయకకులశబ్దమునకుఁ గూడ నదియే వ్యుత్పత్తికథనమని యెంచుట యుచితంబే కదా!

ఇక నింతమాత్రముతోఁ బోసేక స్వపాండిత్యము నిటులు ప్రకటించినారు. “ఎంత మందబుద్ధుల కైనను పద్మనాయకకుల మన్నతోడనే పద్మఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలిగినసమూహ మని యర్థముగాక మానదు” అనుదాని తరువాత “అందువలన వేర్వేరు తెగలనుండి యేకారణముచేతనో వేరుపడినచ్చి ప్రత్యేకముగా నెకతెగవారైన తెలుపుటకుఁ బద్మనాయక కుల మనునదియే సాక్ష్యముగ నున్నది.

అందులకు గ్రంథములనాధారము లేవై నఁ గలవాయని పరిశీలించినచోఁ గొంతవఱకుఁ గన్నట్టక మానవు ” అని.

రావుగారికిఁ గావ్యకోశ పరామర్శములే దని యీలేఖనమే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. చూడుఁడు “సజాతీయైః కులం యూఢమ్, గోత్ర జననకులా న్యభిజనాన్వయా ” అనుకోశములను బట్టి కులపద మేక జాతీయసమూహమును సంతతిని బోధించుటవలనఁ బద్ధనాయక కులపదమునకుఁ బద్ధుఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలయేకజాతీయసమూహమనిగాని పద్ధనాయకునకు సంబంధించిన సజాతీయసమూహమనిగాని పద్ధనాయకుఁడనువానిసంతానమనిగాని, యముర్థచెప్పఁదగియు డగా, ముఖ్యవృత్తిచేతఁ గులశబ్దమునకు భిన్నజాతీయసమూహమని యర్థము రాక యుండఁగా, “వేర్వేరు తెగలనుండి యేకారణముననో వేఱుపడి వచ్చి ప్రత్యేకముగ నొక తెగవా రయిరని తెలుపుటకుఁ బద్ధనాయక కులమనునదే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని వ్రాయుట “అర్థవ్యుత్పత్తి రసర్థహేతుః ” అన్నమాటే కదా ! పైగా “అందులకు గ్రంథముల నాధారము లేవై నఁ గలవా యనిపరిశీలించినచోఁ గొంతవఱకుఁ గన్నట్టకమానవు ” అని వ్రాసినారు. ఇయ్యది “బహూనాం జన్తనామంతే జ్ఞానవాక్ మాంప్రపద్యతే ” అనుభగవదుపదేశమును బోలి యున్నది. ఆధారములను గోరువారు మార్కండేయునంతయాయువు గలిగి ప్రాతకట్టలుదిరుగ వేయుచు వచ్చినఁ గొంతవఱకు(అసంపూర్తిగా) దొరకవచ్చునని దారిచూపినారు. సుప్రసిద్ధమహాకవినిబంధములు శితా శాసనములు పద్ధనాయకులు పవిత్రాన్వయు లని ఘంటాపథముగ బోధించుచుండఁగా నెంతమందబుద్ధియైనను “తృషార్తో నర్కదాతీరే కూపం ఖనతి దుర్గతిః ” అనున్యాయము ననుసరించి వీరుపడేశించిన ప్రకారము ప్రాతకట్టలు విప్పిముప్పుదెచ్చుకొనునా! వింతగా నున్నది.

ఇదిగాక, ప్రాతకట్టలలో, జిక్కునని వీరాశపెట్టినయాధారము లెట్టివిగ నుండునో తెలియదగి యున్నది. ఇటు నాధారము లనఁగాఁ బ్రమాణములు. అయ్యవి ప్రత్యక్షాదిభేదభిన్నంబులు. పద్మనాయకులు నానాజాతులలోనుండి వచ్చి యొకతెగవారుగా నేర్పడ్డినా రనువిషయ మెవరును గనులఁ జూచినవారు కాదు. వ్యాప్తిజ్ఞానము సంభవింపమి ననుమానము. దుష్టులము. ఉపమానం బతిప్రసక్తము. శొబ్దము శబ్దజన్య బోధము. ఆప్తవాక్యము శబ్దమునాఁ బరఁగు. ఆప్తుండు యథార్థవక్త. ఆప్తు లనఁదగుమహాకవులయొక్క వాక్యములు శిలాశాసనాదులు తల క్రిందువడినను వీనికి దొరకవు. పుక్కిటిపురాణములననుసరించినచో నతి చేతిలోని వెన్నముద్దను వదలి మోచేయి నాకుటవంటి దగును. కాన వీరాశించినయర్థము ఘటిల్లదు.

ఇకఁ బైమూఁడునిషయములలో రెండవది విమర్శింపఁబడును. అయ్యది “పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధులైన రేచర్లవారు చతుర్థ వర్ణమునందు జనించినవార మని స్పష్టముగఁ దెలుపుకొనియుండఁ దద్వంశజులయిన వెలుగోటివారు ... రావువారు ప్రకటించినగ్రంథములందుఁ బద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియకులమువారుగా నేయుండి తరువాత శూద్రులయిపోయి రనియు శూద్రజాతులవారి కెవ్వరికి క్షత్రియనామము వర్తింపదనియు వ్రాయఁబడి యున్నది... వింతగా నుండక మానదు ” అని.

శ్రీవెలుగోటివారు “వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమమైన పద్మనాయకకులమువారు ” అనియే వ్రాయించినారు. కాబట్టి తమ పూర్వులు చతుర్థవర్ణమువార మని వ్రాయించుటచేత విరోధము లేదు. వెలుగోటివారిచరిత్రము నుపోద్ఘాతము 25 పేజీలో పైవాక్యము మొదలుకొని 36 పేజీలో “కాబట్టి యిప్పటివారు క్షత్రియవేషధారణ

ప్రయాసమునొందుట కలిబలముననే గాని శాస్త్రమునఁ గాదు. అను
వతికు 11 పేజీలు క్షత్రియత్వమును నిరసించి యుండఁగాఁ దద్వ్యపరీత
ముగ రావుగారుభావించుట వింతగానున్నది. వీరలుతొలుత క్షత్రియు
లుగా నుండి రని యాహించుట పూర్వులు శూద్రుల మని
వ్రాసినందునకుఁ గాని క్షత్రియుల మని వ్రాయనందునకుఁ గాని
విరుద్ధము కాదు. వారు క్షత్రియత్వ పేధమును జేసినవారు కారు.
మతేమన్నఁ దత్కాలస్థితిని మాత్రమే వ్రాసియున్నారు. ప్రమాణ
బలముచేతఁ బ్రమేయసిద్ధి యగుచుండి యది ప్రత్యక్షమునకు విరుద్ధము
గాక యుండఁగాఁ బరిహరించుటకు పీ టుండదు.

ఇదిగాక, పై వారుతాము పద్మపతికి సంబంధించిన క్షత్రియుల
మని మాత్రము వ్రాయించినారు గాని తమకన్న నితరులు క్షత్రియులు
కా రని వ్రాయించినవారు కారు. శూద్ర వేషధారణము పద్మనాయక
పదనహానము ఆంధ్ర దేశ వాసము క్షాత్రియు శున్నగుధర్మముల కూడి
కచే మార్కండేయపురాణోక్త మహాపద్మపతివృత్తాంతసమన్వయమును
బట్టి యాక్షత్రియులే యీపద్మనాయకు లనిప్రత్యభిజ్ఞ కవకాశముగలిగి
నది. రాచవారు మొదలగువారలందు శూద్రవేషము లేమిని కమ్మ
కాఁపు ము న్నగువారలందుఁ బద్మపతినామవహానము లేమినిబట్టి వా
రలు పద్మపతికి సంబంధించినక్షత్రియులు కారని యే వారియభిప్ర
ాయము కాని క్షత్రియులు కారని కాదు. రాచవారు శూద్రులమని
చెప్పుకొనుట పద్మనాయకులు తొలుతక్షత్రియు లనుటకు బాధకము
గాదు. అగునన్నచోఁ దత్ప్రకారము నిరూపింపవలసి యుండును. ఇన
న్నియుఁ దెలియక “రాచవారియొక్క పూర్వులు నయితము
వారిశాసనములలోఁ జతుర్థకులమువార మని చెప్పుకొని యుండఁగాఁ
బెక్కు తెగలలో నుండి వచ్చి యేర్పడిన యీశాఖవారు తాము మా
త్రము క్షత్రియసంతతివార మనియుఁ దక్కినవారు కారని వ్రాయుట

వింతగా నున్నది. ” అని వ్రాయుట కేవలము జిహ్వదైర్ఘ్యప్రయుక్తమే కాని వేఱుగానుండదు. ప్రమాణములు చూపక యిట్టివ్యర్థపు వ్రాత వ్రాయుట యంతకన్న నిక నేమి కాగలదు?

ఇంకొక్కటి “పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధులగు శేషర్లవారు చతుర్థవర్ణమువార మని చెప్పుకొనుచుండఁగా” నని వ్రాయుటచేతను, “శ్రీనాథకవి తనభీమఖండమునందు...నాకడ నున్నముదితప్రతిలో నున్నది” అని వ్రాయుటచేతను పద్మనాయకకుల మకళంకమనుటకుఁ గలప్రమాణములను దాము చూచి యున్నవారని తేటపడఁగలదు. ఇట్టివారయ్యును బ్రమాణములను మఱుఁగుపఱచి పేరులేనిచరిత్రములను బుక్కిటిపురాణములను స్వకపోలకల్పితములను బురస్కరించుకొని యపసిద్ధాంతమును బ్రకటించుట “గుణాయంతే దోషా స్సుజనవదనే దుర్జనముభే గుణా దోషాయంతే” అనున్యాయమునఁ దక్క వేఱు గాఁ గానంబడదు. తమ కాసిద్ధాంతము చేయ నుత్సాహ మున్నచో నుభయపక్షసాధకము లగువానిని జేర్చి బలాబలవిచారము చేసి య నభిమతములను యుక్తిప్రమాణములచే నిరసించుట గదా పండిత ధర్మము.

ఇక మూడవది, ప్రతాపరుద్రుఁడు పద్మజులకు సపంక్తిభోజన శౌరవమునంగినాడనునది. దీనిపై రావుగారిటులు వ్రాయుచున్నారు. “మొదట కాకతీయులు కులముచేత క్షత్రియులయినప్పుడు గదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘనత వెల్లడియగుట కనునై యుండును. కాకతీయులు క్షత్రియకులమువారు కారనియు చతుర్థకులజులే యనియు నిటీనల దొరికిన రెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది... కాబట్టి కాకతీయులతోడి సహపంక్తిభోజనము దొరికినమాత్రముచేత వీరు తక్కిన వెలమవృత్తాఖిలపారికన్నఁ గులాధిక్యము గలవా రు

చెప్పటకుఁ గారణ మగపడదు గదా! పద్మనాయకులు చెప్పకొను
గాధను బట్టి వీరలకుఁ బ్రతాపరుద్రునికిఁ బూర్వము వానితో సహా
పంక్తిభోజనము లేదని యర్థ మగుచున్నది కదా? అందునకుఁ గారణ
మెద్దియో యుండి యుండక మానదు” అని.

దీనిం జూడ వీరభద్రరావుగారు రాజస్థానములందుఁ గలసంప్ర
దాయములు గమనింపనటులు కానం బడియెడిని. రాజులు ప్రతివారి
తోడను సహపంక్తిభోజనము చేయువారు కారు. భాతృపుత్రాదులతోఁ
గాక యితరులతోఁ గలసిభుజించినచో నది పంక్తికివచ్చినవారికి గౌరవ
ప్రదానముగ నే యుండును. ఇట్లు రాజులతో నేకాసనోపవేశనము సర్థా
సనోపవేశనము పార్శ్వవిశేషోపవేశనము మున్నగునవిగూడ గౌరవము
లుగా నున్నవి. ఇట్టిమర్యాదలు రాజస్థానముల నుండువారికిఁ దెలిసి
యుండఁగలవు. కాఁబట్టి రాజాధిరాజుగా నున్నప్రతాపరుద్రునిపంక్తిలా
భము గౌరవజనకమని పద్మనాయకులు చెప్పకొనుట తగి యున్నది.
ఇపుడు హైందవు లనేకులు కింగుయొక్కయు వైశరాయియొక్కయు
బంక్తిభోజనాహ్వానమును బెక్కుభంగులఁ గోరుచున్నారు. అది గొప్ప
గౌరవ మనికదా వారితో భోజనము ఘటిల్లకపోయిన నాహ్వానం
బైనం జాలునని యట్లుత్తమవర్ణమువారు గూడఁ గోరుచున్నారు.
ఇందువలన రావుగారు “మొట్టమొదట కాకతీయులు క్షత్రియు
లయిననే కదా యిట్టికార్యముయొక్క ఘనత వెల్లడిపఱచుట కనువై
యుండును.” అని మొదలుగా వ్రాసినవ్రాత హైమర్యాదల నెఱుం
గక వ్రాసినవ్రాతగా నేర్పడుచున్నది. రాజులు దక్కువజాతివారై
నను వారిపంక్తిలాభము గొప్పగౌరవ మని యెంచుచుండ నెక్కువ
జాతివారైనపు డింకను విశేషగౌరవము గాక మానదు గదా!

ఇకఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు కారనువిషయము శేషించి
నది. వారు క్షత్రియు లైనను గాకపోయినను రాజాధిరాజు లగు

టచే వారితో సపంక్తిభోజనము గౌరవాధాయకమనుటకు ఊతి లేదు కానఁ దద్విమర్శము ప్రకృతోపయోగి కాదు. అయినను, వాఁ ప్రదర్శితములై నయనుపయుక్తవిషయములను వదలిదిష్టాత్రముగ సిద్ధాంతమును దెలిపెదను. కాకతీయులు ఊత్తియులే కాని తదితరులకారు. ఇందులకుఁ బెక్కుప్రబలప్రమాణములు గలవు. ప్రతాపరుద్ర యశోభూషణమున విద్యానాథమహాకవి

“సోమార్కాభిజనం త దద్య జయతి శ్రీకాకతీయాస్వయః
పాతినత్య ముపైతి సాంప్రత మమీ వ్వస్తాసు విశ్వంభ రా
అస్తాభి ర్నిజదోఃప్రసూతి మధునా ధన్యా మజో మస్యతే
య త్కర్తవ్యముపాదిశత్కులపతి ర్దేవస్వయంభూ స్వయమ్”

అనియు

“ఆమూలా త్ఫలితా ప్రసత్తిలతి కా పత్య స్వయంభూప్రభో
రాజ్ఞా ఊత్తియమాళిమండనమణే స్తాతస్య సానుగ్రహ

అనియు మున్నుగాఁ గాకతీయులు ఊత్తియులని చెప్పియున్నాఁడు. ఇందు మొదటిది నాటకప్రకరణమున రుద్రదేవివాక్యము. దానిప్రకృతోపయుక్తార్థము.——ఇపుడు బ్రహ్మమాచేత నిజదోఃప్రసూతి యగుఊత్తి జాతిని గృతకృత్య మైవదానినిగాఁ దలంచుచున్నాఁడని. రెండవదియందు రెండవప్రతాపరుద్రునివాక్యము. దానికి ఊత్తియశ్రేష్ఠుండగు తండ్రియొక్క (రుద్రదేవియొక్క) సానుగ్రహమైన యాజ్ఞయని యుపయుక్తార్థము. కాకతివారు ఊత్తియులు గాకున్న నీయర్థము లన్వయింపవు.

“సాహస్రాంశవ మైందవంచ మహతీ యే ద్వే కులే నిర్మితే

తే జాతే లఘునీ గుణై ర్విజయిని శ్రీకాకతీ యాస్వయే”

అని మొదలగువానియందుఁ గాకతికులమును సూర్యసోమవంశములకు భిన్న మైనదానినిగాఁ జెప్పుట కాకతీయ ఊత్తియత్వశాధకంబు

గాదు. సూర్యచంద్రవంశ్యులే కాక యితరులు గూడ క్షత్రియులు గలరు. లేదా,

“ కాకత్యాః పరశ క్తేః కృపయా కూశ్మాండనల్లికా కాచిత్

పుత్త్ర మసూత తదేత త్కుల మనఘం కాకతీయ మభూత్

అని అనితల్లిశాసనములో నున్నది. కాఁబట్టి అట్టివారై విద్యానాథుని హృదయారూఢం బై యుండి కాకతికులము సూర్యసోమాన్వయములకు భిన్న మైనక్షత్రియకుల మని వర్ణించి యైన నుండవచ్చును, కానిచోఁ గాకతివారు క్షత్రియు లని బోధించెడుపైవాక్యములు విరోధించును. కాఁబట్టి యది వీరిక్షత్రియత్వమునకు బాధకంబు గాదు.

“ త్సుద్రక్షత్రియపక్షశిక్షణవిధౌ ప్రోక్షి త్తకాక్షేయకాః ”

అనుటచే వీరు క్షత్రియేతరు లని కొందఱియూహా సరియైనది కాదు. రాజు దుష్టజనశిక్షకుం డనునపుడు రాజునకు జనసామాన్యాంతర్గతి యు దుష్టరాజగజాంకుశ మనునపుడు రాజసామాన్యాంతర్గతియు లేక పోవలసి వచ్చును. కాన విద్యానాథుండు కాకతీయులు క్షత్రియు లని చెప్పినాఁ డనువిషయము నిరపవాదంబు. సిద్ధేశ్వరచరిత్రము సోమ దేవరాజీయము మున్నగాఁ గొన్నిగ్రంథములు గూడఁ గాకతీయులు క్షత్రియు లని నుడువుచున్నట్లు రావుగారుగూడ వ్రాసియున్నారు. విధ్యానాథీయసంవాదంబున నవియుఁబ్రమాణకోటిం జేరుచున్నయవి.

ఇవిగాక గణపతిమహారాజులు గుంటూరుజిల్లా హొటుపల్లి శాసనములోఁ దాము సూర్యవంశజుల మని సూర్యునినుండి తమ వలకు నంశావళి వ్రాయించి యున్నారు.

“ ఇచ్ఛాసిద్ధ్యై హిమగిరిసుతాబద్ధవోరాలవాలం

దేవం లంబోదరకరిముఖం వందనై ర్నందయామః

యస్య క్రీడాపరణతిభువో మేరుశృంగస్ఫులింగా
స్సంధృశ్యంతే దురితతిమిరోత్సారణా కార్యసూర్యాః ”

అని యుపక్రమించి కొన్ని పద్యములతరువాత

“ విశ్వేనసాంధతమసాంధ్యనిరాకర్ణిషు
రంభోరుహం చ హరితాం చ వికాసహేతుః
య స్యేక్షణా జ్వగదశేష మిదం సిస్మత్
రావిర్భూన భగవా నయ మంశుమాలీ
తతో మను రభూ న్నామ్నా శేఖరో నయదర్శినామ్
విశ్వరాజస్య మార్ధన్యచూడామణి రివాపరః
ఇత్వోకు ర్నామ తస్మిన్నభవ దభిజనే
భూభుజాం చక్రవర్తీ సాక్షా చ్ఛ్రీవత్సవత్సా
స్వయ ముదిత ఇవ త్రాతుకామో ధరిత్రీమ్ ”

అని చెప్పుచువచ్చి

“ అథ నిరవిశ దుర్వీం తత్కులోదన్వదిందుః
కిల జలనిధివేలామేఖలాం ప్రోలరాజః
కనదుకుకరవాలః కాలకాలాంబువాహా
భ్యుదయ.....హంసః ” అని.

వారిదండనాయకుఁ డగు బయ్యననాయకుని పుత్తుఁ డగుజగ
దాశ ముమ్మడినాయకుఁడు గణపతి పరిపాలనకాలముననే స్థాపించిన పా
కాల శాసనములోఁ గాకతీయులు సూర్యవంశజులైనక్షత్రియు అని
వ్రాయించి యున్నాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ నీచరిత్రము
నైదవప్రకరణమున 149 పేజీలో వ్రాసియున్నారు. అయినను “కాకతి
గణపతిరాజు చక్రవర్తిపదమును పొందిన తరువాత నాతనిఘనత
నిరూపించుటకై యతఁడు సూర్యవంశజుఁ డని కల్పింపఁబడి శ్లోఘింపఁ

బడినది” అని శ్లాఘుకింద గణించినారు. అందునకుఁ దృష్టి కరము లైన కారణములు గానరావు. వారియిష్టప్రకార మొకవేళ నాతం డట్లు పొగడి యుండు ననుకొందమన్నను గణపతిమహారాజు వ్రాయించిన శాసనమున కేమి చెప్పవచ్చును? తమకులవిషయమై వారు స్వయముగ వ్రాయించిన శాసనమునకన్న నితరము బలవత్తరము గాదుకదా! పూర్వపురాజులు సూర్యవంశమువార మనియో చంద్రవంశమువార మనియో వ్రాయించుకొనువాడుక గలదని కొందఱు అనుచున్నారు. అట్లుఁబొందినపుడు స్వమతమున వాస్తవక్షత్రియు తెవరో వారియందుఁ గూడ నీశంక కవకాశము గలుగక మానదు. ఇంతకు రాజాధిరాజై వర్ణాశ్రమపరిపాలకుండై ఘనతఁ జెందిన య గ్గణపతిదేవుండు క్షత్రియుల మని యసత్యముగఁ గులముగానికులము నేలవ్రాయించును? అంతటిఘనుం డట్లసత్యము వ్రాయించినచో లోకులు నిందింతురుగదా! ఇంక గణపతిదేవునకుఁ బూర్వులవంశపురాజులు క్షత్రియుల మని యెవరును వ్రాయుపలే దని యొకశంకను దెచ్చుచున్నారు. పూర్వులు జాత్యంతరులమని వ్రాయించి యున్నచో దీని కది బాధకం బగునుగాని యేకులమువారమనియు వ్రాయుంపకయుండి నపుడు వారికి క్షత్రియత్వ మనభిమతం బని యూహించుట కవకాశ మించుకైన లేదు.

ఇంకొకటి. కాకతివారి కులగురుపరంపరలోఁ జేరి గుద్రదాంబిక కాలమునను ద్వితీయాశ్రతాపరుద్రునికాలమునను నుండి యపరశివావతార మని పొగడ్త గన్న శివదేవమహాముని గుంటూరుజిల్లా మంగళ గిరితాలూకా మల్కాపురములో స్థాపించినదానశాసనమున

‘అస్తి స్వస్తిమతీ తను ర్భగవతో దేవస్య తస్యా సుస్ఫుత
న్నాభీషంకజసంభవస్య భుజతో యే క్షత్రియా జ్జజ్ఞరే

తేమాం తిగ్మమరీచినంతతిభువో యే దుష్టయాః క్షత్రియా
 స్తేషా మస్తి కులం కలంకరహితం శ్రీకాకతీభూభుజామ్ ,
 అని వ్రాసుంచినాడు.

ఈశాసన మెల్లఁ జదివినవారి కీశివదేవమహామునియొక్క సత్య
 శౌచక్షమాదులు తేటపడఁ గలవు. ఈమహానుభావుఁడు కాకతివారిచే
 నీయఁబడిన మండర మనునగ్రహారమును సజ్జనులకుఁ జంచిపెట్టిన
 వాఁడు కాఁబట్టి స్వసుఖపరుఁడై పోషకుల వీతికై కల్లులు చెప్పువాఁడు
 కాఁడనియు, కాకతివారికులగురువై వారిసామ్రాజ్యకాలమున నున్న
 వాఁడు కాఁబట్టి వారికులవృత్తాంతము చక్కఁగఁ దెలిసియున్న వాఁడని
 యు, నిస్సంశయముగఁ జెప్పవచ్చును. ఇంతటివారి శాసనములందుఁ
 గూడ సంశయించినచో నీక నెన్వియుఁ బ్రమాణపదవి నధిరోహింపఁ
 జాలవు. ఇదిగాక దీనిని రావుగారు పశుప్రమాణముగా 12 ప్రకరణ
 మున రుద్రదేవీవృత్తాంతమున నెత్తికొన్నవారు. తమకుఁ గావలసిన
 యంశములోఁ బ్రమాణ మని వ్రాసి తమకుఁ బ్రతికూల మైనయంశ
 ములో నప్రమాణ మని తీసివేయుటకు నలను లేదు. అట్లుగుచో స్వకీయ
 ప్రామాణికతకు భంగము రాఁగలదు. ఇటులుండఁ గాకతివారి కుల
 విషయమై చర్చించునపుడు దీనినిబయలుపఱపక మూసిపెట్టి “కాక
 తీయులు క్షత్రియకులమువారు కాగనియు, చతుర్థకులజులే యనియు
 నితీవల దొరకినరెండుశాసనములలో స్పష్టముగఁ గానంబడుచున్నది.”
 అని రావుగారువ్రాయుటవలన సందేదియో విశేష ముండునని బోధప
 డక పోదు. ఒకవేళ క్షత్రియు లనియొప్పినచో వారిపంక్తిభోజనలాభ
 మున మాకు ఘనతగలిగినదని పద్మనాయకులు చెప్పకొనవత్తురు. అది
 స్వసిద్ధాంతమున కడ్డము నచ్చుననితలంచి యిటులువ్రాసిరేమో ! అట్టి
 మహానుభావులేకదా! కానిచో గణపతిదేవునియొక్కయు నాతనిగురు
 వుయొక్కయు నాతనిదండనాథునియొక్కయు శిలాశాసనములు ప్రతా

పరుద్రయశోభూషణము సిద్ధేశ్వరచరిత్రము సోమదేవరాజీయము ము
వగుగ్రంథములు కాకతివారు తుత్త్రీయు లని ఘంటాఘోషముగఁ
బోటుచుండఁగా నన్నింటిని దలక్రిందుచేసి యిటులు వ్రాయ సాహసిం
పరు. దీనినిజ ఘెటులుండిన నిఁక వా రగపఱచిన మల్యాలగుండయ
దండనాథునిభార్య కుప్పమృశాసనములు వారిసిద్ధాంతమున కెంతమా
త్రము సాధకంబు లగునో విమర్శింతము. అందొక్కటి

“ తేషా మమేయమహిమా మహితే వర్ణాశ్రయః
ప్రసవభూమి రతిప్రవృద్ధః । శుద్ధో భవ త్సమధికం
చతురర్ణవఃనాం దుగ్ధాబ్ధివ త్పురుషరత్నగుణై

.....ప్రశస్త మస్తి తత్త్రాపి కాకతీయకులమ్.....”

అని మాత్రమే రావుగారిచే వ్రాయఁబడినది. ఇంతమాత్రమునఁ గాకతి
వారుశూద్రులనిచెప్పట కవకాశములేదు. వారికులప్రస్తావమే యిందుఁ
గానరాదు. దీనిపూర్వోత్తరసంక్షర్భములలో నావిషయ ముండు సం
దురేమో ! అనుషయ క్త మైనదానిని బ్రకటించి యుపయు క్త మైన
దానిని సమయము వచ్చినపుడు మూసిపెట్టినేల ? అందునకుఁ గారణ
మెద్దియో యుండు నని తోఁపకమానదు కదా ! కాన నిది వారి
సిద్ధాంతమునకు సాధకము గాఁజాలదు. అందువలన “ ఇటీవల దొర
కిన రెండుశాసనములలో ” అని వారువ్రాయుట సరిగాదని తేలినది.

ఇక మఱియొకటిమాత్రము కాకతీయులు తుత్త్రీయులు కా
రని బోధించుచున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది. అందు

“ అస్మజ్ చృతురో వర్ణా ముఖబాహూదుపాదతః
అన్య న్యుచ్చావచాదీని భూతాని స్థావరాణిచ
అథ స్వీకృతవర్ణోక్త ధర్మ నిర్మలచేతనః
జాతాః ద్విజాతయః పశ్చా చృతుర్థకుల ముజ్జ్వలమ్

తత్త్రా) నేకస్యపాలఫాలలిఖితాః పీఠాంకవర్ణావళిం

దర్శందర్శ మనర్గళం సమచర త్తీవః ప్రతాపానలః

యస్యో దంచితకాకతీశ్వరకుల క్షీరాబ్ధి సంవర్ధన

ప్రౌఢాహంకృతిచంద్రమా స్సమభవ త్ప్రేలాభిధానోన్మపః ॥

అని యున్నట్లు వ్రాసినారు. ఇయ్యది పూర్వోదాహృతశాసన గ్రంథాది ప్రబలప్రమాణవిరుద్ధం బగుటచే సంశయింపఁ దగియున్నది. దీనివలననే యవి సంశయింపఁదగిన వని యెంచుట కిది యసహాయం బగుటచే వాని కన్న దుర్బలంబై యున్నది. చక్రవర్తియై వర్ణాశ్రమస్థాపకుఁడగు గణపతి దేవుండును ద్రికాలవేత్త యగు నాతని గురువును మహాపండితుఁడగు విద్యానాథుండును వ్రాసినవ్రాతలకన్న నెవరికో దండనాయకుండగు మల్యాల గుండయభార్య కుప్పమ్మ వ్రాయించినశాసనాక్షరములు ప్రమాణము అని చెప్పట యెప్పుడు కదా!

ఇదిగాక, దీనియర్థము పరిశీలింపఁదగి యున్నది. తత్త్రా) తీవః ప్రతాపానలః అనర్గళం సమచరత్ అని యన్వయము, అందు దుస్సహమైనప్రతాపాగ్ని యడ్జము లేకుండ సంచరించెను. అని యర్థము. పీఠాంకవర్ణావళిని జూచిచూచి సంచరించె ననుటయందేమియు పిశేషము లేదు గాన దానిని జూచి చూచి (వెదకివెదకి)భక్షించెను నశింపఁజేసెను అనుట సమంజసము. ఎట్లయిన నగుంగాక. ఉత్తరార్ధమున యస్య అనుదానిచేఁ బ్రతాపాగ్నియే పరామర్శింపఁ బడును. ఏప్రతాపాగ్నికే బ్రౌలరాజు గలిగెనో యని యన్వయము చెప్పవలయును. ప్రతాపాగ్నినుండి పురుషుఁడదయించె ననుట యసంభావితము. అగ్నిగా నొకపురుషుని నర్జించి యుండవచ్చు నన్నచో నపుడు పూర్వ మెవనినో చెప్పి వాఁడు ప్రతాపాగ్నియేయని వానియం దగ్నిత్వము నారోపించి వానివలనఁ బ్రౌలరాజుదయించె నని చెప్పట సంప్రదాయానుగుణము. అట్లులేమైన నుండునేమో యని సంశయధోరణి ప్రబలుచున్నది.

ఇంతేకాక జాతాః అని యుండఁదగినచోట జాతాః
అనియుండుటయు అన్వయము లేక 'ఉచ్చావచాదీని' అని యుండు
చోటయు తేమా మమేయ అనుశ్లోకములో నొకగణము లుప్తమై చ్చ
దోభంగ మగపడుచుండుటయు మున్నగువానిచే శాసనమును బ్రగల్భ
లగువారు పరిశీలించినచో మఱియేరీతిగ నుండుచో యన్నసంశయము
ప్రబలుచున్నది. కాబట్టి ప్రైప్రబలప్రమాణములకు విరోధము లేకుండ
యథోచితముగ దీనియర్థము దీసికొనం దగి యుండును. ఇందువలన
నిటీనల దొరకినరెండు శాసనములలోఁ గాకతీయులు క్షత్రియులు
కారనియుఁ జతుర్థకులజు అనియు రావుగారు నిర్ధారించుట కవకాశము
కానరాదు.

ఇక గణపతిదేవుఁడు తత్పూర్వులు చతుర్థాన్వయు లయినకమ్మ
నాటివెలనాటివారితో సంబంధముచేయుచుండి రనునది విమర్శింపవలసి
యున్నది.

పూర్వయుగములలో ద్విజులకు స్వావరజాతికన్యావివాహము
శాస్త్రసిద్ధమే కదా! అయ్యది క్షత్రియులలో విశేషముగ జరుగు
చున్నట్లు కానంబడుచున్నది. భీష్ముండు విదురునకు దేవకుఁ డనురాజు
నకు శూద్రస్త్రీయందుఁ గలిగినకన్యను దెచ్చి పెండ్లిచేసినట్లు మహా
భారతాదిపర్వమున 114 అధ్యాయమున

“అథ పారశవీం కన్యాం దేవకస్య మహీపతేః

రూపయావనసంపన్నాం స శుశ్రా వాపగాసుతః

తతస్తు పరయిత్వా తా మానీయ భరతర్షభః

వివాహం కారయామాస విదురస్య మహామతేః”

అని చెప్పఁబడినది. ఇంక ననేకదృష్టాంతములు సుత్రసిద్ధములు. ఆయా
చారము కలిలోఁ గూడఁ గొంతవఱ కనువర్తించినది. మహానందియును

రాజు శూద్రస్త్రీని వివాహమాడెననియు నామెకు మహాపద్మపతి జనిం
చెననియు మార్కండేయపురాణోత్తరభాగమున

“మహానంది ర్మహారాజో రాజ్యం కుర్వ స్తదోత్కటః
స రాజా రాజకన్యాం చ ఏకాం శూద్రకులోద్భవామ్
కన్యాం గ్రహిష్యతి ముదా పత్నీ త్వే నామ తచ్చృణు
మహానందిసుతో రాజా శూద్రాగరోభిన్నవో బలీ
మహాపద్మపతిః కశ్చి న్నందః క్షత్రియినాశకృత్ ?”

అని చెప్పబడినది. ఇటీవలి రాజులు గూడ స్వావరజాతులలోఁ జక్కని
కన్యలం జూచి మేము క్షత్రియులము మాకుఁ దక్కువవర్ణములలోని
కన్యలను బెండ్లియాడుట శాస్త్రసమ్మతం బని తదాచారము ననుష్ఠిం
చుచు వచ్చిరి. చాళుక్యవిష్ణువర్ధనమహారాజు వైశ్యకులమునఁ బుట్టిన
కన్యకాంబను బెండ్లియాడ నభిలషించిన విషయమువైశ్య పురాణప్రసి
ద్ధంబు. ఈవలివారు కొందఱు గాంధర్వవిధిగా స్వీకరించియుంపుడుగతై
లనుగాఁ జేయ సాగిరి. కృష్ణదేవరాయ కోటకేతరాజుదులు గూడ ని
ట్లాచరించినవా రనుట చరిత్రశాసనాద్యారూఢము. ఇట్టి స్త్రీలయందుఁ
గలిగినబిడ్డలు రాజకుటుంబము తోపాటు శౌరవింపఁబడుట గలదు, ఇట్టి
స్త్రీలయం దుదయించిన కన్యలను దదనురూపవరుల కొసంగి విభవ
ముతో వివాహములు చేసి వారలను రాజమర్యాదలతో నుంచుటయు
వినుచుఁ గనుచు నున్నారము. ఘనతఁ జెందిన మైసూరుమహారాజుగారు
కృష్ణరాజ వొడయవరుగారు తమయుంపుమకత్తెలం దుదయించిన
కన్యలను యుక్తవరుల కిచ్చి బహువై భవముగ వివాహములు చేయుట
యు వారలు విశేషశౌరవస్థితిలో నుండుటయుఁ బ్రత్యక్షసిద్ధము. అట్టి
వారు మేము మహారాజుగారియల్లుండ్ర మని చెప్పుకొనుచుందురు.
ఇట్లు గణపతి దేవుండు మున్నగుకాకతీయులు గూడఁ గమ్మనాటి వెల

నాటికన్యలను స్వీకరించి యుందురు. వారలయందుఁ గలిగినకన్యలను దక్షిణీయులకే యిచ్చి వివాహము చేసి వారలను రాష్ట్రాధిపతులను గొవించి యుందురు. వారలు కాకతీయుల బంధువుల మని ప్రకటిం చుకొనుచుందురు. ఇంతమాత్రమునఁ జైత్రమాణముల నన్నింటిని మూలఁబడవైచి కాకతివారు శూద్రకులజులని రావుగారు సిద్ధాంతము చేయుట సరిగాదు.

కొండఱు కవులు కాకతివారు చంద్రవంశమువా రని వర్ణిం చుట పైశాసనగ్రంథాదులప్రామాణ్యమును నిరోధింపఁ జాలదు. వారి కీశాసనాదులు దెలియకుండి యటులు వారు వ్రాసి యుండ వచ్చును. మహామహూపాధ్యాయకోలచల మల్లినాథసూరిపుత్తుఁ డై ప్రతాపరుద్రీయవ్యాఖ్యాతయగు కుమారస్వామి సోమియాజియే పొరపాటు వడినాఁ డని పండ్రెండవప్రకరణమున రావుగారు వ్రాసియున్నారు కారా! అట్టిమహాపండితుఁడే పొరపాటు నొంది నపుడు సామాన్యకవులు పొందుట యంతగొప్పదిగాదు. ఒకవేళ నెవ్వం డైనను విరోధముగ వ్రాసియుండినను నది “నహికస్యచి ద్గ్రంథ కృతో విపరీతలేఖనం యుక్తిబలా ద్వస్తుసిద్ధౌ బాధకమ్” అనుగదా ధరభట్టాచార్యసూక్తి వలన విరోధించునది కాదు. ఈవిషయ ము రుద్రదేవీవృత్తాంతముతోడఁ బ్రత్యేకముగ వ్రాయుచున్నాను. కాన నిట విస్తరభీతిచే విరమించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు పరమతసాధకము లనితోఁచినమూడువిషయములను నిర సించి నట్లెంచి యిపుడు స్వకపోలకల్పితములను వ్రాయుచున్నారు.

“ఇవిగాక పద్మనాయకచరిత్రములోని వని మఱికొన్నిపద్యము లురావువంశీయులచరిత్రమునందు నుదాహరింపఁబడియున్నవి. అయ్యవి సత్యావేషణపరులైనవారిని గమ్యస్థానమునకుంగొనిపోవుటకుం జాలి యున్నవి.

నీ. రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డిభేదం బైన
 కుల ముద్ధరించి రీవెలమవారు
 పద్మనాయకమానభంగంబు గాకుండ
 బలియురై నెగడి రీవెలమవారు
 గడిదేరి కాకతిగణపతి గొలిచియు
 నిల నేలు ప్రభువు లీవెలమవారు
 కాఁపులమాట్లకై కడఁగి వెలమలందు
 నిలిచినశూరు లీవెలమవారు
 సమరగాంగేయపతిమచే జరుపువారు
 మిగుల మానఁబునకుఁ బ్రాణ మిచ్చువారు
 వినయఘనులైన నెరమన్న వెలమవారు
 పద్మజఖ్యాతిచే భువిఁ బరఁగువారు.

అని పద్మనాయకచరిత్రమునం దొకపద్యము గానంబడుచున్నది. దీని
 లోని “ రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డిభేదం బైనకుఁ ముద్ధరించి రీవెలమవారు”
 అను మొదటిచరణముయొక్క భావమును దెలిసికొనవలసి యున్నది.
 రెడ్లను బ్రతిఘటించి వేఱుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసి రని
 భావ మేర్పడుచున్నది. ఇందలి భావమును దృఢపఱచునట్టి గాథ
 మొద్దిమైనఁ గలదా యని మనము దెలిసికొనవలసియున్నది. అయ్యది
 పల్నాటి వీరచరిత్రమునం గానంబడుచున్నది. అందు బ్రహ్మనాయఁడు
 నాయకురాలితోఁ జేసినయుద్ధము కులముపోరిని పలుతావులఁ బేర్కొ
 నఁ బడియున్నది. అందు కులవిచక్షణము లేక బ్రహ్మనాయఁడు
 మాలలు, మాదిగలు, గొల్లలు, కంసాలులు, కమ్మరులు, కుమ్మరులు,
 రజకులు, రెడ్లు, మొదలగు తెగవారితోఁగలిసి చాఁపకూడుకుడిచె
 నని చెప్పఁబడియున్నది. ” అని.

ఇప్పు డీవిషయము స్మరింపఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్ర
 మనునది పద్మనాయకుల గుణవర్ణనమునకై ప్రవర్తించినది కాని వారల

యందు దోషముల నారోపించుటకుఁగాదు. ఇట్టి గ్రంథములో నెద్దియేని సూలదృష్టికి దోషముగ భాసిల్లినచో విమర్శించి తన్నిర్ణయము చేసి కొనుట యావశ్యకము. కొందఱు రెడ్డినాయకులు మేము పద్మవెలమల మని చెప్పుకొనుచుండఁగాఁ బద్మనాయకులు కాకతీశ్వరునొద్ద జగడము పెట్టికొని ప్రమాణపరిశీలన పురస్కరముగఁ దామే ముఖ్యముగఁ బద్మవెలమలని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలఁ గాయఁద్రోచి రని వెనుక వ్రాసియున్నాను. ఆవృత్తాంతమును గ్రంథకారుఁడు సీ. “రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డి భేదం బైన

కుల ముద్ధరించి రీవెలమవారు ”

అని వర్ణించినాఁడు. భేదంబైన అనగా నితరదశవిధవెలమకులమునకన్న వేతెయైన అని యర్థము. ఈవాస్తవమును బోనాడి రావు గారు రెడ్డిసంతతి కనునది పద్మనాయకకులమున కేమియో యపకర్షమును జెప్పిచున్నటులు భావించుచు దీనిని దృఢపఱచునట్టి గాఢయెద్దియైనఁ గలదా యని చూడఁగాఁ బల్నాటివీరచరిత్రము సహకారమైనట్లభిప్రాయపడుచున్నాను. బ్రహ్మనాయఁడు నాయకురాలితోఁ జేసిన యుద్ధముకులముపోరనిపలుతావులవ్రాయఁబడినదట. బ్రహ్మనాయఁడు కులహీనుఁ డని యాక్షేపము రాఁగా నాయన రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి నానాజాతులలో నుండి వేఱుపడినకులమును సంపాదించుకొన్నందున “రెడ్డిసంతతికి మాటొడ్డి” యని పైచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన దని సమన్వయించినారు. సమర్థులకెద్దియు ససాధ్యం బుండదు. అయినను బల్నాటివీరచరిత్రములో బ్రహ్మనాయఁడు కులమునఁ పాదించుకొనుటకై నాయకురాలితో యుద్ధము చేసినాఁ డని యెచ్చోటనైనను వ్రాయఁబడి యుండవలెఁ గదా! ఆచరిత్రము సుప్రసిద్ధము కాఁ బట్టి దానిని జదివినవారెందఱో యీవిషయము నెఱింగియుండఁ గలరు. వారలకుఁ బల్నాటియుద్ధము జరుగుటకుఁ గారణ మేమో సంపూర్ణముగఁ దెలిసి

ముండకమానము. కాన నేనుదాని నిట వివరించుట యనావశ్యకము.

ఇంతయేల ? ఈమాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణ మంతయు, బల్నాటివీరచరిత్రమే కదా ! అందు “నాయకురాలి దుస్తుత్రములు” అని మొదలుకొని నాయకురాలు నలగామరాజు మనోరంజనము చేసి యాయనచెంత, జేరినవిధము తరువాత బ్రహ్మ నాయనిపై, గొండ్లములు చెప్పి రాజున కాయనయెడఁబ్రీతిలేకుండఁ జేసినవిధము తరువాత బ్రహ్మనాయఁడు మలి దేవరాజులను దీసికొని మాచెర్ల చేరినవిధము తరువాత నాయకురాలు బ్రహ్మనాయనివైభవమును సహింపఁజాలక మాచెర్లదోపించుటయు, నోడిపందెము పెట్టి బ్రహ్మనాయని నోడించివలసపఁపుటయు వలసపోయి మందాడిలోనున్న బ్రహ్మనాయని యావులమందను మరల్చుటయు నావల మలిదేవరాజు దులను దీసికొని బ్రహ్మనాయఁడు శ్రీశైలము, జేరియేడుసంవత్సరములు గడిపి యలరాజును నలగామరాజునొద్దకు రాయబారిగా సంపఁగా నాయకురా లాతనిని జంపించుటయు నావలఁ గార్యమపూడిలోయద్ధము జరుగుటయు రావుగారు తామేవ్రాసియున్నారు. ఇందులోనెచ్చోటనైనను బ్రహ్మనాయఁడు తనకు లేచికులమును సంపాదించుకొనుటకుఁ గలహించిన ట్లున్నదేమో వారే యాలోచింపవచ్చును.

ఇంకఁ బల్నాటివీరచరిత్రమునఁ గార్తివీర్యునిసంతతివాఁ డగు ననుగురాజు తనకు సంతానములేక బ్రహ్మనాయనియన్నను పెద్దన్నను బుత్రునిగా స్వీకరించి ఊత్తియుండగు కృష్ణగంధర్వునికన్య నిప్పించి పివాహముచేసె ననివ్రాయఁబడియున్నది. పెద్దన్న వాస్తవమున సంత నీచకులమువాఁడైయుండిన నచ్చపుఊత్తియుఁడగుననుగురాజు పుత్తునిగా నాతని నెట్లు స్వీకరింపఁగలఁడు. స్వీకరింపఁదగినంతకులప్రాశస్త్య ముండిననే కదా స్వీకరించియుండును. కాన నిదంతయు రావు గారియొక్క కల్పనాకాశలంబే కాని వేఱుగాదు.

ఇక్కడ గులముపోరన్న దానినిసాధింప బ్రహ్మనాయుడు కులవిచక్షణము లేక నిమ్మజాతివారితో భుజించెనని వ్రాసినారు. “అబ్బనర్తో విచక్షణః” అనుకోశమును బట్టి విచక్షణశబ్దము ధర్మబోధకముగ నున్నది. అది బ్రహ్మనాయనియందన్వయింపదు. కులము విచక్షణము లేక యనుకొన్న బ్రహ్మనాయుడు అనుప్రథమాంతముతో నన్వయింపదు. ఎట్లయిన సగుంగాక. బ్రహ్మనాయనికిఁ గులము విచక్షణము గాక యుండుట పై వారలతో భుజించినతరువాతనా? అంతకు వెనుకనా? చాచకూడు కుడిచినతరువాత నై నచో నట్లాచరించిన యొకబ్రహ్మనాయనికే కులప్రాశస్త్యము లేక పోవును గాని పన్ననాయకుల కెల్ల లేకపోదు. అట్టివారు ప్రతికులములోనునుండచ్చును అంతమాత్రమున నందఱకు నాదోషము రాగలదు. బ్రహ్మనాయనితో రెడ్లు చాచకూడు కుడిచినట్లు వ్రాసినారుకదా! అందువలన రెడ్లందఱు కులహీనులు కాన లసి వచ్చును. చాచకూటికుడుపునకు మున్నే బ్రహ్మనాయనికుల మప్రాశస్త్య మైయుండె నన్నచో దానికిఁ గారణం జెద్దియో యెచ్చట వ్రాయంబడినదో నిరూపించుట యావశ్యకము. ఇదిగాక పల్నాటి వీరచరిత్రమున బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న యనుగురాజుచేఁ బుత్రుఁడుగా స్వీకరింపఁబడియుండె నని వ్రాసియున్నాను. పెద్దన్న మొదలగువారలతో ననుగురాజు గలిసి భోజనాదుల నొనరించుచుండె నని చెప్పకతప్పదు. కులప్రాశస్త్యమున్న నే కాని అది ఘటిల్లదు. బ్రహ్మనాయుడు ముందే కులహీనుండన్నచో దానివిరోధము పరిహరింపవలసి యుండును.

ఇంతియకాదు. కులప్రాశస్త్యములేనిబ్రహ్మనాయనితో గొల్లలు కంసాలవారు కమ్మరులు కమ్మరులు రెడ్లు చాచకూడు కుడిచి రనుట సంశయింపఁదగి యున్నది. యజ్ఞోపవీతము ధరించి ద్విజులమని చెప్పుకొనెడు కంసాలలు మొదలగువారు, సచ్చాంద్రు. అనఁబడుగొల్లలు

శూద్రులతో నుత్తము లగురెడ్లు కారణము లేక భుజింపరు కదా ! బ్రహ్మనాయఁడు రెడ్డికులమునకు మాటొడ్డి కులమును సాధింపఁ జూరఁ దునపుడతనితో రెడ్లెల్లకలిసి భుజించిరో తోఁపదు. ఇదిగాక యీచాఁ పకూడుకుడుపునకుఁ గారణములు భిన్నభిన్నములుగ నున్నవి. ఇచ్చట రావుగారు “వారలతో భ్రాతృభావము నెరపుటకై చాఁపకూడు కుడిచి” అని వ్రాసినారు. ఇందువలన భ్రాతృభావము నెరపుట దీని కారణ మగుచున్నది. ముందువీ రుదాహరింపఁబోవు “ఇచ్చోటభుజి యించి లేకకార్యార్థులై” అను కీడాభిరామవాక్యమువలన నేక కార్య సాధనము దీనికారణ మగుచున్నది. ఏడవప్రకరణము 229 పేజీలో “వెలమకులమున జన్తము గాంచిన బ్రహ్మనాయఁడు రామానుజులచే బోధింపఁబడిన వైష్ణవమతమును స్వీకరించి తన తాభినివేశపరుడై యామతమును బల్నాటిలో వ్యాపింపఁజేసి ప్రసిద్ధుడయ్యెను. ఇతఁడు కులభేదమును బాటింపక అగ్రవర్ణమువారిని తుద్రవర్ణమువారినిగూడ వైష్ణవులను గావించి తనతోడఁ గలుపుకొని సహపంక్తిభోజనముగావించినట్లు వీరచరిత్రమునఁ బలుతావులఁ బేర్కొనంబడెను” అని వ్రాసినారు. అందువలన బ్రహ్మనాయఁడు మతాభినివేశమున జాత్యంతరులతో భుజించినట్లు తేటపడుచున్నది. ఇట్లు చాఁపకూడుకుడుపునకుఁ ననేక కారణములు గలిగినవి. ఇందెద్ది వాస్తవమో తెలియదు.

పరిశీలించినచో మతాభినివేశమే సరియైన కారణముగఁ గానంబడుచున్నది. కానిచో నగ్రజన్తమువారుగూడ నాతనితో భుజింపరు. వైష్ణవమతమును స్వీకరించినచో నట్టిన్యూనాధికభావములు లేకభ్రాతృ భావముతో నందఱుగలసి భుజించుట తగియున్నది. వారిమతమున

“నశూద్రా భగవద్భక్తా విప్రా భాగవతాః స్మృతాః
సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా మే హ్యధక్తా జన్యావే ”

ఇత్యాదిప్రమాణములచే వైష్ణవత్వమువలన నుత్తమత్వమురాగలదు. వైష్ణవులను గావించినతరువాతనే కదా బ్రహ్మనాయుడు వారలతోఁ గలసి భుజించినవాడు. కాబట్టి యిదియే వాస్తవమైన కారణము. కులముపో రనునది కులమువారికి (సవతులపిల్లలకు) గలిగిన జగడ మని బోధించును. కానిచో “ఇల పణంబుగ ” అనునది సమన్వయింపదు.

ఇక ద్వితీయకల్పనము. — “పల్నాటిభూమిపతులుగూడ గొల్ల సవతితల్లులబిడ్డ లని స్పష్టముగ క్రీడాభిరామ మనుగ్రంథమున నీక్రింది పద్యములో వాడుకొనఁబడి యున్నది.

సీ. ఇచ్చోట భుజియించి రేకకార్యార్థులై
సామంతనృపతులు చాఁపకూడు
ఇచ్చోట చింతించె నిచ్చ నుషాయంబు
నలినాక్షి యార్యైల్లినాయిరాలు
నిజ మనుశుద్ధికై నిప్పులయ్యేటిలో
నోలాడె నిచ్చోట బీలసాని
యిచ్చోటఁ బోరిరి యిల పణంబుగ గొల్ల
సవతితల్లులబిడ్డ లవనిపతులు
ధీరు లగువార తేవురు వీరపురుషు
లై మదోద్ధతి నిచ్చోటఁ నాజిఁ బడిరి
యనుచుఁ జెప్పుదు రై తిహ్య మచట నచట
జనప పెద్దలు పల్లెదేశములయందు.

హైహయవంశజుల మయిన క్షత్రియుల మనిచెప్పుకొనెడి రాచవారు సయితము గొల్లసవతితల్లులబిడ్డ లని పేర్కొనఁ బడుచుండఁగాఁ బద్మ నాయకులు కులమునఁ దక్కినవారలకన్న నెట్లధికు లగుదురో యూహింప నలవి గాక యున్నది ” అని.

ఇది యేమో వింతగానున్నది. హైహయలు గొల్లసవతితల్లుల బిడ్డలని పేర్కొనం బడినా రని వీ రంతకన్నఁ దక్కువవారమని చెప్పకొనవలెనా యేమి? వారికన్న నెక్కువజాతివా రుండఁగూడదా! పద్మనాయకు లితరులకన్న నధికుల మని చెప్పకొన్న వారుకారు. శూద్రులలో నధికుల మని చెప్పకొని యున్నారన్నను హైహయల కన్న నధికుల మని చెప్పకొని యుండలేదు.

ఒకవేళ ననుగురాజు మొదలగు హైహయలయొద్ద చొడ్డనాయఁడు బ్రహ్మనాయఁడు మంత్రులుగా నుండిరి కాఁబట్టి తమప్రభువులే గొల్లవా రైనట్లు చెప్పఁబడి యుండఁగాఁ దాము శూద్రజాతివారిలో నధికుల మని చెప్పకొనుట తప్పని యెంతురేమో. అది సరిగాదు. పూర్వకాలమున విప్రులే రాజులయొద్ద మంత్రులుగా నుండువారు. యవనప్రభువులకుఁ గూడ వీరు మంత్రులుగా నుండువిషయము ప్రసిద్ధము. ఇప్పటికి నమాత్యబిరుదము నహించువారి కీవిషయము తెలియనిది కాదు. అట్టివారు పైసిద్ధాంతాను సారము వారికన్నఁ దక్కువ వార మని చెప్పకొనవలెఁగదా!

ఇదిగాక క్రీడాభిరామకారుఁడు హైహయలను గొల్లసవతిపిల్లలని చెప్పియున్నాఁడనుట విశ్వసింపఁదగినది కాదు. అట్లుచెప్పటకుఁ గారణంబెద్దియుఁ గానరాదు. పల్నాటివీరచరిత్రమున వారు హైహయలని శ్రీనాథుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. ఈగ్రంథమున వారలను గొల్లలను గాఁ జెప్పినచోఁ దద్విరోధము వచ్చును. క్రీడాభిరామమును సతఁడే చేసియున్నాఁడనుపక్షమున స్వవచనవిరోధము వచ్చును. కాఁబట్టి ప్రమాణము లేక గ్రంథవిరోధము నెంచక సంవాదం బెద్దియుఁ గనక యాకవి యిటులు చెప్పియుండుననుట విశ్వసింపఁదగదు. గ్రంథములో నట్లు గాన్పించుట లేఖకపరంపరగా నేర్పడినదోషంబుగా నుండును. గొల్లపదము ప్రాసవిశ్రమస్థానములలో లేదు కాఁబట్టి “అల్లసవతి

తల్లులబిడ్డలు” అని యుండి యిట్లు పరిణమించి యుండవచ్చును. ఇంత మాత్రము విచారింపక యేమో గొప్పయాధార మబ్బివట్లు రావు గారు క్రిందగీరగీసిచూపుట సరియైనది గాదు.

ఇక సుచ్చానచకపోలకల్పనములు. అందుమొదటిది.—
“వల్లపుఁ డనఁగా గొల్లవాఁ డని మాత్రమే కాక వంటలవాఁడని యర్థము గూడఁ గలదు. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా వల్లవత్రిణేత్రా వల్లవచక్రవర్తి అనుబిరుదములు గలవారు వల్లపు లనియు వారు 77 గోత్రములలోనివా రనియు రావుసంశీయచరిత్రమున నున్నది” అని.

పైచరిత్రమున వీరు చూపినట్లు వ్రాయఁబడలేదు. మఱేమన్న 77 గోత్రములవారిబిరుదములు వ్రాయునపుడు 67 వ దగ్గు వల్లపుల గోత్రముక్రింద “వల్లపులవారివి వల్లవాదిత్యా వల్లవచక్రవర్తి వల్లవత్రిణేత్రా” అని మాత్రమే వ్రాయఁబడినది. పద్మనాయకులగోత్రములు గ్రామశామములను బట్టి యేర్పడిన పని వ్రాసెతిని. వల్లపుల అను నొక గ్రామము హనుమకొండప్రాంతమున నుండఁ గలదు. కడపజిల్లా ప్రొద్దటూరునకుఁ దూర్పున రీమైళ్లు దూరమునఁ గూడ వల్లపుల, లేక వల్లపుల యని యొక గ్రామము గలదు. “మఱి వల్లపులగోత్ర మరసి చూడ ” అని పద్మనాయక చరిత్రమున నున్నది. అట్టి గ్రామవాసమున “ఏయూరనుండిన నాయూరిగోత్రంబు” అనుటచేవారి కాగోత్రముగలిగి వారాబిరుదములను వహించినవారు. రేచర్లగోత్రమువారు రేచర్లవిక్రమాదిత్య అని బిరుదము వహించినవారుగదా! కాన రావు గారు రూపించినది సరికాదు.

కెండవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు గోసంగివై రితల గుండుగండా అనుబిరుదమును వహించినవారు గోసంగులనియే యూహింపవలసి యుండును ” అని.

ఇది సరికాదు. లోకములో నవరికేసి వైరులుగా నున్నవారు వారికి విజాతీయులుగాను మిత్రులుగా నున్నవారు వారికి సజాతీయులుగాను నుండవలసినట్లు నియమము లేదు. కురు పాండవులు భిన్నజాతీయులుగారు. గుహునితో విభీషణునితో సఖ్యము నొందిన శ్రీరాముండు తజ్జాతీయుండుగాఁడు. విషయానంతర రాజు శత్రువు వానియనంతరుఁడు మిత్రు మని బ్రసిద్ధిగలదు. అందువలన స్వరాష్ట్రానంతరుఁడు భిన్నజాతీయుండు వానియనంతరుఁడు సజాతీయుఁడు నయియే యుండవలసి వచ్చును. కాన నానియమము లేదు. ఇట్లుగనపుడు గోసంగులకు వైరులగువారికి వైరు లైనపద్మనాయకులు గోసంగు లెట్లుగదురు? శత్రువులచే బీడితులై యొకవేళ గోసంగులు శరణాగతులై యుండినచో వారలను గానాడి యాచిరుదమును వీరు వహించి యుండిన నుండవచ్చును గదా! అంతమాత్రమున వారల కాకులమువచ్చుచో “గోబ్రాహ్మణ వైరిమదాపహా” అని బిరుదమువహించినవారు పశుజాతిలో గూడఁ జేరవలసివచ్చును. కాన నీయూహ నిలువదు.

తరువాత “ఎన్నివిధములుగా నాలోచించినను బ్రహ్మనాయఁడైనానాజాతినాయకుల నొక్కచోటికిఁ జేర్చి రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి పోరాడినవాఁడు. వానితరువాతనే పద్మనాయకులు కాకతీయులను గొల్పుచు గణపతిచక్రవర్తి రుద్రమదేవి ప్రతాపరుద్రచక్రవర్తి మొదలగువారి పాలనములో గొప్పపదవులను వహించి కాకతీయరాజ్యసంరక్షకులై యొప్పిరి” అని వ్రాసినారు.

పైదృష్టాంతములవలనఁ బద్మనాయకులు నానాజాతివారిని యేర్పడినట్లు తలంచి యిటులు వ్రాయుచున్నారు. ఇయ్యది వెనుక బహుభంగుల నిరస్తం బైనది కాబట్టి మరల వ్రాయట యనావశ్యకంబు. నానాజాతులతోఁ గలిసి యున్నచో నొకబ్రహ్మనాయఁడనిందుండగును గాని యందువలనఁ గులమువా రెల్ల రెల్లు నిందులు

కాగల రనునాక్షేపము నచ్చునని “నానితరువాతనే పద్మనాయకులు కాకతీయులను గొలిచి” అని మొదలుగా వ్రాసినారు. ఇందువలన నాతనినింద్యత కులమువారి కందఱకుఁ గలదని వీరితాత్పర్యము.

ఇది యెల్ల స్వనచోవ్యాహతంబు. బ్రహ్మనాయనికేఁ బూర్వులు పద్మనాయకులు గణపతికేఁ బూర్వులైన కాకతీయులను నితర రాజులను గొలిచి యున్నట్లు వీరే వ్రాసియున్నారు. 7 వ ప్రకరణ మంతయుఁ బల్నాటివీరచరిత్రము వ్రాసినారు. అందు బ్రహ్మనాయని తండ్రి దోడ్డనాయఁడు హైహయం డగు ననుగురాజునొద్ద మంత్రియై ప్రసిద్ధి గన్నట్లు స్పష్టము కాగలదు. ఇదిగాక 6 ప్రకరణమున నామిరెడ్డి ప్రథమప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని బ్రసిద్ధి గన్నట్లు వ్రాసినారు. నామిరెడ్డిశాసనమున “యః ప్రఖ్యాతః పృథుభుజబహో రుద్రదేవస్య సైన్యే” ఇత్యాది వచనములు గూడ నీయర్థమును జాటుచున్నవి. వీరిమతమున గణపతికన్న బ్రహ్మనాయఁడు పూర్వుఁ డనుట తెల్లము. కాబట్టి బ్రహ్మనాయనికన్నఁ బూర్వుం డగుదోడ్డనాయఁడు బ్రహ్మనాయనికి సమకాలికుఁ డగునామిరెడ్డి ప్రసిద్ధి గని యుండి రనుట స్పష్టము. ఇంతే కాదు 6 ప్రకరణము 179 పేజీలో

“శ్రీమత్పద్మజ పాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితా
దదృచ్ఛతే విపులే కులే నరనరో భీమాభిధానోభవత్
యః కాంచీనగరీకవాటహరణం కృత్వా స్రవండాహవ

క్రీడ శ్చోడనరాధిపస్య కృతవాన్ మానద్రుమోన్మూలనమ్” అనుశ్లోకము వ్రాసి క్రింద “ఈశ్లోకమును బట్టి యితని (నామిరెడ్డి) పూర్వులు రాజకీయాధికార పదవులయం దుండి యుద్ధములను జేసి ప్రసిద్ధి కెక్కినవా రనియే తలంపవలసి యున్నది” అని వ్రాసినారు. నామిరెడ్డితండ్రితాతముత్తాతలలో నీభీమరాజు లేడు. వీరినంశమున నేనాఁడో ప్రసిద్ధుఁడుగ నుండినవాఁడు.

ఇదిగాక రావువంశీయచరిత్రములో 77 గోత్రములవారి విర
దములు వ్రాయునపుడు 10 వ గోత్రము వారివిరుదములలో “కాకతేప్రో
రాజరాజ్యధురంధరా” అనువిరుదము వ్రాయఁబడినది. 46 పేజీలో
అస్పరావుగారివంశజలలో, బూర్వుఁడు బసవన్న అనురాజు ప్రతాప
రుద్రున కై దారుపందలసంవత్సరములకుఁ బూర్వుఁడై నకరికాలచోడు
నివలన గౌరవింపఁబడినవాఁ డని వ్రాయఁబడినది. రావుగారి కీరావు
వంశీయచరిత్రము కరబదరసదృశము. ఈవిషయము లన్ని జేలిసి
యుండియు స్వపక్షనిర్వాహమునకై మఱుఁగుపఱచి బ్రహ్మనాయనికే
దరువాతనే పద్మనాయకులు ప్రసిద్ధికి వచ్చి రని వ్రాయుట వింతగా
నున్నది. ఇందువలనఁ దరువాతిపేజీలో “పద్మనాయకులు బ్రహ్మనా
యనికాలముననే ప్రఖ్యాతిగాంచి యుండిరి” అనునదియు దత్తోత్తరంబు
పద్మజు లంతకుమున్న నామధేయులుగనుండిరని వీరియాశయము.

మూఁడవది.—“బిరుదునాయకురాలి రణరంగరాఘవత్రాణ
సహస్రబాహు” అనువిరుదమును వహించినవారు బ్రహ్మనాయనికాల
ములో నాయకత్వమును బొందిన వారనుటకు సందియము కలుగ
రాదు” అని.

దీనియర్థ మేమో మొదలు రావుగా రాలోచింపవలసి యుండు
ను. పద్మజులు బ్రహ్మనాయనినాడునానాజాతులలోనుండి వచ్చినవారే
యని వీరియుద్దేశ్యము. ఇయ్యది బ్రహ్మనాయఁడే పద్మనాయకసృష్టికర్త
యైయుండి తత్పూర్వము పద్మనాయకులున్నట్లు బోధించెడు శాసన
గ్రంథాదులు రద్దుపడినచో నిర్వహించును. అని ఘట్టిబిడు. కాన
నంతకుఁ బూర్వము శాఖోపశాఖలుగా నున్న పద్మనాయకులు కొంద
ఱు పల్నాటిలో నాయకురాలితో యుద్ధము చేసి యావిరుదము
నొందవచ్చును గదా! బ్రహ్మనాయనితాతయగు జేతినాయనికే బల్నా
టిజేతినాయఁ డని రావుగారే నామకరణము చేసినారు. ఇదిగాక 285

పేజీలో “పద్మనాయకులు మొట్టమొదట రాష్ట్రకూటులకు రాజధానిగా నున్న మాన్యభేటమున నుండుచు వచ్చి యారాజ్య మంతరించిన వెనుక ననేకులు పల్నాటికి వచ్చి చేరిరి” అని వ్రాసినారు. దీని బట్టి పల్నాటిసీమలో బ్రహ్మనాయనిచే సృజింపఁబడిననాయకులకుఁ బూర్వ మనేకులు పద్మనాయకు లుండి రని తేటపడుచున్నది. అట్టి పద్మనాయకు లాయుధ్ధమున నాయకురాలితోఁజూరఁడి యాచిరుదము నొందవచ్చును గదా! కాన నాచిరుదమును బట్టి వారు క్రొత్తనాయకు లనుటకు వీలు లేదు. వీరిపూర్వ లాయుధ్ధమున నుండిరని మాత్రము దీనివలన నూహింపవచ్చును. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయఁడు నాయకులను జేసి పద్మనాయకులలోఁ జేర్చెనని యెచ్చటను లేదు. కొందఱను వైష్ణవులను జేసి వారలతోఁ గలిసిభుజించె నన్నంతమాత్రమున వారెల్లరును 77 గోత్రముల పద్మనాయకులలోఁ జేరి రని చెప్పటకుఁ గల యాధారం బెద్దియో యొక్కచోటనైనను రావుగారు వ్రాయక “బ్రహ్మనాయఁడే నానాజాతులలో నుండి” అని మొదలుగాఁ బలు మాఱు వ్రాయుట వింత యగుచున్నది. ఇందు “రెడ్లతోఁ బ్రతిఘటించి” అనునది దత్తోత్తరం బైనది.

నాలవది.—“పద్మనాయకులలోఁ గొందఱు...“రెడ్డినాయక చాష్టా” అని చిరుదము గలిగియుండుటచేత రెడ్లకుఁబ్రబలవైరులుగా నుండి” రని.

అగుదురుగాక. అందువలనఁ బ్రకృతమున కుపయోగ మేమి? ఇదిగాక యీలేఖనము బ్రహ్మనాయఁడు రెడ్లతోఁ గలిసి భుజించె నను దానికి 271 పేజీలో “చరిత్రమునందు రెడ్లకు కమ్మవారికి వెలమవారికి సంబంధములు గానంబడుచున్నవి” అనుదానికి విరుద్ధంబుగ నున్నది. బ్రహ్మనాయనికి రెడ్లతోఁ గొందఱితో. మాత్రమే విరోధముండె నన్నచో నట్లుండినవిరోధము పద్మనాయకసామాన్యమునకుఁ

దెచ్చిపెట్టి రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి కులముద్ధరించినా గని వ్రాయుట స్వాక్తివిరుద్ధము. దీని తరువాత “బ్రహ్మనాయనియన్న బాదన్న” అనునది మొదలుకొని “పల్నాటికి వచ్చిచేరి” అనువఱకు వ్రాయఁ బడినది వెనుక సవిస్తరముగ నిరసింపఁ బడెను.

అయిదవది—“కొండలు గిరిదుర్గముల కధిపతులై మన్నెలను పేరితో వ్యవహరింపఁబడుచు నచ్చిరి. వీరిలో ననేకులు మాతంగులు గోసంగులు నై యుండి రనియు వీరలకు నెఱమన్నెలు సురమన్నెలు అనునామములు గల వనియుఁ జెప్పటకుఁగూడఁ గొన్నిదృష్టాంతముల వలన నవకాశము కలుగుచున్నది” అని.

ఇందుల కేమియు నాధారము నగవఱచినవారు కారు. ఆదృష్టాంతము తెవ్వియో బయలుపఱచినచో మహానిబంధములు శిలాశాసనములుమున్నగు ప్రమాణగణము పెనఁగులాడునపు డట్టిదృష్టాంతములు నిలుచునో నిలువనో చూడనగును. ఒక్కటియుఁ బ్రబలప్రమాణము లేక కేవలము పేరులేని చరిత్రములు పుక్కిటిపురాణములు కపోలకల్పితములు ప్రోవుచేసి యీచరిత్రము నల్లి చదువరులకు నిజ మని నమ్మకము గలుగునటులు చేసిన రావుగారి చాతుర్యమున కెంతయు సంతసింపఁదగి యున్నది. ఇట్లు స్వకపోలకల్పితములు ముగిసినవి.

ఇందువలన స్వసిద్ధాంతము స్థిరపడినట్లు తలంచి ముగింపు చెప్పుచున్నారు “పద్మనాయకుల జన్మకథన మెట్టిదైనను” అని.

“శబ్దవృత్పత్తి యెటులుండినను, ఏది యెట్లులుండినను” అని మొదలుగా వ్రాయుటచేఁ దత్తత్కల్పనములంద నాస్థనూచించిన ట్లిటను సూచించిరేమో?

ఇట్లు పద్మనాయక సామాన్యచరిత్రము ముగించి స్వాదిష్టముగు తద్విశేషచరిత్రమును ‘దామానాయఁడు’ అని యుపక్రమించి

వ్రాయుచున్నారు. చెవిరెడ్డికి మువ్వురు పుత్రులున్నట్లు వ్రాసినతరువాత “పిల్లలమట్టి రేచర్ల బేతిరెడ్డియు పల్నాటివీరుఁ డైనరేచర్ల బ్రహ్మనాయనితాత యగు బేతినాయఁడును చెవిరెడ్డి యని నామాంతరము గలపిల్లలమట్టి బేతాళనాయఁడే యని శ్రీ వెలుగోటివారి వంశచరిత్రము నందు వక్కాణింపఁ బడిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లై పొందిక లేక యున్నవని యాటవప్రకరణమున సన్దిస్తరముగఁ జర్చించి యున్నాను” అని వ్రాసినారు.

దీనిసమాధానము వెనుకప్రకరణమున వ్రాసియున్నాను. పై మూఁడునామము లొక్కపురుషునినే బోధించు ననుటకు వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమున హేతువు లేవియు వ్రాయలేదు. ఈవిషయములో వారికి సంశయములేదు కాబట్టి దీనిప్రస్తావమే వారెత్తలేదు. రావుగా రందు హేతువులు వ్రాయఁబడిన వనియు నవి పరస్పరవిరుద్ధములుగ నున్నవనియు నందువలన నాగ్రంథకారుల యభిమతము సిద్ధింపదనియు వ్రాయుట “ఏష వంధ్యాసుతో యాతి” అనున్యాయము ననుసరించి యున్న దని శివ పేజీలో వ్రాసి యున్నాను. అందువలన నీనామత్రయ మొకపురుషునినే బోధించు ననుట నిరపవాదము.

తరువాత “కాబట్టి యీ బేతాళనాయఁడు రేచర్లవారికుటుంబములోఁ జేరిన మఱియొకనాయకుఁడో లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేత రేచర్ల బేతినాయనినే యీతఁ డని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో యేమో నిర్ధారించుటకును పాలుపోక యున్నది” అని వ్రాసినారు.

ఇది త్రొత్తమాటగా నున్నది. ఇదివఱకు నాటవప్రకరణము 182 వ పేజీలో “పిల్లలమట్టి శాసనములో నుదాహరింపఁ బడిన బేతిరెడ్డియే పైసంస్థానాధిపతుల మూలపురుషుఁ డైన బేతాళనాయఁ

డని చూపించిన హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములై యుక్తికిని సత్యమునకును దూరము లై యున్నవి ” అనియు 183 వ పేజీలో “బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి ... సంస్థానాధిపతులకు మూలపురుషుఁడని చెప్పఁబడుబేతాళనాయఁడు కాఁడని సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను ” అనియు 191 పేజీలో “బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని హేత్వాభాసములతో సిద్ధాంతము చేసియున్నారు ” అనియు వ్రాయుటచే బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పుట సరిగా డని వెల్లడి చేసినారు. దానినే యిచ్చట ఆటవప్రకరణమునఁ జర్చించి యున్నాను అనుటచే స్పరింపఁ జేసియున్నారు.

ఇట్లుగునపుడు, కాఁబట్టియనుదానికిఁ బైగ్రంథములోని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధము లని చర్చించితిని గాఁబట్టియేయనియర్థముచెప్పవలసి యుండును. కావున బేతిరెడ్డియే బేతాళనాయఁడని చెప్పుట సరిగాదనియే యుత్తరవాక్యము వ్రాయఁ దగియుండును. అటులు గాక “ఈ బేతాళనాయఁడు రేచర్లవారికుటుంబములోని మఱియొకనాయకుండో లేక వెలుగోటివారిపూర్వులు భ్రమచేత బేతినాయఁడే యీతఁడని తమవంశమునకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో ” అని వ్రాయుచున్నారు. ఈవాక్యమువలన చెవిరెడ్డి యనినామాంతరము గల బేతాళనాయఁడు వెలుగోటివారివంశమునకు మూలపురుషుఁడుగాఁడని రావుగారియభిప్రాయము తేటపడుచున్నది. ఇది యొకవేళ నపూర్వకల్పన మనుకొన్నను పూర్వవాక్యార్థమునకు నుత్తరవాక్యార్థమునకును “కాఁబట్టి ” యని కార్యకారణభావము చెప్పుట యసంబద్ధం బగుచున్నది. ఆటవప్రకరణమునఁ గాని యిచ్చట “పిల్లలమఱ్ఱి రేచర్ల బేతిరెడ్డియ ” అనువాక్యమునఁ గాని బేతాళనాయఁడు పై సంస్థానముల వారికి మూలపురుషుఁడు కాఁడని వ్రాయలేదు కదా ! అట్లెచ్చటను వ్రాయక పూర్వోత్తరవాక్యార్థములకు హేతు హేతు మద్భానమును

బ్రహ్మశింపఁజేయుచు “కాఁబట్టి” అని వ్రాయుట యసంబద్ధ మగును గదా!

ఇదిగాక యిచ్చుట “బేతినాయనినే యీతఁ డని తమవంశము నకు మూలపురుషునిగాఁ జేసికొనిరో” అనువాక్యముచేత వీరిమూల పురుషుఁడు బేతినాయఁ డైనట్లును వెలుగోటివారిపూర్వు లాయననే బేతాళనాయనిగా భ్రమించినట్లును దాత్పర్య మగుచున్నది. ఇది యత్యంతవిరుద్ధముగా నున్నది. పైవాక్యమున “పల్నాటిబేతినాయఁ డును బేతాళనాయఁడే యని” వ్రాయుటచే బేతినాయఁడు బ్రహ్మ నాయనితాత యనియు నాతండు వీరిమూలపురుషుఁ డెప్పటికిని గాఁ డనియు వ్రాసినారు. ఆఱవప్రకరణము 191 పేజీలోఁ గూడ నీయర్థ మునే ప్రకటించినారు. ఇట్లగునపుడు “బేతినాయనినే యీతఁ డని” అని వ్రాయుట చింత్యముగ నున్నది. ఈ బేతినాయఁడు మఱి యొక బేతినాయఁడో, లేక యేమియో వ్రాయఁ దలంచి భ్రమచేత నిటులు వ్రాసిరో యెన్నివిధముల నాలోచించినను బాలుపోకయున్నది.

తరువాత “బేతాళనాయని మూపురుపుత్తులయొక్క చరిత్ర ముగూడ సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడి యుండలేదు. వీరిని గూర్చినశాసన మొక్కటియు నింతవఱకుఁగానిపింపలేదు. వీరిచరిత్రము నకాధార మంతయుఁ బైవారు ప్రకటించినగ్రంథములే యైయున్నవి.” అని వ్రాసినారు.

ఆఱవప్రకరణము ముగించునపుడు వీరిచరిత్రము వ్రాయుట ప్రసంగసంగతిలబ్ధమై యుండఁగా వదలిపెట్టి యిటఁ బద్మనాయక సామాన్యచరిత్రము ముగించునపుడు సంగతి యెద్దియు లేక దామా నాయకాదులచరిత్రముతామువ్రాయుటయే సందర్భానుసారముగ రచి యింపఁబడక యున్నదికాని వంశచరిత్రమున దామానాయకాదిచరి

త్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడక యుండలేదు. మఱియుఁ బైవారల చరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁబడలేదు. శాసనములు లేకుండుటయుఁ బైవారిగ్రంథములే యాధారము లగుటయు హేతువులుగా రావుగాదు. ఇలంచిన స్లేర్పడినది. దీనిని విమర్శింతము. శాసనములు లేకపోవుట చరిత్ర మసందర్భమునుటకుఁ గారణముగాదు. ఆ స్లేచ్చటను బ్రసిద్ధిలేదు. మహాకవిప్రణీతము లయి లోక ప్రసిద్ధి గన్న చరిత్రములెన్నియో శాసనములు లేకున్నను సందర్భవంతములై యావరింపఁ బడుచున్నవి. శాసనానుదాహృతము లసందర్భములన్నచోఁ బట్నాటివీరచరిత్రము మున్నగునవి యెన్నియో మూలఁ బడవలసి వచ్చును.

ఇక సందర్భానుసారముగ ననుదానికేఁ బ్రమాణానుసారముగ అని యర్థము. అందువలనఁ బైవారిచరిత్రము ప్రమాణానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదని తాత్పర్య మన్నచో నాశబ్ద మాయర్థమును బోధించు ననుటకుఁ గోశాది ప్రమాణము లేదు.

ఇక వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయుఁ బైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునదియు వీరిచరిత్రము సందర్భానుసారముగ రచియింపఁ బడలేదనుటకుఁ గారణము కాదు. ఇదిగాక పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనునది స్వాక్తివిరుద్ధము. వీరు ప్రకటించిన గ్రంథములే యనుటవలనఁ దదితరగ్రంథములు లేవని యర్థము కాఁగలదు. ఈ రావుగాదు పండ్రెండవ ప్రకరణమునఁ బ్రసాదాదిత్యనాయనియు దుద్రనాయనియుఁ జరిత్రమును వ్రాసియున్నారు. పైవారిగ్రంథములలో నయ్యది వ్రాయఁ బడలేదు. అందువలన వీరలచరిత్రమును దెలిపెడు చరిత్రము లింకఁ గొన్ని యున్నట్లు తేటపడుచున్నది. అట్లుగుచో “వీరిచరిత్రమున కాధార మంతయు పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములేనై యున్నవి” అని వ్రాయుట తద్విరుద్ధం బగు

చున్నది. మఱియు « పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే » అను లేఖనమువలన సం దవిశ్వాసము నూచింపఁ బడుచున్నది. పరులు ప్రకటించిన గ్రంథములే ప్రమాణము అని నియమ మున్నచో గృష్ణ దేవరాయఁడు చాసీపుత్తుఁడు కాఁ డని సాధించునపుడు వారు ప్రకటించిన గ్రంథములనే ప్రమాణములనుగా నెత్తికొని రావుగారు చేసిన సిద్ధాంత మడుగు వట్టును. కానఁ బైవారు ప్రకటించినా రని యవి శ్వాసము నూచింపఁ దగదు.

దామానాయఁడు ఖడ్గనారాయణాది బిరుదములు వహించి యుండె ననుటకు « చటులఖడ్గఖడ్గి సమరప్రవీణుడై » అను ప్రమాణమును వ్రాసి « ఇట్టిబిరుదముల నాకాలమున ననేకులు వహించుట యాచార మై యుండెను » అని వ్రాసినారు. ఇది దామా నాయనిచరిత్రము సందర్భానుసారముగఁ గూర్చఁ బడలే దనుటకు హేతువు గాదు. ఇట్టిబిరుదములు అనేకులు వహించుటవలన దామా నాయనిబిరుదవహన మయథార్థ మని యేర్పడదు. వారు వహించుట వలన వీరికి గౌరవక్షతయు లేదు. అక్కాలమున నీ బిరుదములను దామానాయఁ డొక్కండే వహించుచుండె నని పైగ్రంథములలో వ్రాయఁబడ లేదు.

« ఇంతకన్న వీరిచరిత్రము వ్రాయఁ బడలేదు » అని వ్రాసి నారు. ఇది దామానాయనిచరిత్ర మసందర్భ మనుటకు హేతువు కాదు. వారిచరిత్రము కవులకుఁ బూర్తిగఁ దెలియకయుండి యిటులు వ్రాసియున్నారు. ఈవిషయము స్థలాంతరమున వివరించి యున్నాను.

ఇకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయని గూర్చి వ్రాయుచున్నారు.—
« దేవనాయని పుత్రులలో నీతఁడు ప్రసిద్ధుఁడుగాఁ జెప్పఁ బడియెను...
గణపతివలనఁ బ్రత్యక్షానార్థాననాచులను ఇతరు లగు 76 గోత్రము

లనాయకులచే బ్రణామము వెట్టించుకొనునట్టి మర్యాదను గాలిపెం
డేర మనుబిరుదాభరణమును కాకతిరాజపూజిత అనుబిరుదమును
శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజములను బొందెను అని వ్రాయఁబడియున్నది గాని
శత్రులెవ్వరో యెవ్వరితో వీరు పోరాడిరో తెలిపి యుండలేదు ...
ఇంతటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపుకూటములో నుండఁగా నెల్ల
రకు నవమానకరిముగా నర్ధానన మిచ్చి వారలచే మ్రొక్కింపఁ జేసి
ననుట సిరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది. ” అని.

శత్రు లెవ్వరో వీ రెవ్వరితోఁ బోరాడిరో తెలిపి యుండక
పోయినంతమాత్రమునఁ జరిత్ర మసందర్భముగఁ గూర్పఁ బడిన దని
వ్రాయ వలనులేదు. పూర్వపూర్వచరిత్రములనుబట్టి సామాన్యాకార
ముగ నట్లువ్రాయుట సంప్రదాయాగతము. 308 పేజీలోఁ దాము
“ ఇట్లు మాండలికరాజులు గొందఱు చక్రవర్తినియెడఁ గల భయ
ముచే మిన్నకుండినను రాజద్రోహులై దేవగిరి ప్రభువు లైన యాద
వులతోడఁ గుటలు చేసి తుదకు యాదవులు దండెత్తి వచ్చు
నటులు చేసిరి ” అని రావుగారు వ్రాసినారు. అదిగూడ నసందర్భమే
కావలసి వచ్చును. అందును మాండలికరాజు లెవరో రాజద్రోహు
లెవరోవ్రాయలేదుకదా ! కాన నిదిచరిత్ర మసందర్భ మనుటకుఁ గార
ణము కాదు.

“ ఇతనిపరాక్రమమునుమెచ్చి యాగణవతి గౌరవించి యుండు
మగాని యితనివంటిమహాశూరు లనేకు లాతనికొలుపులో...పరిహాసా
స్పదముగ నున్నది ” అని వ్రాసినారు. అసందర్భమనుట కిదియే
ముఖ్య నిదర్శనము.

కావున నిది విమర్శింపఁదగియున్నది. రావుగారి కిచ్చట గౌరవ
పదార్థమే తెలియలేదు. శత్రుత్వానార్ధాననాదికమే కదా యిచ్చట

శౌరవపదార్థము. తొలుత యుద్ధప్రోత్సాహకాలమున గణపతిదేవుడు శేలిచివచ్చినవారిని బ్రత్యుత్థానార్థాననాదులచే శౌరవింతు ననియే కదా చెప్పినవాడు. ఉపక్రమమున నట్లు చెప్పి శేల్లివచ్చినతరువాత మఱియొకవిధ మయినశౌరవ మొనరించినచో నదిశౌరవమని యెవ్వరు నెంచరు. ఇంకను జక్రవర్తి తొలుతఁ దాను సెలవిచ్చిన శౌరవము న కర్హత లేదనియో మఱియేమనియో యెంచి ప్రతిజ్ఞాతశౌరవమును జేయక సామాన్యశౌరవము నొనరించె నని యనుకొందురు. అది ప్రసాదాదిత్యనాయని కవమానకరముగఁ గూడ నుండును. చక్రవర్తి సత్యసంధతయు లోపించును. దీనంజేసి యితఁడు లిట్టిఘోరరణప్రసక్తి యందుఁ జక్రవర్తిప్రోత్సాహ వాక్యములందు సంపూర్ణవిశ్వాసములేక వెనుదీయుదురు. అందువలన వారిసామ్రాజ్యమునకుఁ గీడు మూఁడును. ఇట్లు బహుపక్షవములు సంఘటిల్లును. తొలుత గణపతిదేవుడు చిక్కిరితశౌరవస్వరూపమును బ్రకటింపక యుండినచో వీరియూహా కొంతవఱకు నిగ్గును. ప్రకటించియుండుటచే నది కొనసాగక పోవుటయే కాక “శౌరవించి యుండును గాని యందఱకు నవమానకరముగ నర్థాననాదు లిచ్చునా?” అని వ్రాయుట యవిచారసిద్ధ మగుచున్నది. కాఁబట్టి యర్థాననాదిసత్కారము చేసెననుట పరిహాసాస్పద మన్నమాటయే పరిహాసాస్పదంబు. రాజసభలలోఁ బండితులప్రసంగములందును మల్లులయుద్ధములందును శత్రురాజుల పోరాటములందును బ్రోత్సాహమునకై పణముల నుంచుటయు శౌరవవిశేషప్రదాన ప్రతిజ్ఞలు సేయుటయు మున్నగునవి యిప్పటికిని బ్రసిద్ధము లై యున్నవి. అందువలన నితరుల కవమాన మనియెంచరాదు. ఇంగ్లాండులో లార్డులాబర్న్స్ బోయరుయుద్ధమున జయించి వచ్చినపుడు చక్రవర్తి జరపినశౌరవము లోకవిదితము. అయ్యది యచ్చటివారి కెల్ల నవమానకర మని యిదివఱకు నెవ్వరు నెంచినవారు కారు.

ఇతఁ ఁ నిరాధారమై పరిహాసాస్పదముగ నున్నది ” అనుపడి విమర్శింపఁ బడును. ఆధారములన నెవ్వరి? గ్రంథములా? శాసనములా? గ్రంథము లన్నచోఁ బద్మనాభకచరిత్రాదులు పుష్కలముగఁ గలవు. శాసనము లన్నచో నవిలేకయున్న వెన్నియో ప్రసిద్ధక వినిబంధములుమూలఁబడును. యెవ్వయెట్లైనను శాసనములే కావలయు ననియున్నచో యిన్నింతము. అనపోతానాయనియొక్క అయ్యనస్రూలిశాసనమున

“తస్య గోత్రాణ్యనేకాని ప్రసిద్ధా న్యాంధ్రమండలే
రేచర్లగోత్రం తే ప్లేకం కాకతీయనృపార్చితమ్ ”

అని వ్రాయఁబడిన కాకతీయనృపార్చిత మ్మనునది కాకతిరాజపూజిత అనుబిరుదమునకు మాటుగా శ్లోకమునఁ జేర్పఁబడినది. ఇందు 77 గోత్రముల వెలమలలో రేచర్లగోత్రము పూజింపఁబడిన దనఁగాఁ బైబ్రహ్మసాదాదిత్యునిచరిత్రమే కదా విషయ మగుచున్నది. కాన నీశాసనము పైచరిత్రమున కాధార మని యెంచఁదగి యున్నది. ప్రసాదాదిత్యనాయఁడే యీబిరుదము నార్జించినాఁడా? యని యొకవేళ నందు లేమో. ఎట్టిక్కశాసనమున బేలిరెడ్డి బిరుదములలో నిది లేక పోవుటయు ససపోతానాయని యయ్యనస్రవోలుశాసనములో సోమకుల పరశురామాదిస్వకీయబిరుదములనడుచు వ్రాయక వంశబిరుదముగా వ్రాయుటయు వంశచరిత్రములలోఁ బ్రసాదాదిత్యనాయఁ డార్జించినట్లు వ్రాయుటయు మున్నగువానిచే నాతండ్రి యీబిరుదము నార్జించినవాఁడని యొప్పుపలసి యున్నది. కాన నీయాక్షేపము రాదు.

ఇదియే ప్రత్యుత్థానాది సకలకారవమునకు బోధకము. గణపతి వలన శ్వేతచ్ఛత్రధ్వజముల నీతఁ డార్జించినాఁడు కావుననే యీకుటుంబమువారు వెలిగొడుగు రాయవిభుఁ డను బిరుదమును సహించుచున్నారు.

ఇదియే మా చెల్లెల్లో వెలుగోటితిమ్మానాయనిభార్య లింగాంబిక దాన శాసనమున “ శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వర రేచర్లగోత్ర పవిత్రులైన ” అని వ్రాయఁబడినది. ఇట్లు కాకతిరాజపురాజిత శ్వేతచ్ఛత్రాధీశ్వర అనుబిరుదము లకు శాసనప్రమాణములు చూపఁబడెను. ఈ శ్వేతచ్ఛత్రబిరుదవిషయము వెలుగోటివారివంశ చరిత్రమున 23-24 తరములవారిచరిత్రములలోఁ జూడఁదగి యున్నది. 76 గోత్రములవారు వీరికి మొక్కులిడుట ప్రసాదాదిత్యుఁ డార్జించినది మొదలిప్పటివఱకు వీరి కుటుంబమర్యాదగా నుండిన దను విషయము 24 తరమువారిచరిత్రమునఁ దెలియనగు. అందు బంగారుయాచమనాయనిగారి పట్టాభిషేక కాలమునఁ గాళహస్తి పథు వై నబహదర్ వేంకటప్పనాయఁ డుగారు మొదలగు 76 గోత్రములవారు గణపతి యొసంగినకులమర్యాదప్రకారము బంగారుయాచమనాయనిగారికి మొక్కులిడి నిలిచి యుండి రనియు నపుడు బహదరు వేంకటప్పనాయఁడుగారికి మాత్రము పట్టాభిషేకమండపమున నాగ్నేయభాగమునఁ గూర్చుండుమర్యాదనిచ్చి రనియుఁ బరంపరగా వంశచరిత్రములందు వ్రాయఁబడుచున్నది. ఇట్లు వంశావళిలయందును జరిత్రగ్రంథములందును శిలాశాసనములందును గానవచ్చుచున్నప్రసాదాదిత్యనాయని గౌరవవృత్తాంతము నిరాధార మై పరిహాసాస్పద మని రావుగాడువ్రాయుటయే నిరాధారమై పరిహాసాస్పద మగుచున్నది.

“సీ. ఏపున నోర్గల్లు నేలురుద్రునిచేత

నందెయుఁ బెండెంబు నందినాఁడు.

అనుపద్యము నెత్తి “ అందెయుఁబెండెంబు గణపతిదేవునివలనఁ బొందెనని మైరి చెప్పినదానికి విరుద్ధముగ రుద్రదేవివలనఁ బొందెనని చెప్పఁబడినది ” అని వ్రాసినారు.

పైని గణపతి యందెయుఁ బెండెంబు నొసంగె నని వ్రాయఁ బడలేదు. “కాలిపెండేర మనుబిరుదాభరణమును” అనుదానికే యాయర్థ మన్నచో దాని కాయర్థము కాదు. అగు నని యనుకొన్నను రుద్రదేవివలన బిరుదముల నొందుట పై భిరుదముల కెట్లు విరుద్ధము. ఒకతూరి బహుమతిగా నొకరిచే నొసంగఁబడినయది మఱి యొకరిచేతఁగాని వారిచేతనేగాని మరల నొసంగఁబడుట విరుద్ధం బెట్లులగునోతోఁపదు. రుద్రదేవి గణపతిదేవుఁ డిచ్చినదానికన్న వేఱు విధ మై యతిశయమైన యందె నిచ్చి యుండిన నుండవచ్చును గదా!

ఒకవేళ నీప్రసాదాదిత్యుఁడు గణపతికాలముననే యున్నవాఁడైనచో నపు డిది విరుద్ధం బగును. అట్లు కాక యీతండు రుద్రదేవి కాలమునఁ గూడ నున్నవాఁడు. ఈవిషయము రావుగారు గూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వారియాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

“నెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు గణపతిచక్రవర్తిచేతనర్ధా సనమును బొంది 76 పద్మనాయకులచేతఁ బ్రణామంబులు పొందె నని చెప్పియుండఁగా రావునంశీయులచరిత్రములో

“నీ. భూరిజయుం డయి యోరుగంట్రికి రాఁగ

రుద్రమూర్తి ప్రతాపరుద్రవిభుఁడు

ఎదురుగా వచ్చియు హితుఁడవు నీ వంచు

ఘనతఁ బ్రసాదిత్యుఁ గొగిలించి

అని చెప్పఁబడి యుండుటచేత రుద్రవిభుఁ డనఁగా రుద్రదేవి యని యర్థము చేసికొనవలసినపక్షమున రుద్రదేవి యంతటిచక్రవర్తిని యెదురుగా వచ్చి ప్రసాదాదిత్యుని గొగిలించుకొన్న దని చెప్పవలసి వచ్చును గదా! అది యెంతయనన్యాయకరముగ నుండఁగలదో వేఱుగఁ జెప్ప నక్కఱలేదు” అని వ్రాసినారు.

ఈపద్యములో రుద్రదేవినిబోధించుపద మున్నచో ససహ్యార్థ మగు ననుట తగును. అది లేదు. “ప్రతాపరుద్రవిభుఁడు” అనునది రుద్రదేవిని బోధింపదు. వెనుకటిపద్యమున “ఏపున నొగ్గెల్లు నేలు రుద్రునిచేత” అని రుద్రపదము మాత్రమే యుండుటను బట్టియుఁ బ్రసాదాదిత్యుండు ప్రతాపరుద్రద్వయకాలమున లేక రుద్రదేవికాల మున నుండుటను బట్టియు రుద్రదేవియందు రుద్రుఁ డనుప్రయోగము ప్రసిద్ధ మగుటనుబట్టియు నారుద్రపదము రుద్రదేవీబోధకమని వ్రాయఁ బడియుండెను. అందువలన నిట వారు చూపినయసహ్యార్థప్రసక్తిలేదు. ప్రాచీనులు కాలవిచారము చేయక యిట్లు వ్రాసియుందురని యెంచి వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాసీసము నెత్తికొన్నవారు కారు. వారు షిల్లలమఱ్ఱబేటి రెడ్డి 1208 సంవత్సరమున గణపతిరాజ్య ప్రారంభ కాలమునను దత్పుత్తు) లగుప్రసాదాదిత్యాదులు తద్రాజ్య మధ్యకాలమునను రుద్రాంబికారాజ్యకాలములోఁ గొంతవఱకును నుండినవారని సిద్ధాంతముఁ జేసియున్నారు. తద్గ్రంథోపోద్ఘాతము 43 వ పేజీలో నీవిషయము తెలియ నగు. ఇట్లు వారు నిర్ణయించి యుండఁగా “వెలుగోటివారి వంశచరిత్రకారు లాప్రతాపరుద్రునికి బదులు గణపతిదేవుఁడని మార్చిరి. అట్టిమార్పు చేయుటకుఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కారు. కనుకఁ బ్రసాదాదిత్యనాయఁడు మొద టిప్రతాపరుద్రునికాలమున నుండెనో రుద్రదేవికాలమున నుండెనో యెవ్వరికిని తెలియదు. ” అని రావుగారు వ్రాయుట యవిచార మూలమని యేర్పడుచున్నది. వారు పైయపోద్ఘాతమునఁ బ్రసా దాదిత్యుఁడు గణపతిరుద్రాంబికలకాలములలో నుండెననియు నందుకుఁ బేర్చిననాయనికాలమును బోధించు నెట్టిక్కశాసనము చరిత్రములు ప్రమాణము లనియు స్పష్టముగ వ్రాసియుండఁగాఁ బ్రమాణ మేమియుఁ జూపినవారు కారనియు నెవ్వరికిని తెలియ దనియు వ్రా యుట యంతగాక యింక నేమి యగును?

ఇదిగాక “అది కాలనిర్ణయమున కడ్డము వచ్చు నని వెలు
టివాగోరివంశచరిత్రకారులు” అని వ్రాయుటచే వారికిఁ గాలనిర్ణయ
ప్రబలప్రమాణ మెద్దియో దొరికి యుండి యది యడ్డము వచ్చునని
ప్రతాపరుద్రపదము ప్రథమప్రతాపరుద్రపరము కాదని వారు తలంచి
యుండినట్లు రావుగారే వినరించియు “నెవ్వరికిని దెలియ” దని
వ్రాయుట వింతగా నున్నది. తెలియ కుండినచోఁ బ్రతాపరుద్రునకు
బదులుగా గణపతిదేవు నేలమార్తురు ?

ఇదిగాక తర్వాతిగ్రంథములో “గణపతిదేవుఁడు పాండ్యుల
తోఁ జేసినయుద్ధములో సితఁడు సీతనితమ్ముఁడు రుద్రనాయఁడు” అని
మొదలుగా వ్రాయుటచేతను రుద్రదాంబికాకాలములో సీతఁ డుండి
నట్లువ్రాయుట చేతను బ్రసాదాదిత్యుఁడు గణపతిరుద్రదాంబికలకాలము
లలో నుండె నని రావుగారికిఁ దెలిసి యున్నట్లే కదా! వెలుగోటి
వారి వంశచరిత్రకారులకుఁ దెలిసియున్న ట్లిదివఱకే స్పష్టము. ఇట్లుండ
నెవరికిఁ దెలియ దనువ్రాత మిక్కిలి యవిచారమూలమని తేటపడక
పోదు. ఇంతకుఁ బై చరిత్రకారు లీపద్యమునెత్తికొనకయేయుండ నిదం
తయు నకాండతాండవముతక్క వేటుకాదు.

ఇక రుద్రనాయనిఁ గూర్చి వ్రాయుచున్నారు. “రుద్రనా
యఁడు ప్రసిద్ధుఁ డైనవీరశిఖామణియై యుండనలయును. ఇతనికి రాయ
పితామహాంక మనుబిరుదము ... పాండ్యగజకేసరి కాకతిరాజ్యప్రతి
ష్ఠాపనాచార్య బిరుదములు కలవని యాక్రిందిపద్యములోఁ జెప్పఁబడి
నది. “వాలనివిక్రమస్ఫురణ...మెచ్చగన్.” కాకతిరాజ్యప్రతిష్ఠా
పనాచార్యు లైనవా రొకరుద్రనాయఁడు మాత్రమే కాక యనేకులు
గలరు” అని.

ఇట రాయపితామహాంక మనుబిరుదము అని వ్రాసినరావు
గారి కంకపదము గూడ బిరుదఘటక మని బోధపడినయ ట్లున్నది.

ఈబిరుడము గలనా రలనేకు లున్నా రనుదానికి వెనుక దామా నాయనిప్రస్తావమున సరియైన సమాధానము వ్రాయఁబడియెను. మఱియ “పద్మనాయకివీరు లనేకులు గణపతిచక్రవర్తికి విశ్వాస పాత్రులై భృత్యులుగనుండి యుద్ధములం దాఱి తేఱి రణశూరులై కా కతిరాజ్య ప్రతిష్ఠాపకు లన్నభ్యాతిని సంపాదించి రనుటకు సందియము లేదుగాని తక్కిన శాఖలలోనినుహావీరులై న సైన్యాధిపతులకంటె వీరే యగ్రగణ్యు లని కాకతీయచక్రవర్తు లందఱను విడిచి పెట్టి వీరలకే యర్ధాసనములిచ్చి సమ్మానించి రనుట యెంతమాత్రము విశ్వసింపఁ దగి నదిగాదు ” అని వ్రాసినదియు దీనిచేతనే దత్తోత్తరంబు గాకపోదు.

ఇదిగాక ప్రసాదాదిత్యనాయని చరితము నీమూపురియం దన్వ యించి వ్రాయుట కెంత చూచినను గారణము గానరాదు. గణపతి యర్ధాసనమిచ్చి సమ్మానించుట యాతనినే కదా ! తక్కినయిద్దఱ నట్లు గణపతి గౌరవించె నని యిదినఱకుఁ జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయ లేదు. పై పద్యములలో వీరలను గణపతి గౌరవించినట్లే లేదు. చర్వితచర్విణప్రాయంబై నిస్సారమగు తక్కిన కోలాహలం బంతయు వెనుకవ్రాయఁబడిన గ్రంథముచేతనే నిరస్తంబగుటచే నింతట విరమిం చుచున్నాఁడను.

శ్లో. “ ప్రసాదం పరకల్పితానదర్థ
ప్రకిరూపాంకృతీమార్జవై కదీక్షః
అయ మస్తు ముదే నదా బుధానాం
కలితః కేవలమేవ కౌతుకేన ”

ఇది పదియవప్రకరణముయొక్క విమర్శము.

ఆక్షేపసమాధాన సంగ్రహము.

(1) ఆక్షేపము. వెలమశబ్దము వెల్లొచ్చె శబ్దము మొదలగువానినుండి పుట్టును, నీరుగట్టెడువారు మున్నగు నీమలను బోధించును.

సమాధానము. ఆ శబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను నెన్నియర్థములను బోధించినను వర్త శబ్దభవమై పద్మనాయకబోధక మగుటకు బాధకము లేదు. 161--163

(2) ఆ. కమ్మవారివలె వెలమవారును మిశ్రజాతివారు. గొల్లజాతివారియు బల్లెజాతివారియు సమ్మేళనమున వీరు పుట్టినారు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణములు చూపినవారుకారు. పేరులేనిచరిత్రములు మహాకవి గ్రంథ శాసనములకు నుద్ద్యమై నిలువఁజాలవు. 163--173

(3) ఆ. పల్లవులు రెడ్లకు విరోధులై వర్తాంతనామము గలవా రని చెప్పఁబడి యుండుటచేత వారే యీపద్మనాయకులు. వీరును రెడ్లకు విరోధు లయి వర్త శబ్దభవ మగు వెలమశబ్దము వహించుచున్నారు.

స. ఈప్రత్యభిజ్ఞ నిరాధారంబై నిలువంజాలదు. 173--176

(4) ఆ. టేకిశాసనములో వెలమనూళ్లు అని తెలికతెగల నొకతెగవారుండి రని చెప్పుటచే వెలమలు వారిలోను జేరియున్నారు.

స. వెలమనూళ్లు అనుశబ్దములో నున్న వెలమ అనునక్షర సామ్యమునుబట్టి యందుఁ గూడ వెలమలున్నారని యెంచుట సరిగాదు. వెనుక వెలమపదము వర్త శబ్దమునుండియు వెల్లొనె శబ్దమునుండియు నిష్పన్న మైన దని వ్రాసిన దసంగతం బగును. 176--178

(5) ఆ. పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి పుట్టినవారుగాఁ గనుపట్టరు. వెలుగోటివారి రావువారి వింశచరిత్రములలో నేకులమువా రనియుఁ జెప్పుటకు వీలులేక అని వ్రాయఁబడినది.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బోధపడ లేదు. దీనిపూర్వోత్తర సందర్భములు చూడక యిట్లు వ్రాసినారు. 178--181

(6) ఆ. రావువింశీయచరిత్రకారునకుఁ గూడ సంశయముతోఁచి స్పష్టముగాఁ జెప్పఁ జాలక అనుమానింపఁ బడుదురు అని వ్రాసి యున్నాఁడు.

స. దీనియర్థము రావుగారికి బొత్తిగఁ దెలియలేదు. తెలిసి యున్న నిట ననుమానపదము సంశయార్థకమని యెంచరు. 181—198

(7) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రములోని పద్యములవలన నీపద్మనాయకులు పలుతే గలలో నుండి యేర్పడినవా రని స్పష్టపడఁ గలదు.

స. ఆపద్యములు పద్మనాయకులనిందకై ప్రవర్తించినవి కావు. కొండవీటిదండకవీలలో వెలమలు నీచకులమువా రని యారెడ్డు వ్రాయించినందునకు వారే నీచకులమువారని చెప్పుటకై ప్రవర్తించి నవి. 198—205

(8) ఆ. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు వీరికులము పవిత్ర మని తరువాతిగ్రంథ మున వ్రాయుట స్వవచో వ్యాహతము.

స. వాస్తవమగు పై సమస్వయమును బట్టి వ్యాహతిదోషము రాదు. ప్రబలప్రమాణసంవాదముచే నిదియే గ్రాహ్యము. 205—208

(9) ఆ. విష్ణుపాదమునందు జనించుటచేత వీరికిఁ బద్మజులనియుఁ బద్మనాయకులనియు పేరువచ్చిన దనుటతగదు. తక్కినశూద్రులయం దాపదములేదు.

స. పద్మజశబ్దము యోగరూఢము. పద్మనాయకశబ్దార్థ మిటఁ జెప్పలేదు. పద్మఁడు నాయకుఁడుగలవా రని తదర్థము. 208—212

(10) ఆ. ఎంతమందబుద్ధి కైనను పద్మనాయకకుల మన్నతోడనే పద్మఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలనానాజాతసమూహ మని యర్థము కాకపోదు.

స. కులపదమునకర్థము వీరు పరిశీలించినవారుకారు. 212—214

(11) ఆ. పద్మనాయకులలో సుప్రసిద్ధులైనరేచర్లవారు చతుర్థకులజులమని చెప్పుకొని యుండఁగా వెలుగోటివారు రావువారు క్షత్రియులమని చెప్పుకొన్నారు.

స. పైవారు శూద్రులలో నత్యుత్తములమనియే వ్రాయించి నారు. తమపూర్వు లేనాఁడో క్షత్రియులుగా న్నుండి రని యూహించుట దీనికి విరుద్ధము కాదు. 214—216

(12) ఆ. కాకతివారితో సపంక్తిభోజనమువలనఁ దమకు గౌరవము గలిగిన దని పద్మనాయకులు చెప్పుకొనుటతగదు. వారు క్షత్రియులు కారు. చతుర్థులు.

స. రాజాధిరాజు లేకులమువారలైనను వారితోసపంక్తిభోజన మొక గౌరవము. కాకతివారు క్షత్రియులేకాని చతుర్థకుల సంభవులు కాదు. 216—227

(13) ఆ. పద్మనాయక చరిత్రమున రెడ్డిసంతతికి మాతౌడ్డి అనుపద్యమునుబట్టి వీరు రెడ్లతోఁ గలహించికులమును సంపాదించుకొన్నవారని తేటపడఁగలదు. బ్రహ్మనాయఁడు నిమ్మజాతివారితోఁగలసి భుజించినాఁడు.

స. కొండలురెడ్లు మేము పద్మమవలమల మని చెప్పుకొనఁచుండఁగాక తీర్థరునొద్దఁ బద్మనాయకులు తామే పద్మవలమలని తీర్థనము నొందినవిషయము గ్రంథకారుఁ డట్లు వర్ణించినాఁడు. బ్రహ్మనాయఁడు మతవ్యాప్తికై వారితోఁగలిసి భుజించినాఁడు. 228-230

(13) ఆ. క్షత్రియులమని చెప్పుకొనెడిరాచవారును గొల్లసవతితలులబిడలని చెప్పఁబడి యుండఁగా బద్మనాయకు లధికులమని చెప్పుకొనుట సరిగాదు.

స. వా రట్లుచెప్పుకొన్నారని యితరు లెవ్వరు నధికులమని చెప్పుకొనఁగూడదా? పద్మనాయకులు శూద్రులలో నధికులమని చెప్పుకొన్నారు. హైహయలకన్న నధికుల మనిచెప్పుకొనలేదు. 233-235

(14) ఆ. పద్మనాయకులలో వల్లవాదిత్యా, వల్లనత్రిణేత్రా అనుబిరుదములు లవ్వారు వల్లవులు. గోసంగివైరితలగుండుగండా అనుబిరుదము గలవారు గోసంగులు రెడ్డినాఁ యకచ్చామా అనుబిరుదము గలవారు రెడ్లకుఁ బ్రబలవైరులు. వీరిలో ననేకులు హతంగులు గోసంగులు నెఱుమన్నెలు సుఱుమన్నెలు గలరు.

స. ఇది స్వకపోలకల్పితమే కాని వేఱుగాదు. 235-240

(15) ఆ. చామానాయక ప్రభృతులచరిత్రములు సందర్భానుసారముగ రచింపఁబడలేదు. వీరలనుగూర్చి శాసనాదిప్రమాణములులేవు. పైవారు ప్రకటించిన గ్రంథములే యాధారములుగా నున్నవి.

స. వీరివిషయ మాణవప్రకరణమున వ్రాయఁదగి యుండఁగా తావుగా రిటఁ దెచ్చి వ్రాయుటయే యసందర్భము గాని పై వారిచరిత్రము లసందర్భములు గావు. శాసనములు లేనిచరిత్రము లప్రమాణము లన్నచోఁ బల్నాటివీరచరిత్రాదు లడుగుఁ బట్టును. వారు ప్రకటించినశాసనగ్రంథాదు లవిశ్వసనీయము లన్నచోఁ గృష్ణరాయఁడు క్షత్రియుఁ డని తాము చేసినసిద్ధాంతము మూలఁబడును. 240-253

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

